

ডিব্ৰুগড় হনুমানবৰুৱা সূৰ্যজয়ন্তী কলেজ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ
বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

বাণিজ্য দৰ্শন

৫৮ তম সংখ্যা : ২০২১-২২

তত্ত্বাবধায়ক

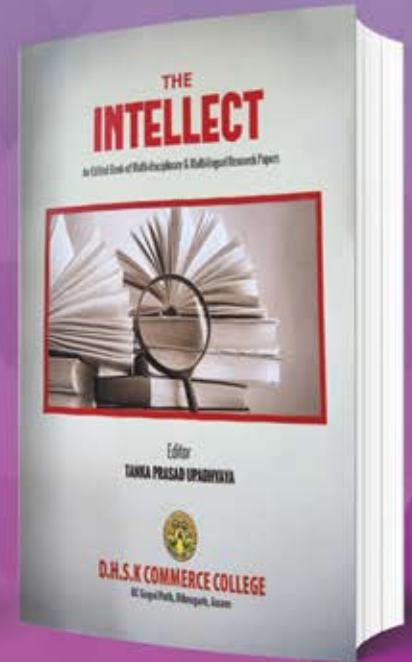
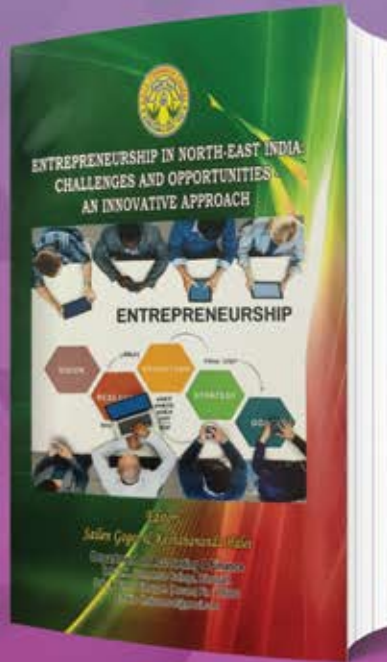
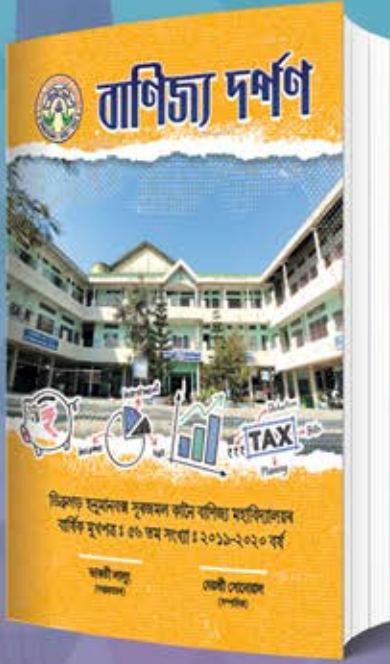
ড° বিদিশা মহন্ত

সম্পাদক

চিৰঞ্জীৱ সোণোৱাল

মহাবিদ্যালয়ৰ গৰা প্ৰকাশিত গ্ৰন্থ

বাণিজ্য দর্পণ

Banijya Darpan

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ
৫৮ সংখ্যা (অষ্টপঞ্চাশৎ সংখ্যা) । ২০২১-২২ বৰ্ষ

বাণিজ্য দৰ্পণ

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ
৫৮ সংখ্যা (অষ্টপঞ্চাশৎ সংখ্যা) | ২০২১-২২ বৰ্ষ

Banijya Darpan

Dibrugarh Hanumanbox Surajmal Kanoi Commerce College Magazine
58th Edition | 2021-22 Year

আন্তৰিক শুভেচ্ছাবে

.....
.....

তত্ত্বাবধায়ক -
ড° বিদিশা মহন্ত

সম্পাদক -
চিৰঞ্জীৱ সোনোৱাল

The Annual College Magazine of D.H.S.K. Commerce College, 2021-22
edited by Chiranjib Sonowal; Faculty-in-Charge : Dr. Bidisha Mahanta (Asstt. Professor, Dept. of Economics) &
published by D.H.S.K. Commerce College Student Union 2021-22

বাণিজ্য দর্পণ

Banijya Darpan

বেটুপাতৰ নেপথ্যত

- জীৱন গঢ়াৰ কমাৰশাল ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।
- শত শতজনক নিৰন্তৰ উৎকৰ্ষৰ জোনাকী বাট দেখুওৱা কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।
- মানৱক সম্পদলৈ পৰিণত কৰাৰ নীৰব সাধনাত ব্ৰতী কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।

সম্পাদনা সমিতি

ড° খনীন্দ্র মিশ্ৰ ভাগৱতী

সভাপতি

ড° স্বপ্না নাথ

উপদেষ্টা

ড° নৰজ্যোতি দত্ত

উপদেষ্টা

ড° ইন্সিতা ভট্টাচাৰ্য

উপদেষ্টা

ড° লুকু মৰাং

উপদেষ্টা

শ্ৰীযুক্তা ভাৰতী লালুং

উপদেষ্টা

ড° বিদিশা মহন্ত

তত্ত্বাবধায়ক

শ্ৰী চিৰঞ্জীৱ সোনোৱাল

সম্পাদক

EDITORIAL BOARD

Dr. Khanindra Mishra Bhagawati

President

Dr. Swapna Nath

Advisor

Dr. Nabajyoti Dutta

Advisor

Dr. Ipsita Bhattacharyya

Advisor

Dr. Luku Morang

Advisor

Mrs. Bharati Lalung

Advisor

Dr. Bidisha Mahanta

Prof. In-Charge

Mr. Chiranjib Sonowal

Editor

প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ বেটুপাতৰ শিল্পকৰ্ম ॥ পূজা ঘোষ, স্নাতক তৃতীয় ষাণ্মাসিক

বেটুপাতৰ পৰিকল্পনা ॥ ড° বিদিশা মহন্ত

চিত্ৰায়ন ॥ পূজা ঘোষ, স্নাতক তৃতীয় ষাণ্মাসিক

প্ৰচ্ছদ সজ্জা ॥ দিগন্ত বিজয়

বঙীন পৃষ্ঠা সজ্জা ॥ অমিত পাল / ব্ৰহ্মপুত্ৰ অফ্‌চেট, ডিব্ৰুগড়

ডি.টি.পি. আৰু অলংকৰণ ॥ ব্ৰহ্মপুত্ৰ অফ্‌চেট, ডিব্ৰুগড়

প্ৰকাশক ॥ ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২১-২২

মুদ্ৰণ ॥ ব্ৰহ্মপুত্ৰ অফ্‌চেট, ডিব্ৰুগড় । ফোন নং - ৯৯৫৪৪৮৪৭১০

উছৰ্গা

“

উচ্চ শিক্ষাৰ হ'ল মৰ্হান অনুষ্ঠানটিৰ
গোহৰ দেখুওৱা আৰু
অনুষ্ঠানটিৰ গোহৰেৰে জ্বলি উঠা
সকলোৰে শান্তি!

”

VISION AND MISSION OF THE COLLEGE

■ Vision

- Making commerce education accessible to all sections of the society.
- Teach, guide and motivate the students by providing quality education.
- Inculcate the spirit of co-operation and healthy competition amongst the students.
- Mould the students towards creativity and excellence with dedication, devotion and discipline.
- Ensure physical, mental and moral growth and development of the students.
- Assist in character building by cultivating human and ethical values in the students.
- Synthesise the traditional and modern teaching tools for capacity building through all round development of the students.
- Facilitate, encourage and spread education for women empowerment.

■ Mission

- The mission of the D.H.S.K. Commerce College is to promote learning by both students and faculty to achieve excellence in education”

COLLEGE AT A GLANCE

- Year of Establishment : 1960
- Affiliation Dibrugesch University
- Stream : Commerce
- Courses offered : B.Com. & M.Com.
- Principal : Dr. K. M Bhagawati
- No of Student : 1399
- NAAC - B Grade
- ISO Certified

মহাবিদ্যালয়ৰ সংগীত

আমি পোহৰৰ গান গাম
হেঁপাহৰ কৰণি ভৰাই
জ্ঞানৰ মাণিকেৰে বিকাশৰ সোপান সাজিম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

ত্যাগেৰে সেৱাৰ মানিতা বচিম
সাহসেৰে শক্তিৰ কঠীয়া সিঁচিম
সুন্দৰ সত্যৰ অমল অনলত
সাধনাৰ শণিতা জ্বলাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

মৈত্ৰীৰে জন্মদ’ল সাজি অসমীৰ
কলচী খাপিম সমষ্ণৰ।
পূৰ্ণাৰ্চনত মহাভাৰতৰ, আমাৰ অহংকাৰ
অপাৰ গৰিমা বহু শক্তিকাৰ
ধৰাত আমিয়ে বিলাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

অবিৰত যাত্ৰাত আমাৰ উলাহ
ন-পুৰুষৰ সপোন-হেঁপাহ
প্ৰজ্বলিত শিখা লৈ আমি আগুৱাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

কথা : ড॰ ভূপেশ ভাগৱতী,
বিভাগীয় মুৰব্বী আৰু সহযোগী অধ্যাপক,
বাণিজ্য বিভাগ তথা স্নাতকোত্তৰ মহলাৰ সমন্বয়ক,
ডি.এইচ.এচ.কে. বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

সুৰ : ভূবন গগৈ, বিশিষ্ট সংগীত-শিল্পী তথা
সৰস্বতী বিদ্যা মন্দিৰ ডিব্ৰুগড়ৰ শিক্ষক

DR. KHANINDRA MISHRA BHAGAWATI
PRINCIPAL

আলাচনী সম্পাদনা সমিতি

২০২১-২২ বর্ষ

DR. KHANINDRA MISHRA BHAGAWATI
President

DR. SAWPNA NATH
Advisor

DR. NABAJYOTI DUTTA
Advisor

DR. IPSITA BHATTACHARYYA
Advisor

MR. LUKU MORANG
Advisor

MRS. BHARATI LALUNG
Advisor

DR. BIDISHA MAHANTA
Prof. In-Charge

CHIRANJIB SONOWAL
Editor

ছাত্র একতা সভার বিষয়বস্তুয়া সকল

২০২১-২২ বর্ষ

AMARPAL SINGH
President

MOHANANDA MORAN
Vice-President

AMRIT PHUKAN
Union Secretary

BENZINA SONOWAL
Asst. Union Secretary

CHIRANJIB SONOWAL
Magazine Secretary

KAUSTUV GOGOI
Welfare & Cultural
Secretary

PREM PRAKASH TIWARI
Games Secretary

SOUMEN CHAKRABORTY
Gymnasium Secretary

DAVID PATRA
Music Secretary

SHUBHAM SHARMA
Boys' Common Room
Secretary

ARKOPRIYA SINHA
Girls' Common Room
Secretary

ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা
Dr. Himanta Biswa Sarma

सत्यमेव जयते

মুখ্যমন্ত্রী, অসম
Chief Minister, Assam

দিছপুৰ

১৭ আঘোন, ১৪২৯ ভাস্কৰাব্দ
০৪ ডিচেম্বৰ, ২০২২ ইং

শুভেচ্ছাবাণী

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'বাণিজ্য দৰ্পণ' প্ৰকাশ কৰিবলৈ যো-জা কৰা বুলি জানিবলৈ পাই মই সুখী হৈছোঁ।

প্ৰাচ্যবিদ্যাৰ্ণব কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈদেৱে কৈছিল— “শিক্ষাৰ পৰম সাৰ্থকতা নৈতিক প্ৰবৃত্তিসমূহৰ সমুন্নয়নৰ ওপৰতে ঘাইকৈ নিৰ্ভৰ কৰে। ... ভাল বতৰ পালে বেয়া মাটিতো ভাল খেতি হয় আৰু লাগতিয়াল যোগানৰ অভাবত ভাল মাটিতো শস্য ভালকৈ নহয়, কিন্তু মানুহ সদায় একেদৰে থাকে। যি ভাল সদায় ভাল, যি বেয়া সদায়েই বেয়া। ইয়াৰ কাৰণ জন্ম নে শিক্ষা কোৱা কঠিন। কিন্তু সুশিক্ষাৰ ঘাই উপাদান সৎপথৰ জ্ঞান অৰ্জন। চিৰ সুন্দৰৰ মাপকাঠিৰে জুখিহে মানুহে নীচত্বৰ সংজ্ঞা বুজিব পাৰে।”

বাণিজ্য শিক্ষাৰ গুৰুত্ব আধুনিক কালত যিদৰে বৃদ্ধি পাইছে, প্ৰাচীন কালতো বাণিজ্যৰ গুৰুত্ব কোনোপুণে কম নাছিল। চাণক্যৰ অৰ্থনৈতিক সংজ্ঞাৰ জৰিয়তে ভাৰতবৰ্ষৰ অৰ্থনৈতিক চিন্তা মৌৰ্য বংশৰ পৰাই আৰম্ভ হয়। তেওঁ ঋগ্বেদৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈ 'অৰ্থশাস্ত্ৰ' ৰচনা কৰি চাণক্যই ভাৰতীয় অৰ্থনীতিৰ বুনীয়াদ নিৰ্মাণ কৰিছিল। তক্ষশিলাৰ ছাত্ৰ হিচাপে চাণক্যই অৰ্থনীতিৰ যি শিক্ষা লাভ কৰিছিল, সেই শিক্ষাই তেওঁৰ সমগ্ৰ জীৱনক প্ৰভাৱিত কৰিছিল। প্ৰাচীন ভাৰতীয় শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান সমূহে অৰ্থনীতি তথা বাণিজ্যৰ যি সৌধ নিৰ্মাণ কৰি গৈছে, তাৰ পৰা শিক্ষা আহৰণ কৰি দেশৰ অৰ্থনীতিৰ চালিকা শক্তি হিচাপে বিদ্যাৰ্থীসকলক গঢ়ি তোলাৰ বাবে উপযুক্ত বিদ্যায়তনিক পৰিৱেশ নিৰ্মাণ কৰিব লাগিব।

মই ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখনৰ সফল প্ৰকাশ কামনা কৰিলোঁ।

(ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা)

বগোজ পেণ্ড

মন্ত্রী

শিক্ষা, জনজাতি পৰিক্ৰমা (ভৈয়াম)
খিলঞ্জীয়া আৰু জনজাতীয় বিশ্বাস আৰু
সংস্কৃতি (সংগ্ৰহালয় আৰু পুথিভঁৰাল
সঞ্চালকালয়)

স্বাধীনতা

ৱক - বি, তৃতীয় মহলা,
জনতা ভৱন, দিশপুৰ,
গুৱাহাটী - ৭৮১০০৬
দূৰভাষ : ০৩৬১-২২৩৭০২৩
৯৯৫৪৭০৩৮২৫

শুভেচ্ছাবাণী

মই জানিবলৈ পাই আনন্দিত হৈছো যে ডিব্ৰুগড় জিলাৰ অন্তৰ্গত ডিব্ৰুগড় হনুমানবঙ্গ
সুৰজমল কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী “বানিজ্য দৰ্পন” প্ৰকাশৰ দিহা কৰা
হৈছে।

প্ৰখ্যাত সাহিত্যিক শ্ৰদ্ধাৰ হোমেন বৰগোহাঞি দেৱে কৈ গৈছিল-

“মানুহে কাম কৰি আনন্দ নাপালে জীয়াই থকাৰ আনন্দ নোহোৱা হয়। সেই
কাৰণে জীৱনটো আনন্দময় কৰি তুলিবলৈ মানুহে কামক ভাল পাব লাগিব বা
ভাল পাবলৈ শিকিব লাগিব”।

প্ৰতি গৰাকী ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়েই ছাত্ৰ অৱস্থাত একান্তমনে অধ্যয়নৰ কৰ্মত ব্ৰতী হ'ব লাগে
কাৰণ এই মূল্যবান সময় পুনৰ উভটি নাহে। এই মহাবিদ্যালয় খনে উচ্চ শিক্ষাৰ বিস্তাৰ আৰু
বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত উল্লেখযোগ্য আৱদান আগবঢ়োৱাৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক সময় উপযোগী
আৰু গুণগত শিক্ষা প্ৰদান কৰি শত-সহস্ৰ মানৱ সম্পদ গঢ় দিয়াত এক গুৰুদায়িত্ব বহন কৰি
আহিছে। মই আশা কৰোঁ এই আলোচনী খনিয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সুগু প্ৰতিভা সমূহ বিকশিত
কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ অৰিহণা যোগাব। মই সম্পাদনা সমিতিৰ সদস্য সকলক তেওঁলোকৰ এই
প্ৰয়াসৰ বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰাৰ লগতে আলোচনী খনে পাঠকৰ সমাদৰ লাভ কৰিব বুলি
আশা কৰি শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰিলোঁ।

(ডাঃ বগোজ পেণ্ড)

Prof. Jiten Hazarika, M.Sc., Ph.D., PGDOR
Vice-Chancellor

DIBRUGARH UNIVERSITY

DIBRUGARH | PIN-786 004 | ASSAM
Phone 0373-2370239 (Off.), Email : vc@dibru.ac.in

Message

Under the able guidance of a few visionary educationists, with a clear vision in order to promote commerce education amongst students of a vast region, the first full-fledged commerce college in the entire north eastern region of the country, viz., Dibrugarh Hanumanbux Surajmal Kanoi (D.H.S.K.) Commerce College was established in the year 1960, the necessity of which was realized by a section of society much earlier than that. To give shape to the vision, commerce classes at the intermediate level were first introduced in the D.H.S.K. College in 1945 in the evening shift. Since then, the college has come a long way and has been able to reach today's position, which is a premier seat of commerce education for aspiring students.

The name of the college magazine of the D.H.S.K. Commerce College is 'Baniyya Darpan', wherein contributions of teachers and students with the reflections of the educational, social, cultural and sports activities of the college are published. I am happy to let know that the said 'Baniyya Darpan' of session 2021-22 is being published. College magazines often reflect the image of educational institutions through the articles presented by students and teachers. Those are great ways to encourage creativity in students which makes them effectively utilize language for conveying ideas, which are the most appropriate platforms for them to expose the artistic potential amongst their peers.

I feel that this issue of the 'Baniyya Darpan' will mirror the creative and innovative ideas of both the teachers and the students with the hope that the articles published in it will be of contemporary relevance, and I am confident that it will serve as a source of inspiration for the teachers as well as the students to contribute articles regularly to the magazine also in the days to come.

While congratulating each and every member of the editorial board of the magazine on having been successful in bringing out the issue in such a prolific way, I would like to extend my best wishes to its readers with the hope that they will embrace the same wholeheartedly.

Dated Dibrugarh,
The 10th January, 2023

(Jiten Hazarika)

Principal's *Desk*

I am elated to know that the College Magazine "Banijya Darpan" for the session 2021-22 will be published shortly. A college magazine reflects the combined efforts of teachers and students to contribute articles in a creative manner, allowing them to share their views and opinions on numerous facets of human understanding. It is a platform for students, faculty, and the college community to broaden their grasp of the world around them, foster their creative endeavours, and exhibit their creative and artistic prowess within a certain time frame. The college magazine is also anticipated to serve as a suitable record of events, treasured recollections, and other activities during the academic life of the college.

I am confident that this issue of "Banijya Darpan" will be a resourceful and useful apparatus for college students, faculty, and the fraternity. We hope that this issue will also meet the needs of the campus community like the earlier editions.

I appreciate the effort exerted by the Prof-in-charge, the Magazine Secretary, and the Editorial Board to make it a reality. Taking this occasion, I would like to thank Prof-in-charge Dr. Bidisha Mahanta and the other members of the editorial board, Sri Ciiranjib Sonowal, the editor of this issue, as well as all the contributors and well-wishers, for their support and cooperation in bringing this issue to publication.

Dr. K.M. Bhagawati
(Principal)

DHSK Commerce College

জীৱনৰথাৰ ফলম

জীৱনত শিকাৰ কোনো শেষ নাই আৰু শিকাৰ কোনো বয়সো নাই। ডিব্ৰুগড় হনুমানবঙ্গ সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনৰ তত্ত্বাবধায়কৰ দায়িত্ব লৈ পুনৰ সেই কথা উপলব্ধি কৰিলোঁ। এখন মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন সেই মহাবিদ্যালয়ৰ দাপোন স্বৰূপ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক সকলোৰে মনৰ কথা, হৃদয়ৰ ভাব প্ৰকাশৰ স্থলী। সেয়ে আলোচনী এখনৰ পৰিকল্পনা কৰোতে এই সকলোবোৰ কথা মনত ৰাখি আগবাঢ়িব লগা হয়। তদুপৰি কভিড কালৰ আলোচনী হিচাপে কিমান বাধা আৰু প্ৰত্যাহ্বান নেওচি এই আলোচনীখনে প্ৰকাশৰ মুখ দেখিবলৈ আগবাঢ়িছে সেয়াও বোধহয় আপোনসৰৰ অনুমেয়। যি কি নহওক এই গুৰুদায়িত্বভাগ লৈ এটা কথাই উপলব্ধি কৰিলোঁ যে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত প্ৰতিভা আৰু চিন্তাশীলতাৰ, জীৱনবোধ আৰু মননৰ অভাৱ নাই। আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী পৰিবেশৰ সংকটক লৈ সজাগ, জীৱন কলাক লৈ সচেতন। তেওঁলোক ভিন্ন লৈংগিক পৰিচিতি লৈও অনর্থক কৌতুহলী নহয়। বৰঞ্চ তেওঁলোকে সেয়া অনায়াসে গ্ৰহণ কৰিছে। সামাজিক বৈধতা দিব খুজিছে। জেণ্ডাৰ চেম্পিয়ন আমাৰ মহাবিদ্যালয়তে আছে আৰু নিজৰ অধিকাৰৰ প্ৰতি

সকলো শিক্ষার্থীয়েই সজাগ। উত্তৰ পূব ভাৰতৰ প্ৰথম পূৰ্ণাংগ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় হিচাপে ইয়াত বাণিজ্য আৰু অৰ্থনীতিৰ ভালেকেইটি প্ৰবন্ধ সন্নিৱিষ্ট কৰা হৈছে। একেসময়তে ইতিহাসো স্মৰণ কৰা হৈছে। কাৰণ অতীতৰ বুকুতে বৰ্তমানে গজালি মেলে আৰু বৰ্তমানেই হ'ল ভবিষ্যতৰ ভেটি। আধুনিক অসমীয়া উপন্যাসৰ খনিকৰ পদ্মনাথ গোস্বামীৰেবৰুৱাৰ ডেৰশ বছৰীয়া জন্মজয়ন্তী উপলক্ষে এই আলোচনীখনৰ জৰিয়তে শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰা হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়কে ধৰি কেইবাজনো সন্মানীয় অধ্যাপক আৰু কৰ্মচাৰীয়ে তেখেতসকলৰ লেখাৰে এই আলোচনীখন সমৃদ্ধ কৰিছে। এই চেগতে তেখেত সকলক আলোচনীৰ তৰফৰ পৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। আলোচনীখনৰ প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত অহৰহ দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়াই আমাক সহায় কৰা মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ড० খনিন্দ্র মিশ্ৰ ভাগৱতী তথা সন্মানীয় উপদেষ্টা সকল ড० স্বপ্না নাথ উপাধ্যায়, ড० নৱজ্যোতি দত্ত, ড० ইঞ্জিতা ভট্টাচাৰ্য, লুকু মৰাং আৰু ভাৰতী লালুঙলৈ আমাৰ অনিশ্চেষ্ট কৃতজ্ঞতা থাকিল। বাণিজ্য বিভাগৰ অধ্যাপক শ্ৰীযুতা বাণী কছাৰী বাইদেউ আৰু ইংৰাজী বিভাগৰ অধ্যাপক ভগ্নী সদৃশ নজৰানা হকলৈ থাকিল অশেষ ধন্যবাদ। মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো সন্মানীয় অধ্যাপক, কৰ্মচাৰী তথা ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ বিষয়ববীয়াক তেখেতসকলৰ সৰ্বতো প্ৰকাৰৰ সহায় সহযোগিতাৰ বাবে আমি আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

এই আলোচনীখন মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰে। তুলনামূলকভাৱে পৈনত নোহোৱা লেখাও কেৱল তেওঁলোকক উৎসাহ জনাবৰ বাবেই ইয়াত ঠাই দিয়া হৈছে। যাতে তেওঁলোকৰ কলম উৎসাহ আৰু প্ৰেৰণাৰ অভাৱত শুকাই নাযায়। কোনে জানে কিমান সম্ভাৱনা হয়তো ইয়াত সোমাই আছে। এইখন আলোচনীতে সাহিত্য চৰ্চা কৰা বহুতো এদিন অসমীয়া সাহিত্যজগতৰ একোটা উজ্জ্বল নাম হ'বগৈ। আমি আশাবাদী।

পৰিশেষত আলোচনীখনত হ'ব পৰা সকলো সাম্ভাৱ্য ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে মাৰ্জনা বিচাৰি আপোনালোক সকলোৰে আশিস বিচাৰিছোঁ।

জয়তু ডিব্ৰুগড় হনুমানবল্ল সূৰ্যমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।

ড° বিদিশা মহন্ত
(তত্ত্বাৱধায়ক)

Editorial

“We don’t all have the courage to confront our own dream. Why?” said Paulo Coelho, author of the book ‘The Alchemist’, international bestseller, which was translated into 61 different languages. There he wrote in his note; There are four obstacles which prevents us from confronting our own dream – (1) Prejudice, fear and guilt, (2) Love (3) Fear of the defeats (4) The fear of realizing our dreams.

In the era of internet, we’ve all forgotten our ultimate happiness of life and pretend to be happy with instant dopamine secretion throughout the body. A boy use to scroll through out the Instagram feeds for hours, a girl uses to make reels whole day and night, etc. A boy who uses to study books after 5 pm, now uses to play video games. A girl who uses to chant after 6 pm now busy in posting sad stories.

However, we all have forgotten the existence and importance of a physical book, which contains texts, thoughts, ideas etc. What if our grandchildren will ask us

'what is this box like object?' by pointing a book? The existence of physical books which contain history of mankind will become history itself someday, like this.

In this 58th edition of Banijya Darpan, me and the editorial board has tried to keep the records of the session 2021-22 in text form. It is not only an annual magazine but also an illustration, which contains various ideas, thoughts, arts etc. at one place. It reflects our college, the young minds and their zeal. A written text always carries ideas and thoughts of the author. But while preparing this magazine I got to realize that, making people write down their own thoughts in a blank paper was also not an easy task. If it's because of lack of confidence or motivation or laziness, I don't know, but if you could write down your thoughts in a blank paper, it means you have taken your first step towards the realisation of thought into reality.

Though it was a tough journey, I tried my level best to accomplished it. I would like to thank our respected Principal sir Dr. K. M. Bhagawati for his support in the entire period of preparing this magazine. I would like to thank Prof.-in-charge of this magazine Dr. Bidisha Mahanta madam for her help and co-operation. I also acknowledge the help and support of our respected advisors, all the faculty members, students' union and my student friends while making this endeavour.

Here, I urge each and every reader to find yourself a path towards the ultimate happiness, and try to write down your own thoughts, because nobody is more faithful to you then your own self and also remember that 'life is journey, where achievements are the milestones and a book helps to record all of these in the pages of history.' With this I'm deducing my words.

Long live DHSK Commerce College! Long Live DHSK Commerce College Students Union!

Mr. Chiranjib Sonowal
(Magazine Secretary)

DHSK Commerce College Students Union
(2021-22 Year)

বাণিজ্য দৰ্পণ

৫৮ সংখ্যা (অষ্টপঞ্চাশৎ সংখ্যা)
২০২১-২২ বৰ্ষ

বিষয়সূচী

ডেবশ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তীৰ শ্ৰদ্ধাৰ্ঘ্য

- আধুনিক অসমীয়া উপন্যাসৰ ৰূপকাৰ পদ্মনাথ গোহাঞি বৰুৱাৰ সৃষ্টি আৰু চিন্তা । ১ ।
নীলাঞ্জনা বৰুৱা

জীৱনটো উদযাপন কৰো আহক

- আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা । ৩ । ড॰ খনীন্দ্র মিশ্ৰ ভাগবতী
- পৃথিৱীখন মই যিদৰে দেখিছোঁ... । ৭ । ড॰ নবজ্যোতি দত্ত
- Choosing Tobacco or Health - Early Death or Long Life । ৯ । Keshabananda Halo
- মন কেনেকৈ নিকা কৰিব পাৰি । ১১ । মৃদুস্মিতা বৰ্মন
- Mental Health - Need for a Healthy Mind । ১৩ । Ruchipragna Saikia
- Vipassana - A way to live a peaceful life । ১৫ । Pratham Routh

সাহিত্যৰ লেচেৰি বুটলি

- আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যত লোক সাহিত্যৰ প্ৰতিফলন । ১৮ । ড॰ বিদিশা মহন্ত
- যাদুকৰী শব্দৰ খনিকৰ হীৰেন ভট্টাচাৰ্য । ২২ । সৃজা দেৱঠাকুৰ

বিজ্ঞানে আনিব জোৱাৰ

- জানো আহক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ বিষয়ে । ২৪ । ড॰ অজিত গোস্বামী
- Blockchain Technology । ২৭ । Ankita Saha & Rahul Biswas

লৈংগিক সচেতনতা

- Gender Champions in Educational Institution । ২৮ । Dr. Anita Baruwa
- Each for Equal । ৩২ । Akshay Sharma
- Women's Safety - An issue to be addressed । ৩৪ । Kangkana Khanikar
- Pride Walk - A Path towards Freedom । ৩৫ । Riktika Dey

পৰিবেশ পৰিক্ৰমা

- Magical Plant - Aloe Vera । ৩৭ । Mithun Paul
- Economic Development and Environment -Trade Off । ৩৯ । Anamika Pachani
- Climate Change - Its impact on day today lives । ৪১ । Manab Bhattacharjee
- Environmental Pollution । ৪২ । Simran Kaur

মাটিৰ ভূগোল

- Enchanting Lakshadweep । ৪৪ । Dr. Kasturi Saikia
- Majuli - The River Island । ৪৬ । Karan Jyoti Doley
- Kolar Gold Field (K.G.F.) । ৪৮ । Subham Das

বাণিজ্যে বসতি লক্ষী

- The Topic Less Discussed-- Financial Literacy । ৫০ । Pankaj Sahu
- Small Tea Growers of Assam । ৫৪ । Purab Gohain

- IMF and World Bank - The two Global Giant | ৫৮ | Fiza Banu
- Ease of Doing Business in India | ৬০ | Sabnam Parveen
- NABARD - Key to Rura Prosperity and Development | ৬২ | Raktutpal Handique

ধন্য ধন্য ভাৰত বৰিষে

- Self Reliance with Integrity - Dreams or Reality | ৬৫ | Anamika Pachani
- National Education Policy 2020 | ৬৭ | Snehashish Das

সমাজ আৰু সংস্কৃতি

- Child labour | ৬৯ | Khushbu Gupta
- গামোচাৰ বিশেষত্ব | ৭১ | বাস্তব বৰগোহাঁই

আন্তৰ্জাতিক সম্পর্ক

- Is World War III Coming? | ৭২ | Shiva Chakraborty

শতিকাৰ অতিমাৰি

- কভিড কালৰ প্ৰত্যাহ্বান আৰু ক্ষুদ্ৰ ব্যৱসায়ীসকল | ৭৪ | বাস্তব বৰগোহাঁই
- Tourism in the era of Pandemic - Impact on Assam | ৭৬ | Noori Khatun
- Impact of Covid-19 on Students | ৭৭ | Soumyadeep Kashyap

মোৰ কবিতাৰ ছন্দ লাগি--

- The greatest mistake - Stop killing the trees | ৬ | Benzina Sonowal
- মা | ১২ | পৰিস্মিতা
- মানৱীয়তা | ১৪ | মুনমুন কোঁচ
- This is how guilt feels like | ১৭ | Chiku
- পুত্ৰ | ২১ | পৰিস্মিতা
- Unkonown feeling | ২৩ | Swaraj Chakraborty
- Nothing last forever | ২৬ | Archita Bishwas
- No longer want to grow up | ৩৩ | Anamika Pachani
- Complicated Placing | ৩৮ | Pratham
- My fixed asset | ৪৩ | Pratham
- A perfect paradise | ৪৫ | Khushi Jain
- Time.....where are you? | ৪৯ | Pratham
- Billet doux | ৫৩ | Pratham
- Fallen Angel | ৫৯ | Pratham
- This is life - what a mystery? | ৬১ | Gaurav Kejriwal
- Listen to the quite | ৬৪ | Riktika Dey
- An unworthy love | ৬৬ | Parishmita Mahanta
- Addiction | ৭০ | Kunal Saha
- Changing the past | ৭৩ | Shristi Saikia
- জোনাক তুমি | ৭৫ | সৌমেন চক্ৰবৰ্তী
- Season of love | ৭৮ | Chiranjib Sonowal
- পৰিস্মিতাৰ এমুঠি কবিতা (বৰষুণ, জীৱন, ভাগৰ) | ৭৯ | পৰিস্মিতা
- স্মৃতিৰ দলিচাত দেউতাৰ ছবিখন | ৮০ | জেবিণা শইকীয়া

- নাৰী | ৮১ | অভিষেক শৰ্মা
- সময় অস্থিৰ, সদয় বাগৰি যায় | ৮২ | শিল্পীকা বৰঠাকুৰ
- হেৰাই গ'লোঁ | ৮৩ | বাস্তৱ বৰগোহাঁই
- এটা কবিতা মাথো তোমালৈ | ৮৪ | মুনমুন কোঁচ
- স্মৃতি | ৮৪ | সৃজা দেৱঠাকুৰ
- ব'হাগৰ আয়োজন | ৮৫ | দীপশিখা সোণোৱাল
- প্ৰকৃতিৰ সুবাস | ৮৫ | সিন্ধা স্বৰ্ণকাৰ
- Will you appear at dawn? | ৮৬ | Swati Das
- Not your teddy bear | ৮৭ | Ankita Saha
- A bunch of poems by Pratham
(Writing gets easier when, Eclipse, A rare precious quote, Unnamed feeling, Back calling, Uncertainty, Promises, I still wait for, Commitment, Certain, Sorry, Perfume, The night shall be filled with, Interchange, Winty thoughts, Fugitive Treasure, Dew drops, My full moon) | ৮৮-৯৩ | Pratham

গল্প আৰু শিল্প

- খলিল জিব্ৰানৰ অনুদিত গল্প | ৯৪ | ড॰ ভূপেশ ভাগৱতী
- এমুঠি অনুগল্প | ৯৬ | মৈত্ৰেয়ী বৰুৱা ভৌমিক
- প্ৰাপ্তিৰ শেষত | ৯৭ | নীলাঞ্জনা বৰুৱা
- অপেক্ষা | ৯৯ | দ্বীপ শইকীয়া
- অমাবস্যাৰ নিশা | ১০১ | মুনমুন কোঁচ
- এটা ঘৃণনীয় সিদ্ধান্ত | ১০৩ | নয়নমণি গগৈ
- The Twin Sister | ১০৫ | Priya Chatterjee
- Living Hell | ১০৭ | Ankita Saha
- Autobiography of Love | ১০৮ | Pratham Routh
- The dream and the dream of teaching | ১১০ | Neha Pandey

মুখামুখি

- Interview - Rituparna Speaks | ১১৩

বৰ্ণালী

- Friendship is the face of God | ১১৬ | Nowas Kispota
- Glorious journey of five decades (NSS - DSK Commerce College) | ১১৭ | Rabi Das
- Inter College Kho kho - A memorable day to cherish | ১২০ | Sangita Kumari

অন্যান্য

- ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াৰ প্ৰতিবেদন | ১২১
- বাতৰিৰ শিৰোনামত কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় | ১৩৫

আধুনিক অসমীয়া উপন্যাসৰ ৰূপকাৰ পদ্মনাথ গোস্বামীৰ সৃষ্টি আৰু চিন্তা

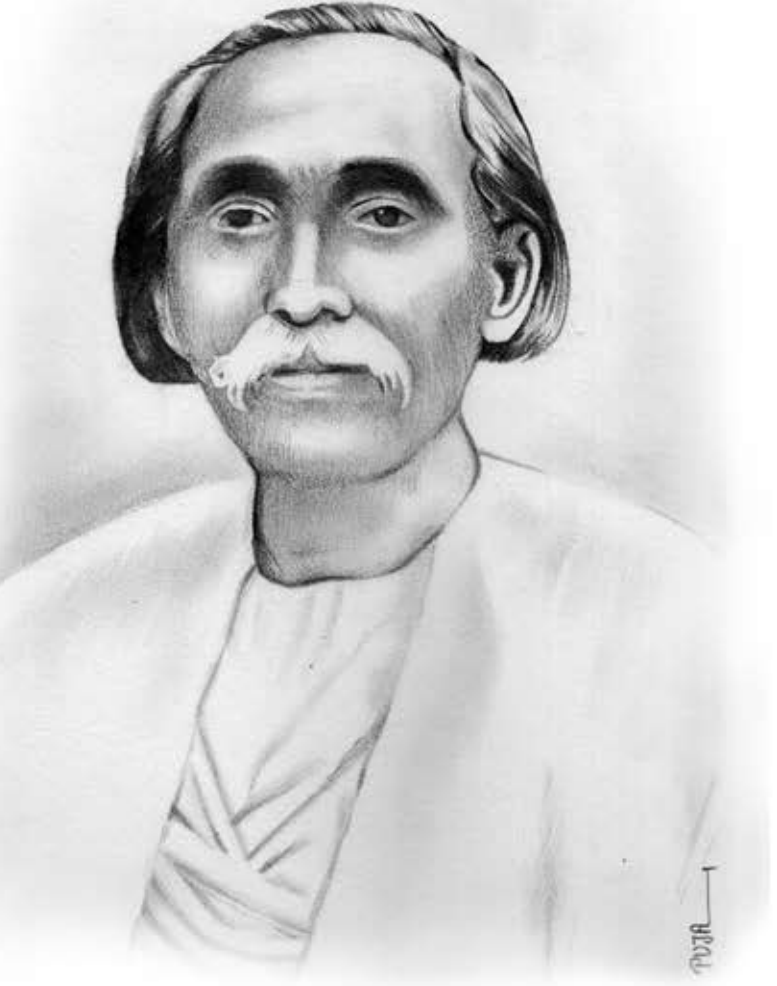
■ নীলাঞ্জনা বৰুৱা

এই বিশ্বলৈ যুগে যুগে অনেক লোকৰ আগমন ঘটিছে আৰু স্ব-কৰ্মেৰে ইয়াৰ কিয়দংশ লোকে নিজৰ নাম যাউতিযুগীয়া কৰি থৈ গৈছে। সাহিত্য জগতখনৰ কথা আৰু সুকীয়া। মেধা আৰু প্ৰজ্ঞাৰ সাধনাৰে সাহিত্যৰ ইতিহাসত নিজৰ নাম সোণালী আখৰেৰে লিপিবদ্ধ কৰি যোৱা সাহিত্যিকৰ সংখ্যা বিশ্বত এতিয়াও যথেষ্ট নহয়। প্ৰাত্যহিক জীৱনৰ দুখ-দুৰ্দৰ্শা, হতাশা, প্ৰত্যাহানক হেলাৰঙে জয় কৰি যাৰ কলমে উপহাৰ দিছে শ্ৰেষ্ঠতম সাহিত্য তেঁৱেই শ্ৰেষ্ঠ সাহিত্যিক। তেওঁৰ সাহিত্য চিন্তা অক্ষয়, অব্যয়।

১৮২৬ চনৰ পৰা ১৮৫৮ চনলৈকে অসমত অসমীয়া ভাষাৰ সলনি বিদ্যালয়সমূহত বাংলা ভাষাৰ প্ৰচলন চলিছিল। ইয়াকে দেখি যিসকলে আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যিক প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল সেই সকলৰ ভিতৰত পদ্মনাথ গোস্বামী বৰুৱা আছিল অন্যতম। তেওঁৰ জন্ম ১৮৭১ চনৰ আঘোণ মাহৰ ৯ তাৰিখে উত্তৰ লখিমপুৰৰ নকাৰী মৌজাৰ নকাৰী গাঁৱত। পিতৃ ঘিণাৰাম গোস্বামী বৰুৱা আৰু মাতৃ ললিতাদেৱী। ১৮৭৯ চনত তেওঁৰ প্ৰাথমিক শিক্ষা আৰম্ভ কৰে লখিমপুৰতে। তাৰ পিছত ১৮৮৪ চনত শিৱসাগৰ চৰকাৰী উচ্চ ইংৰাজী বিদ্যালয়ত পঢ়ি ডিব্ৰুগড় কেন্দ্ৰত পৰীক্ষা পাছ কৰাৰ পাছত উচ্চ শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ কলিকতালৈ যায় আৰু তাৰ বিপন কলেজত ভৰ্তি হয়।

গোস্বামী বৰুৱাই লখিমপুৰৰ ছাত্ৰ বৃত্তি স্কুলত পঢ়া সময়ৰে পৰা সাহিত্য চৰ্চা আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁৰ বন্ধু পানীন্দ্ৰনাথ গগৈৰ লগত লগ লাগি দুয়ো সাহিত্য সাধনত ব্ৰতী হয়। গোস্বামী বৰুৱাৰ সাহিত্যত বিশিষ্ট সক্ষম প্ৰকাশ-ভংগী আৰু শৈলী দেখিবলৈ পোৱা যায়।

যেতিয়া পদ্মনাথ গোস্বামী বৰুৱাই “অগ্ৰজপ্ৰতিম” লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা আদিৰে ১৮৯০ চনত কলিকতালৈ যাত্ৰা কৰিলে, তেতিয়া কলিকতাত “অসমীয়া ভাষা উন্নতি সাধিনী সভা” আৰু “জোনাকী”ৰ পয়োভৰ। পঢ়াৰ দিশত গোস্বামী বৰুৱাৰ ধাউতি

নোহোৱা হোৱাত “মিছাই” নামৰ শোকৰ কবিতা ৰচি, দুখাৰি চকুলো মচি ঘৰলৈ ঘূৰি আহিছিল। স্কুলত থকা সময়ৰে পৰা পদ্মনাথ গোস্বামী বৰুৱাৰ “জোনাকী”ৰ প্ৰতি আকৃষ্ট, তৃপ্ত হৈছিল। তাৰ পাছত “জোনাকী”ৰ জোনাক সৃষ্টি কৰা জ্যোতিষসকলৰ জুপিতবাৰ দৰে

স্বকক্ষত দেখা পাই তেওঁ একেবাৰে বিমোহিত পৰিল। তেওঁ অনুভৱ কৰিছিল যে “স্বৰূপকৈ অসমীয়া সাহিত্য চৰ্চালৈ মন টনাৰ আকৰ্ষণী শক্তি এই ‘জোনাকী’ৰহে। ইয়াৰ উপৰি বঙ্কিমচন্দ্ৰ, ববীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰ আদি তেতিয়াৰ বংগীয় সাহিত্যৰ মূৰ্চা ফুটোৱাসকলৰ দৰ্শন লাভ কৰি বা সিসকলৰ ৰচনা পঢ়ি তেওঁ পুলকিত হৈছিল।

সেইসময়ত কলিকতাত কৃষ্ণপ্ৰসাদ দুৱৰাই “বিজুলী” নামে মাহেকীয়া আলোচনী এখন উলিয়াবলৈ ধৰে। গোহাঞিবৰুৱা আৰু বেণুধৰ ৰাজখোৱাই ‘বিজুলী’ৰ লগত যোগ দিলে। গোহাঞিবৰুৱাই ‘বিজুলী’ত অসমীয়া ভাষাত লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। সেইভাবেই সৰু-বৰ কোম্পানী আৰু দোকানী-কাৰবাৰী আদিৰ পৰা “বিজুলী”ৰ বাবে বিজ্ঞাপন গোটাই আনি দি তেওঁ পাৰ্যমানে সহায় কৰিছিল। শেষত তেওঁ কাকতৰ তৃতীয় ভাগটোৰ সৰ্বভাৰ মূৰত তুলি সম্পূৰ্ণ কৰিলে। ইতিমধ্যে বহু মতানৈক্যতাত তিনিবছৰ পূৰ হওঁতেই ‘বিজুলী’ নুমাই থাকিল। কৃতিত্বৰ ভিতৰত থাকিল লম্বোদৰ বৰা আৰু গুণাভিৰাম বৰুৱাৰ দুটামান প্ৰবন্ধ আৰু গোহাঞিবৰুৱাৰ বাকী প্ৰবন্ধৰ লগতে তেওঁৰ ‘ভানুমতী’ উপন্যাস। সেই সময়ৰ লৈকে অসমীয়া উপন্যাস বুলি এখনো পুথি ওলোৱা নাছিল। সেই অভাৱ আৰু দুৰ্নাম গুচোৱাৰ মানসেৰে ‘লাহৰী’ ৰচিবলৈ হাতত লোৱা হ’ল। ১৮৯২ চনত এইখনি ছপা হৈ ওলায় আৰু পুথি আকাৰত প্ৰকাশিত প্ৰথম ছপা উপন্যাস বুলি ধৰা হয়। বাস্তৱিকতে গোহাঞিবৰুৱাৰ কলা-কৰ্ম-ৰূপে ‘লাহৰী’ আৰু ‘ভানুমতী’ গোহাঞিবৰুৱাৰ শ্ৰেষ্ঠ কৃতি বুলি কোৱা হয়।

কলিকতাৰ ‘ছাত্ৰাধ্যা’ মিছাই গ’ল যদিও বৰুৱাদেৱে আনে নেদেখাকৈ কাষলতিৰ তলত মোৰ মাতৃভাষা আৰু জাতীয় সাহিত্য-সম্ভাৰৰ কঠীয়া-টোপোলা এটি অতি সত্ত্বৰ্পণে লুকুৱাই লৈ আহিছিল। তেওঁ পোনতে কলিকতাৰ আৰ্হিৰ উদ্ভৱ লখিমপুৰত এখনি অ.ভা.উ.সা. সভাৰ স্থাপনা কৰিলে। সেই সময়ত বৰুৱাদেৱে উপলব্ধি কৰিলে যে তেওঁ যি ঘৰ সাজিবলৈ উৎপথপ্প লগাইছে তাৰ দেখোন ভেটিয়ে নাই। এই উপলব্ধিয়ে বৰুৱাদেৱৰ জীৱনৰ গতি-পথৰ এক পথ নিদৰ্শক কৰি তুলিলে যাৰ বাবে তেখেতে ‘লাহৰী’, “মনোমতী”ৰ নিচিনা শুদ্ধ সাহিত্য-সৃষ্টিৰ ক্ষেত্ৰ ত্যাগ কৰি ‘আমাৰ দেশৰ মজলীয়া আৰু উচ্চ শ্ৰেণীৰ পঢ়াশালিত আমাৰ দেশী পাঠ্য-পুথিৰ অভাৱ-পূৰণৰ সমস্যাত মন দিলে। এই উপলব্ধিৰ প্ৰথম ফল হ’ল গোহাঞিবৰুৱাদেৱ আৰু তেওঁৰ বন্ধু পানীন্দ্ৰনাথ গগৈৰ সংগৃহীত সংকলন “সাহিত্য-সংগ্ৰহ”। ইয়াৰ পাছত আহিল বৰুৱাদেৱৰ তিনিছোৱা “নীতিশিক্ষা”, “ভূগোল-দৰ্শন”, “অসমৰ বুৰঞ্জী” আদি। তেওঁৰ প্ৰতি অসমীয়াভাষীসকলৰ কৃতজ্ঞতাৰ এটা বহল কাৰণ হ’ল এই পাঠ্যপুথিৰ যোগান। হাইস্কুলৰ সমুদায় শ্ৰেণীত

অসমীয়া পাঠ্য-পুথি প্ৰচলনৰ অভাৱ আৰু অসুবিধাৰ নিৰাকৰণ হোৱা দেখি জাতীয় সাহিত্যানুৰাগী অসমীয়া সমাজেও বৰ সন্তোষ লাভ কৰিছিল। ইয়েই গোহাঞিবৰুৱাদেৱৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ পৰিচয়।

১৮২১ শকত ১ মাঘৰ দিনা তেজপুৰৰ জয়দেৱ শৰ্মাক সম্পাদক কৰি বৰুৱাই ‘অসম বন্তি’ প্ৰথম প্ৰকাশ কৰে আৰু তেজপুৰৰ তথা অসমৰ ৰাইজীয়া (ৰাজহুৱা) মতক গঢ় দিয়া আৰু অসমীয়া স্বাৰ্থক তদৰক কৰিবৰ ভাৰ লয়। ই তেওঁৰ বাবে আছিল নতুন সামাজিক ভূমিকা। একে শকৰে দুৰ্গা পূজাৰ সময়ত বৰুৱাৰ পত্নী লীলাৱতীৰ মৃত্যু ঘটে, তেওঁ তাৰ এমাহৰ ভিতৰতে সাংসাৰিক কাব্য ‘লীলা’ লেখি উলিয়ায়। মন কৰিবলগীয়া যে ‘লাহৰী’ আৰু ‘মনোমতী’ৰ পিছত ‘লীলা’ই গোহাঞিবৰুৱাৰ ডাঙৰ সাহিত্য কৃতি। এই সময়তে কেইবাটিও বিয়োগ-দুখৰ শোকৰ কবিতাৰ সৃষ্টি হৈছিল।

১৯০১-১৯০৭ কালছোৱা বৰুৱাদেৱ ‘বাণ-ৰাজা’ নামে নাটক লেখাৰ ভাৰ দিয়া হৈছিল। তাৰ পাছত তেওঁ ‘গাঁওবুঢ়া’ (১৮৯৭), ‘জয়মতী’ (১৯০০), ‘গদাধৰ’ (১৯০৭), ‘সাধনী’, ‘টেটোন তামুলী’ (১৯০৯) নাটক লেখি ছপাই উলিয়াইছিল। ৰাইজৰ মানুহ হিচাপে তেজপুৰত গোহাঞিবৰুৱাৰ ৰাজহুৱা জীৱনেৰে যি সংসৰ্গ আছিল, এই কেউখন নাটক তাৰে ফল বুলি ক’ব পাৰি।

গোহাঞিবৰুৱাদেৱে সাহিত্যৰ জীৱন ধাৰাৰ পৰা পুনৰ আঁতৰি যাব লগা হৈছিল যেতিয়া ১৯১৩ চনত পোনৰে পৰা একেবাৰে নব্য বিধান সভাৰ আহোম সম্প্ৰদায়ৰ মাজৰ পৰা মনোনীত সদস্য আৰু ১৯২১ ৰে পৰা নিৰ্বাচিত সদস্য হ’বলগীয়া হ’ল আৰু আনফালে নানা ৰাজহুৱা কামতো লিপ্ত হ’বলগীয়া হ’ল। মাথো ১৯১৭ চনত শিৱসাগৰত অনুষ্ঠিত হোৱা ৰাজনৈতিক সংস্থা আছাম এছ’চিয়েনৰ লগতে বহু অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰথম বৈঠকৰ বৰুৱা ডাঙৰীয়া সভাপতি হয়।

‘জোনাকী সাহিত্য’ আন্দোলনত যোগ দিয়া উজ্জ্বল জ্যোতিষ্ক ৰূপে গোহাঞিবৰুৱা অসমীয়া সাহিত্যত এখন নিজস্ব আসন অধিকাৰী। তেওঁ কৰ্মজীৱনৰ আগভাগ শিক্ষকতা, বিশেষকৈ বঙলা আৰু নৰ্মাল স্কুলৰ শিক্ষকতাত অতিবাহিত হৈছিল আৰু পিছভাগ মিউনিচিপেলিটি আৰু কাউঞ্চিলৰ ৰাজনীতিয়ে সামৰি লৈছিল। তাৰ মাজতে তেওঁ যে উচ্চাঙ্গ সাহিত্য চৰ্চাত লাগিব পাৰিছিল, সিয়ে তেওঁৰ মহত্বৰ পৰিচয় আৰু অসম-অসমীয়াক ভালপোৱাৰ চিন। একক প্ৰকৃতিৰ কবি ঔপন্যাসিক, নাট্যকাৰ, নিবন্ধকাৰ একো নোহোৱাকৈয়ে বহুত ক্ষেত্ৰত পথ প্ৰদৰ্শকৰূপে, ভাষাৰ যোদ্ধাৰূপে গোহাঞিবৰুৱাই আধুনিক অসমীয়া বুৰঞ্জীত বিশেষ স্থান লৈ থাকিব। তেওঁৰ মহান ব্যক্তিত্বই অসমীয়া সাহিত্য-সংস্কৃতিক বটবৃক্ষৰ দৰে ছাঁ দি আছে। ■□

আবেগিক বুদ্ধিমত্তা (Emotional Intelligence)

ড० খনীন্দ্র মিশ্র ভাগৱতী

How people treat you is their karma : how you react is yours

- Wayne Dyer

পৰিবৰ্তিত পৰিৱেশ আৰু পৰিস্থিতিত কৰ্মক্ষেত্ৰ তথা সাধাৰণ জীৱন যাত্ৰাত আবেগিক বুদ্ধিমত্তাই পূৰ্বৰ পৰিৱেশ আৰু পৰিস্থিতিতকৈ বেছি গুৰুত্ব লাভ কৰা দেখা যায়। আমাৰ নিজৰ কৰ্মখলীতে হওক বা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ শৈক্ষিক যাত্ৰাতে হওক সামগ্ৰিকভাৱে আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ বিভিন্ন দিশত আবেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ প্ৰভাৱ থাকে। আমি কি ভাবে আনৰ কথা বা কামৰ প্ৰতিক্ৰিয়া কৰোঁ বা আচৰণ কৰোঁ সেই দিশসমূহে আবেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ আওতাৰ ভিতৰতে পৰে।

আবেগিক বুদ্ধিমত্তা হ'ল কোনো এজন ব্যক্তিৰ নিজৰ আবেগ পৰিচালনা আৰু নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পৰা আৰু আনৰ আবেগকো নিয়ন্ত্ৰণলৈ আনিব পৰা এক সক্ষমতা। ই হ'ল এনে এক গুণ যাৰ দ্বাৰা এজন ব্যক্তিয়ে নিজৰ আবেগ চিনাক্ত কৰি যোগাযোগভাৱে আবেগক পৰিচালনা কৰি নিজে চাপৰ পৰা মুক্তি পাব পাৰে আৰু ফলপ্ৰসূ যোগাযোগৰ দ্বাৰা আনৰ প্ৰতি সহমৰ্মিতা প্ৰদৰ্শন কৰি সংঘাত এৰাই চলিব পাৰে।

মনোবৈজ্ঞানিক ডেনিয়েল গ'লমেনে (Daniel Goleman) আবেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ সংজ্ঞা দি কৈছিল যে আবেগিক বুদ্ধিমত্তা হ'ল আমাৰ এক সক্ষমতা যাৰ সহায়ত আমি আমাৰ নিজৰ অনুভৱ

তথা আনৰ অনুভৱ অন্তৰ্দৃষ্টিৰ দ্বাৰা লাভ কৰিব পাৰোঁ। আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰে আমাৰ আৱেগক নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ লগতে আমি আনৰ লগত সু-সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাত সক্ষম হ'ব পাৰোঁ। এইখিনিতে আমি এটা কথা জানি লোৱাটো উচিত যে আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ তেনে কোনো স্থিৰ সময় বা পৰিৱেশো নাথাকে। অৰ্থাৎ ই আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা প্ৰাপ্তবয়স্ক সকলোকে জীৱনব্যাপী প্ৰয়োগ কৰিব পৰাকৈ শিকাৰ পৰা এক বিষয় বা কোনো এজন ব্যক্তিয়ে শিকিব পৰা বিষয়।

বিভিন্ন গৱেষকে যুক্তি আগবঢ়াই কয় যে আৱেগে জীৱনৰ বিভিন্ন সময়ত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাত, আত্মসচেতনতা বৃদ্ধি কৰাত আৰু অনুপ্ৰাণিতকৰণত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। ইয়াৰ উপৰি যিসকল ব্যক্তিৰ আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা বেছি তেনে লোকে জীৱনৰ বিভিন্ন সময়ত পৰিয়ালৰ লগত বা নিয়োগকৰ্তা তথা সহকৰ্মী আদিৰ লগত সু-সম্পৰ্ক গঢ়ি চাপৰ পৰা আঁতৰি থাকিব পাৰে। তদুপৰি আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাই আৱেগ নিয়ন্ত্ৰণৰ জৰিয়তে খঙৰ যুক্তিযুক্ততাও বিচাৰি লোৱাত সহায় কৰে। এইখিনিতে এৰিষ্টটলৰ খং সম্পৰ্কত কোৱা কথা এযাৰিৰ উদ্ধৃতি দিয়া সমীচীন হ'ব। এৰিষ্টটলে কৈছিল যিকোনো মানুহ এজনে অতি সহজে খং কৰিব পাৰে। কিন্তু প্ৰকৃত ব্যক্তিৰ ওপৰত, প্ৰকৃত সময়ত, প্ৰকৃত মাত্ৰাত, প্ৰকৃত উদ্দেশ্যত প্ৰকৃতভাৱে খং কৰাটো একেবাৰে সহজ নহয়। মুঠৰ ওপৰত আমাৰ আৱেগক নিয়ন্ত্ৰণ আৰু আনৰ লগত সফল সম্পৰ্ক বৰ্তাই ৰাখি নিজৰ জীৱন যাত্ৰাৰ গতি দিয়াত আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ গুৰুত্ব বহুত বেছি।

আমি যদি অতি সাধাৰণভাৱে বিচাৰ কৰি চাওঁ যে আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাইনো আমাৰ জীৱনৰ কোনবোৰ দিশত বিশেষভাৱে প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে? উত্তৰত আমি বিভিন্নজনৰ অধ্যয়নৰ ফলস্বৰূপে নিৰ্দেশিত হোৱা ৪টা ক্ষেত্ৰৰ কথা বিশেষভাৱে উল্লেখ কৰিব পাৰোঁ আৰু সেয়া হ'ল :-

১) কামত কৃতিত্ব তথা সফলতা-বিফলতাত :-

আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাই কৰ্মস্থলীৰ বিভিন্ন জটিলতা সঠিকভাৱে পৰিচালিত কৰি আনক অনুপ্ৰাণিত তথা প্ৰভাৱান্বিত কৰি নিজৰ কৰ্মসম্পাদনত বা কৰ্মোন্নতিত সহায় কৰে। এনে ধৰণৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰিয়ো আজিকালি বহুতো কোম্পানীয়ে আৱেগিক বুদ্ধিসম্পন্ন প্ৰাৰ্থীক নিয়োগৰ বাবে প্ৰাধান্য দিয়া দেখা যায়।

২) শাৰীৰিক স্বাস্থ্যত :-

আমি যদি কামৰ চাপ বা হেঁচা সঠিকভাৱে পৰিচালিত কৰাত বিফল হওঁ তেতিয়া কিন্তু আমি স্বাস্থ্যজনিত জটিল সমস্যাবো

সম্মুখীন হ'বলগীয়া হ'ব পাৰে। অনিয়ন্ত্ৰিত চাপে তেজৰ সঞ্চালন বৃদ্ধি কৰাই নহয় আন বহুতো শাৰীৰিক সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে। গতিকে আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ উত্তৰণৰ প্ৰথম পদক্ষেপ হ'ল কেনেদৰে হেঁচাৰ পৰা তথা চাপৰ পৰা অব্যাহতি লাভ কৰিব পাৰি তাক শিকাটো।

৩) মানসিক স্বাস্থ্যত :-

অনিয়ন্ত্ৰিত চাপে শাৰীৰিক স্বাস্থ্যৰ লগতে মানসিক স্বাস্থ্যতো প্ৰভাৱ পেলায় আৰু এজন ব্যক্তিক উত্তেজনা আৰু হতাশাৰ ফালে আগবাঢ়ি যোৱাৰ প্ৰৱণতা বৃদ্ধি কৰে। যদি কোনোৱে নিজৰ আবেগক বুজি পাবলৈ বা পৰিচালনা কৰাত বিফল হয় তেতিয়া মানসিক স্থিতিৰ ছন্দ হেৰাই যোৱাৰ আশংকা থাকে আৰু হয়তো আনৰ লগত সু-সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাত ব্যৰ্থ হৈ অকলশৰীয়া বা নিসংগতা অনুভৱ কৰাৰ সম্ভাৱনীয়তা থাকে।

৪) সম্পৰ্ক বা সম্বন্ধ গঢ়াত :-

নিজৰ আৱেগক বুজি পালে আৰু নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰিলে এজন ব্যক্তিয়ে নিজে কেনেদৰে অনুভৱ কৰে তাক প্ৰকাশ কৰাত আৰু আনে কিদৰে অনুভৱ কৰে সেয়া বুজি পোৱাত অতি সহজ হৈ পৰে। ফলস্বৰূপে কৰ্মক্ষেত্ৰ আৰু ব্যক্তিগত জীৱনত দৃঢ় সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাত সফলকাম হ'ব পাৰে।

আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু ইয়াৰ জৰিয়তে তেওঁলোকে নিজকে সফল ব্যক্তি হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰাত সহায় হয়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ক্ষেত্ৰত আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ সুবিধাসমূহক আমি এনেদৰে উল্লেখ কৰিব পাৰোঁ —

ক) আত্মসচেতনতা বৃদ্ধিত সহায় :- আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক নিজৰ আৱেগৰ প্ৰতি সজাগ কৰি তোলাত সহায় কৰে। লগতে আৱেগে কিভাবে আনক প্ৰভাৱান্বিত কৰিব পাৰে সেয়া জনাৰ লগতে নিজৰ আৱেগৰ শক্তি আৰু দুৰ্বলতাৰ প্ৰতি সজাগ হোৱাত সহায় কৰে।

খ) চাপ বা বোজা পৰিচালনা কৰাত :- আজিকালি প্ৰায় দেখা যায় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অধ্যয়ন চলাই থাকোঁতে পৰিৱৰ্তিত পৰিৱেশৰ বাবেই হওক বা আন বহুতো কাৰকৰ প্ৰভাৱতেই হওক এটা মানসিক চাপ বা বোজাৰ লগত দিন কটোৱা যেন অনুভৱ কৰে। আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাই কিন্তু এনে চাপ বা বোজা পৰিচালনাত সহায় কৰিব পাৰে, কিয়নো এই বুদ্ধিমত্তাৰ দ্বাৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে প্ৰতিকূল পৰিস্থিতি বা পৰিৱেশত নিজকে খাপখুৱাই আৱেগক নিয়ন্ত্ৰণ কৰি যি হেঁচা বা বোজাৰ অনুভৱ থাকে তাক লাঘৱ বা নাইকিয়া কৰিব পাৰে।

গ) অনুপ্রাণিত হোৱাত :- আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা থকা লোকৰ আচৰণত সাধাৰণতে দুটা কাৰকৰ প্ৰভাৱ বাৰুকৈয়ে দেখা যায়। এটা হ'ল আশাবাদী আৰু আনটো হ'ল সুখী। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিভিন্ন কাৰণত আশাভংগ আৰু দুখ অনুভৱ কৰি নিজৰ কৰ্মত অনুপ্রাণিত হ'ব নোৱাৰাৰ পৰিস্থিতি কেতিয়াবা কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত দেখিবলৈ পোৱা যায়। কিন্তু আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ সাহায্যত অনুপ্রাণিত হৈ আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় হয়। যেতিয়া আমি আশাবাদী হওঁ আমি সদায় জীৱনটোৰ ভাল দিশ দেখিবলৈ পাম আৰু এটা যোগাত্মক দৃষ্টিভংগীৰে আগবাঢ়ি প্ৰতিকূল পৰিৱেশকো নেওচি আগবাঢ়ি যাব পাৰোঁ। ঠিক তেনেদৰে সুখৰ অনুভৱ বা দুখ কষ্টহীন অৱস্থা এটাৰ অনুভৱে আমাক জীৱনত সন্তুষ্টি প্ৰদানত সহায় কৰে। দুখ কষ্ট সকলোৰে থাকে কিন্তু যি আছে তাৰে সন্তুষ্টি লৈ নিজেও উপভোগ কৰা আৰু আনৰ লগতো উপভোগ কৰা এটা যোগাত্মক মনলৈ আৰু আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাই কিন্তু এয়া সম্ভৱ কৰি তোলে।

ঘ) আনৰ প্ৰতি সহমৰ্মিতা আৰু সহানুভূতি বৃদ্ধি :- আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ দ্বাৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে আনৰ অনুভৱ আৰু আৱেগৰ প্ৰতি সজাগ কৰাৰ লগতে বুজি পোৱাত আৰু সহায় কৰি সহমৰ্মিতাৰে বিভিন্নজনৰ লগত সম্পৰ্ক বজাই আগবাঢ়ি যাব পাৰে। অৰ্থাৎ সম্পৰ্কৰ উন্নতি সাধন কৰি সামাজিক হোৱাতো ই সহায় কৰে।

আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ গুৰুত্ব বুজি ছাত্ৰাৱস্থাৰ পৰাই যদি আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা আহৰণৰ প্ৰচেষ্টা কৰা হয় তেতিয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ লগতে আনকো বুজি পোৱাত সহায় হ'ব আৰু আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা আহৰণ তথা উন্নতি সাধনত সফলকাম হ'ব। সেয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে পঢ়ি থকা কালৰ পৰাই আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়াটো যুগুত আৰু ইয়াক বৃদ্ধি কৰাৰ বাবে চেষ্টা কৰিব পাৰি, যদিহে তলত দিয়া ধৰণে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে আগবাঢ়িব পাৰে বা চেষ্টা কৰে তেতিয়া আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ বিকাশ ঘটিব বা বৃদ্ধি হ'ব পাৰে।

১) আত্মসচেতনতাৰ বাবে অভ্যাস কৰা -

আত্মসচেতনতা নিজকে বুজি পোৱা আৰু নিজৰ আচৰণৰ প্ৰতি সজাগ হোৱাৰ লগত জড়িত। আত্মসচেতনতাৰ তিনিটা অংশ আছে, প্ৰথমতে তুমি কি কৰি আছ তাক জনা, তাৰ পিছত তুমি কৰি থকা কামৰ পৰা কেনেদৰে অনুভৱ কৰিছ আৰু তৃতীয় তথা কঠিন অংশ হ'ল তুমি নিজৰ বিষয়ে যি নাজানা তাক বিচাৰি উলিওৱা। আত্মসচেতনতাই কেৱল মাত্ৰ প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশৰ পৰিৱৰ্তে সঁহাৰি জনাই নিজৰ আৱেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ বিকাশত সহায় কৰিব পাৰে।

২) আৱেগিক সঠিক গতি প্ৰদান কৰা -

আমি প্ৰায়ে ভাবোঁ ভাল আৰু বেয়া এই দুই ধৰণৰ আৱেগ আছে বুলি, কিন্তু প্ৰকৃততে আমাৰ আৱেগৰ ভাল বা বেয়া প্ৰতিক্ৰিয়াহে থাকে।

উদাহৰণস্বৰূপে খং এক ধ্বংসাত্মক আৱেগ যদিহে তাক ভুলভাৱে বা ভুলসময়ত প্ৰয়োগ কৰা হয় কিয়নো ই আনক আঘাত বা নিজে অনুতপ্ত হ'বলগীয়া পৰিস্থিতিৰো সৃষ্টি কৰিব পাৰে। আনধৰণে খং কিন্তু ভাল আৱেগো হ'ব পাৰে যদিহে আমি কোনো অন্যায়ত শুধৰণিৰ বাবে বা নিজকে আনৰ পৰা ৰক্ষা কৰাত ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰোঁ। অৰ্থাৎ আৱেগৰ সঠিকভাৱে পৰিচালিত কৰাৰ প্ৰয়োজন আৰু তাক অভ্যাস কৰা উচিত।

৩) নিজকে অনুপ্রাণিত কৰিবলৈ শিকা -

নিজকে নিজে এক যোগাত্মক দৃষ্টিভংগীৰে অনুপ্রাণিত কৰাত মনোনিবেশ কৰা। লগতে আনৰ যোগাত্মক দিশসমূহেৰে নিজে যোগাত্মক দৃষ্টিভংগী এটা গঢ় দিবলৈ চেষ্টা কৰা। নিজকে নিজে অনুপ্রাণিত কৰাৰ বাবে কঠিন সময়ত নিজৰ অনুভৱক নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ বাবে চেষ্টা কৰা, কেতিয়াও দায়িত্বৰ পৰা আঁতৰি নাযাবা, যেতিয়া তেতিয়াই নিজৰ হেমাৰিৰ বাবে নিজকে দোষাৰোপ নকৰিবা, নিজৰ সক্ষমতাৰ ওপৰত প্ৰশ্ন নুতুলিবা আৰু নিজৰ হাতত থকা কাম বা কৰিবলগীয়া কামৰ ওপৰত গুৰুত্ব দি আগবাঢ়ি যোৱাৰ চেষ্টা কৰা।

৪) আনৰ আৱেগিক স্বীকৃতি দিয়া -

আনৰ লগত ভাল সম্পৰ্ক বজাই ৰখাৰ বাবে আনৰ আৱেগৰ স্বীকৃতি দিয়া প্ৰয়োজন। জীৱনৰ প্ৰত্যেকটো সম্পৰ্কই আৰম্ভণি হয় আনৰ আৱেগ স্বীকৃতি আৰু শ্ৰদ্ধাৰে। সেয়া লাগিলে বন্ধুত্বই হওক বা পৰিয়ালৰ তথা ভালপোৱাৰ সম্পৰ্কই হওক, সকলোতে এজনে আনজনৰ আৱেগিক প্ৰয়োজনীয়তাৰ স্বীকৃতি আৰু শ্ৰদ্ধা তথা গুৰুত্বৰ দ্বাৰাহে বৰ্তাই ৰাখিব পাৰে।

৫) আৱেগৰ মূল্যৰ সংযোজন কৰা -

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ জীৱনটো যিধৰণে বাচি থাকিব বিচাৰে সেই ধৰণে বাচি থাকিবলৈ হ'লে, তুমি কিহৰ ওপৰত মূল্য দিয়া তাক স্পষ্ট কৰি ল'বা, কিয়নো আৱেগিক শক্তিক সেই মূল্যৰ দ্বাৰা পৰিচালিত কৰিব পৰাতো বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ।

আমি যদি আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা শিকাওঁ আৰু একে সময়তে সাধুতাৰ মূল্য, শ্ৰদ্ধাৰ মূল্য নিশিকাওঁ তেতিয়া সেই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ আৱেগিক বুদ্ধিমত্তা থাকিব পাৰে কিন্তু নিষ্ঠুৰ বা আনক গুৰুত্ব নিদিয়াৰ নিচিনা স্বভাৱৰ অধিকাৰী হোৱাৰ আশংকাও নুই কৰিব নোৱাৰি।

আবেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ গুৰুত্বৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি এনে বুদ্ধিমত্তাৰ আহৰণ আৰু উল্লেখনত মনোযোগ দিয়া উচিত। আমি প্ৰত্যেকেই জানো বিভিন্ন কাৰক যেনে প্ৰযুক্তিৰ উন্নতি, প্ৰতিযোগিতা বা মানসিক চাপ, পোৱাৰ বাসনা, নোপোৱাৰ তাড়না আদি বিভিন্ন অনুভৱে আমাক বিভিন্ন সময়ত আবেগিক তথা আমাৰ অনুভৱক যোগাত্মক বা বিয়োগাত্মক দিশলৈ গতি কৰাব পাৰে। আবেগিক বুদ্ধিমত্তাই এইক্ষেত্ৰত আমাৰ অনুভৱক আৰু আবেগক সঠিক গতি প্ৰদান কৰাত সহায় কৰে। অৱশ্যে আংশিকভাৱে হ'লেও কিছুমান দক্ষতা থাকিব লাগে যাৰ দ্বাৰা এজন ব্যক্তিয়ে আবেগিক বুদ্ধিমত্তাৰ উন্নয়ন সহজ হ'ব পাৰে। তেনে কিছুমান দক্ষতা হ'ল নমনীয় হ'ব পৰা ক্ষমতা, আশাবাদী হ'ব পৰা ক্ষমতা, সহমৰ্মী হ'ব পৰা ক্ষমতা,

সংঘাত সমাধান কৰিব পৰা ক্ষমতা, খুহুতীয়া বা ৰসিকতাৰ সহায়ত কামৰ তথা মানসিক হেঁচা কমাৰ পৰা ক্ষমতা, আনৰ আবেগ চিনাক্ত আৰু পৰিচালনা কৰিব পৰা ক্ষমতা ইত্যাদি।

প্ৰসঙ্গ :-

Daniel Goleman Emotional Intelligence.pdf.World Press.com

<https://www.researchgate.net>

<https://www.helpguide.org>

<https://www.verywellmind.com>

<https://www.ihhp.com> ■ □

(ড० খনীন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতী, ডি.হ.সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ। ৰক্তদানৰ দৰে সামাজিক কৰ্মৰ বাবে তেখেতক ডিব্ৰুগড় জিলাৰ শ্ৰেষ্ঠ ৰক্তদাতাৰ সন্মানেৰে সন্মানিত কৰা হৈছে। ইতিমধ্যে তেখেতৰ ৰক্তদান বিষয়ক এখন গ্ৰন্থ প্ৰকাশ হৈছে।)

The Greatest Mistake

(STOP KILLING THE TREES)

■ Benzina Sonowal

The voice of the trees....

I cry, I weep

None pays a heed.

I feel of having developed a one-sided love

With the greatest creatures on earth, where

I effectuate their needs but in vain

They browbeat me to cry in pain.

They multiply my supply,

And after I vex and die,

Cash- rich within a night

Sees themselves as the might.

Why none discerns my tears?

Why none wipe my tears?

Why they do to their kind

When gets disturbed in their mind.

Why none perceive our pain?

Why none sees our blood?

Seldom they feel a sensation of our worth

Never, without us can they go forth

I am embosomed with smoke and dust

Where being futile and dead, is my must.

I tempt to witness the day

Our of grief, wisest creature will say

When all the trees get jumble in the soil

And life on earth be none then illusion

My cry will then all be theirs

And my drops will get remembered

But it be then too late

To get hold of their fate.

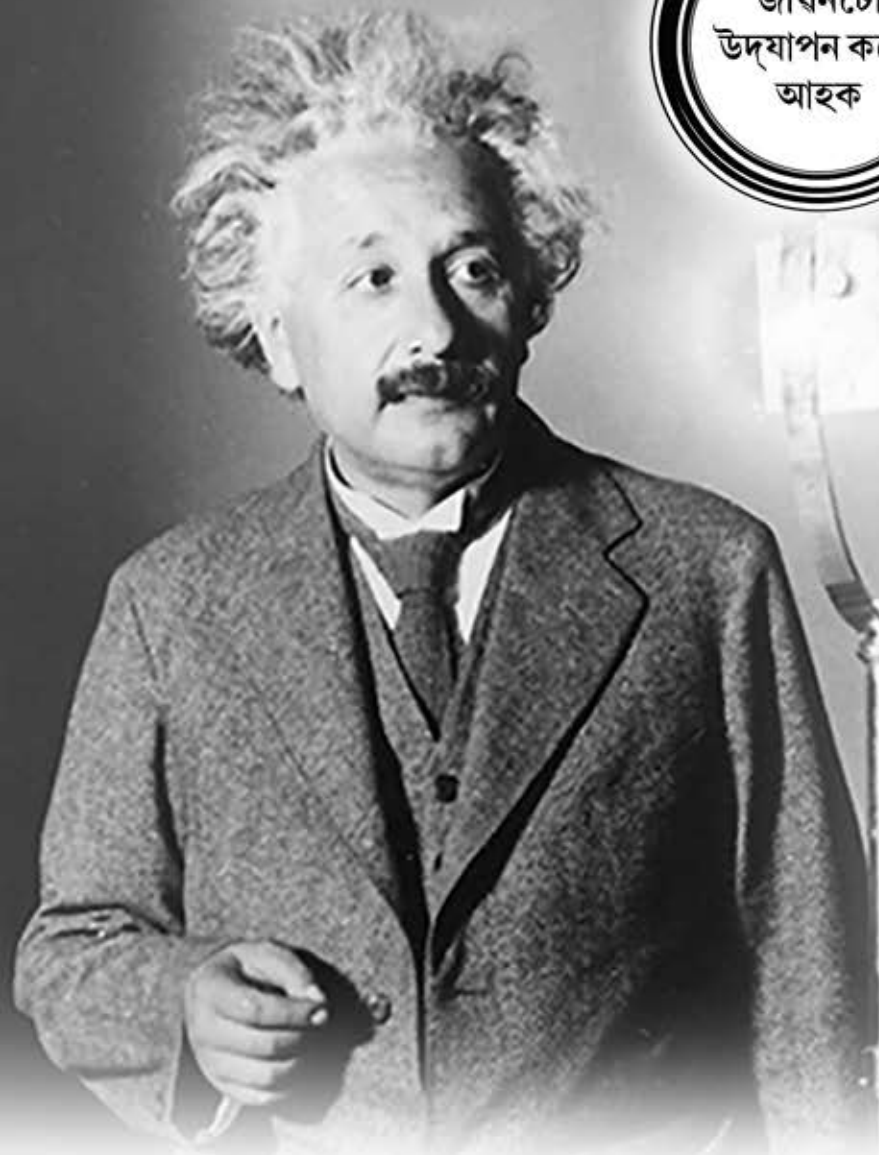
And all the man and all the woman will mill around,

In the enormous desert as far the eyes

Could see, one sound:

We have made THE GREATEST MISTAKE

We have made THE GREATEST MISTAKE.

জীৱনটো
উদ্‌যাপন কৰো
আহক

পৃথিৱীখনক মই যিদৰে দেখিছোঁ...

মূল : এলবাৰ্ট আইনষ্টাইন

■ ভাষান্তৰণ : ড০ নৱজ্যোতি দত্ত

আমাৰ 'মৰণশীল লোকসকল'ৰ
সৰহসংখ্যকেই কিমান যে আশ্চৰ্যকৰত্ব
আমাৰ প্ৰত্যেকগৰাকীয়েই ইয়াত অতি কম
সময়ৰ বাসিন্দা; এই সময় কটোৱাৰ
উদ্দেশ্যৰ বিষয়েও সংশ্লিষ্টগৰাকীয়ে
নাজানে, যদিও কেতিয়াবা সেই কথা
অনুভৱ কৰা বুলি ভাবে। কিন্তু গভীৰতৰ
চিন্তাৰ প্ৰতিফলন অবিহনে পৰস্পৰ য়ে
পৰস্পৰৰ দ্বাৰা বৰ্তি থাকে, দৈনন্দিন
জীৱনৰ পৰাও সেই কথা জানিব পাৰি।
প্ৰথমে যিসকলৰ হাঁহি আৰু সুখৰ আধাৰত
আমাৰ নিজৰ সুখ সম্পূৰ্ণ নিৰ্ভৰশীল,
সেইসকল আৰু তাৰ পাছত, আমাৰ
অপৰিচিত সেই বহুসংখ্যক লোক-
যিসকলৰ ভাগ্যৰে সৈতে আমি
অনুকম্পাৰ জৰীৰে বান্ধ খাই আছোঁ;
এনেদৰে এই উভয় ধৰণৰ লোকৰে সৈতে
আমি পৰস্পৰ নিৰ্ভৰশীল হৈ থাকোঁ।
প্ৰতিদিনে মই এশবাৰ সোঁৱৰোঁ যে মোৰ
আত্মিক আৰু বাহ্যিক জীৱন-উভয়েই, মৃত
বা জীৱিত আন বহু লোকৰ শ্ৰমৰ ওপৰত
নিৰ্ভৰশীল আৰু পূৰ্বে লাভ কৰা আৰু
বৰ্তমানেও গ্ৰহণ কৰি থকা সেৱাৰ
অনুক্ৰমে ময়ো নিশ্চিতভাৱে নিজকে সাজু
কৰিব লাগিব।

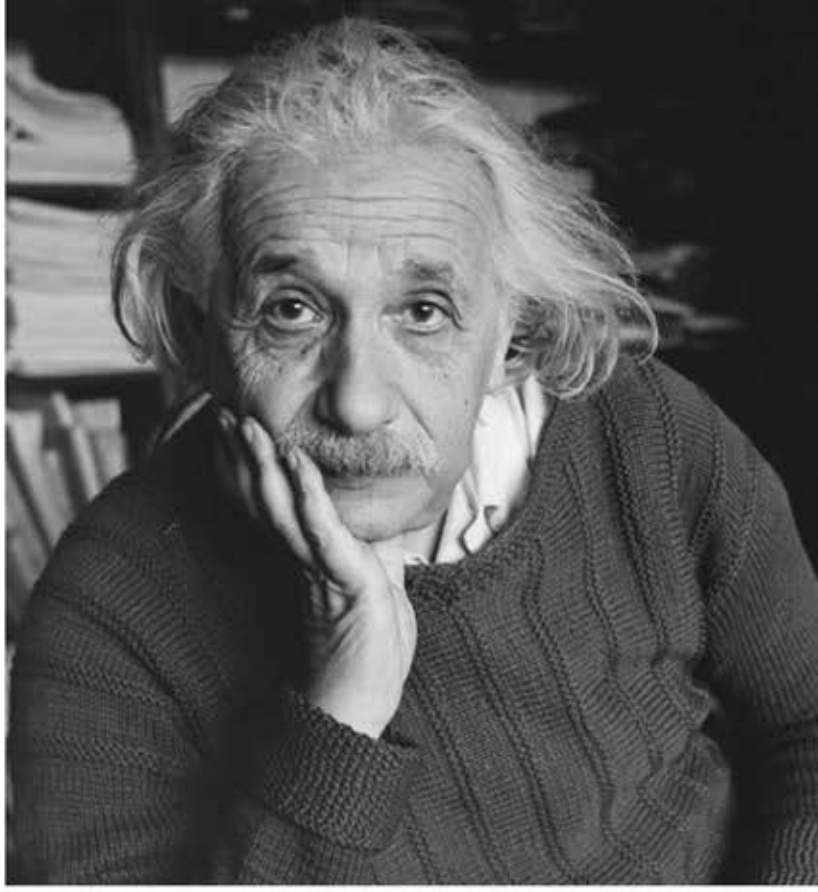
সহজতা আৰু সুখক মই কদাপি
নিজতেই বিলীন হৈ যোৱাৰ দৃষ্টিৰে লক্ষ্য
কৰা নাই - এই বিশ্লেষণাত্মক ভিত্তিটোক
মই গাহৰিৰ আদৰ্শ বুলি কওঁ। যিসমূহ
আদৰ্শই মোৰ বাট পোহৰাইছে আৰু সময়ৰ
পিছত সময় ধৰি মৰম, সৌন্দৰ্য আৰু
সত্যৰে সৈতে মোক আনন্দৰে জীৱনটোৰ
সন্মুখীন হ'বলৈ নতুন সাহস প্ৰদান কৰিছে।
একে ধৰমৰ মনৰ লোকৰ সৈতে আত্মীয়তা
অনুভৱ ব্যতিৰেকে, বস্তুনিষ্ঠ পৃথিৱীখনত
দখল অবিহনে, কলা আৰু বৈজ্ঞানিক
প্ৰয়াসৰ ক্ষেত্ৰখনত ঐশিকভাৱে

অপ্রাপ্তিযোগ চিৰকালৰ বাবে অপ্রাপ্তিযোগ্য জীৱন মোৰ বাবে বিজ্ঞ অনুভৱ হ'লহেঁতেনে। মানুহৰ প্ৰাপ্তিৰ প্ৰয়াস কৰা - সম্পত্তি, বাহ্যিক, সাফল্য, বিলাস - মোৰ সদায়েই অৱমানিত যেন অনুভৱ হয়।

সামাজিক ন্যায় আৰু সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ প্ৰতি মোৰ আৱেগিক অনুভূতি সদায়ে আন মানুহ আৰু মানৱ সম্প্ৰদায়ৰ সৈতে প্ৰত্যক্ষ সম্পৰ্কৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ অভাৱৰ সৈতে

অদ্ভুতভাৱে বিপৰীত হৈ আহিছে। মই সঁচাকৈয়ে এগৰাকী 'নিসংগ পৰ্যটক' আৰু কেতিয়াও মোৰ দেশ, মোৰ ঘৰ, মোৰ বন্ধুবৰ্গ বা আনকি মোৰ নিকট পৰিয়ালৰ, মোৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে সম্পৰ্কিত হোৱা নাই; এইসমূহ সম্পৰ্কৰ বৰ্তমানতো, মই কেতিয়াও দূৰত্বৰ অনুভৱ আৰু নিৰ্জনতাৰ প্ৰয়োজনক হেৰুৱাই পেলোৱা নাই।

মোৰ ৰাজনৈতিক আদৰ্শ হৈছে গণতন্ত্র। প্ৰতিগৰাকী মানুহক একোগৰাকী ব্যক্তি হিচাপে সন্মান জনোৱা হওক আৰু কোনো মানুহকে বিশেষভাৱে বিবেচনা কৰা নহওক। ভাগ্যৰ বিড়ম্বনা যে কোনো খুঁত অথবা যোগ্যতাৰ অবিহনেই মই মোৰ সহকৰ্মীসকলৰ পৰা অত্যধিক প্ৰশংসা আৰু শ্ৰদ্ধা লাভ কৰি আহিছোঁ। বহুতৰ বাবে সম্ভৱ হৈ নুঠা আৰু মই মোৰ সাধাৰণ সক্ষমতাৰে, সংগ্ৰামৰ মাজেৰে লাভ কৰা কিছু ধাৰণা বুজাৰ আকাংক্ষাই ইয়াৰ কাৰণ। মই যথেষ্ট অৱগত যে যিকোনো সংগঠনে ইয়াৰ লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ, এগৰাকী ব্যক্তিৰ চিন্তা আৰু নিৰ্দেশনাৰ লগতে দায়বদ্ধতাৰো প্ৰয়োজন। কিন্তু যাক নেতৃত্ব দিয়া হ'ব, তেওঁলোকক জোৰ কৰিব নালাগে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নেতা নিৰ্বাচনত সক্ষম হ'ব লাগিব। মোৰ মতে, জোৰ-জুলুম কৰা স্বৈৰতন্ত্রৰ সোনকালেই পতন ঘটে; কম নৈতিকতাসম্পন্ন ব্যক্তিকেহে শক্তি প্ৰয়োগৰ দিশটোৱে আকৰ্ষণ কৰে। প্ৰতিযোগিতাময় মানৱ জীৱনত প্ৰকৃত মূল্যবান বস্তুটো ৰাজনৈতিক স্থিতি নহয়; সৃষ্টিশীল তথা সংবেদশীল ব্যক্তিৰ ব্যক্তিত্ব বুলি মই ভাবোঁ; কেৱল ইয়াৰ দ্বাৰাই মহৎ আৰু উৎকৃষ্ট সৃষ্টি হয়, আনসমূহ ব্যক্তি চিন্তা আৰু অনুভৱত নিস্তেজ হৈ থাকে।

এই প্ৰসংগটোৱে মোক জাকৰুৱা জীৱনৰ আটাই তকৈ বেয়া উৎপাদিত শস্য-সামৰিক ব্যৱস্থা আলোচনালৈ লৈ আহিছে, যিটো ব্যৱস্থাক মই ঘৃণা কৰোঁ। সভ্যতাৰ এই কলেৰা-গাদটো সম্ভৱপৰ দ্ৰুত গতিৰে মচি পেলাব লাগিব। আদেশ প্ৰদানত বীৰত্ব, অৰোধ হিংসা, আৰু দেশপ্ৰেমৰ নামত সকলো ঘৃণনীয় অৰ্থহীন কথা - মই যে কিমান আৱেগিকভাৱে ঘৃণা কৰোঁ। "... আমি

প্ৰাপ্ত কৰিব পৰা আটাইতকৈ ধুনীয়া অভিজ্ঞতাটো হ'ল ৰহস্যপূৰ্ণ। প্ৰকৃতা কলা আৰু বিজ্ঞানৰ দোমোজাত মৌলিক আৱেগ ওলমি থাকে। যি এই কথা নাজানে; জানি আচৰিত নহয়, হ'ব নোৱাৰে; তেওঁ মৃত সদৃশ আৰু তেওঁৰ দৃষ্টিও ন্নান বুলিব পাৰি। ৰহস্যৰ অভিজ্ঞতাৰেই আনকি ভয়ৰ সৈতে মিশ্ৰিত হৈ হ'লেও - ধৰ্মৰ উদ্ৰেক ঘটাইছিল।

আমি অৱেশ কৰিব নোৱাৰা কিবা এক অস্তিত্বৰ জ্ঞান, গভীৰতম কাৰণ আৰু উজ্জলতম আভাময় সৌন্দৰ্য সম্পৰ্কে আমাৰ ধাৰণা, যিটো আমাৰ মনত কেৱল আটাইতকৈ আদিম ৰূপতহে উপলব্ধ - তাৰ লগতে এই আবেগেই যথার্থ শক্তিশালী ধৰ্মীয় বিশ্বাসৰ সৃষ্টি কৰে। এই অৰ্থত আৰু কেৱল এই অৰ্থত, মই গভীৰভাৱে এগৰাকী ধাৰ্মিক ব্যক্তি। জীৱনৰ ঐশিকতাৰ ৰহস্য আৰু অস্তিত্বৰ বিস্ময়কৰ গাঁথনিৰ জ্ঞান আৰু অনুভৱৰ সৈতে আৰু লগতে প্ৰকৃতিত প্ৰকাশ হোৱা কাৰণৰ এক ক্ষুদ্ৰতম অংশকো বুজাৰ বাবে নিজে কৰা বিনম্ৰ প্ৰয়াসক লৈ মই সম্ভুষ্ট।

(এলবাৰ্ট আইনষ্টাইনৰ জীৱন বিষয়ক দৃষ্টিভংগীৰ এক আভাসপ্ৰদানমূলক এই লেখা তেওঁৰ 'দ্য ৱৰ্ল্ড এজ আই চি ইট' শীৰ্ষ ৰচনাৰ এক সংক্ষিপ্ত ভাষান্তৰণ।)

(ভাষান্তৰক ড० নৱজ্যোতি দত্ত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ বিভাগীয় প্ৰধান। ড० দত্তৰ দ্বাৰা ভাষান্তৰিত বিভিন্ন লেখা সাহিত্য অকাডেমিকে ধৰি বিভিন্ন প্ৰতিষ্ঠান তথা প্ৰকাশনৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত সংকলন, কাকত-আলোচনীত প্ৰকাশিত হৈছে।)

■ □

Choosing "TOBACCO" or "HEALTH"

**Early Death or
Long Life**

■ Keshabananda Haloi

Tobacco is a plant that produces leaves which are smoked in cigarettes, pipes, etc. The leaves of the tobacco plant are used for smoking or chewing. The damage caused by tobacco is unacceptable and global support is needed to work towards a world essentially free from the sale of tobacco products. The different names that identify tobacco are smoking mixture, street drug, nicotine, snuff, filler, plant product, roll of tobacco, *Nicotiana tabacum* etc. Tobacco use may be defined as any habitual use of the tobacco plant leaf and its products. The predominant use of tobacco is by smoke inhalation of cigarettes, pipes, Hukka, and cigars. The other smokeless tobacco refers to a variety of tobacco products that are sniffed, sucked, or chewed. Tobacco smoking is the practice of smoking tobacco and inhaling tobacco smoke (consisting of particle and gaseous phases). Or we can say, simply taking tobacco smoke into the mouth, and then releasing it, as is done by some with tobacco pipes and cigars. Tobacco contains the alkaloid nicotine, which is a stimulant, and harmful alkaloids. Lung diseases

caused by smoking include COPD (Smoking and Chronic Obstructive Pulmonary Disease) which includes emphysema and chronic bronchitis. Cigarette smoking causes most cases of lung cancer. If you have asthma, tobacco smoke can trigger an attack or make an attack worse. Smokers are 12 to 13 times more likely to die from COPD than non-smokers. Tobacco smoke is made up of thousands of chemicals, including at least 70 known to cause cancer. These cancer-causing chemicals are referred to as carcinogens. Some of the chemicals found in tobacco smoke include: Nicotine (the addictive drug that produces the effect people are looking for and one of the harshest chemicals in tobacco smoke), Hydrogen cyanide, Formaldehyde, Lead, Arsenic, Ammonia, Radioactive elements such as uranium, Benzene, Carbon monoxide, Nitrosamines, Polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs). Many of these substances cause cancer. Some can cause heart disease, lung disease, or other serious health problems too. Most of the substances come from the burning tobacco leaves themselves, not from additives included in

cigarettes (or other tobacco products). Radioactive materials in the tobacco leaves are used to make cigarettes and cigars. These materials come from the fertilizer and the soil used to grow the tobacco leaves, so the amount of tobacco depends on the soil the plants were grown in and the type of fertilizers used. These radioactive materials are given off in the smoke when tobacco is burned, which smokers take into their lungs as they inhale. This may be another key factor in smokers getting lung cancer. There are also other cancer-causing agents in smokeless tobacco, such as benzo[a]pyrene and other polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs). These carcinogens are absorbed through the mouth and it could be the reason why several types of cancer are linked to the use of smokeless tobacco. Like other forms of tobacco, smokeless tobacco also contains radioactive substances. Nowadays, everywhere we can see the youth consuming smoke or smokeless tobacco. Most of them are in the age group of 10 to 27 years who consume smokeless tobacco at least once in a day. Generally the shopkeepers try to sell the panmasalas along with the free distribution of tobacco. It is a health hazard for the young generation. As per govt. rule the selling of panmasalas are legally allowed but tobacco selling is fully banned and the same shop cannot sell tobaccos and panmasalas. The Cigarettes and Other Tobacco Products (Prohibition of Advertisement and Regulation of Trade and Commerce, Production, Supply and Distribution) Act, 2003 or COTPA, 2003 is an Act of Parliament of India enacted in 2003 to prohibit advertisement of, and to provide for the regulation of trade and commerce production, supply and distribution of cigarettes and other tobacco products in India. This Act was enacted by the Parliament to give effect to the Resolution passed by the 39th World Health Assembly, urging the member states to implement measures to provide protection to non-smokers from involuntary exposure to tobacco smoke. However to attract young

customers the shopkeepers distribute tobacco freely along with the panmasalas. It is seen that users often show off while mixing panmasala with both their hands and consume it without having being aware of the harmful impact on health. In School and college campuses, different packets of panmasalas with the tobacco packets are found lying here and there on the ground, boys' toilets, and other resting areas. If we search the dustbins outside market places, saloons, etc. we can find many non-smoking tobacco products in their. What we need is the school and college going youths to performing activity where they divide themselves in two groups, say tobacco consume group and non-consume group. If the non-consume group is more than the consume group it will be easy to motivate them from avoiding consume of tobacco products (smoking or non-smoking). But if the consume group is higher than the non-consume group then counselling is required to try to find out if they use tobacco products as fashion or as addiction. It should be a continuous process to motivate the youth about sound health the government has taken many policies to eradicate the bad effects of consuming tobacco especially by the young generation. University, College or School level NSS, NCC, Scouts and Guides have a major role to make a tobacco free society. They can use different social media heatforms like Whatsapp, Instagram, Twitter, Facebook, Youtube to spread the message about the dangerous effect of consuming tobacco. This type of mass movement should come from the students' community so that peer group can understand their adverse effect on health for consuming tobacco. Also we need sensitization programme among the enforceable machinery to take immediate action against tobacco. This movement should reassure us of the saying "Health is Wealth". Otherwise we must choose for ourselves an early death or long life. ■□

(Keshabananda Haloi is Assistant Professor of Accountancy in DHSK Commerce College, Dibrugarh.

He is associated with number of social and cultural organisations in Dibrugarh.)

মন কেনেকৈ নিকা কৰিব পাৰি

■ মৃদুস্মিতা বৰ্মন

মহাত্মা গান্ধীয়ে বিলাতৰ পৰা তিনিটা বান্দৰ আনিছিল। প্ৰথমটো বান্দৰে দুয়োখন হাতেৰে চকু দুটা ঢাকি আছে, দ্বিতীয়টোৱে কাণ দুখন আৰু তৃতীয়টোৱে মুখখন ঢাকি আছে। ইয়াৰ অৰ্থ বেয়া দৃশ্য নাচাবা, বেয়া কথা নুশুনিবা আৰু বেয়া কথা নক'বা। দেখাত সাধাৰণ যেন লাগিলেও এয়া অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। কিয়নো এইসমূহ কাৰ্যৰ ফলত মনত গভীৰ চাপ পৰে।

পুৰাণ পৰা নিশালৈকে প্ৰচাৰ মাধ্যম, বাতৰি কাকতত সঘনাই হত্যাকাণ্ড, ভয়ংকৰ দুৰ্ঘটনা, প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ, অপহৰণ, অশ্লীল দৃশ্য, ক'ৰনা মহামাৰীয়ে বিশ্ববাসীৰ মনত আতংকৰ সৃষ্টি কৰি ভয়াৱহ পৰিৱেশৰ সৃষ্টি কৰিছে। তদুপৰি মৃত্যু ভয় আৰু যন্ত্ৰণাত জৰ্জৰিত হোৱা সকলোৰে মনত তীব্ৰ হতাশা, নিৰাশা, দুশ্চিন্তা আদিয়ে মানসিক চাপৰ সৃষ্টি কৰিছে। এই মানসিক চাপ চামে চামে উঠি অহা ভৱিষ্যতৰ নাগৰিক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ওপৰত পৰাৰ বাবে দেশ আৰু ব্যক্তি সকলোৰে অপূৰণীয় ক্ষতি হৈছে। সেয়েহে মানুহৰ মানৱীয় গুণসমূহ নোহোৱা হৈ পৰিছে।

শাৰীৰিকভাৱে সুস্থ যেন লাগিলেও আজিকালি মানসিকভাৱে মানুহ সুস্থ নহয়। শৰীৰ সুস্থৰ বাবে যিদৰে পুষ্টিৰ খাদ্য খোৱা হয়, তেনেকৈ

মানসিক স্বাস্থ্য অটুট ৰাখিবলৈও মানসিক ভোজন অপৰিহাৰ্য।

কিন্তু মানসিক ভোজন কি আৰু মন কেনেকৈ নিকা কৰিব পাৰি? মানসিক ভোজন হ'ল সকাৰাত্মক চিন্তন (Positive thinking)। মন বাচন-বৰ্তন নহয় যে চাবোন বা চাৰ্ফ দি ধুলেই নিকা হৈ পৰিব। কটাৰী সদায় ধাৰ কৰি থাকিলে চোকা হয় অন্যথা মামৰ লাগে।

মন পৰিষ্কাৰ কৰি ৰাখিবৰ বাবে প্ৰথম চৰ্ত হ'ল নিয়মিত ধ্যান বা মেডিটেশ্বন কৰা। বৰ্তমান কালত মেডিটেশ্বন বা ধ্যান কেৱল সাধু, সন্ন্যাসী বা যোগী সকলৰ আহিলা হৈ থকা নাই। ছাত্ৰ অৱস্থাৰ পৰা কৰা ধ্যানে পঢ়াশুনাত মনঃ সংযোগ বৃদ্ধি কৰে। মন শান্ত কৰে আৰু ধনাত্মক উৰ্জাৰে মন তথা শৰীৰ ভৰাই তোলে। আধুনিক জীৱনশৈলীত অভ্যস্ত প্ৰত্যেক মানুহেই প্ৰতিনিয়ত যিবোৰ অপকাৰী দ্ৰব্য (toxin) সেৱন কৰে যে যিবোৰ কেৱল শৰীৰতেই নহয় মনটো নেতিবাচক প্ৰভাৱ পেলায়। এনে টক্সিক পৰিবেশ আৰু দ্ৰব্যৰ অপকাৰী প্ৰভাৱৰ পৰা আতৰি থাকি কৰা ধ্যান আৰু সংযমী জীৱনে মানুহৰ মন নিকা কৰিব পাৰে।

এটা নিকা মনে ওচৰ-পাঁজৰৰ সমস্ত হতাশাগ্ৰস্ত মানসিক অৱস্থাক উৎসাহ আৰু সকাৰাত্মক ভাবধাৰাৰে ভৰাই তুলিব পাৰে। বৰ্তমান কালৰ সদাব্যস্ত, নিগনি দৌৰত ভাগ লোৱা সকলো লোকেই হতাশা, ঈৰ্ষা, আশংকা, অনিশ্চয়তা, উদাসীনতা, খং, উদ্বেগ আদিত ভুগি আছে। ফলত জীৱনটো তেওঁলোকৰ বাবে বোজাস্বৰূপ হৈ পৰিছে। এনে হতাশাগ্ৰস্ত মানুহবোৰেই জীৱনৰ অৰ্থ বিচাৰি নানা গুৰু অনুষ্ঠান বা মটিভেশ্বনেল স্পীকাৰৰ ওচৰ চাপিছে। বৰ্তমান কালৰ এজন প্ৰখ্যাত আৰ্ট অৱ লিভিং বা জীৱন কলাৰ গুৰু সদ্গুৰুৱে খুব সঠিক ভাবেই কৈছে—

'No meditation no Life

Know meditation know Life.'

বৰ্তমান সেয়ে বিপাসনা, ৰেইকী, ৰাজযোগ, সপ্ত চক্ৰ আৰোগ্য, অ'ৰা হিলিং আদি বিষয়বোৰে গুৰুত্ব পাইছে। এই সকলোবোৰ কৰ্মশালা বা পাঠ্যক্ৰমৰ উদ্দেশ্য এটাই, সং সুন্দৰ মন এটাৰে সুস্থ জীৱন যাপন কৰাত মানুহক সহায় কৰা।

মন পৰিষ্কাৰ কৰি ৰাখিবলৈ মন সং কামত এনেদৰে ব্যস্ত ৰাখিব লাগে যাতে নেতিবাচক কথা মনত সোমাবলৈ সুৰুঙা নাপায়। সোনকালে উঠি প্ৰাতঃভ্ৰমণ কৰি সতেজ বায়ু সেৱন কৰা, সং সংগৰ লগ লোৱা, পৰচিন্তনৰ পৰা আঁতৰত থকা - এই ৰীতি-নীতিবোৰ নিয়মিতভাৱে মানি চলিবলৈ অভ্যাস কৰিলে মন পৰিষ্কাৰ হৈ থাকিব। সুন্দৰ ইতিবাচক জীৱন শৈলী, সদাচাৰ আদিৰ দ্বাৰা মন নিয়মিতভাৱে শুদ্ধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে মন স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে নিকা হৈ পৰিব। ■□

কবিতা

মা

পৰিস্থিতা মহন্ত

মা, তুমি কিয় বাক

ইমান আপোন

নিতৌ কাষত বহি

মাতা মোক সোণ।

মৰমতে দিয়া মোক

চেনেহৰ এধানি চুমা

সকলোতকৈ আপোন

তুমি মোৰ মৰমৰ মা।

মা, তোমাৰ মুখখনি

ইমান যে শুৱনি

ভাল মানুহ হ'বলৈ

দিয়া সতৰ্ক বাণী।

Mental Health

■ Ruchipragna Saikia

Need for a Healthy Mind

"Not all battles are visible neither are the victories"

Though a lot of people are facing mental health problems in their lives, none of them are able to express their thoughts and feelings. Are you also one of them? It is commonly seen that people facing such problems don't feel free to talk about their issues with anyone, rather they suffer alone.

Speaking about the mental health, it includes one's emotional, psychological and social well being. A person's mental condition affects the way they think, act, handle stress, make choice etc. Due to the

prevailing taboos regarding mental illness in our society, maximum of the people tend to neglect the severe symptoms of this kind of illness.

The issue of mental illness is not only just confined to a single age group but can be found among the teenagers., adults and also the aged section of the society. Some people even don't realise that they are suffering from mental illness such as depression and anxiety. In this manner it leads to severe consequences affecting one's life in an adverse way.

Mental illness may arise due to various factors such as social isolation or loneliness, social

disadvantage, severe or long term stress, broken relationships, bully, discrimination and stigma, including racism, drug and alcohol misuse, domestic violence and many more.

A disturbed set of mind can lead to many complications in one's life. It can result into a number of adverse consequences like depression, anxiety, reduced enjoyment of life, confused thinking or reduced ability to concentrate, withdrawal from friends and family, detachment from reality, major changes in eating habit etc. These symptoms differ from people to people and can be noticed at an early stage and sometimes people even cope up with the adverse symptoms and act like they are totally fine. One can not see people's mental health so we should always be kind and compassionate.

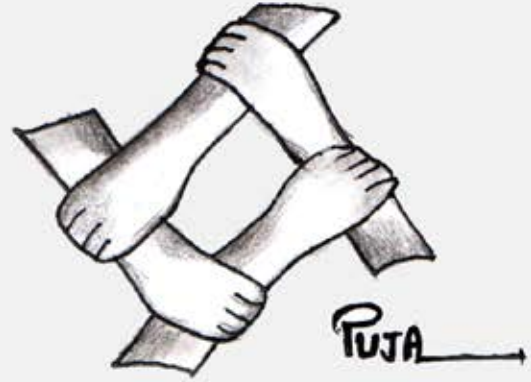
Let's have a quick overview about the statistics related to mental health issue in India. According to the National Mental Health Survey 2015-16, one in 20 Indians suffer from depression. Around 14 per cent of the age group 15 to 24 years in India often feel depressed. We also hear about many suicide cases. The all-India rate of suicide was recorded at 11.3 per cent in the year 2020. Delhi, the capital of India reported highest number of suicide cases. It is very tragic to watch people ends their lives on account of mental instability.

Since mental illness is a vital issue arising among people in the present scenario, one must be aware about the precautionary measures to improve their mental health. One must remain connected with people, try to learn new skills, pay attention to the warning signs, consult a therapist, ask for help, practise mindfulness and most importantly take good care of oneself. As a responsible human being we must try to be good listener to others, friends, family, and near and dear ones. Listening attentively to others, understanding their problems may help to manage the problem a bit. As a friend and empathetic

human being we may not be able to give them a perfect solution, but we should try our best to create a safe space for the people who are silently battling mental illness. ■□

মানৱীয়তা

■ মুনমুন কোঁচ

সময়ৰ সাঙোৰত আধুনিকতাৰ কবলত
দিনক দিনে হাস পাই আহিছে,
মানৱীয়তা
মানুহবোৰ হ'ল স্বার্থপৰ হ'ল হৃদয় কঠোৰ
য'ত নাই দয়া আৰু মমতা।
গ'ল সকলো বসাতলে স্বার্থ বাঢ়িল
প্রতিটো পলে পলে
আগবাঢ়িল সকলো দানৱীয় পথে
আধুনিকতাৰ মাদকতাত অস্তিত্ব হেৰোৱা চিন্তা
তেস্তে নালাগে
মোক সিমানখিনি আধুনিকতা।

VIPASSANA: A way to live a peaceful life

■ Pratham Routh

“A PEACEFUL LIFE”. Doesn't it Seems to be a pictorial phrase where one can intra visually perceive the state of living a life, which could be best described to be a happy one, a silent one, a tensionless one and many more. This phrase is such high on demand that it has generated a definition of itself, which in the language of law, can be termed inclusive. Many people have many imaginations regarding it and Everyone with their bunch of illustrations for the very phrase, want to attain it at any cost until they are held back in this globe of hustle all around with a busy schedule demanding them to complete a particular task within a particular deadline. In this busy schedule, everyone is surely mentally ailing and the surge in the cases of this illness never remains stable. Rather, this monstrous disease of mental non stability is capturing more and more population behind it's bars of agony. It represents itself in many forms like depression, migrane etc. In order to get relief from some mental tensions, one offers himself,

some unhygienic liquor drinks or other harmful substances which in turn, creates some more physical diseases, damaging their organs in return of a temporary out of mind situation.

A solution is thereby, highly required by the sufferers to get relief from this devilish disease. For this reason, the medicine that will be required is the true and the best fitting meaning of the word PEACE. Peace has to be attained by one to fight the tension that one has. One can find the route to that meaning in many ways out of which, one of the best practices till date, clarifies itself as Vipassana. It is a meditation practice followed since the ancient times of India, which has been now embraced worldwide. The word "PASHYA" in Sanskrit means to "See". So "observing with utmost clarity" is what can be termed as VIPASSANA.

Every Vipassana session is divided in the ratio of 1:2. The one-third part makes the very base of the practice. It focuses on the only function of the human

body which is both controllable and uncontrollable. That is non other than the breath of a human being which he/she inhales and exhales. Breathing both constitute voluntary and involuntary practice of human body. One cannot make the process of digestion faster with his/her desire but one can surely breathe faster or slower, at any speed, as he/she wants. Similarly, in a sleeping condition, if a mosquito bites us, we automatically slap it and our breathing rate too increases involuntarily. This phenomenon of breathing is variable to each and every emotion that a human can have. So watching this breath forms the very roots of introspection and that constitutes the first part of a Vipassana session. The second part or the two-third portion reflects watching the body. In this session, our mind is allowed to travel throughout the body to observe and perceive it in the best way. This is complemented by the first part of the practice. So, no matter in which part, one may be, during a Vipassana session, he/she can never leave the root practice i.e. observing his/her breathing. Through this practice of perceiving oneself in the best way, the art of introspection is promoted which further results in the appreciation of peace in our lives. This finally helps in giving us relief from the sentimental tension of daily life. Vipassana is a Self-Exploratory process to the regular foundation of brain and body that breaks Up mental pollution, bringing about a better personality loaded with adoration and empathy. It continuously interconnect and condition the life of the mind.

In the paper titled, "Effect of Vipassana meditation on quality of life, subjective well-being and criminal propensity among inmates of Tihar jail, Delhi", P.L Dhar and Amulya Khurana mentions, "Vipassana meditation significantly improved subjective well being and reduced Criminal propensity of inmates of Tihar Jail.". Many more eminent personalities have positively commented on the benefits of Vipassana. In a talk show by Ranveer

Allahbadia, Kiran Khalap, a regular Practitioner of Vipassana said that when one dissolves in the nectar of Vipassana, he/she can actually perceive that everything that comes is temporary. He/she gets adjusted to the reality of nature i.e. to create and destroy simultaneously. As per him, this formulates the route to absolute peace. He further pronounces that his funda is simple, once his morning starts with the session of Vipassana and his physical workout, then even if anyone throws a thermonuclear bomb at him, nothing is going to happen. Further, As indicated by the World Health Organization (WHO), mental health is a condition of prosperity wherein the individual understands his or her very own capacities, can adapt to the typical worries of life, can work gainfully and productively, and can make a commitment to his or her locale. Jahoda subdivided mental well-being into three areas: self-acknowledgment, in that people can completely use their potential; feeling of control over the environment; and feeling of self-governance, for example capacity to distinguish, face, and take better decisions and solve problems. Purpose here is to see does Vipassana actually has any effect on mental health of individuals. Various research papers were reviewed to see the same. Studies have confirmed the potential advantages of long- term meditation techniques on non-secular, physiological and psychological functioning. However results of short term meditation practices haven't been totally explored. The researchers found that meditation offers large advantages in uniting the body, mind and spirit. Incorporating it into routine will facilitate better health, increase strength and cut back symptoms of stress, depression and anxiety. It offer instant gratification and lasting transformation, giving you peace, tranquility and satisfaction in every spheres of life. Mindfulness meditation has beneficial effects on brain and body. With enhanced awareness comes the ability to discover oneself and improve

interpersonal relationship. Through the technique of introspection, individuals become benignant and empathetic to one another.

Hence, the art of practicing this valuable meditation will surely help humans to fight with the dangerous disease of tension, pessimism, fear and mental illness. One shall devote a small portion of their daily schedule for this and in return, they will surely get the magical fairy which can easily burn the problems of their lives. It will surely not be untrue saying that the system of Vipassana is a way helping an individual to get rid from all misery; it kills the hankering, fear and numbness which are in charge of every one of our agonies. The individuals who practice it expel, gradually, the main drivers of their anguish and consistently rise up out of the obscurity of previous pressures to lead upbeat, solid, profitable lives. It is a art which one should surely practice with joy, in order to attain joy. ■□

This is how guilt feels like

*Am I bleeding inside
Am I dying inside
Nay, I am still alive
Is this how guilt feels like?*

■ Chiranjib Sonowal

*I don't know what's wrong with me,
I don't know why I'm so ruthless
Is this my anger?
Destroying everything to useless.*

*Can you recall the moments
When we were together
Sharing all the pains and gains
Promises and our childish arguments*

*Whom do I complain
Whom do I blame
It's only me
Taking all this pain.*

*Your confession of love
That eternal hug
A sight of hope
Babe, I'm maintaining a log*

*Even I want to stay happy,
Stay away from these pointless thoughts.
But I've no idea,
How can I break these slots.*

*I just hope,
Someday we could make it through,
My unconditional love for you is very true.
You also know from what I had gone through.*

*I don't know what's wrong I've done
I don't know what's wrong you've learned
Seriously babe
Ghosting me is the only solution?*

*Dear beloved one,
Once I had made a promise that I'll never ever leave
you alone. I still remember everything which you had
shared with me. I am keeping you alive in my words
and these words are deathless. I love you more and
missing you a lot.*

আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যত লোকসাহিত্যৰ প্ৰতিফলন

■ বিদিশা মহন্ত

মুখে মুখে চলি অহা কিম্বদন্তি, গীত, সাধু, প্ৰবচন আদিকে একেলগে আমি লোকসাহিত্য বুলি ক'ব পাৰোঁ। প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ মৌখিকভাৱে এই গীত, কথা, কিম্বদন্তি, আখ্যানসমূহ প্ৰবাহমান হৈ থাকে। যিহেতু এই সমূহ সাহিত্যৰ কোনো লিখিত ৰূপ নাই সেয়ে স্বাভাৱিকভাৱেই প্ৰতিবাৰ মুখ বাগৰোঁতেই এই লোকসাহিত্যসমূহৰ ৰূপান্তৰ ঘটে। সেয়ে লোকসাহিত্যসমূহক আমি ৰূপান্তৰৰ সাহিত্য বুলিও ক'ব পাৰোঁ। ভাৰতত লোকসাহিত্যৰ পদ্ধতিগত অধ্যয়ন হোৱাৰ বহু পূৰ্বেই ইউৰোপত এই সম্পৰ্কত চিন্তা-চৰ্চা আৰম্ভ হৈছিল। জাৰ্মান মনীষী উইণ্টাৰনিজে পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে লোকসাহিত্য আৰু আধুনিক সাহিত্যৰ মাজৰ সম্পৰ্ক আঙুলিয়াই দেখুৱাইছিল। বিশ্বকবি ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰেও লোকসাহিত্যক মাটি খামুছি থকা শিপা আৰু আধুনিক সাহিত্যক ডাল পাতৰ সৈতে তুলনা কৰিছে। প্ৰকৃততে একোখন সমাজ সেই সমাজৰ লোকজীৱন আৰু লোকসাহিত্যৰ ভিত্তিতে নিৰ্মিত। সমাজৰ দাপোণস্বৰূপ সাহিত্যৰ সকলোবোৰ ৰূপতে সেয়ে লোকসাহিত্যৰ সমল প্ৰত্যক্ষ বা পৰোক্ষভাৱে সংপৃক্ত হৈ থাকে। সেয়া বিয়ানাম, বিহুনাৰাম, ভাটিয়ালী গীত, দেহবিচাৰৰ গীতৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মুখ বাগৰি বাগৰি অহা জনশ্ৰুতি, কিম্বদন্তি বা সাধুকথাও হ'ব পাৰে। সেয়ে সাহিত্যত কোনো এখন সমাজৰ লোকসাহিত্যৰ প্ৰতিফলন ঘটাতো খুবেই স্বাভাৱিক এটা কথা।

অসমীয়া আধুনিক সাহিত্যলৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে লোকসাহিত্যৰ এইসমূহ উপাদান কম বেছি পৰিমাণে উপন্যাস, গল্প, গীতি সাহিত্য আৰু কবিতা আদি সাহিত্যৰ প্ৰায় সকলো ৰূপতে দেখা পোৱা যায়। উদাহৰণস্বৰূপে আমি লীলা গগৈৰ 'নে বৈ যায়' উপন্যাসখনলৈ আঙুলিয়াব পাৰোঁ। অসমীয়া চহা জীৱনৰ সকলো ৰীতি নীতি পৰম্পৰা সামৰি ৰচনা কৰা উপন্যাসখন অসমীয়া লোকজীৱনৰ এক জীৱন্ত দলিল। একেদৰে দেবেন্দ্ৰনাথ আচাৰ্যৰ 'অন্য যুগ অন্য পুৰুষ', নৱকান্ত বৰুৱাৰ 'ককাদেউতাৰ হাড়' আদি উপন্যাসেও বহন কৰিছে লোকজীৱনৰ এক অনন্য চানেকি। উপন্যাস

সম্ৰাট ৰজনীকান্ত বৰদলৈৰ 'খান্মা-থুইবীৰ সাধু' বোধহয় লোকসাহিত্যৰ ভিত্তিত ৰচিত প্ৰথমখন অসমীয়া উপন্যাস। এই উপন্যাসখনৰ মূল আধাৰ হৈছে এটি মণিপুৰী লোককথা। উপন্যাসখনত উপন্যাসিকে খান্মা থুইবীৰ প্ৰেমক মূল উপজীব্য ৰূপে লৈ দুয়োকে শিৱ আৰু সতীৰ ৰূপ বুলি বৰ্ণনা কৰিছে। ইয়াৰ পৰৱৰ্তী কালত ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ নাটক 'নিমাতী কইনা' একে নামৰে সাধুৰ আধাৰত ৰচিত হৈছে। এনে ধৰণৰ সম্পৰীক্ষাসমূহ সচেতনভাৱে হওক বা অন্য কোনো কাৰণতেই হওক অসমীয়া সাহিত্যত চলি আছিল। লোকসাহিত্যৰ উপাদানে আধুনিক অসমীয়া সাহিত্য সমৃদ্ধ কৰাৰ লগতে সৌন্দৰ্যও বৃদ্ধি কৰিছে। কিন্তু এই সকলোবোৰ পুংখানুপুংখভাৱে আলোচনাৰ আওতালৈ আনিলে এইখন এখন বৃহৎ কলেৱৰৰ গ্ৰন্থলৈ পৰিৱৰ্তিত হ'ব। সেয়ে আলোচনাৰ সুবিধা আৰু আমাৰ সীমাবদ্ধতাৰ বাবে আমি আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ এক নিবাৰ্চিত অংশহে আলোচনাৰ আওতালৈ অনাৰ কথা ভাবিছোঁ।

ভালকৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে লোকসাহিত্যৰ সৰহ অংশই গীত আকাৰে প্ৰচলিত হৈ আছে। সেয়ে কমলা কুঁৱৰীৰ গীত, ফুলকোঁৱৰৰ মণিকোঁৱৰৰ গীত, জনা গাভৰুৰ গীত, নিচুকণি গীত আদি লোকসাহিত্যৰ সমল আদি সততে কবিতাৰ জগতখনত প্ৰত্যক্ষ কৰোঁ। এই প্ৰসংগত আমি নৱকান্ত বৰুৱাৰ ক্ৰমশঃ নামৰ কবিতাটোলৈ আঙুলিয়াব পাৰোঁ। একেদৰে লোককথাৰ এক অন্যতম আকৰ্ষণীয় চৰিত্ৰ তেজীমলাৰ প্ৰসংগ বৰ্ণিত হৈছে ভালেইজন কবিৰ কবিতাত। তাৰে ভিতৰত উল্লেখযোগ্য মহেন্দ্ৰ বৰা, হোমেন বৰগোহাঞি আৰু বিপুলজ্যোতি শইকীয়া। গতিকে দেখা যায় যে অসমীয়া সাহিত্যৰ এক বিশাল অংশ লোকসাহিত্যৰ উপাদানেৰে জীৱন্ত হৈ উঠিছে। উপেন কাকতি ৰচিত আৰু জয়ন্ত হাজৰিকাৰ দ্বাৰা সুৰাৰোপিত 'আগলতি কলাপাত লবে কি চৰে' গীতটোৰ কথাংশও চিলনীৰ জীয়েকৰ সাধুৰ মূল ভাৱৰ লগত সংপৃক্ত। একেদৰে বীৰেশ্বৰ বৰুৱাৰ কবিতাতো অবিকলভাৱে পোৱা যায় বিয়ানামৰ সুৰৰ অণুৰণন।

কাম চৰাইৰ ৰঙা ঠোঁট / তাতে দিলে সেন্দূৰ ফোঁট / পিতাদেউ
পিতাদেউ দূৰলৈ নিদিবি মোক ।

বিয়ানাৰ, নিচুকণি গীত, লোকগীত, ভূত-প্ৰেত সম্বন্ধীয়
লোকবিশ্বাস আদি আমাৰ অসমীয়া সমাজৰ এবাৰ নোৱৰা অংগ।
সেয়ে বাৰীৰ চাপত চাপৰি বজোৱা 'টুক টুক যথিনী ছোৱালী',
কাণখোৱা, বাক, বুঢ়া ডাঙৰীয়া আদি লোককথাৰ মাজৰ পৰা ভুমুকি
মাৰি আধুনিক অসমীয়া উপন্যাস, নাটক, কবিতা, গান সকলোতে
দপদপাই ফুৰিছিল। এই প্ৰসংগত আমি ৰূপকোঁৱৰৰ 'ভূত পোৱালী'
শীৰ্ষক কবিতাটিও উল্লেখ কৰিব পাৰোঁ। অসামান্য প্ৰতিভাৰে গীত
ৰচনা কৰি জীৱন কালতেই ৰূপকথাৰ নায়কত পৰিণত হোৱা ভূপেন
হাজৰিকাৰ গীতসমূহৰ অধিকাংশই বহন কৰিছে লোককথাৰ সমল।
নৱকান্ত বৰুৱা, নিৰ্মলপ্ৰভা বৰদলৈ, কেশৱ মহন্ত আদি গীতিকাৰেও
তেখেতসকলৰ বহুকেইটা গীতত লোকসাহিত্যৰ সমল ব্যৱহাৰ
কৰিছে। নৱকান্ত বৰুৱাৰ গীতি আলোখ্য **মই টুনিয়ৈ টুনটুনালোৰ**
মূল কাহিনী লোককথা বা প্ৰচলিত সাধুৰ আধাৰত ৰচিত। একেদৰে
শিয়ালী পালেগৈ ৰতনপুৰ শীৰ্ষক গীতি আলোখ্যখনো লোক
সাহিত্যৰ সমল যুক্ত।

বিংশ শতিকাৰ শেষৰ ফালে আৰু একবিংশ শতিকাৰ প্ৰথমার্ধত
কেইবাখনো উল্লেখযোগ্য উপন্যাস ৰচিত হৈছিল লোককথা আৰু
কিন্মদস্তিক সমল হিচাপে লৈ। একেদৰে অতি সম্প্ৰতি
লোকসাহিত্যক সমল হিচাপে লৈ ৰচনা কৰা কেইবাটাও মানবিশিষ্ট
গল্প আমি পঢ়িবলৈ পাইছোঁ। পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত আমি এই উপন্যাসসমূহ
আৰু গল্পসমূহৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিম।

আধুনিক অসমীয়া উপন্যাসসমূহৰ ভিতৰত কিন্মদস্তিক আৰু
জনশ্ৰুতিক ভিত্তি হিচাপে লৈ ৰচিত হোৱা ভালেকেইখন উপন্যাস
আছে। তাৰে ভিতৰত আলোচনাৰ আওতালৈ অনা নিৰ্বাচিত
উপন্যাস কেইখন হ'ল ৰীতা চৌধুৰীৰ দেও লাংখুই, ৰত্না দত্তৰ
দ্বিতীয়া, মৃদুল শৰ্মাৰ তেজীমলাৰ মাকৰ সাধু, মণিকুন্তলা ভট্টাচাৰ্যৰ
জলকন্যা, জুবী শইকীয়াৰ সাঁজবাতি আৰু সতী ৰাধিকা, জয়ন্ত মাধৱ
বৰাৰ মায়াং আৰু বৰ্ণালী পাঠকৰ বৈ যায় কলং।

জোঙাল বলহৰ কিন্মদস্তিক কেন্দ্ৰ কৰি ৰচনা কৰা এখন সুখপাঠ্য
উপন্যাস হৈছে ৰীতা চৌধুৰীৰ দেও লাংখুই। সাহিত্য অকাডেমি বঁটা
বিজয়ী দেও লাংখুই প্ৰকৃততে ৰূপান্তৰৰ কাহিনী। জনজাতীয় আৰু
অজনজাতীয় সমাজ দুখনৰ ৰীতি নীতি, বিশ্বাস অবিশ্বাস, পৰম্পৰা
সংস্কাৰৰ বৈচিত্ৰ্য খুব বিশ্বাসযোগ্যভাৱে উপন্যাসখনত চিত্ৰিত
হৈছে। ইয়াৰ সমান্তৰলাভাৱে জোঙাল বলহৰ জনশ্ৰুতিক কেন্দ্ৰ কৰি
উপন্যাসৰ কাহিনীভাগ আগবাঢ়িছে। মধ্য অসমত বিয়পি থকা তিৱা,
গোভা, খলা আদি ৰাজ্যৰ বিৱৰণসমূহ আগবঢ়াওঁতে লেখিকাই

মৌখিক বুৰঞ্জী আৰু কিন্মদস্তিকৰ সহায় লোৱা বুলি লিখিছে।
জনজাতীয় সমাজৰ সৰল অন্ধবিশ্বাসে প্ৰচলিত জনশ্ৰুতিক সমৰ্থন
কৰি কাহিনীটোক পৰিণতিৰ দিশলৈ লৈ গৈছে। কিন্মদস্তিক সামান্যও
সালসলনি নকৰাকৈ এখন গুৰুত্বপূৰ্ণ উপন্যাস লেখিকা ৰীতা
চৌধুৰীয়ে আমাক উপহাৰ দিলে। এইখিনিতে তুলনামূলকভাৱে নবীন
লেখিকা বৰ্ণালী পাঠকৰ উপন্যাস 'বৈ যায় কলং'ৰ উল্লেখ অনিবাৰ্য।
তেখেতেও এইখন উপন্যাসত কাহিনীৰ গতিময়তাৰ স্বার্থত জোঙাল
বলহৰ কিন্মদস্তিক ব্যৱহাৰ কৰিছে। কাহিনীৰ মুখ্য চৰিত্ৰ শ্লোক
আততায়ীৰ হাতত নিহত হোৱাৰ সময়ত শ্লোকৰ পত্নী কৃষ্ণিনাই ভাত
ৰান্ধি আছিল। কৃষ্ণিনাৰ অৱচেতন মনৰ কল্পনাত তাই সুকোমলাৰ
দৰে শিল সিজাই আছে আৰু জোঙাল বলহৰ দৰে শ্লোকেও ৰঙা
পৰা চকুৰে পত্নীক ভাত বিচাৰিছে। নিজৰ উপৰি উপন্যাসখনত লোক
সাহিত্যৰ অলেখ সমল, মুখে মুখে বাগৰা কলং নদীৰ গুপ্ত কাহিনী
উপকাহিনী হিচাপে বৰ্ণিত হৈছে।

বেজবৰুৱাৰ তেজীমলাৰ সমল হিচাপে লৈ ৰচিত হৈছে দুখনকৈ
উপন্যাস - ৰত্না দত্তৰ 'দ্বিতীয়া' আৰু মৃদুল শৰ্মাৰ 'তেজীমলাৰ মাকৰ
সাধু'। আমাৰ সমাজত মাহীমাক বুলি ক'লেই এক ঋণাত্মক চৰিত্ৰৰ
কথাই আমাৰ মনলৈ আহে। তাৰ বাবে কম বেছি পৰিমাণে দায়ী
তেজীমলাক মাহীমাকে কৰা ব্যৱহাৰ। সেই দৃষ্টিভংগী সদায়
একপক্ষীয়। কিহৰ বাবে মাহীমাকে তেজীমলাক হত্যা কৰাৰ দৰে
চৰম পন্থাৰ অৱলম্বন কৰিব লগা হ'ল সেয়া মাহীমাকৰ দৃষ্টিকোণৰ
পৰা বিশ্লেষণ কৰি চাইছে লেখিকা ৰত্না দত্তই তেখেতৰ উপন্যাস
'দ্বিতীয়া'ত। এনেদৰে বিজ্ঞানসন্মতভাৱে মাহীমাকৰ মনস্তত্ত্ব বৰ্ণনা
কৰা দ্বিতীয়া প্ৰথম অসমীয়া উপন্যাস। ইয়াৰ পিছত 'তেজীমলাৰ
মাকৰ সাধু' নামৰ উপন্যাসতো উপন্যাসিক মৃদুল শৰ্মাই একেধৰণৰ
প্ৰশ্নৰে অৱতাৰণা কৰিছে। উপন্যাসৰ প্ৰথমার্ধত তেজীমলাৰ
দেউতাকৰ মানসিক দিশ ফুটি উঠিছে। পত্নীৰ বৰ্তমানতে তেওঁ গাঁৱৰে
এগৰাকী মহিলাৰ লগত দুৰ্ঘটনা বশতঃ অবৈধ সম্পৰ্কত লিপ্ত হ'ল
আৰু সেই ঘটনাই তেওঁক মানসিকভাৱে ভাঙি পেলোৱাৰ লগতে
তেওঁৰ মুমূৰ্ষু অৱস্থাত থকা পত্নীৰো মৃত্যু ঘটালে। ইয়াৰ পাছত তেওঁ
পুনৰ বিবাহ কৰিলে যদিও নতুন পত্নীৰ লগত এবাৰো পতি-পত্নীৰ
সম্পৰ্ক নঘটিল। অথচ গাঁৱলীয়া সমাজৰ সহজ আৰু অবৈধ যৌন
সম্পৰ্ক তেজীমলাৰ দেউতাকে চলাই থাকিল। এনে পৰিস্থিতিত
পত্নী গৰাকী নিশ্চয়কৈ অৱদমিত যৌনকাংক্ষাৰ চিকাৰ হ'ব। তথাপি
উপন্যাসখনত তেজীমলাৰ মাহীমাকে তেজীমলাকে সমস্ত মৰম
চেনেহ ঢালি বাকী দি সন্তুষ্টি লভিব বিচাৰিলে। লাহে লাহে তেওঁ
তেজীমলাৰ আচল মাক নহয় বুলি পাহৰি গ'ল। কিন্তু গাঁৱত আঁৰ-
বেৰকৈ পতা আৰু অসতৰ্ক মুহূৰ্তত ওলোৱা তেজীমলাৰ প্ৰকৃত মাকৰ

কথাই তেওঁক ছলে বিদ্ধা দি বিদ্ধিবলৈ ধৰিলে আৰু অৱশেষত মানসিক বিকৃত ঘটি তেজীমলাক হত্যা কৰাৰ দৰে কাম কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল। এই দুয়োজন ঔপন্যাসিকে লোককথাৰূপে প্ৰচলিত তেজীমলাৰ সাধুটোক সামাজিক উপন্যাসৰ ৰূপ দিলে। মাহীমাকৰ প্ৰতি সমাজৰ বঞ্চনাৰ প্ৰতিবাদ কৰাৰ লগতে মাহীমাক সত্ৰাটোৰ লগত জড়িত হৈ থকা প্ৰচলিত ঘৃণা আৰু আতংক দূৰ কৰিবলৈ চেষ্টা চলালে। অসমীয়া সাহিত্যত এনে সম্পৰীক্ষাৰ লগতে ইয়াৰ লগত জড়িত হৈ থকা সামাজিক দায়বদ্ধতাও সমানেই আদৰণীয়।

মধ্য অসমৰ চম্পাৱতী জলপ্ৰপাত আৰু এই জলপ্ৰপাতক কেন্দ্ৰ কৰি প্ৰচলিত জনশ্ৰুতিক কাহিনীৰ মাজলৈ টানি আনি এখন সাৰ্থক উপন্যাসৰ ৰূপ দিলে জনপ্ৰিয় ঔপন্যাসিক মণিকুন্তলা ভট্টাচাৰ্যই। উপন্যাসখনৰ নাম জলকন্যা। জলকন্যাৰ পাতে পাতে উপস্থাপন কৰা হৈছে মহাভাৰতীয় যুগৰে প্ৰাচীন ৰাজ্য চম্পক আৰু ৰজা হংসধ্বজৰ আখ্যান। চম্পক ৰাজ্যৰ ৰাজকুমাৰী চম্পাৱতীক কোনোবাই কোনোবাই দেখা পোৱাৰ কথা অঞ্চলটোৰ আকাশ বতাহত উৰি থাকে। জীয়াজুৰি বাগিচাৰ মেমচাহাবে কল্পনা কৰে পুৰতি নিশা বাগিচাৰ কাষেদি সৰাপাতৰ মৰমৰণি তুলি চম্পাৱতী পাৰ হৈ যায় গণেশ মন্দিৰত পূজা দিবলৈ। দিনত সেই চম্পাৱতীয়েই জলপ্ৰপাত হৈ ওপৰৰ পৰা নামি আহে। হংসধ্বজৰ যমজ শিশু সুৰথ আৰু সুধমাই অশ্বমেধ যজ্ঞৰ ঘোঁৰা ধৰি ৰখাৰ বাবে পূজাৰী মণিকৰ্ণেশ্বৰৰ লগ হৈ শ্ৰীকৃষ্ণই উতলা তেলত পেলাই মৰা বুলি জনশ্ৰুতি প্ৰচলিত আছে। মেমচাহাবৰ অৱচেতন মনে বাদুলি খোৰোঙত ওলমি থকা বাদুলি পোৱালি দুটাকে ৰজা হংসধ্বজৰ শিশু পুত্ৰ বুলি কল্পনা কৰি লয়। কোনোবা মুহূৰ্তত আকৌ খনাবদোছৰ লেখক অজিত কৌৰৰ ছোৱালীৰ জুয়ে পোৱা শৰীৰৰ বৰ্ণনাৰ সৈতে তেওঁ একাকাৰ কৰি পেলাই এই দুই ৰাজকুমাৰৰ মৰণ যাদ্ৰুণ। আন এটা জনশ্ৰুতিমতে বাদুলি খোৰোঙত ওলমি থকা হেজাৰ বিজাৰ বাদুলি প্ৰকৃততে শাপগ্ৰস্তা নাৰী। অৱলোকিতেশ্বৰ অৱতাৰ মীননাথৰ প্ৰিয় শিষ্য গোৰক্ষ নাথৰ শাপত বাদুলিৰ ৰূপ লৈছিল এইসকল অভিশপ্ত নাৰীয়ে। কেতিয়াবা নিসন্তান মেমচাহাবে নিজকে সান্ত্বনা দিয়ে এইবুলি যে শাপগ্ৰস্ত নাৰীৰ সমদলত বোধহয় তেওঁ নাই। মধ্য অসমৰ এক বৃহত্তৰ অঞ্চল জুৰি প্ৰচলিত জনশ্ৰুতিসমূহক অতি সংবেদনশীলভাৱে ঔপন্যাসিকে জীয়াজুৰি বাগিচাৰ মেমচাহাবৰ মনোজগতৰ লগত সংপৃক্ত কৰি পেলালে। সেয়ে বোধহয় আৰম্ভণিৰ পৰা শেষলৈকে উপন্যাসখনত এটা বিষাদ কোমল সুৰ বিগিৰিগি বাজি থকাৰ দৰে লগে।

জনপ্ৰিয় ঔপন্যাসিক জুৰি শইকীয়াৰ সাঁজবাতি আৰু সতী বাধিকা কিম্বদন্তি আধাৰিত দুখন সাৰ্থক উপন্যাস। কমলা কুঁৱৰীৰ

কিম্বদন্তিক আধাৰ হিচাপে লৈ ঔপন্যাসিক জুৰি শইকীয়াই ৰচনা কৰিছে সাঁজবাতি। কোঁচ ৰাজবংশী জীয়াৰী কমলাৰ ৰূপ লাৱণ্যত দৰঙী ৰজা হৰিচৈৰ চকু পৰে। ৰজাৰ ইচ্ছাই সকলো বুলি ভাবি প্ৰেমাঙ্গদক এৰি কমলা ৰজা হৰিচৈৰ বাণী হয়হি। কিন্তু সতিনী বৰবাণীৰ ষড়যন্ত্ৰৰ ফলত সৰ্গভা কমলা কুঁৱৰীক পুখুৰী খান্দি উচৰ্গা কৰা হয়। ৰাইজৰ বাবে প্ৰাণ আত্মি দিব লগাত পৰে নিদেয়ী কমলা কুঁৱৰীয়ে।

উপন্যাসখনৰ এটা উল্লেখনীয় দিশ হ'ল কোঁচ ৰাজবংশী আৰু দৰঙী উপভাষাৰ ব্যৱহাৰ। তদুপৰি, কোঁচ ৰাজবংশী সমাজখনৰ নানা লোকাচাৰ ৰীতি নীতি, পৰম্পৰা আদি উপন্যাসখনত খুব সুন্দৰ ৰূপত চিত্ৰিত হৈছে। একে ঔপন্যাসিকৰে আন এখন উপন্যাস সতী বাধিকা টেম্বুৱানী জান পলৰে বন্ধা বাধিকা শান্তিৰ জীৱনৰ ওপৰত আধাৰিত। পৰলে টেম্বুৱানী জান বন্ধি সমাজৰ তথাকথিত নিম্নবৰ্গীয় বাধিকাই প্ৰমাণ কৰি দেখুৱালে যে চৰিত্ৰৰ শুদ্ধতা জাত কুলৰ উদ্ভৱত। উপন্যাসখনত বাধিকাৰ শৈশৱ কৈশোৰ আৰু যৌৱন অতি চিত্ৰাকৰ্ষক ৰূপত বিশ্বাসযোগ্যভাৱে উপস্থাপন কৰা হৈছে। তদুপৰি, কালানুগত ভাষা উপন্যাসখনৰ আন এক শক্তিশালী দিশ।

মায়ঙৰ লগত জড়িত বিভিন্ন কিম্বদন্তি, লোকাচাৰ আৰু জনশ্ৰুতিক লৈ ৰচনা কৰা জয়ন্ত মাধৱ বৰাৰ এখন অগতানুগতিক সামাজিক উপন্যাস হ'ল মায়ং। মায়ং নামটোৰ উৎপত্তি সম্পৰ্কে কেইবাটাও জনশ্ৰুতিৰ উল্লেখৰে উপন্যাসখন আৰম্ভ হৈছে আৰু ইয়াৰ পাতে পাতে সিঁচৰতি হৈ আছে মনসা দেৱীৰ ধৰণী মন্ত্ৰ, কইনা বন্দা শিলৰ কিম্বদন্তি, জোঙাল বলহু বা মায়ামন্তৰ মৃত্যুৰ প্ৰচলিত ব্যাখ্যা, মায়ং নামৰ যাদুৰ দেশখনৰ বিস্ময়কৰ যাদুমন্ত্ৰৰ কাহিনী আৰু তাৰ সমান্তৰালভাৱে হৰমোহন দাস নামৰ শিক্ষকজন উজনিৰ পৰা আহি মায়ঙৰ থিতাপি লোৱাৰ কাহিনী আৰু উপন্যাসৰ নায়কৰ সৈতে মায়ঙৰ ছোৱালী হৰমোহন দাসৰ খুলশালী বীণাৰ বিফল প্ৰেমৰ কাহিনী। উপন্যাসৰ শেষত বীণাৰ মৃত্যুৱে সকলোৰে চকু সেমেকাই তুলিব।

লোককথাৰ ভিত্তিত ৰচিত দুটামান সাৰ্থক চুটিগল্প হৈছে মনস্বিনী মহন্তৰ তেজীমলাৰ মাহীমাকে চুলি কাটিবলৈ ঠাই এখন পালে, চম্পাৱতীৰ নকৈ সজা ঘৰখন আৰু বৰ্ণালী দাসৰ তুঁহজুই। প্ৰথমটো গল্পত গল্পকাৰ মনস্বিনী মহন্তই দ্বিতীয়া পত্নীৰ মনোবেদনা সুন্দৰকৈ ফুটাই তুলিছে। মানসিক চাপ তথা প্ৰাচুৰ্যৰ হেচাত উশাহ বন্ধ হৈ যোৱা পৰিৱেশৰ পৰা মুক্তি বিচাৰি মানুহগৰাকী সম্পৰ্কৰ জাল ফালি ওলাই গৈ চলুন এখনত বহিছে। তাতে তেজীমলাই তেওঁক লগ পাইছে আৰু দুয়ো চুলি খুৰাই মুক্ত মন আৰু দেহেৰে ওলাই আহিছে। দ্বিতীয়টো গল্পত গল্পকাৰে চম্পাৱতীৰ সাধুটো নতুনকৈ ক'ব খুজিছে। গল্পটোৰ চম্পাৱতীয়ে তাইক অৱজ্ঞা কৰা দেউতাক, তাইক

কেৱল শৰীৰ বুলি গিলিব খোজা অজগৰৰূপী স্বামী সকলোৰে পৰা মুক্ত হৈ শেষত নিজেই নিজৰ ঘৰখন সাজি ল'লে। গল্পকাৰৰ ভাষাত “এইটো সাধুত বৰমানুহ দেউতাকৰ এলাগী ঘৈণীয়েকৰ চুৰাপাতনিৰ ঘৰৰ পৰা কোনো অজগৰে চম্পাক উদ্ধাৰ নকৰে। এইটো সাধুত অজগৰে চম্পাৰ কাৰণে বিৰাট প্ৰসাদ নেসাজে। এইটো সাধুত চম্পাক কোনো ৰাক্ষসীয়ে স্বামী আৰু গৃহহাৰা কৰিবলৈ চল নকৰে। এইটো সাধুত চম্পাই নিজেই নিজৰ কাৰণে এখন ঘৰ সাজে।” আনহাতে এই দুয়োটা গল্পতে সাধুকথাৰ চৰিত্ৰক সবলভাৱে পুনৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ বিপৰীতে বৰ্ণালী দাসৰ তুইজুই গল্পত স্বামীৰ যৌন শোষণত জৰ্জৰিত আধুনিক ঔকুঁৱৰীৰ অসহায়তা আৰু পৰম্পৰাগত ৰূপ প্ৰকাশ পাইছে। গল্পকাৰৰ মতে “কোনোবাই ঔৰ খোলাটো পুৰি মূৰত তেল টেঙা ঘঁহি দিয়ালৈকে মোৰ দৰে ঔ কুঁৱৰীবোৰ কিয় জানো বৈ থাকে সেয়ে সাধুটো সলনি নহয়। কাহানিও।”

লোকসাহিত্য কোনো ব্যক্তি বিশেষৰ সৃষ্টি নহয়। ই মানুহৰ সমষ্টিগত সৃজনী শক্তিৰ প্ৰকাশ। ই কালোত্তীৰ্ণ আৰু ইয়াৰ আবেদনো বিশ্বজনীন। সেয়ে আমি চিণ্ডাৰেলাৰ লগত তেজীমলাৰ মিল দেখোঁ। আমাৰ সাধুকথাৰ দুষ্ট শিয়াল কৰতক আৰু দমক ইংৰাজী লোককথাৰ ৰেনাৰ্দ দ্য ফল্গ। প্ৰকৃততে মৌখিক সাহিত্যৰ ধাৰাটোৰে ৰূপান্তৰ

(বিদিশা মহন্ত - ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অৰ্থনীতি বিভাগৰ অধ্যাপক)

ঘটি আধুনিক সাহিত্যৰ সৃষ্টি হৈছে। সেয়ে লোকসাহিত্যক আধুনিক সাহিত্যৰ পিতৃ আখ্যা দিব পাৰি। লোকসাহিত্যক আধুনিক শৈলীৰ উপস্থাপন, আধুনিক দৃষ্টিভংগীৰে লোকসাহিত্যৰ চৰিত্ৰসমূহৰ বিশ্লেষণ অথবা লোকসাহিত্যৰ পুনৰ নিৰ্মাণ, বিনিৰ্মাণ আদি সম্পৰীক্ষাই অনাগত দিনটো অসমীয়া সাহিত্যক সমৃদ্ধ কৰি যাব।

গ্ৰন্থপঞ্জী :

- ১) অসমীয়া লোকসাহিত্য - সম্পাদিত প্ৰহ্লাদ কুমাৰ বৰুৱা।
- ২) জলকন্যা - মণিকুন্তলা ভট্টাচাৰ্য।
- ৩) তেজীমলাৰ মাকৰ সাধু - মৃদুল শৰ্মা
- ৪) দ্বিতীয়া - বত্ৰা দত্ত
- ৫) দেও লাংখুই - ৰীতা চৌধুৰী
- ৬) বৈ যায় কলং - বৰ্ণালী পাঠক
- ৭) মায়ং - জয়ন্ত মাধৱ বৰা
- ৮) সাঁজবাতি - জুৰি শইকীয়া
- ৯) সতী ৰাধিকা - জুৰি শইকীয়া
- ১০) অৰ্দ্ধ আকাশত প্ৰকাশিত গল্প ■□

পুত্ৰ

■ পৰিস্থিতা মহন্ত

কিমান সুকীয়া মাদকতা.. এক অভিমান.. দেউতাৰ স্বভিমান..
সেই সন্তানেই দেখোন পেলাই দিয়ে বৃদ্ধাৱস্থাত চহৰৰ সিটো মুৰে থকা
আশ্ৰমত..

মৰমৰ মাক দেউতাকক।

এবাৰ হ'লেও মনত নপৰেনে তোৰ সৰুতে পিতায়ে কোলাত লৈ
গোৱা সেই মধুৰ গানটোলৈ

“শ্যাম কানু দূৰৈ হৈ নাজাবা,

সোণৰ বংশী গঢ়াই থৈছোঁ ঘৰতে বজাবা..”

মনলে নাহেনে আইৰ কোলাত সোমাই..

“শিয়ালি এ নাহিবি বাতি,

তোৰে কানে বাতি লগামে বাতি”ৰ

সেই উমাল বাতিৰ নিৰাপদ আশ্ৰয়।

সাহিত্যৰ
লেচেৰি বুটলি

যাদুকৰী শব্দৰ খনিকৰ হীৰেন ভট্টাচাৰ্য

■ সৃজা দেৱঠাকুৰ

হীৰুদা ওৰফে হীৰেন ভট্টাচাৰ্য হাড়ে হিমজুৰে কবি। শস্য পথাৰ আৰু মানুহ তেওঁৰ কবিতাৰ মূল উপজীৱ্য। সমাজক আশ্রয় কৰিয়েই গঢ়ি উঠে শিল্প, সাহিত্য। কল্পনাৰ গভীৰতা আৰু সৃজনশীল প্ৰতিভাৰে তেওঁ কৃষ্টিৰ পথাৰত সৃষ্টিৰ বীজ সিঁচিছিল। তেওঁ বুজিছিল শ্ৰমজীৱী মানুহৰ শ্ৰমৰ মৰ্যাদা। কৃষকৰ হৃদয়ৰ দুখ দুৰ্দশা। সেয়েহে তেওঁ লিখিছিল -

এইবাৰ ধানৰ বিয়ন নহ'ল
শোকে খুন্দা মাৰি ধৰিছে,
বতাহে বি-বিয়াই থকা নাই ধাননিৰ সেমেকা বুকু
আঁঠুৱানি নৈখনো আমন-জিমনকৈ পৰি আছে
কলকলনি নাই -
জাৰৰ চবাইজাক পথাৰমুৱা নহ'ল।

গানেৰেই জীৱন আৰম্ভ কৰি গানেৰেই জীৱন শেষ কৰা শিল্পীজনে কৈছিল - “গানেই মোৰ প্ৰাণ”। গানেই আছিল আজিৰ কবি হীৰেন ভট্টাচাৰ্যৰ কবিতাৰ আৰম্ভণ। ‘গান মোৰ কবিতাৰ মাটি আখৰা’ বুলি গানক প্ৰাণভৰি ভালপোৱা হীৰেন ভট্টাচাৰ্য এক প্ৰকাৰ গানৰ মাজে দিহে কবিতালৈ আহিছিল।

অ’ মোৰ মিঠা মৌ, উৰণীয়া কপৌ
দিব্ৰুটো বাট দেও দি আহিলে নে নৌ।
তোৰ পাখিত দীপলিপু দিখৌ যেন জিৰজিৰ
বতাহৰ টৌ,

এবুকু পথাৰ মোৰ ধৌকি বাথৌ।।

তেওঁৰ অনুভৱী মনটোৱে সোণসেৰীয়া গান আৰু কবিতাৰ মাটি আখৰা কৰিছিল। সেয়ে প্ৰশ্ন কৰিব পাৰিছিল - ‘ৰাতি বাঁহী বাই কোনে মোক কন্দুৱায়।’ তেওঁৰ কলমত প্ৰাণ পাই উঠিছিল প্ৰেমৰ চিন্থলিক কল্পনা -

কবিৰ এটাই মাথো কামিজ
তাবো চিগো চিগো চিলাই
প্ৰেম নিশ্চয় এনেকুৱাই
আৰৰণ খুলি হৃদয় জুৰায়।

তেওঁৰ গীতসমূহৰ মাজত ভাব-অনুভূতিৰ প্ৰকাশৰ মাপুৰ্য আৰু প্ৰাচুৰ্যৰ লগতে গঠন নিৰ্মাৰ অভিনৱ শৈলী সততে চকুত পৰা বিষয়। অৰ্থ ব্যঞ্জনা, প্ৰতীকধৰ্মিতা আৰু চিত্ৰকল্পৰ সমাৰোহে তেওঁৰ গীতিৰাজিক এক ব্যতিক্ৰমী আৱেশেৰে বুৰাই পেলাইছে। প্ৰকৃতিক ভাল পোৱা হীৰুদাই শৰতৰ শুভ্ৰ শেৰালীক লৈ সুন্দৰ গীতৰ সৃষ্টি কৰিছিল -

“আমোলমোল শেৰালীৰ গোন্ধ
যাওঁ বুলি যাবই নোখোজেচোন।।
চকুৱে চকুৱে পৰা হ’লে চাব
দেখিলৌহেঁতেন
বেলিৰ মুখৰ ৰং তোমাৰ শিৰৰ
সেন্দূৰক।।”

এইগৰাকী দৰদী হৃদয়ৰ ব্যক্তিৰ লোকমন আৰু লোকচিন্তা কেৱল কলমৰ খোঁচত কিম্বা কোঠালিৰ চাৰিবেৰৰ ভিতৰতে আৱদ্ধ নাথাকি

পথাৰৰ সৈতে সম্বন্ধ থকা সহজ সৰল মানুহখিনিৰ স’তে প্ৰাণখুলি কথা পাতিবলৈ সততে চাপলি মেলিছিল। সেয়েহে ডাৱৰে কথা কোৱা, ধাননিয়ৈ হাঁহা, সোণাৰু বনত বিজুলী ফুলা ধৰণৰ অনুপম শব্দৰ ব্যঞ্জনা তেওঁৰ কাপেদি অহৰহ নিগৰি থাকে।

জীৱনৰ বিয়লি বেলাত তেওঁ জীৱনৰ মায়া এৰি মাত্ৰ এটা উজুহাত পালেই গুচি যাব বিচাৰিছিল। সেইবাবেই তেওঁৰ হাতত তুলি লৈছিল জীৱনৰ শেষ শব্দ -

মোৰ মৰিবৰ মন গৈছে
পাৰিলে এতিয়াই -
তিনিকুৰি বছৰ মোৰ ল’লে কবিতাই
সলনিত মোক টনকিয়াল কৰি গ’ল
শব্দেৰে
জীৱন শব্দটো সূৰ্যৰ চৌপাশে ঘূৰে
পোহৰাবলৈ মনৰ বেগেৰে
আটোয়ে জয়ধ্বনি দে
জীৱনৰ জয়গান শুনো তহঁতৰ মুখত। ■□

Unknown Feeling

■ Swaraj Chakraborty

*A Feeling from which the Day starts With,
Feeling that comes as a fragrance after Waking Up
A feeling of finding someone’s Presence alongside, at any Moment,
Feeling that starts while Zooming a picture Thousand of Times!
A feeling when texts begin to Speak Eventually.
Feeling that can be felt in the Air,
A Feeling like the Sun & Moon making Everytime Happy & Gloom.
Feeling that becomes the journey of an Unknown Destiny
A feeling that’s too deep...For which words aren’t Enough
Is it a Feeling or Someone?*

জানো আহক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ বিষয়ে

■ ড० অজিত গোস্বামী

পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান কি ?

‘পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান শব্দটো ইংৰাজী ‘ষ্টেটিস্টিকছ (Statistics)’ শব্দৰ অসমীয়া ৰূপান্তৰ। এই ‘Statistics’ শব্দটো লেটিন শব্দ ‘Status’ ৰ পৰা উদ্ভৱ হৈছে। পুৰণি কালত ৰজাই ৰাজ্য চলাবলৈ লগা মানুহ আৰু ধন-সম্পত্তি গণনা কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা পদ্ধতিক ‘ষ্টেটিস্টিকছ’ বোলা হৈছিল। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৩০৫০ মানত ইজিপ্ট বা মিছৰত ৰজাই এনে পৰিমাণাত্মক সংখ্যা সংগ্ৰহ কৰাৰ কথা শুনা যায়। ভাৰতত সম্ৰাট চন্দ্ৰগুপ্ত মৌৰ্যই লোকপিয়লত পৰিসংখ্যা বিদ্যাৰ প্ৰয়োগ প্ৰথমবাৰৰ বাবে কৰিছিল বুলি বুৰঞ্জীবিদসকলে কয়। এই পৰিসংখ্যাৰ বিজ্ঞান বিষয়টো অতিশয় পুৰণি যদিও ১৮৩৪ চন মানলৈকে ই গণিতৰ ভিতৰুৱা আছিল। ১৮৩৪ চনত লণ্ডনত ‘দ্য ৰয়েল ষ্টেটিস্টিকেল ছ’চাইটি’ প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ পিছত এই বিষয়টোৱে পৃথক বিজ্ঞান হিচাপে স্বীকৃতি পায়। একবচত ‘Statistics’ শব্দটোৱে কোনো ব্যক্তি সমষ্টি সম্পৰ্কীয় সাংখ্যিকীয় তথ্যৰ সংগ্ৰহ, বিশ্লেষণ আৰু তাৎপৰ্য ব্যাখ্যা কৰা বিজ্ঞানক বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। আনহাতে বহুবচনত সংখ্যাাত্মক আৰু মাত্ৰাত্মক ধাৰণা দিবলৈ ‘Statistics’

শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰা হয়। উদাহৰণস্বৰূপে, জৈৱ পৰিসংখ্যা, শ্ৰমিক পৰিসংখ্যা, অপৰাধ সম্পৰ্কীয় পৰিসংখ্যা ইত্যাদি। বিভিন্ন জন পৰিসংখ্যাবিদ তথা গণিতজ্ঞই পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ সূত্ৰ বিভিন্ন ধৰণে দাঙি ধৰিছে। প্ৰকৃততে দিনে দিনে পৰিসৰ বাঢ়ি বিভিন্ন বিষয়ত ব্যৱহৃত হোৱা পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ দৰে বিষয় এটাক কোনো বিশেষ সূত্ৰই সামৰি ল'বও নোৱাৰে। সেয়েহে ইয়াত পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ সূত্ৰ দাঙি ধৰিবলৈ চেষ্টা একবি বিষয়টো এটা আভাস দাঙি ধৰিবলৈহে প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান আমি কিয় শিকিব লাগে ?

পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানে আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনত এক মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। অতীতত কি ঘটিছিল আৰু ভৱিষ্যতে কি ঘটিব পাৰে তাৰ ভৱিষ্যতে বাণী এই পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানে দিব পাৰে। বৰ্তমান দিনত পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ ব্যাপক ব্যৱহাৰে ইয়াক অত্যধিক জনপ্ৰিয় বিষয় কৰি তুলিছে। জনসংখ্যা বৃদ্ধি, নিবনুৱাৰ হাৰ, জলবায়ুৰ পৰিবৰ্তন, এই সকলোবিলাক, বিজ্ঞানৰ এই বিশেষ বিষয়টো সহায়ত নিৰ্ধাৰণ কৰা হয়। পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ সীমাবদ্ধতা আছে যদিও কল্যাণকামী ৰাষ্ট্ৰ ব্যৱস্থা আৰু মুক্ত প্ৰতিযোগিতা আধাৰিত অৰ্থনীতিত ইয়াক নহ'লেই নহয়।

বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান ব্যৱহাৰ :

অংক শাস্ত্ৰৰ দৰে পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানকো মূলতঃ দুভাগে বিভক্ত কৰা হয়। সেয়া হৈছে- 'Pure statistics' বা শুদ্ধ পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান। এই ভাগটোক 'Mathematical Statistic' বা 'Theoretical Statistics' বুলিও জনা যায়। আনটো হৈছে প্ৰায়োগিক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান (Applied Statistics)। শুদ্ধ পৰিসংখ্যাবিদৰ কাম হৈছে- গৱেষণা যোগে নতুন নতুন পৰিসংখ্যিক পদ্ধতি উদ্ভৱন কৰা। প্ৰায়োগিক পৰিসংখ্যাবিদৰ কাম হৈছে এই নতুনকৈ উদ্ভাৱিত পদ্ধতিসমূহ ব্যৱহাৰ কৰি বিভিন্ন বিষয়ৰ সমস্যাৰ সমাধান কৰা। অৱশ্যে এগৰাকী উত্তম প্ৰায়োগিক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানী হ'বলৈ শুদ্ধ পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানী হোৱাটোও নিতান্তই বাঞ্ছনীয়। প্ৰায়োগিক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ পৰিসৰ বৰ্তমান সময়ত অতি বিশাল আৰু ই দিনে দিনে বাঢ়িয়েই আছে। চমুতে প্ৰায়োগিক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ বিষয়সমূহ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল -

(ক) **বতৰ বিজ্ঞান** : পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ কিছুমান আৰ্হিৰ সহায়ত বৰ্তমান আৰু অতীতৰ বতৰৰ অৱস্থা তুলনা কৰাৰ লগতে ভৱিষ্যতৰ বতৰৰ আগজাননীও সম্ভৱ হয়। এই আৰ্হিসমূহৰ সহায়ত বৰষুণ অহাৰ, বৰফ পৰাৰ সম্ভাৱনা ইত্যাদি বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত ভৱিষ্যত বাণী জনা হয়। ঘূৰ্ণীবতাহ আৰু বানপানীৰ অহাৰ সময়ো এই পৰিসংখ্যা

বিজ্ঞানৰ আৰ্হিসমূহে ভৱিষ্যত বাণী কৰিব পাৰে যাৰ সহায়ত আগতীয়াকৈ প্ৰয়োজনীয় সাৱধানতা লোৱা হয়।

(খ) **চিকিৎসা সেৱা** : পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানক চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ কাৰণে মৌলিক আধাৰ বুলিব পাৰি। এজন ৰোগীৰ ক্ষেত্ৰত দৰৱৰ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সম্পৰ্কত পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ অধ্যয়নে এক উল্লেখযোগ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। এজন মানুহৰ স্বাস্থ্যৰ ওপৰত এটা ৰোগে কিদৰে প্ৰভাৱ পেলায় সেয়া বিশ্লেষণ কৰিবলৈও পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান অতিকৈ প্ৰয়োজন।

(গ) **আনুবংশিক (জিনীয় বিষয়ক)** : বৰ্তমান দিনত শিশু এটা জন্ম হোৱাৰ পূৰ্বে তাৰ কিবা বেমাৰ হোৱাৰ সম্ভাৱনা আগতীয়াকৈ নিৰ্ধাৰণ কৰিব পাৰি। সেয়া কেৱল সম্ভৱ হৈ উঠে পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ অধ্যয়নৰ যোগেদি।

(ঘ) **ব্যৱসায়** : ব্যৱসায়ৰ লগত জড়িত বিষয়সমূহৰ ক্ষেত্ৰত পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ ভূমিকা অপৰিহাৰ্য। উপভোক্তাই লাভ কৰা সামগ্ৰীৰ পৰিমাণ আৰু মানৰ ওপৰত এটা সংস্থাৰ লাভালাভ নিৰ্ভৰ কৰে। এটা সামগ্ৰী বজাৰত উপলব্ধ কৰাৰ আগতে উপভোক্তাৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ বিষয়ে জনাটো অতি আৱশ্যক। উপৰোক্ত লক্ষ্যসমূহ প্ৰাপ্তিৰ ক্ষেত্ৰত সুপৰিকল্পিত পৰিসংখ্যিকীয় পদ্ধতিয়েই একমাত্ৰ উপায় হিচাপে গণ্য কৰা হয়। গতিকে আমি ক'ব পাৰোঁ, 'পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান অবিহনে ব্যৱসায় টিকি থাকিব নোৱাৰে।

(ঙ) **শিক্ষা** : ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক নিজৰ নিজৰ বিষয়সমূহ আয়ত্ব কৰিবলৈ প্ৰয়োজন হোৱা শিক্ষণ প্ৰণালীৰ লগতে শ্ৰেণীত প্ৰতিটো ছাত্ৰৰ অগ্ৰগতিৰ খতিয়ান দাঙি ধৰিবলৈ পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ ভূমিকা লেখত ল'বলগীয়া। তদুপৰি, প্ৰতিটো শৈক্ষিক পৰিক্ৰমাৰ সফলতা নাইবা বিফলতা নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ এই পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ পদ্ধতিসমূহ অতিকৈ দৰকাৰী।

(চ) **প্ৰশাসন বা চৰকাৰ** : বৰ্তমানৰ জনসংখ্যা বৃদ্ধি, নিবনুৱা সমস্যা, স্বাস্থ্য ইত্যাদি বিভিন্ন বিষয়ৰ তথ্যসমূহ সংগ্ৰহ আৰু বিশ্লেষণ পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ সহায়ত কৰা হয়। প্ৰশাসনীয় প্ৰায় সকলোবিলাক সিদ্ধান্ত তথা চৰকাৰী পৰিকল্পনাসমূহ পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি প্ৰস্তুত কৰা হয়।

(ছ) **প্ৰচাৰ মাধ্যম** : পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ ওপৰতৰ ভিত্তি কৰি নিবাৰ্চনত এজন ৰাজনৈতিক নেতা হ'ব জিকিটো, এখন খেলত কোনোবা এটা দল বিজয়ী হোৱা আদি বিভিন্ন বিষয়সমূহ পৰ্যালোচনা কৰা হয়।

(জ) শ্বেয়াৰ বজাৰ : বতৰ সম্পৰ্কীয় আৰ্হিসমূহৰ নিচিনাকৈ, আমাৰ অৰ্থনীতিৰ বৰ্তমান অৱস্থাৰ তথ্য সংগ্ৰহ আৰু ব্যাখ্যাৰ হেতু পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ পৰিকল্পনীয় আৰ্হিবোৰ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

(ঝ) জ্যোতিবিদ্যা : ক্ৰটিহীন সঠিক নিৰূপণ আৰু আকাশীয় পিণ্ড বৰ্গীকৰণ কৰাটো সম্ভৱ নহয়। সেই হেতু তুলনামূলকভাৱে এটা ভাল ফলাফল লাভ কৰিবলৈ জ্যোতিৰ্বিদসকলে পৰিসংখ্যাৰ বিজ্ঞান ব্যৱহাৰ কৰে।

(ঞ) মনোবিজ্ঞান : সমাজত সচৰাচৰ দেখা পোৱা মানৱীয় কাৰ্য বা ব্যৱহাৰসমূহ পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ সহায়ত বিশ্লেষণ কৰা হয়। বিষয়টোৰ অধ্যয়নে মনস্তাত্ত্বিক বিজ্ঞানীসকলক তেওঁলোকৰ ৰোগীসমূহৰ লগত এটি যোগাৱদ্ধ দৃষ্টিভংগী প্ৰদান কৰাত সহায় কৰে।

উপৰোক্ত সকলো বিষয়তেই পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ প্ৰয়োগ অনিবাৰ্য হৈ পৰা দেখা গৈছে। পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান ব্যৱহাৰৰ সকলোবোৰ ক্ষেত্ৰ যদিও ইয়াত সাঙুৰি ল'ব পৰা হোৱা নাই তথাপি আমাৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা ইয়াকেই ক'ব খোজোঁ যে সূৰ্যৰ পোহৰ যেনেকৈ সৌৰজগতৰ বাবে অপৰিহাৰ্য, সেইদৰে পৰিসংখ্যা পদ্ধতিৰ ব্যৱহাৰো প্ৰতিটো বিষয়তেই প্ৰয়োজনীয়।

পৰিসংখ্যাবিদৰ নিয়োগৰ সুবিধা :

পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানত কেৰিয়াৰ গঢ়িব খোজাসকলে গণিত আৰু পৰিসংখ্যাসহ উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষা পাছ কৰি উঠি বি.এছ.চি. উইথ ষ্টেটিষ্টিকছ ডিগ্ৰী ল'ব লাগে। তাৰ পিছত পৰিসংখ্যাবিদ্যা বা ফলিত পৰিসংখ্যাবিদ্যাৰ এম.এছ.চি. উপাধি ল'ব লাগে। পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানীসকলে শিক্ষকতা, গৱেষণা আৰু চৰকাৰী চাকৰিত নিজৰ কেৰিয়াৰ গঢ়িব পাৰে। সেইদৰে বেংক, বীমা বিজ্ঞান আদিত প্ৰয়োজন মতে অনেক চাকৰিৰ সুবিধা আছে বৰ্তমান সময়ত বীমা বিজ্ঞানীৰ নিয়োগ প্ৰাইভেট বা বেচৰকাৰী খণ্ডত অতিকৈ প্ৰয়োজন। বিশেষকৈ HDFC, Max New York, Tata AIG, Aviva life, SBI Life, Birla Sunlife, IFFCO, reliance, Mohendra আদি অনেক বেচৰকাৰী প্ৰতিষ্ঠানত বীমা বিজ্ঞানী নিয়োগ অপৰিহাৰ্য হৈ পৰিছে। ইনভেষ্টমেণ্ট এনালাইছিছ, মাৰ্কেট ৰিচাৰ্চ আৰু কোৱালিটি কন্ট্ৰ'ল সৈতে জড়িত ক্ষেত্ৰবিলাকৰ পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানীসকলক নিযুক্তি নিদিলেই নহয়। ভাৰতীয় ৰিজাৰ্ভ বেংকৰ “ডিপাৰ্টমেণ্ট অৱ ষ্টেটিষ্টিকেল এনালাইছিছ” নামৰ বিভাগটোত প্ৰায় প্ৰতিবছৰে প্ৰতিযোগিতামূলক বাছনি পৰীক্ষাৰ জৰিয়তে পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানী নিযুক্তি কৰা হয়। ভাৰতৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ‘ইণ্ডিয়ান ষ্টেটিষ্টিকেল

ছাৰ্ভিচ’ নামৰ সেৱা আছে। এইটো আই.এ.এছ., আই.পি.এছ.ৰ নিচিনা সেৱা। ষ্টেটিষ্টিকছ বা এপ্লাইভ ষ্টেটিষ্টিকছত এম.এ. বা এম.এছ.ছি. পাছ কৰাসকলে এই আই.এছ.এছ. পৰিক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব পাৰে। তাৰবাবে ইউনিয়ন পাৱ্লিক ছাৰ্ভিছ কমিছনে প্ৰতিবছৰে পৰীক্ষা অনুষ্ঠিত কৰে। পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে Internet যোগে অনেক খালী হৈ থকা চাকৰি নিজৰ অভিজ্ঞতা অনুযায়ী চাই ল'ব পাৰিব।

মুঠৰ ওপৰত পৰিসংখ্যা পদ্ধতিৰ ব্যৱহাৰিক বাহুল্যতাই পৰিসংখ্যাবিদৰ চাকৰিৰ দুৰাৰখনো বহলভাৱে উদঙাই দিছে। লাগে মাথোঁ উৎসাহ আৰু কৰ্ম কৰাৰ হেঁপাহ আৰু উপযুক্ত শিক্ষা গ্ৰহণৰ ধাউতি। ■□

(ড० অজিত গোস্বামী - ডি. হু সূ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ
পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ অধ্যাপক)

কবিতা

Nothing last forever

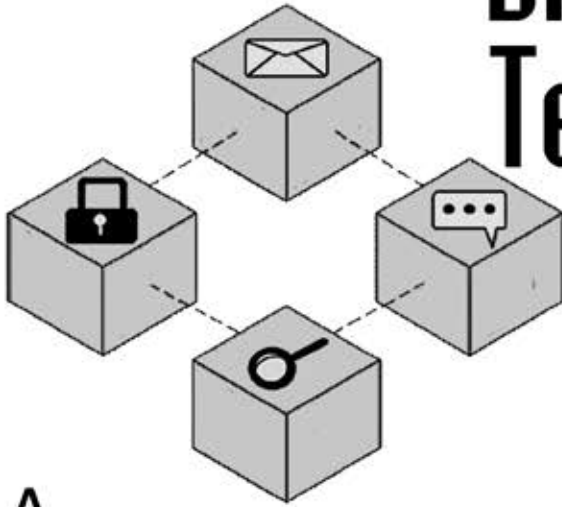
■ Archita Bishwas

All the beautiful flowers,
All the aromas
Will one day for sure
Become someone's, alas!

All the charming sceneries
With the beauty and grace
One day surely turns out
Into a deserted face

All the witty foxes
Brains enough clever
Surrenders to the unbeatable abstract
NOTHING LAST FOREVER

Blockchain Technology

■ Ankita Saha
Rahul Biswas

A Blockchain is a chain of blocks that contain information. The data which is stored inside a block depends on the type of blockchain. For Example, A Bitcoin Block contains information about the Sender, Receiver, number of bitcoins to be transferred. The first block in the chain is called the Genesis block.

Thus, blockchain can be defined as a shared, immutable ledger that facilitates the process of recording transactions and tracking assets in a business network. An asset can be tangible (a house, car, cash, land) or intangible (intellectual property, patents, copyrights, branding).

Heard of Crypto? Yes? Maybe some of you have invested as well. It is basically a technology that enables the existence of exchange such as US Dollar, but is digital and that uses encryption techniques to control the creation of monetary units and to verify the transfer of funds.

It was founded in 1990s through research but was implemented by Satoshi Nakamoto an anonymous developer in the year 2009.

Why Blockchain?

If you search something on google, then data is retrieved from the server, which means the data is centralised. But in case of blockchain, the data is not centralised i.e., decentralised means the data is distributed among several computers which are connected

to that network. It means if you become the part of the network, you have a copy of that data.

It provides a transparent history of transactions. Moreover, one can easily transfer data without having to deal with third party applications like banks, online wallets etc.

For instance: If you want to transfer money from India to your sister staying abroad, you have to go through a lot of layers and the third party makes profit. Or if say, I pay you Rs 100 through UPI, it is not pair to pair. There are thousands of people sitting in physical bank branches who are making the transaction happen. That takes lots of time. Through blockchain you can do all that instantly, almost free of cost effectively and efficiently.

Why you need to read this article:

The future money is digital currency. The future is full of decentralised currency and is full of programmable security. Everyone is talking about it, be it Elon Musk or any other famous twitter handles.

NFT's the greatest hit in blockchain landscape when one NFT was sold for 69 million USD on February 2021 and the world went GAGA -- crazy about it. From then onwards, the world can't stop talking about it.

This is therefore the reason they say the future is in blockchain technology.

Even recently Shawn Mendes has released some of his tracks in NFT's. ■ □

UGC's Guidelines for Gender Champions in Educational Institutions

■ Dr. Anita Baruwa

Since students spend a large amount of time in schools and colleges, so these institutions play a major role in initiating the change process to shape attitudes and transform behaviours at a young age with regard to gender socialisation. As per the mandate of the University Grants Commission (UGC), creating positive social norms in educational institutions that value girls and the other gender and their rights are important for their well-being.

It is crucial to engage the young minds to enable them to critically assess the notions of prevailing masculinity and

question existing gender inequalities. Tapping the sense of justice of the students from an early age will enable them to challenge and shift gender norms which eventually has been at the root of gender inequalities, discrimination, crimes and harassment in the society.

In order to promote gender equality guaranteed by Article 15 of the Indian Constitution, the Government of India envisages engagement of Gender Champions in schools and colleges all over the country. Gender Champions can be any student above 16 years of age enrolled in educational institutions. It is a joint initiative of the Ministry of Women and Children Development and Ministry of Human Resource Development.

Gender champions are envisioned as responsible leaders who will facilitate an enabling environment in their institution where all genders are treated with dignity and respect. They will strengthen the potential of their peers to advocate for gender equality and monitor the institution's progress towards gender justice.

The broad aim is to make the young students gender sensitive and create positive social norms that values all genders and their rights.

Roles and Responsibilities of Gender Champions

The responsibilities of Gender Champions have been laid down by the UGC to include the following :

- i) Provide overall guidance to the peer group in integrating/mainstreaming gender in all activities of the institution in the form of focussed group discussions, debates, poster competitions etc.
- ii) Engage a variety of stakeholders of the institution/ civil organisations/women's groups and the media in gender mainstreaming activities.
- iii) Identify gaps in institution's activities regarding gender and recommend on how to reduce those gaps. For e.g., observe classroom activities to detect bias in interactions.

iv) Organise exposure visits to public health centres, hospitals. Post offices, banks, police stations, block offices etc. to impart knowledge on gender issues as these places affect diverse populations.

v) Popularise phone numbers of police helpline, women helpline and hospitals among students.

vi) Arrange for providing necessary life skill education and information/guidance about existing public services to their fellow students.

vii) Demonstrate knowledge of important gender based Government schemes, events, legislations and court rulings.

viii) Document best practices to measure the extent of behaviour change and display the same through exhibitions, fests, college magazines etc.

ix) Organise college week etc. on themes of gender issues and encouraging students to sign up and expressing their support for gender justice and equality by setting up attractively designed Gender Champion booths.

x) Set up a Gender Champion Club in the educational institutions and undertake activities, like :

- a) Creating a website/blog on gender equity;
- b) Regularly writing an equity column on issues like untold stories of extraordinary boys, girls and transgenders; about legislations and government schemes or about finding a new Gender Champion in the institution;
- c) Organising competitions to analyse greeting cards/ posters/ slogans/ paintings/ poems/ articles etc. from a gender perspective;
- d) Organising film fest on gender equity etc.
- e) Organising awareness programmes on gender issues including legislations to bring about behaviour changes. Awareness programmes can include workshops, theme based plays, films, painting competitions etc.

Eligibility Criteria for Gender Champions

The UGC has further laid down that it is desirable that Gender Champions should fulfil the following eligibility criteria :

- i) Gender Champions can be any student above 16 years of age.
- ii) Should be enrolled in any regularly attending educational institution.
- iii) They must have secured minimum of 50% marks or equivalent grade in the annual examinations/ school leaving certificate.
- iv) Excellent oral, written and presentation skills.
- v) Should have demonstrated leadership qualities.
- vi) Excellent understanding of the socio-cultural issues and prevailing gender norms and practices.

Selection of Gender Champions

Regarding selection of Gender Champions in educational institutions, the UGC has directed that the students shall be selected as Gender Champions by the Head of the Institution in consultation with the students' representatives on the basis of their sensitivity, decisiveness and honesty, which are absolutely essential qualities of a leader. The selection decision will also be based on whether the candidates:

- i) engages themselves in visible initiatives to reduce gender disparities and has organizational skills, including the ability to manage priorities;
- ii) makes continuous and substantive time investments in mentoring their peers;
- iii) are easily recognizable by students/peers as supporters of gender equality and
- iv) have experience in the field of gender equality and an in-depth understanding of key issues and debates.

Selection Process suggested by UGC

The process of selecting the Gender Champions as suggested by the UGC is as follows :

- i) Head of the Institution will put up the guidelines/eligibility criteria in the notice board of the Institution.
- ii) Applications from interested Gender Champions shall be invited giving time of at least one month.
- iii) Applications shall be received by the Office of the Head of the Institution.
- iv) Shortlisting of eligible candidates will be done by the Screening Committee formed by the Principal/Head of Institution. The Screening Committee will have among others, two students representatives (one male, one female). Apart from these two students, one representative from a transgender person, if any, may also be included as a member of the Screening Committee. Also at least one member should be a lady teacher, to be co-opted by the Committee.
- v) After verification of the credentials of the shortlisted candidates, the incumbent can be called by the Principal/Head of the Institution (heading the Screening Committee) for screening/interview and selection.
- vi) The Principal will issue the Gender Champion Badge and the selection letter to the most suitable candidate/s.

Appointment of Nodal Teachers

Depending on the strength of educational institution, one or more teacher will be assigned to function as nodal teacher to facilitate the activities of the Gender Champions.

Duties and Responsibilities of Nodal Teachers

- i) Provide overall guidance to the Gender Champions on various aspects of activity implementation;
- ii) Participate in all meetings organised by the Gender Champions;

iii) Motivate and influence the Gender Champions to constantly pursue their activities;

iv) Communicate with a wide range of stakeholders to facilitate the work of the Gender Champions;

v) Facilitate Gender Champions to organise training programmes and other events;

vi) Collect quarterly reports of the Gender Champions, assess those and send to the Heas of the Institution.

Annual Activity Calendar

The Gender Champions along with the nodal teachers appointed for facilitating them will draw up an Annual Activity Calendar meant for the students of that educational institution. Activities may be planned for any two days in a week. The Activity Calendar will be based on the roles and responsibilities of the Gender Champions.

Term of the Gender Champions

The term of the Gender Champion shall initially be for a period of one year and extendable for one or more years as may be decided by the Head of the Institution. The Gender Champions will receive a Certificate of Appreciation from the Head of the Institution for their committed efforts on successful completion of activities towards promoting gender equality.

Identity Cards to Gender Champions

Gender Champions will be given an Identity Card to authorise their identity, visibility and engagement with the students and other stakeholders to undertake their specific activities. They shall be provided with a special badge after their selection.

Proposed Training to Gender Champions

It is envisaged that a formal training programme shall be organised to equip and empower the Gender

Champions. This shall include Information, Education and Communication (IEC) materials pertaining to information about gender stereotypes, various forms of gender based discrimination, gentler equity and equality, legislations, life skills etc. Training programmes will be organised by the institutions with inputs from

experts. The method of training will be participatory and interactive to enable the Gender Champions further sensitise students/peer groups/family members on gender issues. The Ministry of Women and Children Development will be designing a model training module on sensitising Gender Champions on gender issues.

Monitoring and Reporting

The Head of the institution will maintain a list of Gender Champions with their contact details and verification status. The Institution will also keep a record of efforts or initiatives undertaken by the Gender Champions. At the end of each quarter, Gender Champions will prepare and submit a report to the nodal teachers, on their activities. The report will be based on the Gender Champion's daily diary. The quarterly report will be submitted in a pre-designed format with suitable enclosures as required.

Assessment and Evaluation

On the basis of the quarterly progress reports, each Gender Champion will be assessed according to their level of proficiency and accomplishment. These quarterly reports will be assessed at the end of their tenure to measure their performance. The Gender Champions will be awarded with a Certificate of Appreciation from the Head of the Institution for their committed efforts towards promoting gender equality.

(On behalf of ICC, DHSK Commerce College, Dibrugarh)
Dr. Anita Barua is HoD & Associate Professor, Deptt. of Eco & INB.

♀ = ♂
**Each for
EQUAL**

■ Akshay Sharma

Equality is something which is being taught to us everyday in school and also it is something which is always a topic of discussion and debate. The world is supposed to be same for everyone, but it is very sad that society has tried every possible way to segment, divide the world in different ways. Every country has their own views, laws on equality. Equal word simply means same. But this word is not just any ordinary dictionary word. It is much more than that. People in various part of the world are fighting for this. Some people fight for their rights. Some people protest because they feel that they are discriminated on the basis of caste, religion, gender, race etc. Equality is the basis of world's fierce revolutions, struggles and fights for justice. One of the greatest movements which started in the middle age and still continues is the women's rights movement. Women's rights are the rights and entitlement claimed for women and girls worldwide. They formed the basis of women's

rights movement in the 19th century and the feminist movement during the 20th and 21st century. These movements sought equal rights and opportunities and greater personal freedom for women.

In India the history of feminist movement encompasses three distinct phases. The first phase was initiated when the social reformers began to speak in favor of women rights by making reforms in education, customs involving women's right etc. and initiated certain radical changes within the periphery of their family. This was in mid-19th century. The second phase was during the freedom struggle led by father of nation Gandhiji. During that time independent women's organization began to emerge and the third phase which is still going on. This phase focused on fair treatment of women at home after marriage, in the work force and in political arena. Despite the progress made by these movements and despite so many provisions of government for women

empowerment, the women living in modern India still face many issues of discriminations. This discrimination is in every step, every ladder. Though India is the largest democracy, it fails to provide its citizen the vary basis of democracy i.e. the right to equality. Most of the people, though educated, have a very traditional mindset and think that women are lesser than men. Equality between men and women are not possible. Such kind of people even practice unequal treatment of son and daughter at household and family level. It is because of the age-old belief, customs and patriarchal tradition this ancient country carries. Women are neither lesser nor subordinate to men. They are different, biologically and emotionally. Male are physically stronger than women. But biologically women have more endurance. Studies proved that emotionally women are more balanced than her counterpart. This is also seen in the multiple roles carried out by women in different times at different societal arena.

Equality does not mean that women should behave like men or become men. Equality is something which does not prevent women to take all the opportunities which is their birth right. We know sex is biological but gender is social. So, rights, responsibilities, opportunities of any individual should not be determined by the fact of being born male or female. Then in true sense we can call each of them to be equal.

It is not an easy task to change the traditional mindset of the people with a snap of finger. It will take time. Getting education and realizing its full potential is the need of the hour. However, the change is inevitable. And we are eagerly waiting for the time when the mindset of the people will change and everyone is accepting that change with joy. ■ □

No Longer Want to Grow Up

*Passing through various phase of my life,
Inventing some reason or the other to live.
Now, it is to live in my past.
I want to live,
But no longer want to grow up.*

*Being surrounded by hypocritic humans,
Not by the ones with childlike innocence;
Surrendering the naivety within me.
Aware of the harsh realities unlike a child.
Not getting euphoric with the simple joys of life.*

*Longed for my childhood as a teenager
Now, I want my teenage.
Wish to go back to my golden days
If not tension-free childhood
Then, at least to teenage.*

WOMEN'S SAFETY: AN ISSUE TO BE ADDRESSED

■ Kangkana Khanikar

Safety of women in India has become a major issue in India now. The crime rates against women in the country have risen in an alarming way. Nights are not safe here in the country. Women have to think twice before stepping out of their homes especially at night. There is not a single day where a crime is not committed against women. It may be rape, molestation, kidnapping, women trafficking, domestic violence and even murder. However, most of the crimes are under reported.

India registered 31,677 cases of rapes in 2021- an average 86 daily-while nearly 49 cases of crime against women were lodged every single hour, according to the latest government report on crimes in the country. In 2021, the maximum cases of crimes against women were lodged in Uttar Pradesh, followed by Rajasthan and Maharashtra. However, in terms of rate of crime against women, Assam was on the top of the list for 2021, followed by Delhi, Odisha, Haryana and Telangana.

This data shows that India as well as Assam is not a safe place for women. In fact, there are at least five news items and articles every day portraying different horrible crimes against women ranging from acid attack, humiliation to dowry death. In a country where women are given the status of Goddess, in a country that takes pride in its moral values, it is very painful to see how unsafe and vulnerable women actually are!

The crimes against women are committed basically to break women both physically and

mentally. Strong patriarchal mentality is one of the root causes of such kind of heinous crime against women. Honour killing is one such kind of practice which is deep rooted in a strong and rigid patriarchal set up and prevails basically in north part of India.

Actually, crime against women start even before they born. Female foeticide, infanticide, forced abortion etc are the crimes which are under reported or not reported and deeply buried as a secret within the families.

Although the list of crime is very long, we can take measures to ensure women's safety in our country. First, the government must make stringent laws that ensure the punishment of all the criminals immediately. Fast track courts must be set so that the victims get justice as soon as possible. Most important is the change in the mindset of the people. People must realise that women should not be viewed as an object. They must be taught to value and respect women from their early age.

In short, crime against women is making the disrupting the internal law and order situation. It hampers the growth and development of our country. Many a times, the victim is made responsible for the crime committed against her. This should not be done. My humble appeal is to all the people that they should stop blaming women for the pain inflicted on them. Rather they should change their thinking and make the world a safer place for women. ■ □

Pride Walk

A PATH TOWARDS FREEDOM

■ Riktika Dey
B.Com. 2nd Sem.

“It takes no compromise to give people their rights. It takes no political deal to give people freedom. It takes no survey to remove repression”. While Politics and History garnish an individual with the implications of their constitutional rights, a crucial question before the world community today is whether LGBTQIA+ rights are included under our basic human rights. Nevertheless, the highlighted community in this article experience high levels of victimisation related to their sexual orientation and gender expression. Now the question of concern is : Why a society full of latitudinarian mankind gives a second thought when it comes to freedom for the Queer Community?

World is going to that extent where US is debating whether a gay man should be allowed to donate blood. The key word for that debate is not HIV positive patients but 'Gay Men'. The world's biggest economy safely assumed that every gay man is HIV positive

that he has a multiple sexual partners and is a regular abuser of drugs and so he cannot be allowed to donate blood unless of course he has not been sexually active or has abstained from quote-unquote high risk behaviour. Are these measures scientific or just homophobic? At least 22 American Senators are calling for an end to these rules. They say these clauses are discriminatory. Today every blood sample is checked for viruses like HIV, Hepatitis B or Hepatitis C. So, using sexual orientation as an excuse for excluding a community is arbitrary, unreasonable, unscientific not to mention discriminatory. Very recently some countries woke up from their slumber and smelled some strong coffee. They understood one pint of blood can save upto three lives, allowing Gay men to donate blood can save lives, exercising the right to equality can save lives. Is there a risk? Well, like everything in the world there is a risk but

the rewards outweigh it. Where does India stand on this blood donation ban? The wrong side of history I am afraid. India's blood donation guidelines banned the third gender and members of the gay community from donating blood. On the bright side, petitions have been filed in the apex court challenging this ban.

It has been rightly said that some beautiful paths can't be discovered without getting lost. Correspondingly, an odour of freedom can't be felt without getting lost in a 'Pride Walk'. (an outdoor event celebrating Lesbian, Gay, Bisexual and transgender social and self acceptance, achievements, legal rights and pride). We all identify the Rainbow Flag as a world wide symbol of the LGBTQIA+ rights movement but have

you ever thought who designed it? Gilbert Baker, he was a queer rights activists, artist and designer. In 1976 he realised that flags are sign of rebellion, revolution and power. He felt a need of a flag fit with the mission of the LGBTQIA+ people to live in the truth, to be visible and to fearlessly proclaim "this is who I am." Baker designed the flag with Six strips Red for life, Orange for healing, yellow for sunlight, Green for nature, Indigo for harmony, Violet for Spirit. The rainbow flag became more than just a flag. In 2017 to make the flag more inclusive brown and black colours were added which reflect black and brown members of the queer community.

As the world advocates forbearance along the lines of gender identity, the LGBTQIA+ community, in India persistently raising its expression in a country that has remained concealed for centuries. This has resulted into the peak of coming out movements and campaigns to set the seal on LGBTQIA+ community. In light of this responsibility, DRISHTI : a Queer collective hosted the first Pride Walk in Jorhat, Assam on April 17, 2022 followed by Dibrugarh, Assam on June 5, 2022. These towns of Assam helped members of the victimised community to own their reality and gain confidence to live their lives as themselves.

For some it's a political statement and for some it's about bringing visibility to the community that is otherwise disregarded as a 'minuscule minority'. Whatever the reason for celebrating pride, one cannot abstain from engaging in the energy and positivity that comes from being a part of it. With a positive zeal and enthusiasm let us together affirm the statement --- My life, my rules. ■ □

Magical Plant: Aloe Vera

■ Mithun Paul

Aloe Vera has been known for its healing properties since thousands of years. In the early days the plant was known for being a plant of immortality and presented to Egyptian Pharaohs as a funeral gift. It has a great place in many cultures over the Millenia. Greece, Egypt, India, Mexico, Japan and China knew the use of this magical plant long ago. History told that Egyptian queen Nefertiti and Cleopatra used it to enhance their beauty. Alexander the Great and Christopher Columbus used it to treat soldier's wounds. The huge number of benefits of aloevera made this medicinal plant magical and people used this magic to treat wound, hemorrhoids, hair loss, skin rashes, loss immunity and digestive issues.

Aloe Vera is a succulent plant and contains lots of water. The botanical name of aloe vera is *Aloe barbadensis miller*. Though it originates from Arabian Peninsula, it grows wild in tropical, semi tropical an arid climate around the world. It is known as the lily of the desert. Aloe vera is a stemless or very short stem plant growing to 60-100 cm tall. The leaves are thick and fleshy with green or grey green color. Some species of aloe vera shows white flecks on their leaves. The margin of the leaf is serrated and has small white teeth.

Aloe vera has been widely grown as an ornamental plant. The plant can survive in areas of low natural rainfall. However, it is intolerant to heavy frost and snow. The plant like a very well drained plotting mix, containing sand, perlite, pumice or sharp grit. Aloe vera can be used as both indoor and outdoor plant. Aloe plant can turn red from sunburn when exposed to direct

sunlight for a longer period. Therefore, in outdoor aloe vera needs partial shade and well-draining soil. Many people use clumps of aloe vera in xeriscaping, native gardens and as fillers. Since aloe is a very drought tolerant plants, it can be used to make landscape attractive without having to use much water. This makes the plant very popular in places like Florida, Utah and Arizona or other places where there is a scarcity of water. It is a hard plant that requires very little maintenance and hence is perfect choice for most of the gardeners.

Aloe vera contains 75 potential active constituents like vitamins, enzymes, minerals, sugars, lignin, saponins, salicylic acids and aminoacids. Vitamin A, C, E, B12, folic acid and choline are found in this magical plant. It also contains 8 enzymes. Minerals like calcium, chromium, copper, selenium, magnesium, manganese, potassium, sodium and zinc are found in aloe plant which makes this plant a highly demanded raw material for many commercial products. It contains fatty acid which have anti inflammatory action. The auxin and gibberellins hormone present in the plant help to reduce wound. Now a days aloe vera plant has a huge demand from commercial aspect. It is used as a raw material for cosmetic industry, food and beverage industry and it has use in medicinal field. In cosmetics aloe vera is used in wide range of product different like cleanser, moisturizer, sun lotions, toothpaste, mouthwash, lip balm, wet tissue, shaving cream, deodorant and shampoo. In food industry aloe vera extract is used in fruit juice, tea, health drink, yogurt etc. As a medicinal property aloe vera is used to treat skin problem, hair problem, ulcer, wound etc. It has anti-inflammatory, anti-diabetic, anti-bacterial and anti-fungal, anti-viral and anti-tumor activities. There is a scope to use aloe vera in age related problems. Research is going on in this aspect. Aloe vera has also been used in the animals to boost growth. Studies found that use of aloe vera in chicken help to promote growth in them.

Aloe vera is cultivated commercially through out the world. The large-scale producers are Australia, Cuba, Dominican Republic, China, Mexico, India, Jamaica, Spain, Kenya, Tanzania and South Africa.

Throughout the generation, aloe has been most commonly used as a laxative and a topical analgesic. The biggest advantage of aloe is that one can use it in prepared form from the store or by simply cutting off a portion of leaf from the plant and squeezing the liquid out on to a burn or cut. Farming aloe is easy. One can be self employed by cultivating this magical plant and thereby selling it in the market.

Complicated Placing

■ Pratham

*In my life, there's no place for you.
But where's my life without you?
Oops.... it can't be there.*

*You must be present in my life as a major subset.
And so are you,
In my fabricated fantasy's globe.*

*But what about my reality?
Oops.... my reality is too small to
Take you within it.
Rather, you become a superset
And it remains as a minor subset,
Expelling the major of you for itself.*

*How cruel fate can be,
It forced me to
Turn my desire into antagony.*

ECONOMIC DEVELOPMENT AND ENVIRONMENT

T H E T R A D E O F F

■ Anamika Pachani

Economic development means an improvement in the quality of life along with an increase in income level. It is a multi-dimensional approach that looks into the income as well as the standard of living of a population. It is a process of change over a long period of time.

There are several criterion or principles to measure economic development yet none provides a satisfactory and universally acceptable index of it. Some of the measures are gross domestic product (GDP), per capita income (PCI), human development index (HDI) etc.

The concept of development has undergone changes in the last few decades with the newly introduced Global Hunger Index (GHI), Happiness Index, Environmental Performance Index (EPI) etc. Yet

the GDP growth continues to be a popular measure of economic development. It is because it is easy to ascertain the monetary value of final goods and services produced within a country during a given year.

The progress in agriculture, industry, infrastructural facilities lead to economic development but at a very heavy price-the cost of environmental quality. The development projects like highways, dams etc generate ways for employment as well as self-employment. But they also lead to the deterioration of environmental quality. In production of a good or service, a firm always emphasis on private cost and not on external cost, spill over effect or third-party effect. One of the external costs is damage to the environment and that is not taken into account in most cases.

According to the definition given by the United Nations, Least Developed Countries (LDCs) are low-income countries and have low level of human assets. The three criteria of income, human assets and economic and environmental vulnerability are assessed by the committee for Development Policy (CDP) every three years. Countries must meet two of the three criteria at two consecutive triennial reviews for graduation into developing country. So, it may happen that a country may progress by achieving higher income and human assets. The third dimension of economic and environmental vulnerability may be ignored.

In India development (Economic) and degradation (Environment) are moving in the same direction. The development should not be stopped but the

degradation ought to cease. However in recent years we have seen that there is a dire need of development and at the same time we have to stop the environmental degradation which is a by-product of development. In simple terms, if we

are to develop our country some amount of degradation of environment we must bear. It is a trade-off and especially true for less developed and developing countries where economic development is at initial stage. Coming to India, India supports approximately 17 per cent of world's human and 20 per cent of live stock on a mere 2.5 per cent of the world's geographical area. The high density of population and livestock and the competing use of natural resources exert an enormous pressure on the environment.

In September 2015, 193 countries including India committed to the Sustainable Development Goals

(SDGs) as detailed in the UN resolution, "Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development". The SDGs comprehensively cover social, economic and environmental dimensions and build on the Millennium Development Goals (MDGs), which covered the earlier fifteen-year period from 2000 to 2015. India has been making strides towards achieving the social, economic and environmental goals covered under SDGs. This achievement gains further significance in the face of the considerable human and economic costs imposed by the COVID-19 pandemic, which has set countries back on their developmental goals and created serious impediments to the attainment of the SDGs, the world over.

As a part of improving our environment human development report 2020 proposed planetary pressure adjusted human development index to combat the pressure exerted on earth by human doings. One of the interesting facts is that when planetary

pressure was adjusted the world's HDI of 2019 comes down from 0.737 to 0.683. This means that if we do not consider the environment factor and exert pressure on the planet then we will be in a difficult situation.

Environment and economy are interdependent. Hence, development that ignores its effect on the environment will destroy the environment that sustain life forms. What is needed is efforts and consciousness on the part of the people, mass awareness about sustainable development goals and of course the cooperation of government, planners, policy makers and general public. ■ □

Climate Change

Its impact on day today lives

■ Manab Bhattacharjee

Climate change is a phenomenon that happens because of human and natural reasons. It is one of the most serious problems which not only affects the human beings but also the whole species of the world and their environment. It affects human in several ways but in simple language, we can say that it causes many diseases and disasters that destroy lives on earth.

Climate change actually refers to the long-term shifts in temperature and weather pattern. In the recent years we have witnessed that earth's temperature is gradually increasing. We know that this phenomenon is called global warming. Take the example of Europe. This summer Europe experienced unprecedented heat in almost all cities. There are catastrophic conditions like drought, famines, forest fire, tsunami, earth quake occurring everywhere very frequently and all of these attributes basically to

climate change. Coming to the context of India, heat is unbearable. Cities like Chandrapura is the hottest in Vidarbha with 46.8 degree Celsius. Similar is the situation in Gondia and Amaravati. This hot temperature may lead to the situation as critical as hyperthermia which may be fatal.

Climate change has definitely impacted our day to day life. The changes are minute and gradual so we are ignoring it. In the Guwahati city or like other metro cities, people have to buy water for daily uses. There is a scarcity of usable water everywhere. But most of the cities are suffer from artificial flood. Imagine a situation where the whole city is drowning in the midst of water and even then they are lacking water for day today use. It is a situation which remind us the great poem Ancient Marriner

“Water water every where / Nor a drop to drink”.

■ □

Environmental Pollution

■ Simran Kaur

Since independence, economic development has been taking place at a rapid pace. The development of industrial sector has been going on an unplanned way. Industrial units have been set up, wherever it is suited to the entrepreneurs. The population growth has been unprecedented. The places which were thinly populated earlier, are now densely populated. The emission of gases, disposal of industrial wastes, noise of running machines have created environmental problems. Environmental pollution has brought miseries to those who live near industrial units. There is pollution everywhere be it air, water or soil. The reckless extraction of forest covers, growing numbers of automobiles, increased industrialization to keep running the wheel of development are mainly responsible for environmental degradation. There is a growing awareness among the people now and it is a good sign. Supreme court has also passed verdict on shifting of polluting industrial units to separate industrial estate far away from the city. This is implemented in the city like Delhi where pollution creates a health hazard. Due to the pollution, the schools were also declared closed for more than weeks in the last year. The air quality in Delhi and National Capital Region (NCR) is one of the worst in the world, as per a WHO survey of 1,650 world cities. Air pollution in India is the fifth largest killer and it is estimated to kill about 2 million people every year. In Delhi, poor quality air damages irreversibly the lungs of 2.2 million or 50 percent of all children. Use of odd, even number vehicles, the use of CNG by buses and autorickshaws are another few measures to combat air pollution in the capital city of India.

Dumping of toxic wastes on the land causes land pollutions. The quality of land is damaged and making it unfit for the agricultural purpose. Common contaminants in urban soils include pesticides, petroleum products, radon, asbestos, lead, chromated copper arsenate and creosote. In urban areas, soil contamination is largely caused by human activities. Excessive use of fertiliser, chemicals and pesticides, etc. leads to land pollution. Effort should be made to check land pollution through solid waste disposal methods by industrial units and limiting the use of chemicals and fertilisers by agriculturists. Soil pollution may cause a variety of health problems, starting with headaches, nausea, fatigue, skin rash, eye irritation and potentially resulting in more serious conditions like neuromuscular blockage, kidney and liver damage and various forms of cancer.

The careless disposal of industrial wastes and effluents has caused the problem of water pollution. This results in deterioration of the physical, chemical or biological properties of water and it becomes injurious to public health. The dumping of industrial wastes and draining of the sewage water into the river and lakes has created a problem for people of the nearby area. One classic example of a polluted river by city's waste is Bharalu of Guwahati. River Bharalu is a tributary of Brahmaputra River. The Bharalu carries a large portion of the cities' municipal and other wastes therefore contaminating it. It is regarded as one of the major sources of contamination affecting the overall quality of the Brahmaputra River. As the Brahmaputra is considered as the main source of drinking water for Guwahati and for the whole valley, it is important that the inputs to river are not excessively loaded with pollutants. To combat water pollution industrial units should use scientific method of waste disposal. The polluted river should be cleaned using water treatment plan.

Enforcing law and taking stringent measures against environmental pollution will do a lot. However, the change must come within. Above all there must be an overall awareness among the people. Everyone should know the value of a clean environment and strive to be one to contribute towards a pollution free environment. ■ □

My Fixed Asset

■ Pratham

*Stay forever as my Fixed Asset,
Intangible in form,
Non depreciating and always new,
which could only be felt by me,
Like the sunrays being,
felt by the serene dew.*

*I'll never make you my obligation,
My debentures to be disposed off the cart,
I'll make you equity shares,
The shareholder of my heart.*

*Just like the double entry system,
Our life will go like chilly and jelly.
But at the end we'll balance everything,
Our balance sheet will surely tally.*

*You are the result of my accumulated goodwill,
Proposed by the universe just for me,
Love will be our constant profit
And we will always be in glee.*

Enchanting Lakshadweep

■ Dr. Kasturi Saikia

When someone asks me, "Mountains or Beaches", I have always chosen beaches over mountains. So when we planned for a trip in the first month of 2022, we decided to look for places with amazing beaches. India is famous for the beaches in Goa and recently Andamans. But since I have already been to both the places before, this time I wanted to experience a beach with serenity, less crowd. I have heard about Lakshadweep a lot and so travelling to this exotic place has always been on my travel list. But with all the covid restrictions and Lakshadweep being an island with strict rules and guidelines, I gave up hope. Though in my mind, I knew I would be going to this place someday. After watching numerous travel vlogs to this beautiful island, I made up my mind to contact local travel agencies from Kerala, since the only mode of travel to Lakshadweep was from Cochin.

Lakshadweep, literally meaning "hundred thousand islands" is a union territory of India, located off the coast of Kerala. It is an archipelago consisting of 36 islands in the Arabian Sea, out of which only 10

are inhabited islands and few are open for tourism with permits. Each island has its own unique identity. Tourism in Lakshadweep is completely Government controlled and there are no private hotels or resorts, all hotels are owned by Government and hence the rates are same, no matter which agency booked it. But travelling through agency is suggested as there are many formalities regarding pass, which the agencies makes it convenient. Nevertheless, with our bookings done, we started our journey to Kochi on 14th Jan after negative RT-PCR report. After a one night stay in Kochi, we finally started our journey to Agatti. Even though Kavaratti is the capital of Lakshadweep, but Agatti serves as the gate way for Lakshadweep with the only airport for this set of 36 islands. From the airport, we headed directly to Bangaram Islands where we had booked our resort. Bangaram is a tiny teardrop shaped island and the unique thing that attracted me to stay there was that the island was uninhabited, with no locals staying there. But it was only the resort and staff and the

guests that resided in that island. Thus, it has got its own charm. Even though the island is small, yet I feel 4-5 days are not enough to explore the entire place. We stayed there for 3 nights and we explored as much as we could. The first day we stayed we took a walk around the beach and in the afternoon we visited a small sand bank near the resort. Before evening time, the tides are low, so people could easily walk to the sand bank and one must be very careful to return after sunset as during times of high tide, the sand bank submerges in the sea. It was indeed a lovely experience walking all the way to the bank and experiencing the beautiful sunset.

The next day was dedicated to water sports activities and I did try snorkelling, swimming, kayaking etc. I feel extremely lucky to have

experienced so many things for the very first time in my life. We also visited an island nearby where we tried jaggery made from coconut, which was very tasty. The last day we spent on the beach, enjoying the sunsets and walking around the entire island.

The three days that we spent on this island was magical, no crowd, clean secluded beaches and the best part was no commercialisation unlike other beaches in India. We felt as if we were away from this world with no internet, phone, it was just nature and us. It was indeed a blissful experience, a remembrance that life is beautiful; no matter how much modernisation has impacted our life, yet it is nature that makes us truly happy. ■□

(Dr. Kasturi Saikia is Assistant Professor of Business Management in DHSK Commerce College, Dibrugarh)

A Perfect Paradise

■ Khushi Jain

*Oh! What wonderful world is the world of dreams, Far away from the reality a paradise it seems,
All your thoughts bounce in your mind,
Solutions to your dilemmas here you find.*

*Just close those beautiful eyes, to rest in the silence of the eerie night. Drive your vivid thoughts, just like a boy
who flies his colourful kite. Let your wonderful thoughts sway in the midst of the sky,
But alas! They are the joy of dreams that fly soo high.*

*Dreams are a wonderful paradise - agreed,
But with them the tyrannic reality can't be freed.*

*Always remember that although your dreams are excellent, But only for short term pleasure they are meant.
My dear friend never forget to dream, No matter how peculiar it may seem.*

*A person who can dare to dream,
Can bring glory and increase her sheen.*

*Being a human is not a small thing,
So go on and forth and have this merry sing.
The world is yours, if you are keen to work hard,
Hit the life in the bull's eye, with your hard work paved dart.*

Majuli has a rich heritage. For a long period of time, it has become the centre of art, culture and teachings of neo-vishnavite religion. It is the place of chari Satra, viz Dakshin pat, Auniati, Kamala Bari and Garmur Satra with a resemblance of char Dham in Northern India. Apart from these main satras which enjoyed patronization of then Ahom Kings, there are many satras in Majuli, thus, making Majuli a centre of excellence of satriya culture and life style. It is a great tourist destination too. People from various parts of India and even abroad come to this Holi Island in search of peace and tranquillity.

Majuli is the first river island of India which got a district status in 2016. The Island is formed by Brahmaputra River in the south and the kherkatia xuti, an another branch of Brahmaputra, joined by Sobansiri river in the north.

It has become river island during 16th century at the time of Ahom King Gadadhar Singha when the mighty river Brahmaputra changed its course along with its tributaries Lohit. During that time, it was also the hunting place of Ahom kings and officials. Majuli is a beautiful island with a picturesque view. It is also a treasure house of lots of flora and fauna. Lots of migratory birds come to this place every year making the winter even more beautiful. The lush green vegetations, the yellow mustard seeds flower spread like a carpet, the huge waterbodies known as beels, swamps and forest cover make Majuli a place of attraction for nature lover and bird watchers.

Majuli's first Satra was founded during 15th Century. From then onward Majuli was considered as an abode of Holi Man. Gradually sixty-five more satras came up and Majuli actively spreads the satriya culture across the region. However due to soil erosion and devastation by flood, many stars were displaced to a safer place. At present only

MAJULI

The River Island

■ Karan Jyoti Doley

Dances and also its extensive assortment of ancient Assamese artefacts, utensils, jewellery and handicrafts. It also has a hundred and twenty-five disciples and over seven hundred thousand followers worldwide.

- **Kamalabari Satra** : The Kamalabari Satra, founded by Bedulapadma Ata, is a centre of art, cultural, literature and classical studies on the island. Its branch the Uttar Kamalabari Satra has performed cultural programmes of the Satria Art all around the country and abroad.

- **Narashingha Satra** : In the year of 1746 Shri Shri Alengi Narasingha Satra was established by Ahom King Promotta Singha.

- **Benegenaati Satra** : It is a reliquary of antiques of cultural importance and an advanced centre of performing art. Muraridev, the grandson of Sankaradeva's stepmother was the founder of the Satra. The royal raiment belongs to the Ahom king Swargadeo Godadhar Singha, is made of gold. Also preserved is the royal umbrella made in gold.

- **Shamaguri Satra** : The satra is famous for the mask making in India.

- **Bihimpur Satra** : These satras are the treasure house of "Borgeet" Matiakhara, Satriya Dances (Jumora Dance, Chali Dance, Notua Dance, Nande Vringee, Sutradhar, Ozapali, Apsara Dance, Satria Krishna Dance, and Dasavater Dance), all promulgated by Srimanta Sankardeva. It has become a center for shuddhi in the Northeast of India, due to the efforts of Pitambar Deva Goswami.

Majuli is famous for its Satras, Developed in the 15th Century by vaishnavite Saint, the Great Sankardeva. People of the Satras follow code and conduct of vaishnavism and spread the message of Sankardeva to the people. Apart from that this island have scenic beauties mixed with the blend of natural Greenery and Blue River. One of the largest tribes of Assam Missing also live in this place. Their tradition, food, culture, festivities are also enjoyable. ■□

twenty-two satras are there in Majuli. The satras also offer guest accommodation where devotees and visitors not only take part in worship but also get the opportunities to watch Bhaona - a traditional drama form introduced by Mahapurush Srimanta Shankardeva. During Rass Mahotsav, artists perform Bhaona wearing masks.

The major satras of Majuli are :-

- **Dakhinpat Satra** : Founded by Banamalidev, a supporter of Raasleela, which is now observed as one of the National Festivals of Assam.

- **Garamurh Satra** : This "Satra" was founded by Lakshmikantadeva. During the end of autumn, the traditional Raasleela is enacted with pomp and celebrations. Ancient weapons called "Bartop" or cannons are preserved here.

- **Auniati Satra** : Founded by Niranjana Pathakdeva, the satra is famous for the "Paalnaam" and Apsara

Kolar Gold Field (K.G.F.)

■ Subham Das

Kolar gold field is a mining region in K.G.F taluk, Kolar District of Karnataka, India. It has its head quarter in Robertsonpet, where employees of Bharat Gold Mines Limited (BGML) and BEML Limited (formerly Bharat Earth Movers Limited) and their families live. KGF is about 30 km from Kolar and 100 km from Bangalore, the capital city of Karnataka. Over a century the place has been known for gold mining.

The Jain Western Gangas Dynasty founded Kolar in the second century CE. For as long as they were in power (nearly 1,000 years) they used the title "Kualala-Puravareshwara" (Lord of Kolar), even after they moved their capital to Talakadu. Kolar came under Chola rule in 1004. Chola rule of Kolar lasted until 1116. Many Shiva temples were established during Chola dynasty in Kolar District. However, the inscriptions are neglected, and some have been vandalised. In 1117 Kolar became part of the Hoysala Empire; in 1254 it was bestowed to Ramanatha, one of King Someshwara's two sons. The Hoysala were defeated by the

Vijayanagar Empire, which ruled Kolar from 1336 to 1664. During 17th century, Kolar came under Maratha rule as part of the Jagir of Shahaji for fifty years, before it was ruled by the Muslims for seventy years. Lord Cornwallis conquered Kolar in 1791. He returned the city again to the Mysore following the treaty of Seringapatam in the following year.

At its peak KGF was home to 30000 mine workers and their families and was a multi ethnic community with experienced miners recruited from around the world, a large proportion of which were from Cornwall. When the mines opened the local people were reluctant to work there as it was extremely dangerous work, so workers migrated from Tamil Nadu and Tamil became a common language spoken by most people at KGF. There was a large Anglo-Indian population at KGF many of whom took on the roles of British workers after Indian Independence in 1947.

The mined gold was shipped back to England, making the British shareholder's incredibly wealthy. Inequality was prevalent, the British workers enjoyed sprawling bungalows, whilst the poorest Indian workers lived in mud floored one room huts which often housed more than one family at a time along with a number of rats. It was also the Indian workers who carried out the most dangerous work at the mines.

With the British however came infrastructure and in the mining area they established hospitals, schools, social clubs, a boating lake, a golf course, a swimming pool and a gymkhana. These facilities were segregated, with places such as the KGF club exclusive to the European workers. Medical care at KGF was world class, and free to all mine workers and their families.

The Kolar gold mines were nationalized in 1956, and provided a total of over 900 tonnes of gold. They were closed by the Indian government on 28th February, 2001 for environmental and economic reasons; food, water and shelter were scarce, and production did not justify the investment. ■ □

Time..... Where are you ?

■ Pratham

*A Sunday evening, some free time
The only in the week, designated as mine.
A random check, through my photo album,
Some cherishable flashbacks, which comes seldom.*

*Some blurry memories, full of charm,
Enough to make the eyes, happily warm.
The happy moments appeared as films,
And I am starving to relieve those real dreams.*

*Opps...
Suddenly realization hit, two hours passed,
My upcoming schedule has to be classed.
No more time to supply for self,
Compulsorily, have to put it on the shelf.*

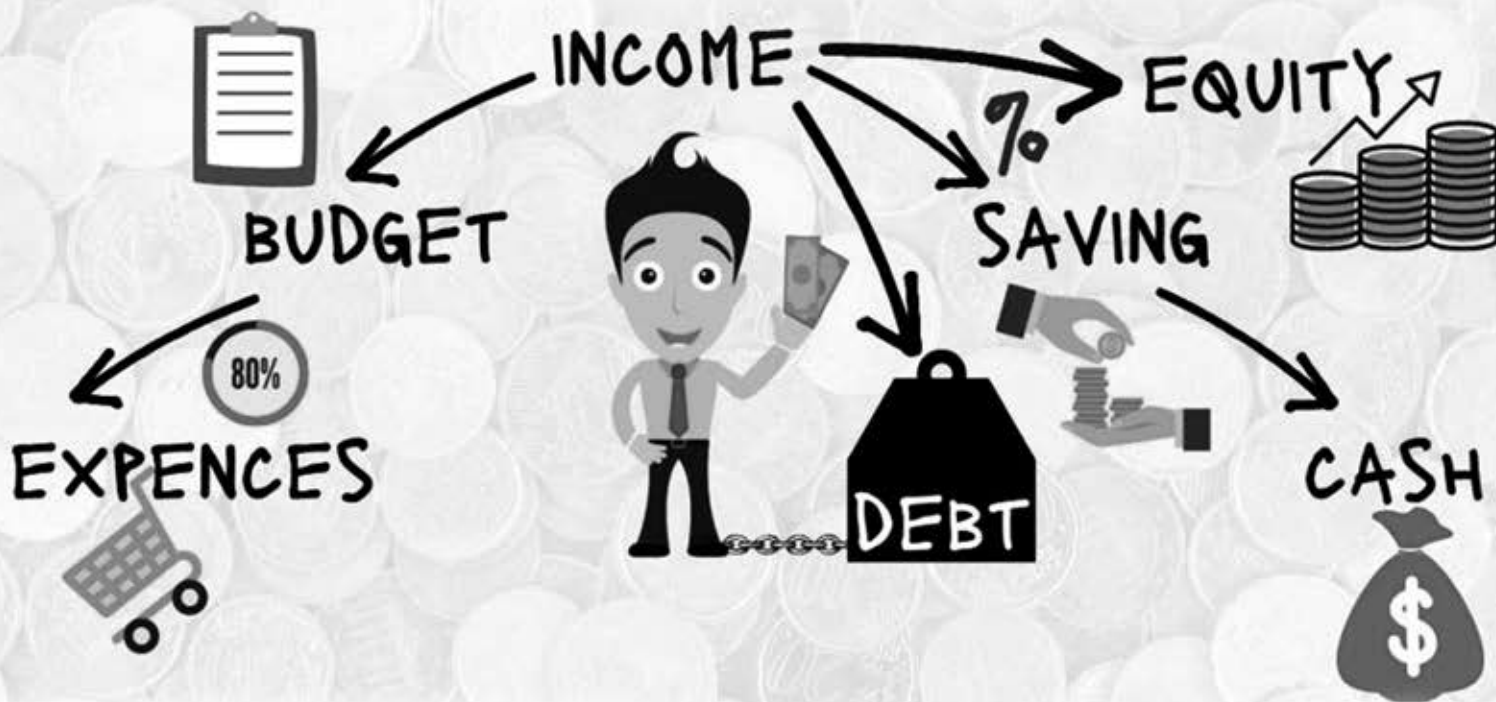
*Because life has dragged me into such a phase,
Where I can't even cherish my happy days.*

The Topic Less Discussed Financial Literacy

■ Pankaj Sahu

Just imagine the feelings, when our money is working for us and we are enjoying our vacations. Feels good right. Yes it is possible to make our money work for us, but how? The answer is by properly utilizing our limited funds. And to utilize our money we need to be financially literate. But, what is financial literacy? In very simple words, financial literacy is the combination of knowledge, awareness and behavior regarding financial products and services. And why it is important, "to make informed decision", because without proper knowledge it is very much difficult to make decisions, also it hampers our behavior. Further, being educated does not mean that one can be financially literate. For example, Mr. Sushil Kumar was the first contestant

to win 5 crore in the famous reality show KBC, hosted by Amitabh Bachchan. Can anyone imagine, a person who had won 5 crores is now selling milk for survival? Definitely he is supposed to be highly educated to win the said prize money, but when it comes to money management, he is not financially literate. No matter how much money one have, what position one is holding, financial literacy is must for all. Personal finance, or to be more specific, money management is something which is very much important for survival. As we need food, clothing and shelter, finance or money can be also considered as a vital physiological need at present time. So, why it is required to be financially literate? There are lots of reasons. Financial literacy helps to effectively maintain financial discipline. It helps in retirement planning, making big purchasing decision such as buying a house, car, etc., education expenses, health expenses and many more.

Although, financial literacy is important for each and every individual, yet the article focuses mainly on the student even though they do not have any regular source of income. Previous studies revealed that poor financial management can affect student's

a c a d e m i c performance, mental and physical well-being, and even the ability to find employment after graduation. The financial decisions students make in schools or colleges have an important influence on their financial situation thereafter in their future financial behavior. Students

with proper knowledge about the financial management, can plan their expenses out of the small sunk of money they receive such as buying stationeries, hanging out with friends, buying gifts, chocolates etc. many more.

Proper financial knowledge from a young age, will help the students to take corrective decisions. For example, every students must be able to differentiate between asset and liability. But mostly it is observed that, students end up purchasing liabilities which they think are assets. For e.g. a mobile device used by the youtuber or a blogger is an asset as it helps to earn revenue, but for others it is a liability as it only escalates the expenses. Another example, is a bike or a car used for business purpose is an asset, while if it is used for personal use, it is more of liability. Likewise a DSLR used by the professional photographers are an asset, as the DSLR helps to earn revenue. Most of the students or individuals fail to understand the differences.

Moreover, learning about savings and investment from an early age is very important. It is very important to distinguish between the two, as both have two different implications. Savings erodes the value of money over time while proper investment helps the money to grow. For e.g. keeping the money in wallet or cupboard is savings but using the same money in different avenues like shares, mutual funds, SIPs, PPF, NSCs, fixed deposits, etc. are investments.

Again, it is observed that most of the individuals including students, always runs short of money. In

order to mitigate the most common issue, it is important to understand that while saving we must try to follow the rule of thumb i.e. 20/80 rule. This rule implies that out of what we earn, minimum 20% we need to put aside for investment on regular basis and then spend the rest. For example, if someone earns Rs. 500 he/she must first save Rs. 100 (20% of 500) and then he/she should go for spending with the remaining amount.

Adding to the above, it is important to realize the time value of money as well. Time value of money means that the value of money what we have today, will not be the same after one year. It means that the value of Rs. 100 which we have today will not be the same after one year, i.e. the purchasing power will decrease. Everyone can actually realize if we consider our the day to day purchases, that what we are able to purchase at Rs. 100 today is less than what we had purchase a year ago.

Another important aspect of financial literacy that needs to be realized by the students is that investing from an early age will help them to reap the benefits of compounding. This can be easily understood with the following example.

If a student starts an SIP of Rs. 500 at the age of 15, at a return of 10% for 10 years, 20 years and 30 and 45 years, we can observe huge returns (ignoring the risk & other factors) as the duration of investment increases. The below table illustrates it.

The table gives a solid example of how the same amount can accumulate a huge savings if invested properly. If, we just look at the interest column we can observe the returns which is very high. This is the power of compounding.

There may arise a question on the source of investment by the students. Most of the students may think that they don't have enough money to deal with the day to day expenses, how they can save or invest? But this article is all about using the small amount of pocket money the students receive, and how they can start the habit of savings and investment. Also everyone must overcome the most common myth i.e. "what will I do saving Rs.10 or a small sum of money?" It is to be understood that it is not the amount at the initial but the habit which is important. To support the statement we can take the example of investing in stock market, which often comes to our mind when we discuss investments. It is to be noted that there is no minimum amount as requirement to invest in shares. This indicates that one can start investing as low as Rs. 1 targeting the penny stocks. (However, there are some other expenses such as Demat charges to be borne by the investors. But those can be recovered by investing with proper knowledge and information).

Moreover, there are lot many other aspects to look into. To name a few, Banking Ombudsman, an RBI's initiative, which is a strong grievance redressal

SIP Amount (Monthly)	Student's Age at the beginning of the SIP	Years of investment	Student's Age at the Maturity	Principal Amount Or Amount Invested	Returns/ Interest Amount	Total Amount
500	15	10	25	60000	43276	103276
500	15	20	35	120000	262848	382848
500	15	30	45	180000	959663	1139663
500	15	40	55	240000	2948390	3188390

mechanism is not known to many. It deals with complaints of bank customers. Next learning on different investment opportunities like shares, mutual funds, PPF, NSC which gives good returns. Further there are various schemes like Pradhan Mantri Jeevan Jyoti Bima Yojana (Life insurance @ Rs. 436 per annum with a coverage of Rs. 2 lakhs) , Pradhan Mantri Suraksha Bima Yojana (Accidental Insurance @ Rs. 20 per annum with a coverage of Rs. 2 lakhs), Atal Pension Yojana (Pension scheme). All these are low cost products of government any individual can avail from an early age. Further, as students one can use the knowledge and help the needy beneficiaries by making them avail the benefits.

To conclude, we can say that the domain of financial literacy is very large and cannot be summed up in few pages. The article is just a small piece of information to bring the topic in the table of discussion. Financial literacy for students will definitely help the younger generation to deal with money management right from an early age. This will indeed help them to be financially independent from an early age. Also proper financial literacy will help them to make their money work for them instead working for money and lead a financially independent and stress free life.

*** Note:** The above table is for illustration purpose. The rate of return is assumed to be 10% and one can check the calculations in any SIP calculator available in the internet. Also, there are lot of factors to be looked into while investing and most high return investment are subjected to market risk. However, proper financial knowledge may help an individual to mitigate the associated risk. ■ □

(Pankaj Sahu is Assistant Professor, Department of Commerce, D.H.S.K. Commerce College, Dibrugarh)

Billet doux

■ Pratham

*Okay, so how to start...
Is confusing me a lot.
My happiness asked me for a letter,
And love has filled my pot.*

*Let's start from our very meeting,
For which I shall be ever grateful,
To the universe who bought you,
To make my life full.*

*Then our day of commitment,
When endearment surrounded us.
My dream came true,
And happy tears accompanied us.*

*Now, let me thank you,
For all the special moments.
You have filled my life,
With infinite exponents.*

*You are the best thing,
That ever happened to me.
This is my billet doux,
Written for my glee.*

Small Tea Growers of Assam

■ Purab Gohain

The small tea plantations emerged in early 1960s in India and these were mainly concentrated in South Indian states of Tamil Nadu, Kerala and Karnataka. During the early 1990s they have spread in North-Eastern states including Assam in a major way. The concept of small tea cultivation in homestead gardens to sell the green leaf to the existing big factories for enhancing farm income was initiated during the seventies by the then Janata Government in Assam and encouraged by the subsequent State Governments. The increase in the number of small tea gardens was rapid in early 90's and they have been rising continually since then. The number of tea gardens increased specially from 1993 onwards and the numbers continue to grow.

The latest data says that India produces 23 percent of global tea and Assam produces 50 per cent of India's total tea. Assam produces nearly 11.5 per cent of global tea. Out of the total tea production of Assam small tea growers produce 35 per cent. Small tea growers of Assam are thus producing 4.26 per cent of world tea production. Today the small tea growers of Assam occupy an important place in the tea sector as well as in the economy of Assam. Though the tea industry of Assam is more than 185

years old, the concept of small tea cultivation is a recent phenomenon. Yet this sector has acquired a significant place by providing livelihood to thousands of unemployed youths in the backward pockets of the economy and by changing the nature of big factories. There are at present 35 administrative districts in Assam while the number of districts having large tea estates is 24 (Government of Assam, 2018). However, farmers in all 35 districts have taken up small tea cultivation in Assam. Most of the farms are small and owned mostly by individual owners who use labour-intensive technique of production. The size of workforce in these individual farms is too small as compared to traditional estate gardens. It is also found that the small tea growers are facing various challenges, in the aspects like production condition, price of tea leaves received by small tea growers. Still there has been a continuous rise in their number in the State.

Small Tea Growers' - the term itself denotes that

the size is comparatively small than the traditional estate tea gardens as we know them. However, the word 'small' in the context of small tea growers has been interpreted differently by different scholars. Some have referred to small tea growers in the context of the size of land under cultivation; some have referred to planters who did not have the capacity to set up manufacturing units whereas some have also referred to it as a family plantation where there are no hired labourers from outside. Below we sift through the literature and look at the concept of small tea grower as defined on the basis of different categories. As will be clear the definitions are not only different, they are often contradictory.

Available data indicates that at the national level, there is an absolute increase in the number of small tea gardens across India from 1,10,396 in 2000 to 1,57,504 in 2007. The area under tea cultivation has gone up from 1,09,189 hectares in 2003 to 1,62,431 hectares in 2007. During the same period, the area under estate gardens/big growers seem to be almost constant. The percentage share of area under cultivation for tea shows that the small growers constituted 21.02 percent in 2003 and increased to 28.08 percent in 2007. In contrast land share of estate gardens/big growers have rather shown a declining trend from 78.98 percent to 71.92 percent during the same period. The share of tea production of the small-holders has also increased substantially from 20.57 percent to 26.31 percent during the period between 2003 and 2011.

The contribution of big growers was noteworthy in 2003 and it accounted for 78.8 percent. Out of the tea produced in India, small tea growers of Assam constituted the major share, both in the number of estates as well as in the production. But compared

to the national average small tea gardens' share in terms of number, area and production was low in Assam in 2003. In other words, although small tea growers picked up in a big way in Assam, it was yet to reach the all-India average, let alone being more than the average.

Though the tea industry of Assam is more than 185 years old, the concept of small tea cultivation is a recent phenomenon. The 2008 data shows that in Assam, tea cultivation occupied more than 3.2 lakh hectares, out of which nearly 1.18 lakh hectares (36 per cent) were occupied by small tea growers. This signifies a considerable growth in the number of small tea sector in a very short time considering small tea growers hardly existed in the State forty years ago.

Dibrugarh and Tinsukia districts of upper Assam have high numbers of small growers. In 2012 in these two districts alone the number of small tea growers was 37,755 (55% of the total). In 2013 in these two districts the number of small tea growers is 43,725 (again 55% of the total). Udalguri, Sonitpur, Nagaon and Karbi Anglong districts have a rising trend as far as the number of small gardens is concerned. The rest of the districts other than upper Assam districts seem to be steady in terms of number of small tea growers.

Tea is a labour intensive enterprise. It requires labour at every stage of its work right from clearance of jungle, making the land suitable for plantation, work for the nursery giving manure both in the nursery and in the plantation area, spraying of pesticides, drain cutting, path making, plucking, manufacturing and then finally dispatching it to different destinations. Hence labour is the heart and soul of tea plantation. But unfortunately as far as living conditions of the tea labours are concerned, things are not ideal as it should be in our country and especially in Assam. As described by different researchers, the tea tribes of

Assam are among the backward and most exploited tribes in India. Low wages, poor housing and lack of avenues for social mobility have been a recurring theme since the inception of the plantation complex in North East India in the early 19th century. With the establishment of tea gardens in Assam, the tea companies were in great need of a huge labour force for the growth of tea industries, which they could not manage locally. This necessitated importation of labour from different parts of India. To establish plantations in Colonial Assam, land and capital - the two factors of production also presented some difficulty, but the mobilization of labour for the growth and development of the tea plantations was the most crucial problem. Firstly, as Assam was thinly populated, a substantial landless agricultural labour

class and a large labour market were absent. Secondly, comparatively high wages demanded by local labourers was a problem which led to the search for a source of labour outside the province from hundreds of miles away. During the colonial period in respect of labour employment, Assam employed more than 52 per

cent of the total labour employed in tea plantations of India. Thousands of labourers began to be imported from India's remote tracts. In 1928-29, out of the total adult labourers, only 9 per cent were indigenous (local labour) people of Assam, the remaining 91 per cent being migrants. In the teething period of development of tea plantations, migrant labourers were recruited under the indenture system. The percentage of indentured labourers to the total adult labourers was 46 in 1884, but decreased to 37 percent in 1897 and to 8 per cent in 1915-16, whereas the percentage of local labourers was increasing over

the years. One of the most important features of tea plantations is that it requires a large number of female and child labour. In 1987, the percentage of female and child labour to the total labour force was about 43 and 9 per cent respectively. An additional important characteristic of the tea plantations is that both the wages and salary system is prevalent in the tea gardens. In simple term 'wage' means a daily rate of pay fixed for a labour and a 'salary' means monthly rate of pay. Both the systems are prevalent in the tea estates, but the payment for the wages of the labourers is made on weekly basis instead of daily payment. The two systems are prevalent in the tea estates for wage payment to labourers, i.e., (1) time rate system and (2) piece rate system. The vast majority of the labour force in the tea gardens is employed on the piece rate system on the plucking system and time rate system on the rest of the year. Similar trend can even be seen in case of hired labour in small tea gardens.

The cultivation and management of tea is considered to be one of the most organized agricultural sectors. The tea plantation industry of North East India has developed over a century and a half to become one of the most organized business sectors of the region. The infrastructure needed for starting a small tea growing enterprise already existed in upper Assam owing to the fact that the tea industry in this region is now over 150 years old. The small tea growers thus only had to grow tea and the post-harvest movement of the produce (green leaf) followed in a relatively smooth organized manner. The management of commercial tea estates has since the early fifties of the last century, procured inputs from various input dealers scattered in the urban and sub-urban areas of upper Assam.

Timely availability of inputs plays a vital role in any kind of agricultural production. Inputs for tea cultivation area are readily available in most tea farmer's localities. For the success of any commercial crop, plant protection is one of the most important

aspects. Up till now tea has mostly been grown by the farmers as a monoculture as a result of which a number of insect, pests and disease affect the crop. However, owing to the presence of agro-chemical retail outlets in the proximity of these tea farmers, most of the pesticides and implements required for management of these pests are readily available. The availability of technical know-how and timely availability of plant protection agrochemicals helps in easy detection of pests and their management.

As the small tea growers are the mere sellers of green leaves, they sell their produce to the buyers i.e. intermediaries such as agents, bought leaf factories and factory owning large gardens at low prices. The marketing channels of the small tea growers are - (i) directly to factory, (ii) through commission agents to factory and (iii) through sub agents to commission agents to factory. From their study it is clear that a major portion (48.89 per cent) of the green leaves are marketed through the commission agents to factory. Only 18.89 per cent of the small tea growers transacted their green leaves directly to the factory.

Small tea growers of Assam can be classified into six socio-economic background viz, i) Sedimentary cultivators, ii) Educated rural youth, iii) Educated urban youth, iv) In service personal, v) Tea garden workers/supervisors and vi) Sleeping growers. The small tea growers of Assam are now becoming a big force in as they contribute 42.17 per cent of the Assam's total tea production (as in 2017-18).

Though small tea growers sector in Assam has emerged as a big force, but still this sector is not organized. This is the greatest weakness of this sector of tea industry. Secondly, for not having their own tea processing factory, they are fully dependent on other factories for processing their leaves.

In addition to the existing big factories owned by different tea companies, there are some 272 Bought Leaf Factories (BLF) in Assam and these factories process the green leaves of the small tea growers.

However, in many of such factories the quality of the made tea is not properly maintained and for that such teas are not realizing good price in the auction market. Due to poor realization in price, the owners of these factories are not willing and/or not able to pay reasonable price to the growers for their green leaves. Hence, growers are seen to be deprived of getting the optimum price of green leaves.

The private initiatives taken up by small tea growers shall cultivate the spirit of entrepreneurship in Assam it is very important for the development of the state. Entrepreneurs are the backbone of a nation. Establishment of small units of production would provide youth of the state their fruitful opportunities for self expression and increasing their material wellbeing. In Assam younger generation feel frustrated because they do not have assurance that their education and other skill and talent would be fully utilized. Therefore encouraging these youths in taking up small/ medium level tea cultivation would strengthen the backbone of the rural economy and will also curb social unrest in the economy. This first generation entrepreneur will be the role model for the next generation. Economic benefits from the tea industry enjoyed by the British before independence and people from outside the state (Assam) after independence. Native people did not get their due share from the development of tea industry. Tea industry of Assam can be termed as oasis in a desert. The first generation cultivators who have taken up commercial cropping of tea are a radical step towards a new social system in Assam. This will empower the people of Assam with dignity. This silent economic revolution by small tea growers in the rural areas across Assam has helped to tackle unemployment problem apart from using unproductive land in an environment friendly manner. There for support should come from every quarter to sustain this socio economic revolution. ■ □

IMF and World Bank

The Two Global Giant

বাণিজ্যে
বসতি লক্ষী

■ Fiza Banu

International Monetary Fund, in short IMF and World Bank are two international institutions who are basically prime movers of world's economic scenario. These two giants are actually emerged just after World War II to shape and reconstruct and stabilize the world's war devastated economy. These two international financial institutions (IFI), founded in 1944-45, are dominated by the USA and a few allied major powers who work to generalize policies that run counter the interests of the world's populations.

The International Monetary Fund is an international organization that promotes global economic growth and financial stability, encourages international trade and reduce world's poverty. The IMF's resources mainly come from the money that countries pay as their capital subscription (quotas) when they become members. Each member of the IMF is assigned a quota, based broadly on its relative position in the world economy. Countries can then borrow from this pool when they fall into financial difficulty. Quotas of member countries are the key determinant of the voting power in the

WORLD BANK

decision-making process. IMF was actually created in 1945 as a part of the Bretton Wood agreement, which attempted to encourage international financial cooperations by introducing a system of convertible currencies at fixed exchange rates. The dollar was redeemable for gold at 35 USD per ounce at that time. However after the collapse of Bretton Wood system, IMF resorted to floating exchange rates which means that market demand and supply of foreign currency will determine the value of one currency relative to another. This system remains in

place today. At present IMF has 190 member countries of the world which makes it a global giant.

World Bank

Founded in 1944, the International Bank for Reconstruction and Development-soon called the World Bank-has expanded to a closely associated group of five development institutions. Originally, its loans helped rebuild countries devastated by World War II. In time, the focus shifted from reconstruction to development, with a heavy emphasis on

infrastructure such as dams, electrical grids, irrigation systems, and roads. With the founding of the International Finance Corporation in 1956, the institution became able to lend to private companies and financial institutions in developing countries. And the founding of the International Development Association in 1960 put greater emphasis on the poorest countries, part of a steady shift toward the eradication of poverty becoming the Bank Group's primary goal. The subsequent launch of the International Centre for Settlement of Investment Disputes and the Multilateral Investment Guarantee Agency further rounded out the Bank Group's ability to connect global financial resources to the needs of developing countries. The past 70 years have seen major changes in the world economy. Over that time, the World Bank Group-the world's largest development institution-has worked to help more than 100 developing countries and countries in transition adjust to these changes by offering loans and tailored knowledge and advice. The Bank Group works with country governments, the private sector, civil society organizations, regional development banks, think tanks, and other international institutions on issues ranging from climate change, conflict, and food security to education, agriculture, finance, and trade. All of these efforts support the Bank Group's twin goals of ending extreme poverty by 2030 and boosting shared prosperity of the poorest 40 percent of the population in all countries.

The Bank has established ambitious, but achievable goals to galvanize international and national efforts to end extreme poverty globally within a generation and to promote "shared prosperity," a sustainable increase in the well-being of the poorer segments of society.

This second goal reflects the fact that all countries aspire to a better living standard for all of their citizens, not only for the already-privileged.

To end extreme poverty, the Bank's goal is to decrease the percentage of people living with less than \$1.90 a day to no more than 3 percent by 2030. To promote shared prosperity, the goal is to promote income growth of the bottom 40 percent of the population in each country. ■□

Fallen Angel

■ Pratham

*I'm the Devil,
God's favourite son.
I've deserted my kingdom,
and gone for a vacation.*

*Early in the morning,
while walking through the street,
I've encountered with an Angel,
God's another beautiful creation.*

*I don't know why she makes me vulnerable,
still it feels so pleasurable.
That's the only moment when I realised,
that I was also an Angel.
Yet fallen and demolished from the Silver City.
Now I've my own identity 'Fallen Angel' the Devil.*

*She taught me love,
for a moment I believed,
She never welcomed my Devil face,
And she left.*

*I'm who I'm,
known as the Devil.
Monstrous and dengerous,
I can make love and peace both,
But still I'm the Devil.*

EASE OF DOING BUSINESS IN INDIA

■ Sabnam Parveen

The Ease of Doing Business (EoDB) index is a ranking system established by the World Bank Group. In the EODB index, 'higher rankings' (a lower numerical value) indicate better, usually simpler, regulations for businesses and stronger protections of property rights. Among the chosen 190 countries, India ranked 63rd in Doing Business 2020: World Bank Report. In 2014, the Government of India launched an ambitious program of regulatory reforms aimed at making it easier to do business in India. The program represents a great deal of effort to create a more business-friendly environment. India has emerged as one of the most attractive destinations not only for investments but also for doing business. India jumps 79 positions from 142nd (2014) to 63rd (2019) in 'World Bank's Ease of Doing Business Ranking 2020'. Positive changes have led to this impressive improvement in India's ranking in the EoDB index.

We know that government has an essential role in facilitation and regulation of international business. The interaction between economic, political and legal mechanisms of government has a direct impact for both domestic and international business. Doing business was not easy in India prior to economic reform. At that time India followed import substitution strategy and policy of protectionism. This meant that no foreign companies were allowed to operate in India because Indian industries could not withstand the foreign competition. Similarly, things which were previously imported started to be produced domestically. These things have changed drastically after the introduction of economic reform. The Government of India first time introduced 5-year export import policy on 1st April 1992. Export-Import Bank of India was set up in 1992 which formulates the export policy and issues order regulating the export of goods. Initiatives were taken for phase wise implementation of export promotion measures. The export has increased and at the same time import has also increased because of lifting of restrictions on international business in India. Foreign companies and multinational corporation are setting up their business in India now with a great ease. India is an attractive market destination for number of business giants all over the world. This is due to the fact that Government has committed to carry out comprehensive and complex reforms, supported by the bureaucracy which has changed its mindset from a regulator to a facilitator. The Government has undertaken an extensive exercise of stakeholder consultation to understand challenges of the industry. Government process has been re-engineered to provide simplified and streamlined processes to create a more conducive business environment in the country. As a result of continued efforts, India's rank has increased. The World bank has recognised India as one of the top improvers for the year 2020. India is also the first BRICS and South Asian country to be recognised as top improvers in for consecutive years. ■ □

This is life: What a mystery?

■ Gaurav Kejriwal

*When friends can't be found,
When you just want to scream
But you can't find the sound,
When it's all your fault,
And you feel like you're done,
Just wait for the sun.
The sunshine will come.*

*Dark clouds always pass.
I promise you,
We're all waiting with you.
Just wait for the sun.*

*Scream until the pain is gone,
Until you no longer feel afraid.
Open your eyes to a new dawn,
Let the darkness fade.*

*No longer compare yourself
Or you flaw to others perfections.
Take the negativity off the shelf.
Focus on your direction.*

*Pick the sadness up off the floor,
Sweep it into the wind.
Close the door on self-hatred
Never let it back in.*

*What do you see with closed eyes of your heart?
What do you know?
Here, everyone is fond of money.
You'll burn, your heart will be broken but
You won't understand,
Even love is on sale here,
This is life nobody understands,
This is life what a mystery?*

NABARD

*Key to Rural
Prosperity and
Development*

■ Raktutpal Handique

The National Bank for Agriculture and Rural Development commonly known as N.B.A.R.D is a national financial institute of India, which was established in 1982 under Parliamentary act National Bank for Agriculture and Rural Development Act, 1981 It replaced the Agricultural Credit Department (ACD) and Rural Planning and Credit Cell (RPCC) of Reserve Bank of India and Agricultural Refinance and Development Corporation (ARDC). It is an development bank focusing primarily on the rural sector of the country. It is the apex banking institution to provide finance for Agriculture and rural development. It's headquarter is located in Mumbai, the country's financial capital.

International associates of NABARD include World Bank-affiliated organizations and global developmental agencies working in the field of agriculture and rural development. These organizations help NABARD by advising and giving monetary aid for the upliftment of the people in the rural areas and optimizing the agricultural process.

After independence, in order to improve rural credit, the government and Reserve Bank of India decided to set up a committee which would take up a study of agricultural credit in India. This committee was called All India Rural Credit Survey Committee. It was headed by Mr. Gorewalla. The committee's recommendations were accepted by RBI and were implemented. Accordingly, RBI has started two major funds for providing loans to State Governments and also to cooperate banks. The role of RBI in agricultural credit was appreciated.

With the increasing role of RBI, it was found too difficult to concentrate on agriculture finance. Even the institution such as Agricultural Refinance Corporation could not provide the required amount of refinance. A decision was taken to delink agricultural finance from RBI and to set up a separate institution to provide agricultural finance. In 1981, a committee to review Arrangement for Institutional Credit for agriculture and rural development (CRAFICARD) was set up under the chairmanship of Mr. Sivaraman. The recommendation of the CRAFICARD committee was accepted and NABARD came into existence on July 12, 1982.

National Bank for Agriculture and Rural Development has been instrumental in grounding rural, social innovations and social enterprises in the rural hinterlands. It has in the process partnered with about 4000 partner organizations in grounding many of the interventions be it, SHG-Bank Linkage program, tree-based tribal communities' livelihoods initiative, watershed approach in soil and water conservation, increasing crop productivity initiatives through lead crop initiative or dissemination of information flow to agrarian communities through Farmer clubs. Despite all this, it pays huge taxes too, to the exchequer - figuring in the top 50 tax payers consistently. NABARD virtually ploughs back all the profits for development spending, in their unending search for solutions and answers. Thus, the organization had developed a huge amount of trust capital in its 3 decades of work with rural communities.

NABARD's initiatives are aimed at building an empowered and financially inclusive rural India through specific goal oriented departments which can be categorized broadly into three heads: Financial, Developmental and Supervision. It provides refinance support for building rural infrastructure. It prepares district level credit plans to guiding and motivating the banking industry in achieving these targets. It supervises Cooperative Banks and Regional Rural

Banks (RRBs) and helping them develop sound banking practices and integrate them to the CBS (Core Banking Solution) platform. Core Banking Solution (CBS) is networking of branches, which enables Customers to operate their accounts, and avail banking services from any branch of the Bank on CBS network, regardless of where he maintains his account. The customer is no more the customer of a Branch. He becomes the Bank's Customer. It is involved in designing Union government's development schemes and their implementation. It provides training to handicraft artisans and helps them in developing a marketing platform for selling these articles. NABARD has various international partnerships including leading global organizations and World Bank-affiliated institutions that are breaking new ground in the fields of rural development as well as agriculture.

These international partners play a key consultant's role in providing advisory services as well as financial assistance designed to ensure uplifting of rural peoples as well as optimization of various agricultural processes.

Apart from these NABARD has many miscellaneous functions. It conducts inspections of the RRBs and the co-operative societies, without any prejudice to the authority of the RBI.

All the applications for opening a branch by RRBs or co-operative societies should be forwarded to the RBI through the NABARD.

Copies of all returns submitted by the RRBs and co-operative societies to the RBI should also be furnished to the NABARD.

NABARD is also empowered to obtain any information or statement from the RRBs and the co-operative societies.

NABARD undertake research and training programs. These comprehensive training programs should be targeted towards NABARD's own staff and the staff of SCBs and RRBs as well. The R&D department of NABARD should take the lead in

promoting research concerning problems associated with India's agriculture and rural development and also other allied aspects. For this purpose the NABARD has been authorized to maintain and R&D fund out of profits earned by it every year.

NABARD is responsible for coordinating with the Government of India, the Planning Commission, is also responsible for ensuring the implementation of various policies and programs meant for providing finance to the rural industries. NABARD's financial function includes :

1. Refinance : Short Term Loans: Crop loans are extended to farmers for crop production by financial institutions, which support in ensuring food security in the country.

2. Long Term Loans : NABARD's long-term refinance provides credit to financial institutions for a wide gamut of activities encompassing farm and non-farm activities with tenors of 18 months to more than 5 years.

3. Rural Infrastructure Development Fund (RIDF) : It was set up with NABARD in 1995- 96 by the RBI out of the shortfall in lending to priority sector by scheduled commercial banks for supporting rural infrastructure projects.

4. Long-Term Irrigation Fund (LTIF) : The LTIF in NABARD was setup with an initial corpus of Rs 20,000 crore for funding 99 irrigation projects during 2016-17 following announcement in the Union Budget.

5. Pradhan Mantri Awaas Yojana - Grameen (PMAY-G) : According to this scheme affordable houses will be constructed in selected cities and towns to make housing available to specific demographics, such as economically challenged groups, women, and minority people, including Scheduled Castes and Scheduled Tribes.

Now it is pretty clear that NABARD is working for the development of rural India as 75 per cent people of India depend on agriculture. Rural infrastructure

investments help in raising the socio-economic status of the rural people through increased income levels and quality of life. NABARD being an apex institution for providing credit facilities and capacity building to Indian rural economy, it has great a opportunity for poverty reduction and socio-economic empowerment of rural India. ■□

Listen to the Quiet

■ Riktika Dey

*So much to say but getting no words to describe,
You are someone worthy of Jibe.*

*Recurring of nights after the Biopsy are certain
But physician declared my life uncertain.*

*I had no idea of your advancing, you caught me unawore
Why have you choosed me? It really isn't fair.*

*You are causing me pain time and time again
Hey you! Let me remind. I am the owner of the domain
Will mate you wone.*

You dripped within my cells

but not easy to bid me farewell.

Why you consider yourself a don?

Your ill-temper is what carried you on.

*Throughout the radiation, Chemo and pill
my family is ready to give me will.*

*Who's lite Breast Cancer Hub, Indian Cancer Society etc.
Trying to prevent the Sinister.*

*Just lite I am regaining a new Version of hair
hereby disregarding everything as a nightmare.*

*No outsider to console, but me
making my existance free.*

*Each day you are making me strong,
giving other victims a ray of livelong.*

Self-Reliance with Integrity: *Dreams or Reality*

■ Anamika Pachani

Even after 76 years of independence, we will find a child on the street selling some cheap stuff. Instead of going to school, we will find children working in a firecracker industry or at someone else's house as domestic help. Are these the signs of self-reliant India with integrity!

On August 2022, our country celebrated 76 years of independence. But still a section of the population is not self-dependent. The idea of self-reliance is not turning India into isolation but it means embracing the world by becoming stronger when each and every individual contributes his maximum for the benefit of everyone. But there have been increasing reports of school drop outs among the students belonging to weaker sections as they were unable to access covid -19 induced online classes. Without education will those children become self-reliant in future and contribute to a self-reliant India.

The official report that shining India does not hold true when India ranks 101 in Global Hunger Index of 2021 conducted

among one hundred and sixteen countries in the world. If India is self-reliant, then why can't it combat hunger and undernourishment.

Majority of the Indians do not have a very high opinion about China specially after the Galwan Valley clash in 2020. But the Indian smart phone market which is the second largest smart phone market, is dominated by Chinese smart phone brands. In 2016 India signed a deal to acquire thirty-six Rafale jets from a French aerospace major company for the Indian Air Force. Had India been self-reliant, it would have imported technical know how and manufactured the jets indigenously. This Rafale deal was also in controversy as the opposition accused the Government of favouritism and corruption.

Corruption in India is very common from demanding bribe for petty work to multi crore scam like Satyam Scandal. India ranked 86th among 180 countries in the Corruption Perception Index of 2020. Corruption has hampered the ease of doing business in India. It has obstructed private investment and hampered innovation leading to brain drain from India. These individuals who want to become self-reliant will not contribute to a self-reliant India if they move abroad. The public welfare schemes of the government are not much successful as there is no honesty and truthfulness in implementing them. The gap between the rich and poor has risen. In India only 1 per cent of the rich hold about 60 per cent of the country's total wealth.

Do all these justify that India is self-reliant with integrity?

Well, the answer is doubtful. Taking into account the progress of the country in various sectors, by seeing the macroeconomic indicators, it seems that India has become self-reliant. But that self-reliance is not reflected and translated into the lives of the people. May be there are some loop holes in the system.

As far as corruption is concerned, we need to participate honestly from the grassroot level. Apart

from that, Government should take the help of artificial intelligence to curb corruption. Digitisation of paperwork as initiated by the Digital India Scheme is also helpful in this regard.

India is blessed with a vast array of natural resources, a huge demographic advantage, a large farming community, dynamic industrial set up and a set of entrepreneurial path breakers. Being vocal for local is a key component of Atma Nirbhar Bharat. In this regard people must realise the concept of glorifying local product and promote them for becoming self-reliant to stimulate demand. It is in our hands! Each and every individual's effort matters. ■ □

An Unworthy Love

■ Parishmita Mahanta

*Never could have thought before,
Ever should have doubted for.
May be it is just like this,
To be careful of an unworthy love.*

*With a loads of pain,
She doesn't get anything to gain.
But still she feels,
That she is unworthy of love.*

*How can we forget,
How much she sacrificed.
For our greater good,
To her worried child.*

*May be it is I,
Who was unworthy.
A careless son,
Who missed a star in the sky.*

National Education Policy 2020

■ Snehashish Das

Union cabinet paved the way for transformative reform in school and higher education system by launching the New National Education Policy (NEP) on 29th July, 2020. They also renamed MHRD as Ministry of Education. After the old national education policy which was launched way back in 1986, this is the first education policy of 21st century that has replaced 34 years old education policy. The new NEP is based on four pillars which are Access, Equity, Quality, and Accountability. In this new policy, there will be a 5+3+3+4 structure which comprises 12 years of school and 3 years of Anganwadi/ pre-school replacing old 10+2 structure.

Through this new education scheme, they are trying to bring more than 2 crore students into the

mainstream and with the help of this, they aim to achieve 100% GER (Gross enrolment ratio) from pre-school to secondary by the end of 2030. The NEP 2020 was conceived to raise the Gross Enrolment Ratio (GER) from the current 26 percent to 50 percent by 2030 in the higher education space. It aims at building the overall personality of students by strengthening infrastructure for open and distance learning, online education and increasing the use of technology in education. Through this NEP 2020 government is looking forward to making India a "global knowledge superpower" and it will be only done by making education

system for schools and colleges more flexible, holistic, and multi-disciplinary which will bring out their unique capabilities.

Moreover, the National Research Foundation (NRF)

will be set up to boost research work in the country. A National Accreditation Council (NAC) envisaged as a single regulator for higher education institutions across the country will be established. The Higher Education Council of India (HECI) will have multiple verticals to fulfil various roles. Efforts will be undertaken to set up a National Recruitment Agency for all government recruitment exams, and a Common Eligibility Test (CET) for various recruitment exams of the same level.

Moreover, the courses and programmes in subjects, such as Indology, Indian languages, AYUSH systems of medicine, yoga, arts, music, history, culture, and modern India, internationally relevant curricula in the sciences, social sciences, and beyond, meaningful opportunities for social engagement, quality residential facilities and on-campus support, etc. will be fostered to attain this goal of global quality standards.

At the first instance though NEP, 2020 is welcome at all level and by all stakeholders, yet the policy has created reasonable doubts in some selected areas.

One of the features of this new education policy is to facilitate the use of regional language as medium of instruction. This is welcoming as it will give the students the opportunity to learn the concepts in his or her own language. But this step does not seem too practical as it will reduce the chance of getting job outside India. We know that one of the greatest strengths of India is its English speaking and efficient workforce which has a great value in international job market. Moreover, India is a country with lots of diversity. The language differs from region to region. So, within India there may be

chance of lack of uniformity if medium of instruction will be in language like Assamese or Marathi or any other regional language.

The clubbing of three years of early childhood care

with grade 1 and 2 of primary and then calling this a foundational literacy is so worrying because Anganwadi workers are not professionally trained to be teachers. Anita Rampal, Former Dean Faculty of Education, Delhi University expressed her doubt regarding the structure 5+3+3+4. She said with the addition of grade 1 and 2 with pre school level, it was very clear the it was really trying to abandon its responsibility of even providing a good professional teacher for the earliest years.

Moreover, NEP is also silent about another major issue. It has not addressed how it will reduce the increasing number of students going abroad for studies. According to government data more than 75 lac Indian students have studied abroad in 2018, which means India has the second largest number of students studying abroad. One may doubt how this is a doom for India. According to associated chamber of Commerce and Industry of India (ASSOCHAM) per year India's revenue loss mounted to billions of US dollar as hundred thousand students go abroad to pursue higher studies.

The NEP, 2020 had create challenges on the upgradation of schools, infrastructure development, and issue of shortage of qualified and trained teachers. It has also create a challenge for the higher educational institutions of rural areas where facilities are limited. However NEP is going to be implemented in India and despite of all these lacunas and shortcomings, we expect that new education policy will bring positive change in the educational arena of the country as well as society. ■ □

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক সকল

DR. BHUPESH BHAGWATI
Associate Professor
HOD, Commerce & HRM
Co-ordinator, PG Deptt.

MR. SAILEN GOGOI
Vice-Principal,
Associate Professor
HOD, Accountancy

DR. TANKA PRASAD UPADHYAYA
Associate Professor
HOD, Banking

DR. SAWPNA NATH
Associate Professor
HOD, Bengali

DR. NABAJYOTI DUTTA
Assistant Professor
HOD, Assamese

DR. CHITRA ROY
Assistant Professor
Economics & INB

DR. SATYA RANJAN DOLEY
Assistant Professor
Accountancy

DR. TULIKA MATTACK
Assistant Professor
Commerce & HRM

DR. JOYDEV GOGOI
Associate Professor
HOD, Business Management

MRS. BANI KACHARI
Assistant Professor
Commerce & HRM

DR. JACOB KONWAR
Assistant Professor
Accountancy

DR. ANITA BARUWA
Associate Professor
HOD, Economics & INB

DR. IPSITA BHATTACHARYYA
Assistant Professor
HOD, English

MR. LUKU MORANG
Assistant Professor
English

MR. KESHABANANDA HALOI
Assistant Professor
Accountancy

MR. PRASENJIT GOGOI
Assistant Professor
Business Management

DR. MINTU KR. DAS
Assistant Professor
HOD, Business Statistics

MRS. BHARATI LALUNG
Assistant Professor
HOD, Hindi

DR. AJIT GOSWAMI
Assistant Professor
Business Statistics

DR. KASTURI SAIKIA
Assistant Professor
Business Management

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক সকল

MR. BORSING HANSE
Assistant Professor
Accountancy

DR. BIDISHA MAHANTA
Assistant Professor
Economics & INB

MR. PANKAJ SAHU
Assistant Professor
Commerce & HRM

MS. PALLAVI KASHYAP
Assistant Professor
Banking

MS. NAZRANA HAQUE
Assistant Professor
English

MS. RIYA DAS
Assistant Professor
Economics & INB

MRS. DIPALI KALITA
Assistant Professor
Economics & INB (Cont.)

MR. SATYADEO SAH
Assistant Professor
Accountancy (Cont.)

MR. SHIVA CHAKRABORTY
Assistant Professor
Commerce & HRM (Cont.)

MS. DOLY GOGOI
Assistant Professor
Business Management (Cont.)

MS. GARGI DUTTA
Assistant Professor
Business Management (Cont.)

DR. PRIYANKA DHANUKA
Students Counsellor, PG Deptt. &
Assistant Professor
Commerce & HRM (Cont.)

MS. SWETA BANSAL
Assistant Professor
Commerce & HRM (Cont.)

MS. SUMI RAJKHOWA
Assistant Professor
Business Statistics (Cont.)

MS. RIYA DUTTA
Assistant Professor
Accountancy (Cont.)

MS. BIPANCHI GOSWAMI
Assistant Professor
Accountancy (Cont.)

MR. PRANJAL PRATIM KONWAR
Assistant Professor
Accountancy (Cont.)

MR. BHASKAR KHUSHWAHA
Assistant Professor
Business Statistics (Cont.)

মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী সকল

MRS. SANGEETA SENSUA GOGOI
Librarian

MRS. PREMA CHUTIA
Supervising Assistant

MRS. MAITREYEE B. BHOWMICK
Senior Assistant

MR. SUBRATA ROY
Senior Assistant

MRS. PADMA CHETIA
Junior Assistant

MR. AMRIT SAIKIA
Junior Assistant

MR. RAJU BARUAH
Junior Assistant

MR. MONUJ DOWERAH
Junior Assistant (Cont.)

MR. DIBYAJEET BORAH
Junior Assistant (Cont.)

MS. DEEPSHIKHA DAS
Library Assistant (Cont.)

MR. NOMI TALUKDAR
Junior Assistant (Cont.)

MR. TULAN HAZARIKA
Grade IV

MR. RAMU MALI
Grade IV

MR. BISWANATH MALI
Grade IV

MR. BIPUL MISHRA
Grade IV (Contractual)

MR. DHRUBA GOGOI
Grade IV (Contractual)

MR. JITEN MALI
Grade IV (Contractual)

MRS. ROMA SONAR
Grade IV (Contractual)

MRS. SIBANI BASFORE
Grade IV (Contractual)

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী নিবাসৰ কৰ্মচাৰী সকল

MS. CHINU SAIKIA
Matron (Cont.)

MS. SEETA SHARMA
Cook (Cont.)

MS. PINKY GORH
Assistant (Cont.)

MR. LAKHSMAN SHARMA
Night Chowkidar (Cont.)

২০২২ চনৰ স্নাতক চূড়ান্ত পৰীক্ষাত
ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ৪০ সংখ্যক স্থানৰ
ভিতৰত থকা স্নাতকোত্তৰ শিক্ষার্থী সকল

RISHITA CHOUDHURY
Rank-05
Human Resource Management
Grade O

MRIGANKA DUTTA
Rank-16
Accounting & Finance
Grade A+

NAINU SHARMA
Rank-20
Accounting & Finance
Grade A+

BISHAL PAUL
Rank-20
Accounting & Finance
Grade A+

GAYATRI DEY
Rank-23
Accounting & Finance
Grade A+

LOHIT DUTTA
Rank-25
Accounting & Finance
Grade A+

POOJA BOSAK
Rank-32
Accounting & Finance
Grade A+

SANJANA DUTTA
Rank-32
Marketing
Grade A+

PARISMITA MAHANTA
Rank-35
Human Resource Management
Grade A+

ANINDITA BARUAH
Rank-39
Accounting & Finance
Grade A+

CHILD LABOUR

■ Khushbu Gupta

Almost one third of world population is children. They are the asset of the society and they need to be protected, cared, nurtured. They are the vehicles to carry forward the culture, and society and civilisation. It is said that God resides within child. As children they should get proper care for both physical and mental development. One of the dark chapters of human civilisation is that they often use and employ children in various household and commercial activities which results in the term child labour. Child labour is a rising crime which forces small children to do paid work in small factories, illegal business, industries, household etc. Child labour affects the growth and development of children in every aspect i.e., physically, socially and mentally. At this age they need to go to school and need to have special care

from the family. But they are working as labourers. Child labour and exploitation are the result of many factors, including poverty, social norms condoning them, lack of decent work opportunities for adults and adolescents, migration and emergencies. These factors are not only the cause but also a consequence of social inequities reinforced by discrimination. Child labour is far more prevalent in developing countries, where millions of children—some as young as seven—still toil in quarries, mines, factories, fields, and service enterprises. They make up more than 10 percent of the labour force in some countries in the Middle East and from 2 to 10 percent in much of Latin America and some parts of Asia. The movement to regulate child labour began in Great Britain at the close of the 18th century, when the rapid

development of large-scale manufacturing made possible the exploitation of young children in mining and industrial work.

In contrast to the preceding decades India seems to have done enough for the protection of children from all untoward circumstances. In keeping with international development in the area of child welfare, India as a democratic state has launched scores of program and policies devised on statutory footing. The Ministry of Women and Child has been instrumental in this direction and it has particularly catered to children in crisis situation such as street children, children who has been abused, abandoned, children in conflict with law etc.

The United Nations Convention on the Rights of the Child defines a child as "every human being below the age of 18 years unless under the law applicable to the child, majority is attained earlier." "Child" means a person who, if a male, has not completed twenty-one years of age, and if a female, has not completed eighteen years of age.

Few, if any, laws govern their employment or the child labour is more prominent in India due to country's poverty. which also leads to another reason, which is poor schooling opportunities. Children are employed due to social obligation, or loans or debts made by the families. Usually, children are forced to employ their families in brick kilns, stone quarries and many such other low paid jobs. The child labour (Regulation and Prohibition Act 1986 was the only enacted provision by the Indian Constitution against child labour and its atrocities. The provision stated by the Indian Constitution are Article 24 of the Indian Constitution states that no child below the age of 14 shall be employed in any hazardous employment or factories. Article 39(f) of the Indian Constitution states that children and young adults are to be protected against moral and material abandonment or any form of exploitation. ■□

কবিতা

Addiction

■ Kunal Saha

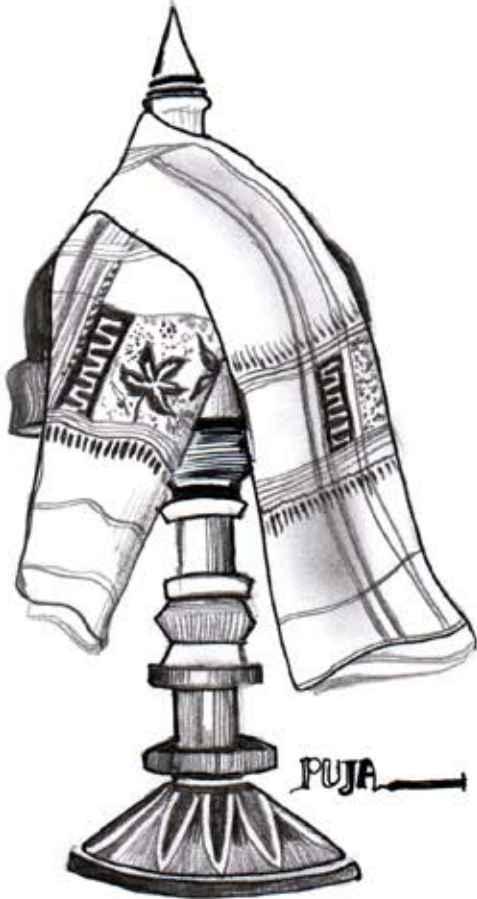

*The journey begins from the first snuff,
One is too many and thousands isn't enough.
Darkness dragged me into that mess
Bleeding nose is also less;
Virtual reality is my primary address.
Joy started from a needle or a bottle of pills,
That's the gutter full of thrills.
After flying so high on the sky,
I think the reality is all a lie.
Feeding my anger is the priority first,
The destination where everything is cursed,
Devil is always craving for more,
Have the fear of inner evil roar.
The formula is twice a dose in a day,
I take thrice instead what they say.
We are strong and we will fight,
Pull out the darkness and take a place in the light.
They will say everything is fine,
When 666 is going to be 999.*

গামোচাৰ বিশেষত্ব

■ বাস্তৱ বৰগোহাঁই

অসমীয়া সমাজত তথা অসমীয়া সংস্কৃতিত গামোচাৰ এক বিশেষ স্থান আছে। লগতে অসমীয়াৰ স্বাভিমানক লৈ গামোচাই গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আছে। এই গামোচাখনক অসমীয়াৰ প্ৰতীক হিচাপে গণ্য কৰা হয়। সাধাৰণ অৰ্থত গামোচা বুলি ক'লে, 'গা' মানে হৈছে 'শৰীৰ' আৰু 'মোচা' মানে হৈছে 'মচি লোৱা' বা 'চফা' কৰি লোৱা। কিন্তু গামোচা বুলি ক'লে ইমানতে শেষ নহয়। এখন গামোচাত এটা জাতিৰ পৰম্পৰা তথা সন্মানৰ পৰা আদি কৰি মৰম-চেনেহ সকলোবোৰ জড়িত হৈ থাকে। কিয়নো, গামোচা হৈছে অসমৰ এক অন্যতম প্ৰধান প্ৰতীক। এই গামোচাখনৰ ব্যৱহাৰ অসমৰ প্ৰত্যেক সমাজতেই কৰা হয়। অসমত তথা অসমীয়া সমাজত হোৱা যিকোনো অনুষ্ঠান, বিয়া-সবাহ ইত্যাদিত এই গামোচাখনৰ অতি প্ৰয়োজন আৰু ইয়াক বিশেষৰূপে উচ্চ স্থান দিয়া হয়। এইখন বস্ত্ৰৰ প্ৰচলন কেতিয়াৰ পৰা হৈছিল তাৰ কোনো লিখিত ইতিহাস নাই। এডৱাৰ্ড গেইটৰ 'A History of Assam'ত গামোচাৰ উল্লেখ থাকিলে চাই আহোম সাম্ৰাজ্যৰ দিনৰে পৰাই গামোচাখন প্ৰচলিত আছিল বুলি ধাৰণা কৰিব পাৰি।

নামঘৰৰ আসন বা থাপনাত শাস্ত্ৰ ঢকাৰ বাবে গামোচা ব্যৱহাৰ হয়। ঠাইবিশেষে এই বস্ত্ৰখনক গোসাঁই কাপোৰ, গোসাঁই গামোচা বুলিও কোৱা হয়। এই গামোচা বা গোসাঁই কাপোৰত যি ফুল বচা হয় অন্য গামোচাত সেই ফুল বচা নহয়। অনুসন্ধান অনুসৰি কামৰূপত গামোচাখনক 'ভাগৱত-গীতা'ক ঢাকি ৰাখিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। গামোচাৰ প্ৰকাৰ কেইবাটাও আছে। ইয়াক প্ৰধানকৈ টঙালি, ধুতি, চুৰীয়া আদি নামেৰে জনা যায়। অসমীয়াসকলৰ প্ৰধান উৎসৱ হৈছে বিহু। বিহু কৰিবলৈ যাওঁতে ঢুলীয়া-তালীয়াই সকলোৰে নিজ নিজ মূৰত একোখনকৈ গামোচা বান্ধি লয়, কঁকালত টঙালি বান্ধি লয় আৰু প্ৰধানকৈ কঁকালৰ তলৰ অংশত ধুতি বা চুৰীয়া পিন্ধি লয়। এনেদৰে নিজ নিজ গাতো সজ্জিত কৰি সকলোৰে বিহু মাৰিবলৈ যায়। অসমীয়া সমাজত, গাঁৱে-ভূঞা সকলোতে মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰা নামলোৱা ঘৰ অৰ্থাৎ নামঘৰ দেখিবলৈ পোৱা যায়। এই নামঘৰসমূহত বৃদ্ধ-বৃদ্ধা লোকে ভগৱন্তৰ নাম ল'বলৈ যাওঁতে কান্ধত গামোচাখন বাধ্যতামূলক হিচাপে পৰিধান কৰে। মঠ-মন্দিৰ, নামঘৰ, বিয়া-সবাহ, অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান ইত্যাদি সমূহ ঠাইত গামোচাখন ব্যৱহাৰ ব্যাপকৰূপে দেখি পোৱা যায়। অসমত যিখন গামোচা ব্যৱহাৰ কৰা হয়, সেই গামোচাখন বৰ্তোঁতে যিবোৰ সূতা-গুণা, ফুল আদি ব্যৱহাৰ কৰা হয়, তেনেধৰণৰ ব্যৱহাৰ ভাৰতবৰ্ষৰ কোনো এখন ৰাজ্যতে কৰা দেখা নাযায়।

অসমীয়া গৌৰৱ, অসমীয়াৰ মান-সন্মান, স্বাভিমান সকলোৰে কেন্দ্ৰবিন্দু হৈছে 'গামোচা'। শেহতীয়াকৈ হ'লেও গামোচাই জি. আই. টেগ লাভ কৰিছে। এয়া আমাৰ বাবে অতি গৌৰৱৰ কথা। বিশ্বত অসমীয়াৰ পৰিচয় গামোচা জিলিকি থাকক। জয় আই অসম। ■□

In the advent of transformation and process of globalization, where every country is heading towards making bi-lateral agreement with each other or showing a positive signal for a new world, where some disagreements in return, results in some difficulties to choose the right way to accelerate coordination among them. Russia-Ukraine combat is a suitable blueprint for the present scenario. Where innocent people become victim of the conflict without any reason and others who know the actual cause they stand beside their soldiers in order to serve them by any means. It all began with the dissolution of the Soviet Union in 25th December 1991, which resulted in the end of the countries and its federal government's existence as a sovereign state where Ukraine became the main flashpoint in Moscow's relations with the west when Ukraine showed its positive affirmation towards joining hands with NATO (NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION) for their further benefits. Before

■ Shiva Chakraborty

Is World War III Coming?

End The War Or
The War Will End Us

this war, Ukraine was not a member of but has a promise dating from 2008 that it will eventually get to join. Since toppling a pro-Russian president in 2014, it has become closer politically to the west, staged joint military exercises with NATO and taken delivery of weapons from USA and Turkey. Russia's president encountered that Ukraine's growing ties with the alliance could make it a launchpad for NATO missiles targeted at Russia and to prevent that a "red line" needs to lay down. Data from United Nation talked about the 12 million people who have fled their homes since Russia invasion of Ukraine. India's Operation Ganga became effective, with over 17000 Indians, mostly students, who were evacuated under the operation Ganga mission so far, but what about those who are still in Ukraine? Either they are taking shelter in any place or millions of livelihoods have been disrupted through displacement, lost homes and lost incomes. On the sixth day, deeply shocking news came for our nation when we lose a 21-year-old student originally from Karnataka, who was killed in Kharkiv shelling as Russia-Ukraine war-torn. On mar 09, 2022, Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy finally decided not to join NATO, membership for his country, further added that the alliance is afraid of controversial things and confrontation with Russia. Additionally, heavy fighting continues in East Ukraine with Russia slowly pushing forwards in key locations viz. Lysychansk, Luhansk, and Snake island in the black sea.

Russia is now fully in control of the port city of Mariupol, after a siege lasting more than two months came to an end on 20 May. Russian troops have continued to shell Ukrainian positions across the southern regions of Zaporizhia, Kherson, Mykolaiv and Dnipropetrovsk. Ukrainian forces liberated Kyiv, Chernihiv, Sumy, and most of Kharkiv oblasts, but as of June 2022, they are still present in Crimea, Luhansk, Donetsk, Kherson, and Mykolaiv oblasts. Ukrainian president Zelenskyy said that the Russians occupy about 20% of Ukrainian territory in total. Ukrainian

forces liberated Kyiv, Chernihiv, Sumy, and most of Kharkiv oblasts, but as of June 2022, they are still present in Crimea, Luhansk, Donetsk, Kherson, and Mykolaiv oblasts. Ukrainian president Zelenskyy said that the Russians occupy about 20% of Ukrainian territory in total.

*(Shiva Chakraborty is Assistant Professor (Cont.),
Department of Commerce, D.H.S.K. Commerce College,
Dibrugarh)*

Changing the Past

■ Shristi Saikia

*The past is the past for a reason.
That is where it is supposed to stay,
But some cannot let it go.
In their heads it eats away*

*Until all their focus becomes
The person they used to be,
The mistakes they made in their life.
Oh, if only they could see*

*That you cannot change what happened,
No matter how hard you try,
No matter how much you think about it,
No matter how much you cry.*

*What happens in your lifetime
Happens for reasons unknown,
So you have to let the cards unfold.
Let your story be shown.*

*Don't get wrapped up in the negative.
Be happy with what you have been given.
Live for today not tomorrow.
Get up, get out, and start living,*

*Because the past is the past for a reason.
It's been, and now it is gone,
So stop trying to think of ways to fix it.
It's done, it's unchangeable; move on.*

কভিদ কালৰ প্রত্যাহ্বান আৰু ক্ষুদ্র ব্যৱসায়ীসকল

■ বাস্তৱ বৰগোহাঁই

২০২০ চনৰ প্ৰথম ভাগতে পৃথিৱী জুৰি এটা সৰু জীৱাণুৱে খলকনি লগালে। কভিদ-১৯ ৰোগৰ কৱলত পৰি সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰে জীৱনৰ প্ৰতি দৃষ্টিভংগী সলনি হৈ পৰিল। ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, কূটনীতি, বৈদেশিক নীতি সকলোতে এই অতিমাৰীৰ প্ৰভাৱ পৰিল। সৰ্বোপৰি মানুহৰ জীৱনটো কিমান অনিশ্চিত সেয়া কভিদে আমাক পুনৰ উপলব্ধি কৰোৱালে। এই ভাইৰাছৰ ৰোগটো ইমানেই মাৰাত্মক আছিল যে চকুৰ পলকতে হাজাৰ হাজাৰ মানুহৰ মৃত্যু ঘটিছিল। ইতিমধ্যে সামাজিক মাধ্যমৰ ফলত পোহৰলৈ আহে যে, এই মাৰাত্মক ক'ভিদ ভাইৰাছটো পোন প্ৰথমে চীন দেশত পোৱা গৈছিল। তাৰ পিছৰে পৰাই সমগ্ৰ বিশ্বত এই ভাইৰাছ বিধ বিয়পি পৰিছিল। এই ক'ভিদ ভাইৰাছৰ ৰোগ ২০২০ চনৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল আৰু আজিও এই ৰোগৰ ঘটনা বিভিন্ন ঠায়ে ঠায়ে ঘটি আছে।

ক'ভিদ কালত দেশ জুৰি সকলো লোকে ভিন ভিন প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হৈছে। এই ক'ভিদৰ ফলত বিশেষভাৱে সাধাৰণ মানুহ আৰু ক্ষুদ্র ব্যৱসায়ীৰ লোকসকলে বেদনাদায়ক পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হৈছিল তথা দুখ-কষ্ট, অভাৱ-অনাটনৰ সন্মুখীন হৈছিল। যিহেতু ক'ভিদ ভাইৰাছৰ ৰোগটো অতি মাৰাত্মক আছিল। যাৰ ফলত

মানুহে অকাল মৃত্যুক সাৱটি ল'ব লগীয়া হৈছিল। বিভিন্ন লোকসকলে তেওঁলোকৰ আপোনজনক হেৰুৱাব লগীয়া হৈছিল।

ক'ভিদ পৰিস্থিতিৰ সময়ত ক্ষুদ্র ব্যৱসায়ীসকল সাংঘাতিকভাৱে ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছিল। ক'ভিদ কালত এই ভাইৰাছ বিধৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ দেশত লকডাউনৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। যাৰ ফলত ক্ষুদ্র ব্যৱসায়ীসকলৰ ব্যৱসায় বন্ধ পৰি গৈছিল। যিহেতু এই ক'ভিদ ভাইৰাছৰ প্ৰতিকাৰক হিচাপে চিকিৎসক বিজ্ঞানীয়ে কোনো উপায় তথা ভেকচিন পোৱা নাছিল। সেয়েহে দেশৰ ভৱিষ্যতৰ কথা চিন্তা কৰি চৰকাৰে লকডাউনৰ ব্যৱস্থা হাতত ল'বলৈ বাধ্য হৈছিল। ক্ষুদ্র ব্যৱসায় বন্ধ পৰি যোৱাৰ পিছত ব্যৱসায়ীসকলৰ জীৱনলৈ এটা ডাঙৰ দুৰ্যোগৰ আগমন ঘটিছিল। ব্যৱসায়ীসকলে ব্যৱসায় কৰি দুবেলা-দুমুঠি খাইছিল, ঘৰখন চলাইছিল লগতে তেওঁলোকৰ নিজৰ লগতে ঘৰখনৰ অভাৱ পূৰণ কৰিছিল। ব্যৱসায়ীসকলৰ উপাৰ্জনৰ দিশ চাৰিওফালৰ পৰা বন্ধ পৰি গৈছিল, যাৰ ফলত ব্যৱসায়ীসকলৰ লগতে তেওঁলোকৰ সমূহ পৰিয়াললৈ চৰম দুখৰ দিনৰ আৰম্ভ হৈছিল। বহুতৰে জীৱিকা সলনি হৈছিল। সৌ সিদিনালৈকে গাড়ী চলাই, অফিচ কৰি, হোটেল ৰেষ্টুৰেণ্টৰ লগত জড়িত হৈ পৰিয়াল

চলাই থকা ব্যক্তিয়েও লকডাউনত হাতত শাক পাচলিৰ বেহানিখন তুলি ল'ব লগা হৈছিল বা দিন হাজিৰা কৰিব লগা হৈছিল। তেনেদৰে জীৱন যুদ্ধত যুঁজি যুঁজি তেওঁলোকে জীৱন নিৰ্বাহ কৰিব লগা হৈছিল আৰু বহুজনে নিজৰ আপোনজনক চিৰদিনলৈ হেৰুৱাই দিছিল। সমগ্ৰ দেশতে নিবনুৱা সমস্যাই ভয়াৱহ ৰূপ ধাৰণ কৰিছিল। সেয়ে চৰকাৰে লকডাউন খুলি দিছিল কিন্তু ক'ভিড ভাইৰাছৰ ফলত হোৱা ৰোগবিধ ইমানেই মাৰাত্মক আছিল যে, চৰকাৰে পুনৰ লকডাউন দিবলৈ বাধ্য হৈছিল। এনেদৰেই লকডাউনৰ সহায় লৈ এটা বছৰৰ পিছত অকণমান ৰোগটো শাম কৰিছিল। কিন্তু বহুতৰে ঘৰৰ অৰ্থনীতি ভাগি গৈছিল। মানুহবোৰ জুৰুলা হৈ পৰিছিল।

প্ৰথম অৱস্থাত ক'ভিড ভাইৰাচ বিধৰ প্ৰতিকাৰক হিচাপে একোৱেই নাছিল কেৱল মাস্ক, ছেনিটাইজাৰ আৰু দূৰত্ব বজাই ৰখা

লগতে লকডাউনক বাদ দি। সম্পূৰ্ণ এটা বছৰৰ পিছত ক'ভিডৰ প্ৰতিকাৰক হিচাপে চিকিৎসা বিজ্ঞানীয়ে ভেকচিন তৈয়াৰ কৰি উলিয়ালে। তেতিয়াৰে পৰাই সমগ্ৰ বিশ্বখনত এই ভাইৰাছ বিধৰ ৰোগ লাহে লাহে কম হ'বলৈ ল'লে, কিন্তু আজিও কোনো কোনো ঠাইত ক'ভিডৰ ঘটনা সামাজিক মাধ্যমত দেখিবলৈ তথা শুনিবলৈ পোৱা যায়।

কোনেও নভৱাকৈ বিশ্বত এই ক'ভিড ভাইৰাছ বিধৰ টো উঠিল। ২০২০ চনৰ পৰা এতিয়ালৈকে এই ভাইৰাছ বিধৰ টো অবিৰতভাৱে উঠি আছে। ভেকচিনৰ ফলত পৰিস্থিতিকৈ আগবদৰে ভাল হ'বলৈ ধৰিছে। বৰ্তমান সময়ত সমগ্ৰ বিশ্বৰ ভেকচিনৰ কাম চলি আছে। বিশ্বত এটা সময়ত এই ভাইৰাচ বিধৰ পৰা সকলোৱে মুক্তি পাব বুলি আশা কৰিছোঁ। ■□

জোনাক তুমি

■ সৌমেন চক্ৰৱৰ্তী

নিসংগতাৰ পাৰ ভাঙি বহি আছে অকলশৰে
 মায়াবিনী নিশাৰ আকাশৰ তলত চাৰিওফালে কেৱল জোনাকৰ পোহৰ।
 কৃষ্ণচূড়া গছৰ ফাকেৰে নিগৰি আহিছে জোনাকৰ পোহৰ
 এটা দুটাকৈ সৰিব ধৰিছে বকুল ফুল
 চাৰিওফালেৰ পৰা সুগন্ধিৰ মায়া।
 আকাশৰ সৰু সৰু তৰাবোৰে যে বাতিৰ আকাশখন একেবাৰে উজ্জ্বল কৰি তুলিছে।
 মই বহি আছোঁ অকলশৰে
 জোনাকী আকাশৰ তলত
 জোনাকৰ সেই মৃদু বতাহজাকে
 আনন্দত মতলীয়া কৰিলে মোৰ মন।
 কেতিয়াও ভবা নাছিলোঁ
 সেই অকলশৰীয়া জীৱনৰ জোনাকেই লগৰী হ'ব বুলি।
 সঁচাকৈ নিস্তাৰ্দ্ধ আকাশখন তুমিয়ে গুৱলা কৰিলা।
 মোৰ জীৱনৰ অন্ধকাৰ গুচাই তুমিয়ে জোনাক কৰিলা।

Tourism in the era of Pandemic: Impact on Assam

■ Noori Khatun

Tourism refers to the activity where people travel outside their usual environment for leisure or business purpose. Tourism contributes to the economy, socio cultural transmission and adaptation between the people. On an average Assam experiences more than 4 million tourists from across the world every year which generates an average revenue of more than Rs 3.1 million. However the political and pandemic scenario since October 2019, have left the entire tourism sector devastated across the state as that was the peak season of the tourist arrival in the state which resulted to a loss of more that Rs 300 crores. Tourism is one of the major industries of the region with considerable number of people dependent on it. More specifically, the tourism industry in Assam, a major industrial and tourism hub, is one of the worst hits in the country. This is because Assam's tourism industry has been suffering even before the pandemic was in full effect. In December 2019, the industry took a hit from the Citizenship Amendment Act protests which led to several curfews and bouts of violence. From October 2019 to April 2020, the tourism and hospitality industry in Assam was battered severely, and has slowly become a shadow of itself. Many people associated with different jobs in the tourism sector have lost their jobs. Even the

hospitality sector like hotels, restaurant etc has suffered a serious setback. Many restaurants are closed and many of them are shrinking. The owners and the staffs are left with no options but to switch jobs and change the livelihood if they are lucky enough to manage it.

At the outbreak of pandemic, to stop the spreading, government of India has cancelled tourist visa. There was even closure of all the travel routes. Finally, the country announced complete lock down for 21 days which resulted in complete stop of tourist to different destinations. The major tourist attractions of Assam like Kaziranga National Park, Manas national park and Kamakhya Mandir were closed. The lack of tourists forces the resorts of those areas to be closed along with closure of all the hospitality sector services like car bike rental, night bus services, travel and tour industry, tourist guide, handicraft and handlooms etc.

However, after the pandemic the Assam tourism has started with a new zeal. In the year 2022 the inflow of tourist to Assam has recorded high numbers. After almost two years of home alone, people come out and normalcy is back and so is the tourism sector. With government support and cooperation of people in the tourism sector of Assam will become stable again. ■□

■ Soumyadeep Kashyap

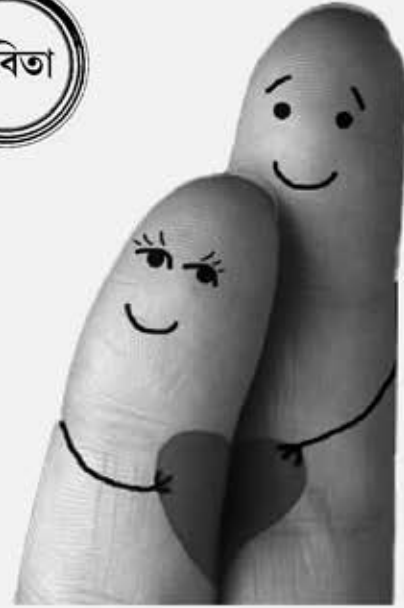
Impact of Covid-19 on Students

The biggest threat the world is facing from the last 2.5 years is the threat of being infected from Covid-19 virus. A virus which started spreading from a place name Wuhan in China. This virus is spread from human to human by touching, on coming in contact with each other. The death reported in various countries were so high that it further lead to closure of school, colleges, universities and other institutions at first. Later in 2020, various countries including India ordered a lock down phase of for different time period in different countries. In India it was for 21 days, which started from 24th March, 2020 and extended till 1st of May 2020. This has affected a lot of people starting from entrepreneurs to the petty businessman; from salaried person to informal sector workers. But the students are hardest hit by this pandemic. During this two and half years the students are affected very badly due to the pandemic. As an alternative to school closure, online classes in different platforms were arranged in different schools and

colleges. But in a country like India, majority students are based on rural areas and do not have access to smart phone connectivity. Therefore, imparting online education actually has created two groups of students - one educationally advanced with all kind of learning aids and another educationally deprived as they did not have sufficient means to take the education. The learning graph of students studying in schools located in the countryside has declined at an unprecedented level due to the prolonged closure of schools owing to the Covid pandemic. Its effect has been such that students studying in the countryside schools have even forgotten to read and write. This is the biggest challenge that the teaching community in rural areas is facing. During this period, the drop out rate became very high. The bitter truth is that many parents send their kids to school so that they can have a proper meal a day. Closing of school took away those opportunities. Although government has passed order to distribute mid-day meal at student's home during lockdown but that was not sufficient. These students engaged themselves as worker in somewhere else. The result is high drop out of students. This is the scenario of primary and secondary level of education. However, the situation was same in the area of higher education. All the students who were going to appear for their final examinations were confused. Uncertainty prevailed in the higher education scenario. Use of android phone has increased excessively during the period which leads to the physical and mental problems of the students. The adolescent students became the victim of depression, anxiety and fear. Many of them have lost their near and dear ones. They even could not perform their last rights.

At the end, we can say that , the Covid-19 had put a scratch in everyone's life which is very difficult to erase. Everyone in some way or other became affected by this and students, yes obviously they were the worst victim. ■□

Season of Love

■ Chiranjib Sonowal

*I'm encompass by people,
Still forlorn,
Lost in the spell of fondness,
Will you usher me home?*

*I'm biding in the shadow,
Seeking for a bliss,
Still lost in the spell of fondness,
Will you usher me home?*

*Your sunshine,
Breezy eyes,
Which feels so nice,
I'm lost in your spell of fondness,
If you don't mind,
Will you be my home sweet home?*

বৰষুণ

এজাক বৰষুণ নামিছে..
লগত লৈ আনিছে নতুনত্ব..
সেই বৰষুণত তিতি গছেও পাত সলাইছে, বছৰেও দিন সলাইছে।
নতুন ব'হাগ আহিছে
কোনোবাই সেই বৰষুণত তিতি কৰিছে, মাদকতা লভিছে।
কিন্তু
কাৰোবাৰ বাবে সেই বৰষুণ কাল হৈ নামিছে..
টিনৰ ফুটা জোলোঙায়েদি পানী সোমাই ভিতৰৰ মজিয়া তিয়াইছে।
কোনোবাই বিচনাৰ তলত সোমাই বাতি পাৰ কৰিছে..
বাঢ়নি পানীত মথাউৰি ছিঙি কোনোবাই সপোনৰ ঘৰখন পানীত বুৰ যোৱাও দেখিছে..
বৰষুণ সকলোৰে প্ৰিয় নহয়
ঘৰৰ চালত বৰষুণৰ শব্দই কেৱল বিলাসীৰ ৰুণজুন নেপুৰ
বহুতৰ বাবে সেয়া বিষাক্ত কাঁইটৰ আঁচোৰ।

জীৱন

পোৱা নোপোৱাৰ দৈনিক যুঁজখন সকলোৰে যুঁজিছে
কোনোবা জিকিছে কোনোবা হাৰিছে..
ময়ো বহুবাৰ পৰিছোঁ... আকৌ উঠিছোঁ... আগবাঢ়িছোঁ...
নাজানো ক'ত বৈ আছে মোৰ সফলতা....
মাথোঁ আগুৱাই গৈছোঁ..
এয়ে জীৱন... জীয়াই থকাৰ অনুশীলন কৰিছোঁ।।
জীৱন বৰ অনুপম।।

ভাগৰ

ভাগৰেৰে ভাৰক্ৰান্ত শৰীৰৰ সুকীয়া মাদকতা
এই নিশ্বাস শেষ নহয়টো...
মৃত্যু লৈ মোৰ ভয় নাই জানা..
ভয় লাগে মাত্ৰ মৃত্যুৰ আগলৈকে দেখা
সপোনবোৰ যদি মাত্ৰ সপোন হৈ বয়।।

মোৰ কবিতাৰ
ছন্দ লাগি

স্মৃতিৰ দলিচাত দেউতাৰ ছবিখন

■ জেৰিণা শইকীয়া

জীৱনৰ এই জটিল বেলিকাত
মোৰ বৰকৈ মনত পৰিছে
দেউতা....

তোমাৰ জানো মনত পৰা নাই
তোমাৰ মৰম আঁকলুৱা মাইনাজনীলৈ।
মনৰ মাজৰ অকথিত কথাবোৰে
আজি বৰকৈ আমনি কৰিছে,
তোমাক কোৱাই নহ'লে
মোৰ জীৱনৰ সৰ্বপ্ৰিয় ব্যক্তিজন
তুমিয়েই আছিলি,
এতিয়াও আছা আৰু আজীৱন থাকিবা
মোৰ এতিয়াও মনত পৰে জানা
তুমি যে সৰুতে সুধিছিলি
কাক লাগিব মাক নে দেউতাক
আৰু মই যে দৌৰি তোমাৰ
কাষ পাইছিলোঁ
মই যে অভিমান কৰি কৈছিল
'তই দেউতাৰহে জী'

মোৰ যে সাধাৰণ জ্বৰ হ'লেই
তোমাক নেদেখিলে
হুলস্থূল কৰি দিছিলোঁ
তোমাক দেখিলেহে যে ভাল হৈছিল, মোৰ জ্বৰ।
স্মৃতিৰ দলিচাত এই সোণোৱালী সময়বোৰ
আজিও সজীৱ হৈয়ে আছে।
মাথো বাস্তৱৰ পৃথিৱীখনহে
কিবা অচিনাকী অচিনাকী লাগে।
নিজৰ অস্তিত্ব বিচাৰি
হাহাকাৰ কৰোঁ মই
ব্যৰ্থতাই আজি চোন লগেই
এৰিব নোখোজে
তুমি নাই নহয়
সেই বাবে চাগে।।

নাৰী

■ অভিষেক শৰ্মা

- হে নাৰী
এই বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ ৰূপকাৰ তুমি
হাজাৰ বছৰ ধৰি লালিত-পালিত মই
চিৰদিন তোমাৰেই ঋণী।।

নাৰী এনে এটি শব্দ
যি শব্দই এই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ প্ৰতিদ্বন্দী ঐশ্বৰিত ব্ৰহ্মাশব্দকো ভেদিব পাৰে।
কিন্তু নাৰী নহয় মাথো এটি শব্দ,
নাৰী হৈছে জীৱনৰ দিশহাৰা পথিকৰ প্ৰেৰণা।
নাৰী হৈছে এক অক্লান্ত অনুভৱৰ ঠিকনা,
আত্মাৰ ঐশ্বৰ্য্যৰে ভৰা নাৰী সত্তা।

নাৰীয়ে পৃথিৱীলৈ আহি জগতখন পোহৰাই তোলে,
মাতৃৰ মমতাৰে জগতত কৰুণা বৰ্ষণ কৰে
অথচ সেই নাৰীকে চিৰাচিৰ কৰা হয়
নিৰ্মমভাৱে মৃত্যুৰ মুখলৈ খেলি দিয়া হয়।
প্ৰতিবাৰেই নিজক শুদ্ধতা দেখুৱাবলৈ গৈ নাৰীয়ে দিব লাগে
- অগ্নিপৰীক্ষা।

প্ৰতিবছৰে দেখো নাৰী দিৱস উদ্‌যাপন কৰা হয়।
মাত্ৰ এদিনৰ বাবে নাৰীসকলৰ মূল্য হু
ক'ত থাকিল মানৱতা?
নাৰী মানেইতো কাৰোবাৰ মা, ভগ্নী অথবা পত্নী।
তেন্তে কন্যা সন্তান কেনেকৈ বোজা হ'ব পাৰে?
কিয় তাইক বাৰে বাৰে আত্মহত্যা কৰিবলৈ বাধ্য কৰোৱা হয়?

সময় ঐস্থিৰ, সদায় বাগৰি যায়

■ শিল্পীকা বৰঠাকুৰ

তুমিও সময়ৰ ঢৌত বাগৰি আহি মোৰ কাষত বৈছিলাহি...
কিন্তু তুমি থকা প্ৰতিটো পল বাগৰি নগ'ল
মাথো আৰু গভীৰকৈ মোৰ হৃদয়ত থমকি ব'ল...
তোমাৰ সেই হাঁহিটো দেখিলে আজিও সকলোবোৰ দুখ পাহৰি যাওঁ...
তোমাৰ সেই উমাল হাতৰ পৰশ পাবলৈ আজিও বাট চাওঁ।
তোমাৰ সৈতে কটোৱা দিনবোৰ যেন
আন সকলো দিনতকৈ কিছু পৃথক আছিল...
আজিকালি তেনে অনুভৱ হয়।
অজানিতে তোমাক পাবলৈ নাজানো কিয়
অন্তৰখনে চকুলো নিগৰাই হঠাৎ থমকি বয়...
তুমি কোৱা সেই মধুৰ কথাবোৰ আজিও মনত আছে মোৰ...
কিন্তু জানানে...
সময়ো বাগৰিলে, সকলোবোৰ সলনি হ'ল...
তুমিও সময়ৰ সোঁতত আঙুৰাই গ'লা...
কিন্তু আজিও মোৰ হৃদয়ত তোমাৰ লগত কটোৱা সময়বোৰ...
তেনেকৈ বৈ গ'ল।
তুমি আৰু তোমাৰ স্মৃতিবোৰে অজানিতে
কেতিয়াবা বৰকৈ আমনি কৰে
হ'লেও নিজকে চম্ভালি থওঁ...

আজিও সেই একেই মৰম অনুভূতি নিজৰ
অন্তৰত ৰাখিছোঁ তোমাৰ বাবে...
তোমাৰ সুখত তুমি নজনাকৈয়ে আজিও
সুখ পাওঁ...
তোমাক দুখত দেখিলে ভগৱানৰ আগত
আজিও মূৰটো দোঁৱাও।

কিয় জানা??
কাৰণ আজিও মোৰ হৃদয় বেদীত
তুমিয়েই একক, অনন্য
তুমি মোৰ হৃদয়ৰ অমল
প্ৰেমৰ উৎস।

হেৰাই গ'লৌ

■ বাস্তৱ বৰগোহাঁই

তোমাৰ মনত আছেনে মা!
সিদিনাখন যে,
বুকুৰ এহেজাৰ সপোনলৈ
চকুত অযুত হেঁপাহ লৈ ডাঙৰ মানুহ হোৱাৰ আশাৰে
এখন নতুন জলমলীয়া পৃথিৱীলৈ দৌৰি আহিছিলোঁ
তুমি যে বাস্তৱ কেঁকুৰিটোলৈকে মোক চায়েই আছিলি
এৰি চাদৰৰ আগেৰে চকুৰ পানী মচিছিলি
অথচ, মই ঘূৰি চোৱা নাছিলোঁ।
নতুনৰ বাগীত মই মতলীয়া হৈ পৰিছিলোঁ।

তুমি জানানে মা!
যিদিনাখন,
তোমাক এৰি থৈ আহিলোঁ
সেইদিনাৰ পৰাই মই এই পৃথিৱীত হেৰাই গ'লোঁ
মই যেন এই পৃথিৱীত এটি ক্ষুদ্ৰ ধূলিকণা স্বৰূপ হৈ
বতাহত অনবৰতে উৰিহে ব'লোঁ।
মই যেন ক'ৰবাত হেৰাই গ'লোঁ।

তুমি জানানে মা!
আজিকালি,
মোৰ বাতি টোপনি নহা হ'ল
সপোন দেখি ভালপোৱা তোমাৰ ল'ৰাৰ
সপোন দেখিবলৈ সাহস নোহোৱা হ'ল।
ঘৰৰ কথা মনত পৰিলেই বুকুখন বৰকৈ বিষায়,
জোৰকৈ কান্দিবৰ মন যায়।
মই যেন ক'ৰবাত হেৰাই গ'লোঁ,
মই হেৰাই গ'লোঁ
মই হেৰাই গ'লোঁ।।

এটি কবিতা মাথো তোমালৈ

■ মুনমুন কোঁচ

মনৰ নিভাজ কোণত থকা,
তোমাৰ প্ৰতিটো কথা
প্ৰকাশ কৰিব বিছাৰিছোঁ
এটি কবিতাৰ মাজত।

কবিতাৰ ভাঁজে ভাঁজে
লিখা হ'ব তোমাৰ নাম
বুকুৰ সাগৰত
স্মৃতিৰ জোৱাৰ
আচ্ছাদিত আন্দোলিত
ধুমুহাৰ পিছৰ আকাশ।

অতীতৰ পথাৰত বিতৰণ কৰিছোঁ
শৈশৱৰ খেলা ধূলা মান অভিমানৰ
বৰপেৰা মেলিছোঁ।

তোমাৰ স্মৃতিৰে সুবাসিত
নাহৰৰ শুকান পাহি
শুকাই যোৱা দুটোপাল
চকুলোৰ দাগ
ইমান কথা - ইমান আবেগ
এটা কবিতাতেই সামৰিম
কেনেকৈ?
কোৱাচোন

স্মৃতি

■ সৃজা দেৱঠাকুৰ

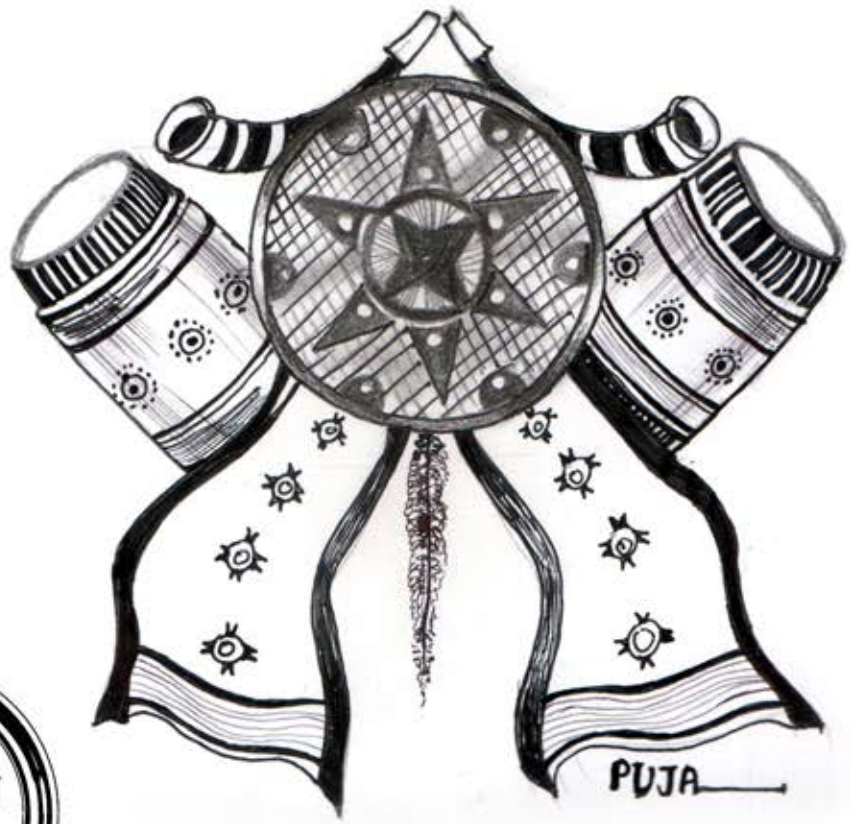
স্বপ্নেৰে ডুবি যোৱা দেখোঁ
আজিকালি কত যে স্মৃতিৰ জাহাজ;
কিন্তু কিছু কিছু স্মৃতি পাহৰিব খুজিও
পাহৰিব পৰা নাই।
পাহৰিব খুজিও পাহৰা নাই
এনে কিছু স্মৃতি -
যিয়ে,
যমুনা জগাই বুকুত
কাটি নিয়ে ৰাতিৰ টোপনি
উপহাৰ দিয়ে উচাটন দিন।
জিলমিলকৈ সজীৰ হৈ আছে
সেয়া মস্তিষ্কৰ মাজত।
পাহৰিব নোৱৰা স্মৃতিয়ে জীৱনত
দি থৈ যায় অতীত, বৰ্তমানলৈকে
জীয়াই থকাৰ কত ভাবনা।

ব'হাগৰ আয়োজন

■ দীপশিখা সোণোৱাল

চাৰিওফালে ন কুঁহিপাত
গছে বনে পাতে ফুলৰ মেলা
কুলিৰ কুউ কুউ সুমধুৰ মাতে
ব'হাগৰ বতৰা ধিয়াই
তগৰ, কপৌ
নাহৰ ফুলে গুৱাই,
নাচনীৰ নেঘেৰী খোপা।
বাপতি সাহেন বিহুটি আমাৰ
অসমীয়াৰ আয়ুস বেখা।
বঙালী বিহু আহি পদূলি মুখত
আকৌ, শুনিবলৈ পাম
মনপ্ৰাণ জুবোৱা সেই বিহু নাম
“কৃষ্ণাই মূৰতে বকুল ফুল এপাহি
নিয়ৰ পাই মুকলি হ'ল এই
গোবিন্দাই বাম”।

সেয়েহে ময়ো ওলালোঁ ব'হাগী নাচনী
দুহাতত জেতুকা, গামখাক পিন্ধি
বৰ্হমথুৰিৰে ওঠ বঙাই
কাণত কেৰুমণি সজাই
লাহী গাটিত মুগাৰ বিহাৰে
আঁটি আঁটি বান্ধি।
চেনাই ধনলৈ ফুলাম গামোচা
নিজ হাতে বৈ কাটি।

প্ৰকৃতিৰ সুবাস

■ স্নিগ্ধা স্বৰ্ণকাৰ

ফুলবোৰ ফুলি আছে
বমক জমক কৈ
চৰাইবোৰ উৰি আছে
নীল আকাশত গৈ।।

ফুলনিত উৰি উৰি
মৌ-মাখিবোৰে
ফুলৰ মৌ চুছি ফুৰে
আণমনা কপে।।

কুলু কুলু কৰি
বৈ আহে নিজৰা
পাহাৰ-ভৈয়াম, নদ-নদী
একাৰ কৰি।।

কি যে মনোমোহা
চালে চকুৰোৱা,
প্ৰকৃতিৰ এই
বিনন্দীয়া ধৰা।।

Will You Appear at Dawn?

■ Swati Das

*You appear
Only when my eyes are closed.
Where do you go?
As light falls on my eyes,
I can't see you anymore.*

*Looking at the moon,
I remember you.
Your face so clear to mine,
I can see your eyes shine.*

I ask you now

*Will you appear at Dawn?
I can't feel you next to me anymore
Dawn as it promises the beginning of a new day,
Will you promise
To come and be by my side,
To brighten my days and never leave me alone?
I feel everything so empty around me.
My selfish self wants you near me.
Though I know you are never going to return.
Cause once someone leaves the world,
They never find their way back home.*

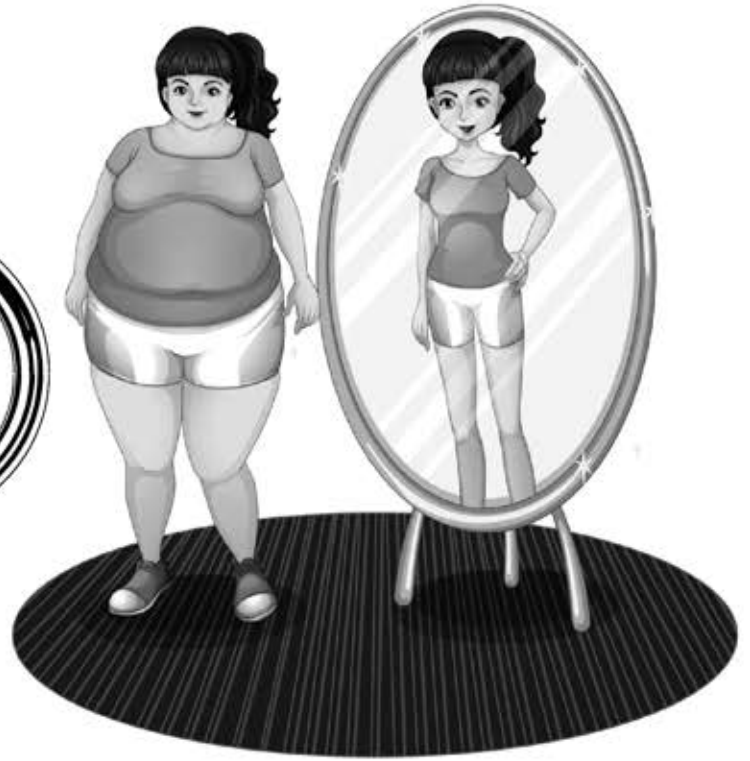
মোৰ কবিতাৰ
ছন্দ লাগি

*Looking at the stars,
I remember you.
Your face so close to mine;
My coward self which I hide,
Shines brighter in your eyes,
When ii see my reflection
As I look into your eyes.*

*I ask you again
Will you appear at dawn?
And return home and to be by my side.
Cause I still want you to be the first person
I see in the morning
Even if I'll see you
Only in my dreams.*

Not Your Teddy Bear

■ Ankita Saha

*Everyday, everytime, everywhere,
I don't wanna be a teddybear.
Understand for me it's a nightmare.
Ahh! It pains don't pull my cheeks,
Just try to listen to my squeak.*

*Right from childhood- a fat girl is a class
I don't remember a day I by passed,
All your criticisms.
I hate dressing in layers,
I cry the world a nay says.
Feeling guilty everytime I eat,
Gosssh! I cannot even cheat-
Round food for my round stomach- I bleats.*

*Looking at the mirror utterly disgusted,
By my own body type because
The world tells to change.*

*My legs rub each other as I walk.
They laugh everytime I talk.
I watch how my belly looks-
When I slouch, when I stand straight
And when I lean back too far
Back in an effort to obtain a flat stomach.*

*I stare some more,
I hate every inch,
I stare some more and flinch.*

*My thighs show tigermarks,
That's okay right?
But why are you waiting to lurk.
My cheeks, buldging fats,
And the size that go on my waist
Are none of your concern.*

*Why didn't you ever noticed my gloom?
And the day I cried in the trial room.*

*Bloated belly? Eat less.
Heavy weight? Exercise.
Drooping arms? Gym.
Fat thighs? Shorts a big no, no.
Double chin? Facial yoga.*

*This is how my insecurities increased
And self-esteem decreased.*

Writing Gets Easier When

*Writing gets easier when
Your Soul becomes the narrator.
Writing gets easier when,
Your true feelings gets converted into words.
Writing gets easier when,
You describe what you have experienced.
Writing gets easier when,
You don't feel shy to show your write-ups to others.
Writing gets easier when,
You believe your story is the best one.
Writing gets easier when,
You identify the hidden writer in you.*

Eclipse

*My moon lacks the charm,
Because eclipse stole it.
Its grace is now darkness,
Taning its shine a bit.*

*Its charm will come back again,
With its magnificent beauty.
In order to complete its circle of love,
Eclipse is just a part of its duty.*

মোৰ কবিতাৰ
ছন্দ লাগি

A Rare Precious Quote

*I made a search, as asked to do by an experienced person.
He was someone,
Who you would like in gloomy days, for his kind word:
"Don't be sad."
But hate in gleeful days, for he would say :
"Don't be so happy."*

*Finally one day, I asked him...
"As per your philosophy, please guide me with a quote
which will give me hope in sad days,
And make me sad in happy days."
He asked me to search for the answer myself.*

*Attempted a lot, but I failed.
With much curiosity, again I made my way towards him.
Finally he solved the query,
and gave the answer which would make me happy and
sad in Opposite days.... He quoted the
Rare and precious words...
"This time will also pass soon."*

Unnamed Feeling

*Everything appearing as a fantasy,
You being my ecstasy.*

*A feeling for which words aren't enough,
And so happy are all my stuff.*

*All the dearth dealt with a smile,
Because you made a heart's tile.*

*Feeling towards you, an abstract shove,
Is it the first feeling of love?*

Uncertainty

*Every day, something new.
A Dilemma, just expanding
Its parameters.
An unending curiosity either
Good or bad.*

*Time has played well with me.
But someday, I'll come out of it.
And on that day, I'll win.*

Back Calling

*The quiet street, encircled with green elements.
Also, two spirits converging for same penchants.*

*The green tunes made a dazzling melody for them.
Since two components of the same met with another name.*

*They were just two strangers with various names,
Two commonly uncommon characters of the universe's unique games.*

*One back called the other and asked the name,
And the episode let love to add them to its graceful game.*

The night shall be filled with

*The light of my body,
Just like the light of the moon.*

*As the moon borrows the light of the sun,
I too want you to light me up,
With your charm,
Which I could designate as my.*

*I am your moon, You are my sun.
Without you, I lack all my charm.*

Interchange

*A piece of red glass,
Charmed with your reflection.
Suddenly, the butterfly vanished,
With it's destination undone.*

*Hailstorms arrived with full force,
Harsh enough to break the glass.
And Rainfall began from the black hole,
Dull enough to extinguish fire of the stars.*

*Ohh lord... a heartfelt plea,
Just interchange our state.
Let me assay,
The art of your fate.*

*Let someone stay,
In may place.
And experience the hailstorms,
Of my shattered fantasy days.*

Winty Thoughts...

*Oh sun, Please come,
Please make us warm.*

*Oh moon, please bloom,
Please earase the gloom.*

*Oh stars, remove the scars
Olease light up our cold jars*

*Oh air, please be fair,
Let our love flair.*

*Oh cold, become old,
Please become the gold.*

*Oh love, please shove,
Keep us all above.*

Fugitive Treasure

*An enchanting theme, endeared with the potion of two hearts,
Simpler in traits, Complex in the norms,
Touching the skies with grace, with a dream of decorating,
Their dream house with the rainbow's VIBGYOR.
Promising one another to loose themselves, within each other,
And gracefully livin' forever.
Suddenly,
Their irreplaceable treasure disappeared,
Leaving em' alone, with an unsolved map,
To hunt it again.*

Dew drops

*Dew drops.
Night has arrived,
Someone's coming.
In the cold weather,
I'm preparing.*

*Lemme recall,
The previous vision of fall.*

*Fully prepared, completely resolved,
The dawn arrived....
Within the sunrays, got dissolved.*

My full moon

*A shining sphere,
Staring at me with glare.*

*My eyes got charmed,
And a red rose got farmed.*

*The auspicious time knocking the doors,
On which, it can erase all pores.*

*Can't wait to embrace it soon,
It's just at the distance of another moon.*

খলিল জিব্রানৰ অনুদিত গল্প

■ ড० ভূপেশ ভাগৱতী

লেখাননৰ লেখক, দাৰ্শনিক খলিল জিব্রানৰ ১৮৮৩-১৯৩১ ৰচনাৱলী সমগ্ৰ বিশ্বৰ পাঠক সমাজৰ মনৰ মণিকোঠাত অতুল গৰিমাবে সুপ্ৰতিষ্ঠিত। চুফি ৰহস্যবাদৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত তেওঁৰ ৰচনাসমূহৰ সকলোখিনিতেই উপস্থাপিত বক্তব্যৰ নেপথ্যত বিগিৰিগি বাজি থাকে অপাৰ্থিৰ দৰ্শনৰ সাৰ্বজনীন সুৰ। বাস্তবৰ নেপথ্যত জীৱনৰ সমান্তৰাল গতিত সৰ্বত্ৰ পৰিব্যাপ্ত গভীৰ ৰহস্যবাদৰ প্ৰচ্ছন্ন ইন্দ্ৰিতে তেওঁৰ একেটা লেখাকেই বাৰে বাৰে পঢ়িবলৈ পাঠকক উদ্বুদ্ধ কৰে। অপূৰ্ব ৰুচিৰ চুটি চুটি লেখনিসমূহত জিব্রানৰ অতুলনীয় বৰ্ণনা শৈলীয়ে সাহিত্য দৰ্শন আৰু আধ্যাত্মিকতাৰ কালজয়ী বৰ্ণালীৰ সংমিশ্ৰিত ৰূপত বিৰল চানেকী তুলি ধৰে।

আমাৰ এই প্ৰচেষ্টাত আমি জিব্রানৰ তিনিটা অনুগল্পৰ ভাবানুবাদ আগবঢ়াব খুজিছোঁ। আমি আশা কৰিছোঁ - আপাত দৃষ্টিত অতি সাধাৰণ যেন অনুভৱ হোৱা লেখা তিনিটাৰ নেপথ্যত থকা আৰু জীৱনৰ লগত গভীৰভাৱে সম্পৃক্ত সাৰ্বজনীন সমস্যাই বহন কৰা মানৱীয় বেদনাৰ স্বৰূপ উপলব্ধিৰ চেষ্টা পাঠকসকলে কৰিব নিজ নিজ বৌদ্ধিক দৃষ্টিভঙ্গীৰে।

(অনুবাদকৰ টোকা)

সন্তু কথা

(খলিল জিব্রানৰ 'দা টু হাৰমিট্‌চ'ৰ ভাবানুবাদ)

লোকালয়ৰ পৰা বহু নিলগত এটা পাহাৰত দুগৰাকী সন্তুৰ জুপুৰিটো। এজন প্ৰবীণ, আনজন যুৱক দুয়োগৰাকীয়েই ভক্তিপৰায়ণ। ঈশ্বৰৰ নামত সমৰ্পিত প্ৰাণ। ভাতৃত্বৰ গভীৰ বান্ধোনত আৱদ্ধ দুটি আত্মা।

পাৰ্থিৰ লোক-লালসা, মায়া মোহে বিচলিত কৰিব নোৱৰা দুই সন্তুৰ মাজত এটাই মাটিৰ পাত্ৰ। সেয়াই তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ সম্পদ।

চয়তানে লক্ষ্য কৰিছিল দুই সন্তুৰ নিৰ্মল জীৱনচৰ্যা। চেগ চাই সি বাহ ল'লে প্ৰবীণ সন্তুৰ অন্তৰাত্মাত। সহজ সম্পৰ্কৰ সৰল ৰসায়নত কেৰোণ লাগিল। প্ৰবীণ সন্তুই যুৱ সন্তুক এদিন ওচৰলৈ মাতিলে - "বহা, আমি বহুদিন একেলগে থাকিলোঁ। এতিয়া আমাৰ উচ্চতৰ পৰ্যায়ৰ সাধনাৰ বাবে অধিক একাকীত্ব আৰু নীৰৱতাৰ প্ৰয়োজন হ'ব। আমাৰ সম্পত্তিখিনি ভাগ কৰাৰ সময় আহি পৰিল। এতিয়াৰ পৰা আমি বেলেগে বেলেগে থাকিম।"

যুৱ সন্তু বিস্মিত হ'ল। এনে কথা তেওঁ কেতিয়াও কল্পনাই কৰা নাছিল। "গুৰুজী, আপুনি মোক এৰি গ'লে মই দিশহাৰা হ'ম। তথাপি, আপোনাৰ ইচ্ছা মোৰ বাবে অলংঘনীয় আজ্ঞা"। এইবুলি কৈ তেওঁ মাটিৰ পাত্ৰটো আনি গুৰুদেৱৰ আগত থ'লে। "গুৰুদেৱৰ ইয়াক ভগাব পৰাটো

নেয়াব, ইয়াক আপুনিয়ৈ গ্ৰহণ কৰক।”

প্ৰবীণ সন্ধ্যাসীয়ে ক’লে – “তুমি জনাইমইকাৰো ভাগৰবস্ত্ৰ আত্মসাৎ নকৰোঁ। মোক নিজৰ ভাগটোহে লাগে। ইয়াক ভগাবই লাগিব।”

“গুৰুদেৱ, পাত্ৰটো দুভাগ কৰিলে মোৰ বা আপোনাৰ কোনোজনৰেই কামত নাহিব। আপুনি আজ্ঞা দিলে আমি লটাৰী বা ভাগ্য পৰীক্ষাৰ জৰিয়তেই ইয়াৰ মালিকীস্বত্ব নিৰ্ণয় কৰিব পাৰোঁ।”

চয়তানৰ প্ৰভাৱত প্ৰবীণ সন্ত আকোঁৰগোজ। “মোক ন্যায়সঙ্গত আৰু নিজৰ অংশটোহে লাগে। ভাগ্য পৰীক্ষাৰ অৰ্থহীন কচৰংত মই বিশ্বাস নকৰোঁ। পাত্ৰটো দুভাগ কৰিবই লাগিব।”

যুৱ সন্তৰ সন্মুখত আন কোনো উপায় নাছিল। তথাপি তেওঁ বিচলিত নহ’ল। “প্ৰভু, আপোনাৰ আজ্ঞাক নিশ্চয় পালন কৰা হ’ব। আপুনি বিচৰামতেই তেনেহ’লে মই এতিয়া পাত্ৰটো ভাঙি দুটুকুৰা কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিম।”

বৃদ্ধ সন্তৰ মুখৰ চেহেৰাই সলনি হৈ গ’ল পৰাজিত চয়তানৰ সমস্ত আক্ৰোশখিনিয়ে ক’লা ডাৱৰৰ ৰূপ লৈ তেওঁৰ মুখখন ঢাকি ধৰিলে। তেওঁ চিঞৰি উঠিল—

“শাওঁখোৱা ক’ৰবাৰ, কাজিয়াখন নলগাবলৈ আৰু কিমান অজুহাত উলিয়াবি?”

চৌ

(খলিল জিব্ৰানৰ ‘দা স্কেয়াৰক্ৰৌ’ৰ ভাবানুবাদ)

নিজান পথাৰখনৰ মাজত অকলে থিয় হৈ থকা চৌটোক দেখি মোৰ অলপ পুতৌ কৰিবৰ মন গ’ল। “এই আওহতীয়া পথাৰখনত অকলে অকলে ব’দে বৰষুণে থিয় হৈ হৈ তোমাৰ চাগে বৰ ভাগৰ আৰু আমনি লাগে, নহয়নে?”

চৌটোৱে সম্প্ৰতিভাভাৱে কলকলাই উঠিল। “নাই নাই মোৰ অকণো ভাগৰ লগা নাই। আমনিবটো প্ৰশ্নই নাই। আনক ভয় খুওৱাৰ মজাটো যে কিমান গভীৰ আৰু দীৰ্ঘস্থায়ী তাক বুজাবলৈ মই বহু কথা ক’ব লাগিব বুজিছা?”

মোৰ মুখবন্ধ হৈ গ’ল। সেপ ঢুকি লৈ অলপ পাছত আৰম্ভ কৰিলোঁ। “কওঁতে ঠিকেই কেছ। সেইফেৰা জুতি মোৰ লৈ থোৱা আছে।”

চৌটোৱে কথাষাৰ পোনে পোনে মানি ল’বলৈ অলপ টান পালে চাগে – “হ’ব পাৰে, কিন্তু যাৰ দেহা আৰু মূৰত খেৰ ভৰোৱা থাকে তেওঁলোকেহে এই বসৰ জুতিটো ভালদৰে বুজি পায়।”

চৌটোৱে কথাৰ চেও দেখি তাৰ লগত তৰ্কত লিপ্ত হোৱাটোত বৰ নিৰাপদবোধ নকৰিলোঁ। কোনো আনুষ্ঠানিক বিদায় নোলোৱাকৈয়ে মই আঁতৰি আহিলোঁ। চৌটোৱে মোক ঠাট্টা কৰিলে নে প্ৰশংসা কৰিলে সেই অনিশ্চিত কথাটোৱেই মোৰ মগজুত তোলপাৰ লগাই থাকিল।

এটা বছৰ পাৰ হ’ল। ইতিমধ্যেই চৌটোৱে নিজকে দাৰ্শনিকলৈ

উন্নীত কৰিছিল। মই আকৌ এবাৰ চৌটোৰ ওচৰেদি যাব লগা হৈছিল। মই দেখিছিলোঁ এহাল কাউৰীয়ে চৌটোৰ মূৰত বাহ সাজি সংসাৰ আৰম্ভ কৰিছিল।

দুৰ্বোধ্য

(খলিল জিব্ৰানৰ ‘দা আদাৰ লেংগুৱেজ’ৰ ভাবানুবাদ)

মোৰ জন্মৰ তিনিদিনৰ পিছৰ কথা। সৰু বিচনাখনত মই চকুমেলি পৰি পৰি অপৰিচিত পৃথিৱীখনলৈ গভীৰ বিতুষণৰে চাই আছিলোঁ। মোক গাখীৰ খুওৱা বাইমাতৃক আয়ে সুধিছিল – “কেঁচুৰাটি কেনে আছে?” দুধমাতৃয়ে কৈছিল তেওঁক মই তিনিবাৰকৈ গাখীৰ খুৱাইছোঁ। ভালেই আছে তেওঁ। এনেকুৱা তজবজীয়া কেঁচুৰা মই আগতে দেখা নাই বাইদেউ।”

খঙতে মই চিঞৰি চিঞৰি কান্দিছিলোঁ। “মিছা কথা আই। মই ভালে থকা নাই। মোৰ বিচনাখন বৰ টান, তেওঁৰ বুকুৰ দুৰ্গন্ধই মোৰ উশাহ বন্ধ কৰি দিয়ে আৰু তেওঁৰ গাখীৰ খিনি মই তিতা পাওঁ।”

মোৰ কথাখিনি কিন্তু আই আৰু দুধ মাতৃ কোনোৱেই বুজা নাছিল, মই সেইখন পৃথিৱীৰ ভাষাৰে কৈছিলো য’ৰ পৰা মই আহিছিলোঁ।

জন্মৰ একৈছ দিনৰ দিনা নামকৰণ উৎসৱত পাদুৰীয়ে আইক কৈছিল – “আপুনি গৰ্ব কৰা উচিত। আপোনাৰ ল’ৰা ভক্তিপৰায়ণ আৰু সি খৃষ্টিয়ান হিচাপেই জন্ম লৈছে।” মই বৰ বিৰক্ত হৈ চিঞৰিছিলোঁ – “তোমাৰ মৰি যোৱা মায়েবাই সৰগৰ পৰা তোমাক ধিক্কাৰ দিয়া উচিত কাৰণ তুমি খৃষ্টিয়ান হিচাপে জন্ম লোৱা নাছিল।

কিন্তু মোক কথা এইবেলিও কোনেও নুবুজিলে। জন্মৰ তিনিমাহৰ পিছত এজন দৈৱজ্ঞ আহিল। মোলৈ চাই তেওঁ আইক ক’লে – “আপোনাৰ পুত্ৰ হ’ব প্ৰসিদ্ধ বক্তা আৰু মানৱ জাতিৰ দিগদৰ্শক।” মই চিঞৰিলোঁ – “আই, মই এইবোৰ একো নহওঁ। মই গায়ক হ’ম, মাত্ৰ গায়কহে হ’ম।”

মই বিস্মিত হ’লোঁ – এইবোৰো মোৰ কথা বুজি পোৱা কোনো মানুহ নোলাল।

জন্মৰ তেতিয়া বছৰ পাছত যেতিয়া মোৰ আই দুধ মাতৃ আৰু পাদুৰী কোনোৱেই জীয়াই থকা নাছিল, দৈৱজ্ঞজন কিন্তু তেতিয়াও জীয়াই আছিল।

কালি দৈৱজ্ঞজনৰ লগত মোৰ দেখা হৈছিল। মোক কান্ধত থপৰিয়াই তেওঁ কৈছিল – তুমি কেঁচুৰা থাকোঁতেই মই ভৱিষ্যতবাণী কৰিছিলোঁ – তুমি গায়ক হ’বা, বিখ্যাত হ’বা। মই এয়া আগতেই জানিছিলোঁ।

মই তেওঁক অশ্বাস কৰাৰ কাৰণ দেখা নাছিলোঁ। যিখন পৃথিৱীৰ পৰা মই আহিছিলোঁ তাৰ ভাষা মই কেতিয়াবাই পাহৰি পেলাইছোঁ।

(অনুবাদক ড॰ ভূপেশ ভাগৱতী ডি.হ.সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাণিজ্য বিভাগৰ বিভাগীয় মুৰব্বী তথা স্নাতকোত্তৰ মহলাৰ সমন্বয়ক।

তেখেতৰ ভিন্ন বিষয়ক লেখা বিভিন্ন কাকত, আলোচনীত প্ৰকাশ পাইছে।)

এমুঠি অনুগল্প

■ মৈত্ৰেয়ী বৰুৱা ভৌমিক

..... অনুগল্প ১ : সংগ্ৰাম

কুকি অফিচৰপৰা আহিয়েই মাকৰ কাষত বহিল, মাকে তাইৰ মুখলৈ চালে। কুকিয়ে সেমেকা চকুৰে মাকক ক'লে, 'দেউতাই ফোনত আজি খুব স্ফূৰ্তিৰে ক'লে, আই এম প্ৰাউড অব ইউ, মাই এঞ্জেল'।

সবিতাই ভাবিলে, দিবনেকি আই.পি.এছ. জীয়েকৰ এটা বহুদিনীয়া প্ৰশ্নৰ উত্তৰ? কিয় তাই মাকৰ লগত থাকে, কিয় দেউতাক সিহঁতৰ লগত নেথাকে?

সবিতাৰ কাণত বাজিলে বহুদিনীয়া এটা বিশেষ বাক্য "ছেৱালীহে জন্ম দিছ, তাতেই ইমান ফুটনি মাৰিব লগা কি আছে?"

..... অনুগল্প ২ : মনজুই

অৰ্ণৱ ওলাই আহিল, পঁচিছ বছৰীয়া বিবাহ বাৰ্ষিকী উদ্‌যাপন কৰিবলৈ হলঘৰ বুকিং কৰিব লাগে। মিতালীৰ কাপোৰৰ বজাৰ শেষেই হোৱা নাই। নকৰিবনো কিয়? ছিলভাৰ জুবলি বুলি কথা। তাতে ২৫ বছৰৰ আগৰ আৰু এতিয়াৰ বহুজাতিক সংস্থাৰ মূল কাৰ্যবাহী অৰ্ণৱৰ আৰ্থ-সামাজিক অৱস্থাৰ আকাশ-পাতাল পাৰ্থক্য। অৱশেষত বিবাহ বাৰ্ষিকীৰ দিনটোৰ উৎসৱমুখৰ পৰিৱেশ, অৰ্ণৱৰহে অশান্ত মনটো বাৰে বাৰে ক'ৰবালৈ উৰা মাৰিছে।

"আৰু নোৱাৰি"। সি ওলাই আহিল হলঘৰটোৰ পৰা। মৰম আকলুৱা অৰ্ণৱৰ মনটো। হঠাৎ বন্ধু বিভাসে আহি ধৰা পেলালে তাৰ সেমেকা চকুহালত অব্যক্ত বেদনা।

অৰ্ণৱে বিভাসক সাৰটি ধৰি ক'লে, "আজিৰ দিনটোতে আয়েই মোৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি, সফলতা, সুখ, কামনা কৰি পাতি দিছিল মোৰ বিয়াখন। ২৫ বছৰীয়া সফল উৎসৱত আজি মোৰ আই মোৰ ওচৰত নাই। তেওঁ আজিও হয়তো গাঁৱৰ নামঘৰত মোৰ মঙ্গল কামনা কৰি বস্তু গছি জ্বলাই অকলশৰেই মনৰ সন্তুষ্টিৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছে।

..... অনুগল্প ৩ : বস্তুবাদী

আজি অগ্নান আহিব। বহুদিন মুছাইত আছেগৈ সি। অলপ সুনামো অৰ্জন কৰিছে সি সঙ্গীতৰ জগতত। বন্ধু বান্ধৱে মাজে মাজে তাৰ ফুটনি হোৱা বুলিও অভিযোগ কৰে কেতিয়াবা। পিছে মৰমীয়ে তেনেকৈ নাভাবে। কাৰণ সি যেতিয়া তাইলৈ ফোন কৰে, তাই পুৰণি মৰমিয়াল অগ্নানটোকে বিচাৰি পায়।

অগ্নান আহিল, বহু সময় কটালে মৰমীহঁতৰ ঘৰত। আজি তাইৰ মাকে আওপকীয়াকৈ অগ্নানৰ সৈতে মৰমীৰ বিয়াখন পাতিবৰ হ'ল বুলিও তাক জনালে। অগ্নানেও এইবাৰ অসমলৈ এমাহৰ বাবে অহাৰ অন্যতম কাৰণ বিয়া বুলিও ক'লে।

কিন্তু সি ওলাই গুচি যোৱাৰ পিছত মৰমীয়ে মাকক আচৰিত কৰি এটা কথা ক'লে, 'মা মই এতিয়া বিয়াৰ কথা ভবা নাই, মোক অলপ সময় লাগিব সিদ্ধান্ত ল'বলৈ।'

নিজৰ ৰুমলৈ আহি দৰ্জা বন্ধ কৰি কুকিয়ে হুকুকাই কান্দি পেলালে, মানুহৰ ইমান পৰিৱৰ্তন কেনেকৈ হ'ব পাৰে। যি অগ্নানৰ ভাল পোৱাৰ মাজত তাই বিচাৰি পাইছিল শ্ৰদ্ধা আৰু সন্মানৰ মিশ্ৰণ, সেই অগ্নানে আজি দিনটো মৰমীক কেৱল মুছাইত বিয়াৰ পিছত কেনেকৈ মডাৰ্ন ড্ৰেছ পিন্ধি পাৰ্টি কৰিব লাগিব, কেনেকৈ ড্ৰিংকছ লৈ ষ্টেটাছ মেইণ্টেইন কৰিব লাগিব সেই কথা বুজায়েই গোটেই দিনটো পাৰ কৰি দিলে।

(মৈত্ৰেয়ী বৰুৱা ভৌমিক ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ কাৰ্যালয়ত কৰ্মৰত।
তেখেত নানা সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ লগত জড়িত)

প্ৰাপ্তিৰ শেষত

■ নীলাঞ্জনা বৰুৱা

আলতাফে তাৰ ই-বিজ্ঞাখন ভালদৰে চফা কৰি, আল্লাৰ নাম লৈ আলিমূৰৰ তিনি আলিটোত উপস্থিত হৈছিলহে মাত্ৰ চেতিয়া চুকৰ ল'ৰা-ছোৱালীখিনি গিৰগিৰকৈ বিজ্ঞাখনত বহি খালী বিজ্ঞা ফুল কৰি দিলে।

এনেদৰেই তাৰ দিনটো আৰম্ভ হয়, মাকে 'বন্ধন গোটৰ' পইছা লৈ দিনটো টলৌ টলৌকৈ ঘূৰি ফুৰা ল'ৰাটোক ই-বিজ্ঞা এখন আনি দিলে। ক্লাছ নাইনত থাকোঁতেই সি আৰু তাৰ ভনীয়েকে তাৰ দেউতাকক হেৰুৱালে। তেতিয়াৰে পৰা মাকে - আৰ-ঘৰে, তাৰ-ঘৰে গৈ ইহঁতক ডাঙৰ কৰিলে। কম্পাৰ্টমেণ্টেল পৰীক্ষা দি অংকত ফেইল কৰা আলতাফে যেনে তেনে মেট্ৰিকটো পাছ কৰি পঢ়া সামৰিলে। ভনীয়েক চিতাৰা এইবাৰ নৱমলৈ পাইছে, পঢ়া-শুনাই গুণী বাবে তাইক সকলোৱে মৰম কৰে।

আলতাফে ল'ৰা-ছোৱালীখিনিক লৈ গৈ স্কুলৰ মুখত নমাই থৈ আহিল। এইবাৰ সি ল'ৰা-ছোৱালী থ'বলৈ অহা মাতৃ দুগৰাকীক তুলি আনিলে। তেওঁলোক দুগৰাকীৰ মাজত অনেক কথা - 'মোৰ ল'ৰাটো এনেকুৱাহে', 'সি কালি অমুকটো কৰিলে' ইত্যাদিবোৰ।

এইবোৰ শুনি আলতাফে ভাবে কেতিয়াও বিয়া নাপাতোঁ বুলি। আস্তিৰ কথা বাৰু সুকীয়া। সি তাইৰ বাবে যি ভাবে সেইখিনি সি কাকো ক'বও নোৱাৰে আৰু নকয়ো চাগে। ভনীয়েকে কিন্তু কথাতো অলপীয়াকৈ জানে সেইবাবে তাই আস্তি আৰু তাৰ বন্ধনটো কৰি দিব বিচাৰে আকৌ পিছ মুহূৰ্ততে তাই তাক কয় 'তোৰ নিচিনাটোক কোনে চাব, না তই দেখাত ধুনীয়া না তই কোনোবা ফালে আছ'। সি ভাবে কথাষাৰ নোহোৱা নহয় কিন্তু ভনীয়েকক প্ৰত্যুত্তৰ দিবলৈ সি চোঁচা মাৰি যায়।

মানুহ কেই গৰাকীক মিলনজ্যোতি পথত নমাই সি এইবাৰ বিজ্ঞাখনত গান এটা বজাই ল'লে। বজাইছেও বজাইছে একেবাৰে 'নেহা কৰুৱৰ গান। সি লাহে লাহে বজাবৰ ফালে আহিল। কালীয়াৰ ঘুমটিখনৰ সন্মুখতে সি বিজ্ঞাখন ৰখাই তাৰ দোকানৰ আগফালে থকা টুলখনত বহি ল'লে। কালীয়া তাৰ সমবয়সৰ নহ'লেও দুয়োটা কাণ সমনীয়াৰ দৰে। দুয়ো ইটোৰে সিটোৰ সুখ-দুখৰ সমভাগী। আলতাফে পাণ-মচলা এপেকেট লৈ কালীয়াৰ আগত এটা এটাকৈ তাৰ কথা কৈ গ'ল। কাইলৈ বৃহস্পতিবাৰ অৰ্থাৎ, মাকৰ গোটৰ পইচা দিয়া দিন। সি

পুৰাই মাকক টকা পাঁচশ দি বাকীখিনি গধূলি দি দিম বুলি কথা দি ওলাই আহিছিল। এতিয়া আজিৰ দিনটোৰ ভিতৰত সি আৰু টকা ছশ যেনে-তেনে যোগাৰ কৰিব লাগে।

কালীয়াও গ্ৰাহকক বস্ত্ৰ দি থকাৰ মাজে মাজে তাৰ কথাত হয়ভৰ দি আছে। আলতাফে তাৰ ব্যৱস্থা দেখি উঠি আহিল। কালীয়াই কৈ পঠালে - 'গধূলিলৈ যদি যোগাৰ কৰিব নোৱাৰে, মোৰ ওচৰলৈ আহিবি মহাজন যদি নাহে তোক মই কিবা এটা মিলাই দিম বাক'।

সি মোবাইলটো চালে - ন বাজি পোন্ধৰ মিনিট গৈছে। সি বেংকৰ উৰ্মিলা বাইদেউক আনিবলৈ 'হাই ৱে'টোৰ ওচৰলৈ গ'ল। বাইদেউ আহি পাবলৈ এতিয়াও পাঁচ মিনিট সময় বাকী আছে। সি তাৰ বিজ্ঞানখনতেই বহি গান শুনি আছিল। তেনেতে সি বাইদেউক বাছৰ পৰা নমা দেখিলে। কপাহী কাপোৰৰ ক্ৰীম ৰঙৰ এখন শাৰী, ক্ষীণ-বগা বাইদেউ গৰাকীৰ কপালৰ সেন্দূৰকণ ৰ'দৰ পোহৰত জিক্‌মিকাই উঠিছে। ইমান ৰূপৱতী বাইদেউগৰাকীক কোনো নকয় যে বাইদেউ দুটা সন্তানৰ গৰাকী বুলি। সি ভাবে এইবোৰ ৰূপ-গুণ ধনী মানুহৰ বাবেই পৃথিৱীখন আছে। পিছে মুহূৰ্ততে তাৰ আকৌ আস্তিত্বলৈ মনত পৰে - 'সি যদি বিয়া পাতে পাৰিব জানো তাইক এনেকৈ অকণমান সুখ দিব'।

"আলতাফ ব'লা আক, মোৰ দেৰি হৈছে।" বাইদেউৱে তাক মাতিলত সি লাজ পাই লাহেকৈ বেংকৰফালে আগবাঢ়িল।

বাইদেউক থৈ অহাৰ পাছত এইখিনি সময়ত তাৰ বৰ বিশেষ কাম নাথাকে দুই-এটা ভাড়াৰ বাদে তাৰ ১২ বজালৈকে এনেয়ে যায়। সি বজাৰখনতেই বিজ্ঞান ৰখাই ভৰিৰ ওপৰত ভৰি থৈ বহি আছিল।

"হেৰা ভাইটি চিলিঙাৰ এটা আনিব লাগে। খৰকৈ ব'লাচোন।"

মানুহগৰাকীৰ মাততহে তাৰ চমক ভাগিল। ত্ৰিছৰ ভিতৰতে হ'ব বয়সটো। সি মানুহগৰাকীৰ পৰা চিলিঙাৰটো লৈ লৰালৰিকৈ বিজ্ঞান ষ্টাৰ্ট দিলে।

"এখেত নাই মই অকলে কি-কৰোঁ, কি-নকৰোঁ লাগিছে, যিমান টকা লোৱা ল'ৰা, ল'ৰাটোকো ঘৰত এৰি থৈ আহিছোঁ।"

সি চিলিঙাৰটো লৈ এজেঙ্গীলৈ গ'ল আৰু আকৌ সেই মানুহগৰাকীৰ ঘৰত দি থৈ আহিল। মানুহগৰাকীয়ে তাৰ হাতত এশ টকা দিলে, সি পঞ্চাছ টকা লৈ বাকী টকা ঘূৰাই দিয়াত তেওঁ অমান্তি হ'ল। সি ঘূৰি আহিল। 'এহ, এনেকৈ....' সি অলপ টান পায় এনেকুৱা হ'লে।

এনেকৈয়ে টকা এশ লৈ তাৰ অলপো শান্তি নালাগিল, তথাপি উপায় নাছিল। সি পুনৰ চহৰখনৰ ইংৰাজী মিডিয়াম স্কুলখনলৈ গ'ল। ইয়াৰ পাঁচটা ল'ৰা-ছোৱালীক সি প্ৰতিদিনে ঘৰত থৈ আহিব লাগে আৰু মাহেকৰ মুৰত তাৰ ভাড়া পায়। এনেকৈ কথাটো বেয়া নহয় সিমান। গোটাকে পইচাটো পালে কিবা এটা হয়। তথাপিও আজি তাৰ পইচাৰ বাবে যি অৱস্থা হৈছে ক'ত কেনেকৈ মিলাব তাৰেই অংক কৰি আছে। সি অংকত বেয়া বাবেইনে কি নো তাৰ অংক কিন্তু নোলাইহে নোলায়।

ল'ৰা-ছোৱালীকেইটাক থৈ অহাৰ পাছত সি আৰু চাৰি-পাঁচটা ভাড়া পালে। ২ বজাৰ লগে লগে সি 'ছোৱালী হাইস্কুল'ৰ ফালে ৰাওনা হ'ল। ভনীয়েক চিতাৰাৰ লগত হাঁহি হাঁহি ওলাই আহিছে আস্তি। তাৰ বুকু কঁপি উঠিল তাইক দেখা মাগ্ৰেই। সি লাজ লাজকৈ তাইৰ ফালে চাই পঠিয়ালে। ভনীয়েক, আস্তি আৰু তাইৰ লগৰ দুজনী মানে আহি তাৰ বিজ্ঞাত উঠিলহি। বাটত সি ভনীয়েকহঁতৰ হাঁহি উঠা কথাবোৰকে শুনি আহিল। সকলোকে নিজ নিজ পদূলিত নমাই সিহঁত দুটা ঘৰলৈ বাট ল'লে। বাটত চিতাৰাই ক'লে - "ইস এনেকৈটো মোক থৈ যাব ক'লেও থৈ নাহ, আস্তি আছিল যে একেবাৰে গোটেইমথাকে থৈ আহিছ।" সি একো নক'লে। ঘৰ পাই মাকে বাঢ়ি দিয়া ভাতমুঠি খাই পুনৰ ওলাই আহিল। টকা তিনিশ টকা গোট খাইছেহে আৰু বাকীখিনি ক'ৰপৰা পাওঁ তাকে ভাবি থাকোঁতে তাৰ বেংকৰ উৰ্মিলা বাইদেউলৈ মনত পৰিল। অৱশেষত সি বাইদেউৰ পৰা এডভালত পইচা খোজাৰ সিদ্ধান্ত ল'লে। তিনি-চাৰিটা ভাড়া মৰাৰ পাছত প্ৰায় ৫ মান বজাত বাইদেউ বেংকৰ পৰা ওলায়। আজি লগতে আন দুজন কৰ্মচাৰীও বাইদেউৰ লগত বিজ্ঞাত উঠিল। সি অলপ অস্বস্তি অনুভৱ কৰিলে। এনেকৈ সি ক'বলৈ বেয়া পালে তথাপিও নামিবৰ সময়ত সি কথাষাৰ কৈ পেলালে। সেই সময়ত বাছ এখন আহি ৰ'লহি, বাইদেৱে দৌৰা-দৌৰিকৈ আলতাফৰ হাতত পাঁচশ টকা এখন গুজি একো ক'বলৈ নিদি গুচি গ'ল। সি চাৰিবাৰমান আল্লাৰ নাম ল'লে।

মনৰ আনন্দত সি কালীয়াৰ দোকান পালেগৈ। কালীয়াৰো বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল যে আজি তাৰ দিনটো বেছ ভাল বুলি। এনেকুৱা সময়বোৰতে তাৰ জীৱনলৈ নকৈ মোহ ওপজে। মাক, ভনীয়েক আৰু আস্তিৰ মুখখনে তাৰ মনৰ মাজত আগদেৱা কৰিবলৈ ধৰিলে। ■ □

অপেক্ষা

■ দ্বীপ শইকীয়া

অপেক্ষাও যে কেনেকুৱা বস্তু। মাথো কবাজনেহে তাৰ তিন্ত অভিজ্ঞতাবোৰ বুজি পায়। আজি বহুত দিনেই হ'ল হাঁহিবলৈ পাহৰি গৈছে প্ৰজ্ঞাই। আচলতে তাই হাঁহিবলৈ নিবিচৰা নহয়, ভয় কৰে কিজানি বা কণমান হাঁহিৰ মূল্য তাই বিনিময়ত বিবাদৰ কলা চাদৰখন মেৰিয়াই ল'ব লাগিব। ঘৰত দানৱৰূপী পিতৃ। যাৰ শাসনত থাকি বাহিৰা জগতখনৰ কথা পাহৰি গ'ল তাই। সমনীয়াহঁতৰ লগত হাঁহিবলৈ, বেছিকৈ ঘনিষ্ঠ হ'বলৈ ভয় কৰে কিজানি বা সেই ঘনিষ্ঠতা আঁতৰি বিভেদে পোখা মেলে।

প্ৰজ্ঞান তাইৰ প্ৰেমিক। বহুত ব্যস্ত এজন পুৰুষ। কামৰ পৰা অব্যাহতি পালেও যেন নিজকে ব্যস্ত বুলিয়ে ভাবি থাকে। প্ৰজ্ঞাৰ কাৰণে বহুত চিন্তা কৰে, ভাল পাই তাইক যিটো কথা প্ৰজ্ঞায়ো বুজি পায়। প্ৰজ্ঞানকে প্ৰজ্ঞাই নিজৰ সকলো বুলি ভাবি পেলালে, নিজৰ সুখ দুখ, মান অভিমান সকলোবোৰ তাক উজাৰি দিলে। আনকি প্ৰজ্ঞানৰ কথা এক মুহূৰ্তৰ কাৰণেও তাই মনলৈ ননাকৈ থাকিব

নোৱৰা হৈ পৰিল। কিন্তু কি হ'ব তাৰ পৰিণাম কি হ'ল গৈ। সময় বাগৰাৰ লগে লগে যেতিয়া সিহঁতৰ সম্পৰ্কটো পুৰণি হ'ব ধৰিলে সিমানৈ যেন প্ৰজ্ঞানৰ কাম, ভাগৰ, ব্যস্ততা, কৰ্কশতা, আদিবোৰ বাঢ়িবলৈ ধৰিলে। প্ৰজ্ঞাৰ বাবে তাৰ সময় নোহোৱা হৈ পৰিল। আগৰ সেই ভাল লগা কথাবোৰ তাৰ বাবে আমনিদায়ক হৈ পৰিল। বেয়া লগা হৈ পৰিল সেই শুনি ভাল লগা, ভাগৰ দূৰ কৰা প্ৰজ্ঞাৰ মাতটো।

বেচৰ্চী প্ৰজ্ঞাই ভাল পায় প্ৰজ্ঞানক। কলেজত যেতিয়া যায় লগৰবোৰক দেখে, মনটো বহুত বেয়া লাগে। কাৰণ তাই আনৰ দৰে প্ৰজ্ঞানক লগ ধৰিব নোৱাৰে। হেঁপাহ পলুৱাই কথা পাতিব নোৱাৰে তাই। মনৰ কথা মনতে ৰৈ যায়। দিনৰ দিনটোত তাই নিজৰ কাম সমাধা কৰিও ভাবে প্ৰজ্ঞানে যেতিয়া ফোন কৰিব দিনৰ সকলো কথা ক'ব। প্ৰজ্ঞানক হহুৱাব। ধেমালি কৰিব। কিন্তু যেতিয়া বাতিৰ সেইটো সময় আহে। প্ৰজ্ঞানক চেপা মাৰি ধৰে নিদ্ৰাই। মনটো

সেমেকি পৰে প্ৰজ্ঞাৰ।
চকুৰ পানীবোৰে পাৰ
ভাঙি বৈ যাব খোজে
আপোনা আপুনি।
শেষত বানৰ তাণ্ডৰ
সহিব নোৱাৰি বৈ যাব
দিয়ে পাগলাদিয়াৰ
বানৰ দৰে আবেগৰ
টোবোৰক।

ৰাতিপুৱা হয়।

আগদি নাৰ
কথাবোৰ পাহৰি

সহিব এই বোৰ,
প্ৰজ্ঞানৰ ব্যৱহাৰে যে
ফুৰিবলৈ ধৰা
ফুলপাহকো মৰহি
যাবলৈ বাধ্য কৰায়।

দিনবোৰ গৈ আছে।
প্ৰজ্ঞাও লাহে লাহে
জই পৰি যোৱা
ফুলপাহৰ দৰে হৈ গৈ
আছে। কিন্তু প্ৰজ্ঞানৰ
ব্যৱহাৰত কোনো
পৰিৱৰ্তন নাই।

আকৌ ৰাতিপুৱাই প্ৰজ্ঞানলৈ ফোন কৰে। হেঁপাহৰ মানুহজনৰ
মাতেৰে দিনটোৰ আৰম্ভণি কৰিব খোজে। কিন্তু পাহৰি যায় যে
তাইৰ সেই মানুহজন ব্যস্ত। সময়ৰ অভাৱ তাইৰ খবৰ ল'বলৈ। অসুখ
হ'লে ভয় কৰে প্ৰজ্ঞানক ক'বলৈ, ঘৰত কিবা নহ'বলগীয়া হ'লেও
ভয় কৰে ক'বলৈ, মনত হেজাৰ কষ্টই হেন্দোলনি দি থাকিলেও ভয়
কৰে তাই প্ৰজ্ঞানক ক'বলৈ, কিবা সুধিবলৈ এতিয়া ভয় কৰে তাই
কিজানি প্ৰজ্ঞানৰ খং উঠি যায়, কিজানি প্ৰজ্ঞানে সকলো খঙৰ
ভাৰখন তাইৰ মূৰত দি দিয়ে। ভয় তাই অভিমান কৰিব কিজানি
প্ৰজ্ঞানে আমনি পায় তাইক চিৰদিনৰ কাৰণে এৰি যায়।

খাবলৈ লওঁতে, পঢ়িবলৈ লওঁতে, সকলো কামতে প্ৰজ্ঞানে
যেন তাইক আৰবি ৰাখিছে। প্ৰজ্ঞানৰ কথা ভাবি, চিন্তা কৰি তাই
যেন মানসিকভাৱে ৰুগীয়া হৈ গৈছে। কিন্তু যদি অলপ মৰমত
মাতিলে হয় প্ৰজ্ঞানে, অলপ ক্ষম্তক যদি নিজৰ কথাবোৰ প্ৰজ্ঞাক
ক'লে হয়। এদিন যদি প্ৰজ্ঞাৰ অভিমান ভাঙি বুলি চেষ্টা
কৰিলে হয়।

প্ৰজ্ঞা দিনক দিনে যেন প্ৰজ্ঞানৰ কথা ভাবি ভাবি সমস্ত কথা
পাহৰি গৈছে নিজকে হেৰুৱাই দিছে। আঁতৰি আহিছে সকলোৰে
পৰা। সকলোতে প্ৰজ্ঞান। কিন্তু ব্যস্ত প্ৰজ্ঞান। নিস্বার্থভাৱে সাঁচ প্ৰেম
কৰাজনৰ চাগে এনেকুৱাই হয়। ভাল পোৱাত চাগে এজনৰ কষ্টই
লিখা থাকে।

ইচ্ছা কৰিলে বোলে সকলো কৰিব পাৰি। কিন্তু কিয় এবাৰ
প্ৰজ্ঞাৰ মনটোক বুজিবলৈ চেষ্টা নকৰে প্ৰজ্ঞানে। ভালটো দুইজনে
পাইছে। তেন্তে কিয় প্ৰজ্ঞাই মাথো কান্দিব লাগে। কিয় সদায় নিজকে
অলপ অলপ কৈ মাৰিব লগা হৈছে প্ৰজ্ঞাই। কাৰণ প্ৰজ্ঞাই নোৱাৰে

কেতিয়াবা প্ৰজ্ঞাই ভাবে তাইৰ কিবা ডাঙৰ অসুখ হ'লেই ভাল
আছিল। তেতিয়া কিজানি প্ৰজ্ঞানে তাইক অকণ মৰম
কৰিলেইহেঁতেন। ভালপোৱা থাকিলেই নহ'ব - সেয়া প্ৰকাশ কৰিবও
জানিব লাগিব। কিন্তু একো কথাই প্ৰজ্ঞানে বুজি নাপায়। তাৰ কেৱল
কামৰ নিচা। দিনে ৰাতিয়ে সি ব্যৱসায়ৰ কামতে ব্যস্ত।

আজি কেইবাদিনো প্ৰজ্ঞাই প্ৰজ্ঞানলৈ ফোন কৰা নাই। তায়ো
মন বান্ধি লৈছে। সি যদি তাইৰ মাতটো শুনাব প্ৰয়োজনবোধেই
নকৰে। নালাগে তাইকো এনেকুৱা মৰম। তায়ো পাৰিব অকলে
থাকিব। নিজৰ মাজত নিজকে লৈ সুখী হ'বলৈ তায়ো শিকিব।

বিচনাত পৰি পৰি প্ৰজ্ঞাই একেধৰে খিৰিকী মুখৰ
আকাশখনলৈ চাই এইবোৰ কথাৰে ভাবি আছিল। হঠাৎ সুৰেলা
শব্দ কৰি তাইৰ ফোনটো বাজি উঠিল। তাই যেন নিজকে বিশ্বাস
নকৰিবই এয়া যে প্ৰজ্ঞান। আজি প্ৰজ্ঞানে নিজেই তাইলৈ ফোন
কৰিছে। কঁপা কঁপা হাতে তাই ফোনটো তুলিলে।

'প্ৰজ্ঞা'— সিফালৰ পৰা প্ৰজ্ঞানৰ থোকাথোকি মাত ভাঁহি
আছিল। 'মোক ক্ষমা কৰা প্ৰজ্ঞা। মই অতদিনে সম্পৰ্কৰ গুৰুত্ব
বুজি নাপালোঁ। কেৱল পইচাই জীৱনৰ আচল বস্তু বুলি ভাবিলোঁ।
এতিয়া এক্সিডেণ্ট হৈ হস্পিটেলত পৰি আছোঁ। অথচ মোৰ খবৰ
লওঁতা কোনো নাই। মোৰ বৰ অকলশৰীয়া লাগিছে প্ৰজ্ঞা।' হুকুকাই
কান্দি প্ৰজ্ঞানে ফোনটো থৈ দিলে। প্ৰজ্ঞা থৰ লাগিল। তাই কিয়
যে প্ৰজ্ঞানক ফোন এটা কৰা নাছিল। হয়তো ভগৱানেই প্ৰজ্ঞানক
ভুল শুধৰাবলৈ এই সুযোগ দিলে। আচৰিত ধৰণৰ তাইৰ মনটো
পাতল, পাতল লাগিল। ভাৰহীন মন এটা লৈ তাই লৰালৰিকৈ
হস্পিটেললৈ যাবলৈ সাজু হ'ল। ■□

অম্বাৰস্য্যৰ নিশা

■ মুনমুন কোঁচ

গল্প আৰু
শিল্প

PUJA →

ৰাতিৰ বেলা। তাতে আজি সুমন ঘৰত অকলে আছে। তাৰ মাক আৰু দেউতাকহঁত তাৰ মোমায়েকৰ ঘৰলৈ ফুৰিবলৈ গ'ল। বেৰত ওলমি থকা ওৱাল ঘড়ীটোত নিশা প্ৰায় ১০ বাজিল। আজি অম্বাৰস্য্যৰ নিশা, চাৰিওফালে যোপ মৰা অন্ধকাৰ।

নিজান বাতি। ঝিলিৰ মাতে পৰিৱেশটো আৰু গহীন কৰি তুলিছে। নিস্তব্ধতা ভেদি ভাহি অহা বেলৰ উঁকিয়ে পৰিৱেশটো বিষাদমুৱা অথচ ভয়াল কৰি তুলিছে।

সুমনৰ মনটো কিবা এটা ভাল লগা নাই। কিবা যেন উদাস উদাস, ভয় ভয়।

সিহঁতৰ ঘৰৰ ওচৰত জনসমাগমো একেবাৰে সেৰেঙা। আচলতে ঘৰখনৰ লগ লাগিয়েই এখন ডাঠ হাবিও আছে। সেয়ে এনেও ৰাতি সিহঁতে নানান চিঞৰ শুনে। মাকে কয় সেয়া বতাহে গছত খুন্দা মৰাৰ ফলত হোৱা শব্দ। কি যে কৰুণ কান্দোনৰ দৰে শব্দটো। সুমন জিকাৰ খাই উঠিল।

তেনেতে সি মন কৰিলে যে, ইমান সময়ে গেছত গৰম হ'বলৈ দিয়া পানীখিনি বৰুকাই উতলি আছে। সি গেছটো অফ কৰিবলৈ বহাৰ পৰা উঠি আহিল।

ঠিক সেই সময়ত সি অনুভৱ কৰিলে যে তাৰ কাষেৰে যেনে কোনোবা পাৰ হৈ গ'ল। সি চাৰিওফালে ঘূৰি মেলি চালে; কিন্তু একো দেখা নাপালে, হঠাতে সি শুনিবলৈ পালে, যেন কোনোবাই অলপ অলপকৈ কান্দি আছে। সি অনুভৱ কৰিলে যে, কান্দোনৰ শব্দটি যেন সিহঁতৰ ঘৰৰ কাষতে থকা হাবিৰখনৰ পৰা আহিছে।

সুমনে, অৱশ্যে ভূত-প্ৰেত এইবোৰ কথাও বিশ্বাস নকৰে যদিও পৰিস্থিতিয়ে ভয় ভাবৰ খিতাপি এটা তাৰ মনত দিছে।

অৱশেষত, সুমনে তাৰ কাষতে থকা টৰ্চ লাইটো ল'লে আৰু দুৱাৰখন খুলি সেই কান্দোনৰ সুৰৰ ফালে অগ্ৰসৰ হ'ল।

সি অলপ দূৰ আগবাঢ়ি দেখা পালে যে, হাবিৰখনৰ চৌহদৰ কাষতে থকা আঁহত গছজোপাৰ তলত এজনী ছোৱালীয়ে বহি অলপ অলপ ভয়াতুৰ মাতেৰে কান্দি আছে। তাই দীঘল চুলিকোছা আউলি-বাউলি থৈ থকাৰ বাবে সুমনে ছোৱালীজনীৰ মুখ দেখিয়ে নাই পোৱা। সুমনে নিজৰ মনত সাহস গোটাই ছোৱালীজনীৰ কাষলৈ গ'ল আৰু সুধিলে—

“ইমান ৰাতিৰ এই নিজান আৰু আন্ধাৰ ঠাই খনত বহি তুমি কি কৰি আছা।”

তাৰ কথা শুনি ছোৱালীজনীয়ে কান্দি থকা বন্ধ কৰিলে, কিন্তু তাই মুখেৰে একো মাত নিদিলে। ইমান ৰাতি বেলাত

অকলে নিজান ঠাইত থকা দেখি সুমনে ছোৱালীজনীক ক'লে।

ব'লা নিশাটো মোৰ ঘৰতে থাকিবা।”

কথাষাৰ শুনি ছোৱালীজনীয়ে বহাৰ পৰা থিয় হ'ল আৰু সুমনৰ পিছে পিছে গৈ থাকিল। ঘৰ পোৱাৰ পাছত সুমনে তাইক আলহী কোঠাটো দেখুৱাই ক'লে, ‘বহু ৰাতি হ'ল, শুই যোৱা এতিয়া। পুৱাৰ ভাগত সকলো কথা ভাঙি-পাতি পাতিম।’

এইবাৰো তাই মুখেৰে একো মাত নিদিলে। তাইৰ দীঘল আৰু ঘন চুলিকোছা অসংযত আৰু আউলী-বাউলী হৈ থকাৰ বাবে সুমনে তাইৰ মুখখন তেতিয়ালৈকে দেখাই নাপালে।

কথাখিনি কৈ সি সেই কোঠাটোৰ পৰা ওলাই আহিল। ভাৰাক্ৰান্ত মনেৰে সি নিজৰ বিছনাখনত বাগৰি পৰিল। ভাগৰ লাগিছিল যদিও তাৰ টোপনি নাছিল। নানা প্ৰশ্ন তাৰ কৌতূহলী মনত ঘূৰি ফুৰিবলৈ ধৰিলে।

“ছোৱালীজনী কোন? ক'ৰ?

ইমান ৰাতি তাই তাত কি কৰি আছিল?

চুলিখিনি কিয় ইমান ভয় লগাকৈ থৈছে?

মুখৰ কিয় মাত নাই?”

সি বিচনাত ইকাটি সিকাটি কৰি পৰি থাকিল। কামটো বাৰু সি ভাল কৰিলেনে বেয়া কৰিলে। অচিনাকী ছোৱালী এজনী এনেকৈ ঘৰত সুমুওৱাটো ভাল কথা হৈছে জানো? কিন্তু ৰাতি হাবিৰ মাজত তাইক অকলে এৰি থৈ অহাটোও ভাল কথা নহয়। যি কি নহওক, ৰাতিপুৱা সকলো কথাৰে সমাধান ওলাব। এইবুলি নিজকে সান্ত্বনা দি সুমনে শুবলৈ যত্ন কৰিলে।

এনেকুৱাতে ঢপকৈ শব্দ কৰি বাহিৰৰ লাইটকেইটা নুমাই গ'ল। সি কাণ উনালে বাহিৰত সোঁ সোঁ কৈ বতাহ বলিছে। ধুমুহা— ক'তা অলপ আগলৈকেতো আকাশ ফৰকাল আছিল। সুমনৰ এইবাৰ সঁচাসঁচিকৈ ভয় লাগিবলৈ ধৰিলে।

তেনেতে সি লক্ষ্য কৰিলে যে, সি শুই থকা ৰুমটোৰ দুৱাৰখন কেৰ্কেৰ্, কৰি, যেন শব্দ কৰি আছে হঠাৎ দুৱাৰ নিজেই নিজে খোল খাই গ'ল। যেন এক অদৃশ্য শক্তিয়ে দুৱাৰখন খুলি দিলে। ততালিকৈ সি চাৰিওফালে চালে কিন্তু একো দেখা নাপালে। ভয়ত কি কৰিব কি নকৰিব ভাবি সি ছোৱালীজনী থকা ৰুমটোলৈ গ'ল। সি গৈ দেখিলে ছোৱালীজনী বিছনাত নাই। এইবাৰ তাৰ খুব ভয় লাগিল। শীতৰ ৰাতিটোত তাৰ কপালত বিন্দু বিন্দু ঘাম বিৰিঙি উঠিল। তেনেতেই - পিছফালৰ পৰা এটা মাত ভাঁহি আহিল।

‘সুমন.....

সুমন....,

‘মই তোমাৰ বিমি’। হয় সি ঠিকেই শুনিছে। এয়াটো তাৰ প্ৰেয়সী বিমিৰ মাত।

তাৰ মনলৈ প্ৰশ্ন আহিলে -

কিন্তু তাইৰ মাত কিয় শুনিব?

তাইৰ ঘৰ তাৰ ঘৰৰ পৰাটো বহু আঁতৰত।

আকৌ সি ভাবিলে - হয়তো মই অলপ বেছি ভাবি থকাৰ বাবে তাইৰ মাত শুনি পাইছোঁ।

এইবাৰ সি ভয়ে ভয়ে পিছলৈ ঘূৰি চালে— হয়, এয়া বিমি তাৰ পিছফালেই থিয় হৈ আছে।

তাইক দেখা পাই, সুমনে আধাফুটা আধানুফুটা মাতেৰে ক'লে—

বি..... মি.....

তু..... মি...

“মোক বচোৱা সুমন - মই তোমাক বহুত ভাল পাওঁ সুমন।”

কথাখিনি কৈ থাকোঁতে থাকোঁতে বিমি এক দানৱীয় সত্বালৈ পৰিণত হ'ল। পিছমুহূৰ্ততে তাই মজিয়াত আঠুকাটি সুমনলৈ চালে। দুচকুত তাই জীঘাংসা, ঘৃণা আৰু হত্যাৰ লালসা। সুমন শিয়ৰি উঠিল।

‘বিমি’ সুমনে অস্ফুট স্বৰেৰে মাতিলে। ই কি, বিমিৰ ঠাইত দেখোন অচিনাকি ছোৱালীজনী। চুলিখিনিৰে বৈ অহা টোপটোপ তেজেৰে মজিয়া ৰাঙলী কৰি পেলাইছে। তাই অটুহস্য কৰি উঠিল। কি বীভৎস— সুমনে পলাব খুজিও পলাব পৰা নাই। কিহবাই যেন তাক জোৰকৈ মজিয়াতে বান্ধি ৰাখিছে। এইবাৰ ছোৱালীজনী তাৰ কাষলৈ আগবাঢ়ি গ'ল - তাই বিকৃত মাতেৰে কৈ উঠিল, “হাঃ হাঃ সুমন - তোমাৰ বিমি মোৰ কবলত। তাইক বচাব খুজিও লাভ নাই। এতিয়া মৰিবলৈ নিজেও সাজু হোৱা”। তাইৰ হাতৰ দীঘল দীঘল নখেৰে সুমনৰ বুকু ধিয়াই খেদি আহিল।

চিঞৰ এটা মাৰি কিহবাত উজুটি খাই সুমন বিচনাত উবুৰি খাই পৰি গ'ল। আৰে - সি দেখোন বিচনাত শুই আছে। ইতিমধ্যে খিৰিকীৰ ফাঁকেৰে পুৱাৰ কোমল ৰ'দ সোমাই আহিছে। ৰ'দৰ পোহৰত সকলোবোৰ ইমান সহজ-সুন্দৰ। ৰাতিৰ বিভীষিকাৰ লেশ মাতও নাই। সি বাৰু সপোন দেখিছিল নে, নে সঁচাই কিবা ভৌতিক ঘটনা ঘটিছিল? অথচ নিশাৰ ঘটনাটো জলজল পটপটকৈ সি দেখিছিল। কিছূমান কথা চিন্তা কৰিবলৈ এৰি দিলেই ভাল। আজি মাকহঁত পাবহি। সি সুহুৰিয়াই সুহুৰিয়াই পদূলিলৈ ফৰকাল মনেৰে ওলাই গ'ল। ■□

এটা ঘৃণনীয় সিদ্ধান্ত

■ নয়নমণি গগৈ

ক্ষুণ্ণকৰ ভোজ খাওঁতা নাই। কথাষাৰ অনবৰতে আইতাই কৈ থাকে। এই কথাষাৰ যে ইমান সাঁচা হ'ব সেয়াহে ভবা নাছিলোঁ। আজিকালি জীৱনটোলৈও বহুত প্ৰশ্ন থাকে। সুখ শান্তিৰে ভৰি থকা ঘৰ এখন ভাঙি থানবান হ'বলৈ এক মুহূৰ্তও নালাগে। সৌ সিদিনাই দেখিলোঁ আগদিনালৈকে হাঁহি স্মৃতি কৰি বজাৰলৈ যোৱা মানুহজন পিছদিনা নাই। ইমান অনিশ্চিত জীৱন, অনিশ্চিত সময়। তথাপি জীৱন ৰৈ নাযায়। নিজৰ বাট কাটি জীৱন আগবাঢ়ি গৈ আছে। এনে এটা সম্ভাৱনাৰে ভৰপূৰ জীৱন দেৱাংগীয়ে এক লহমাও নভবাকৈ শেষ কৰি দিলে ভাবিলে মনটো কেনেবা কেনেবা লাগে।

দেৱাংগী মোৰ বৰ ভাল বন্ধু আছিল। আছিল বুলি ক'বলৈ এতিয়াও সত নাযায়। তাই যেন এতিয়াও আমাৰ লগত আছেই। পঢ়াশুনাত মেধাৰী ছোৱালীজনীয়ে যোৰহাটত ইঞ্জিনিয়াৰিং পঢ়িবলৈ ছিট পাইছিল। শৈশৱৰ লগৰী তাই। একেলগে খেলিবলৈ যোৱা, টিউচন কৰা, অলৈ তলৈ একেলগে যোৱা এইবোৰৰ মাজেৰেই আমি ডাঙৰ হৈছিলোঁ। কেৱল প্ৰেমত প্ৰভাৱিত হৈয়েই তাই যে এনেকুৱা এটা সিদ্ধান্ত ল'ব সেয়া আছিল আমাৰ সপোনৰো অগোচৰ। হয় প্ৰেম প্ৰয়োজনীয়। কিন্তু জীৱনতকৈ বেছি নহয়। প্ৰেম জীৱনৰ এক সৰু অংশহে। জীৱন তাতকৈ বহুত বিশাল। এই সাধাৰণ

সত্যটো বাকু তাই কিয় উপলব্ধি নকৰিলে। তাইৰ এই সিদ্ধান্তৰ বাবেই তাইৰ বাবে সকলো ত্যাগ কৰিব পৰা এহাল মাক দেউতাক, তাইক প্ৰাণতকৈ ভালপোৱা ভাই ভনীকেইটাৰ মুখৰ হাঁহি, মনৰ আনন্দ হেৰাই গৈছে। ইমান স্বাৰ্থপৰ হ'ব পাৰিলেনে তাই। কেতিয়াবা তাইলৈ বৰ মনত পৰে। কেতিয়াবা খং উঠে। অভিমানো জাগে।

তাইৰ মৃত্যুৰ ঠিক দুদিনৰ কথা। তাই আমাৰ ঘৰলৈ আহিছিল। যোৰহাটলৈ যোৱাৰ আগতে আমাক মাত এষাৰ দিবলৈ আহিছিল। আমি সেইদিনা ভালেখিনি সময় একেলগে কটাইছিলোঁ। নানান কথা ওলাইছিল। তাইৰহে মনটো মুকলি নাছিল। খোৱা বোৱা কৰি ঘূৰোঁতে দেৰি হোৱা যেন দেখি মই তাইক থ'বলৈও গৈছিলোঁ। নতুন জীৱনটোলৈ তাইক শুভেচ্ছা দিওঁতেও তাই বিষাদেৰে আৱৰা হাঁহি এটাহে মাৰিছিল। আচলতে প্ৰেমিকক এৰি যোৰহাটলৈ যাবলৈ তাইৰ অকণো মন নাছিল।

পিছদিনা তাই কলেজত সকলোৰে লগত হাঁহি স্মৃতি কৰি আছিল। সকলোকে লগ কৰি তাই বিদায় লৈছিল। একেবাৰে শেষত তাই তাক লগ কৰিছিল। সি কেনেকৈ তাইক ইমান নিষ্ঠুৰভাৱে প্ৰত্যাখ্যান কৰিব পাৰিলে। সি তাইক কৈছিল যে “মই আৰু তোমাক ভাল নাপাওঁ, মোক পাহৰি যোৱা”.....।

দেবাংগী শিলৰ দৰে জঠৰ হৈ পৰিছিল। তাৰমানে অতদিনে সি তাইৰ সৈতে প্ৰেমৰ খেলহে খেলিছিল। নীৰবে তাই তাৰ ওচৰৰ পৰা আতৰি আহিছিল।

যিজনক তাই আটাইতকৈ বেছি বিশ্বাস কৰিছিল, আটাইতকৈ বেছি ভাল পাইছিল আৰু আটাইতকৈ বেছি সন্মান কৰিছিল। সেইজনেই এদিন তাইৰ অন্তৰৰ সকলোবোৰ থান-বান কৰি দিছিল। তাইক প্ৰতাৰণা কৰি। সেইটোৱেই হয়তো তাই সহ্য কৰিব নোৱাৰিছিল।

কলেজৰ শেষত তাই আমাৰ মাজৰে বান্ধৱী এজনীৰ ঘৰলৈ গৈছিল আৰু এদিনো ভাত খুজি নোখোৱা ছোৱালীজনী সেইদিনা ভাত খুজি খাইছিল আৰু তাৰ বাবে প্ৰত্যেকেই আচৰিত হৈছিল। তাত ভাত-পানী খাই সন্ধিয়া হ'বৰ সময়ত আন এজনী বান্ধৱীৰ সৈতে ঘৰলৈ উভতিল। এদিনো সন্ধিয়াত উলাই নোযোৱা ছোৱালীজনী সেইদিনা সন্ধিয়া ৭ বজালৈ ঘৰ পোৱাহি নাছিল। বান্ধৱীজনী আৰু তাইৰ দেউতাকে দেবাংগীক আধা বাট আগবঢ়াই

থৈ গৈছিলহি। তাই ঘৰলৈ গ'ল আৰু যোৰহাটলৈ যাবৰ বাবে যা-যোগাৰ কৰিছিল। ঘৰত সকলোৱে সেইদিনা একেলগে এসাজ খাইছিল। খোৱাৰ শেষত তাই বাহিৰলৈ গৈছিল, এটা ঘৃণনীয় সিদ্ধান্তৰে। সেয়েহে লগত নিছিল এবিধ অতি বিষাক্ত দ্ৰব্য.....।

তাই এবাৰো একো নভবাকৈ সেই দ্ৰব্যবিধ খাইছিল আৰু নিজৰ ৰুমলৈ আহিছিল। তাৰ পিছত প্ৰায় দুইমিনিটৰ পিছতেই এটা কান্দোনৰ স্বৰত “মা.....” বুলি চিঞৰি উঠিছিল। সকলোৱে গৈ দেখিছিল এটা ভয়ানক দৃশ্য। তাই যত্ননাত চটফটাই মজিয়াত পৰি আছিল। মুখেৰে কেৱল তেজৰ সোঁত বৈ থকা এটা ভয়ানক দৃশ্য। যিহাল পিতৃ-মাতৃয়ে সৰুৰে পৰা তেওঁলোকৰ পুত্ৰীৰ যিখন মুখত তাইৰ জন্মৰ আৰম্ভণিৰে পৰা হাঁহি, ফুৰ্তিৰ লগতে সকলোবোৰ দেখি আহিছিল। সেইদিনা হঠাতে তেনে দৃশ্য দেখি তেওঁলোকৰ অৱস্থা কাহিল হৈ পৰিছিল। তেজেৰে ৰাঙলী হৈ থকা অৱস্থাতে তাইক হস্পিতাললৈ নিছিল, কিন্তু আধা বাটতে তাই শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰিবলৈ বাধ্য হৈছিল। কেৱল এটা স্বাৰ্থৰে ভৰা আৰু তাইৰ সেই ঘৃণনীয় সিদ্ধান্তৰ বাবেই। সেই নিশাটো আছিল এটা অন্ধকাৰ আৰু বতাহ-ধুমুহাৰে ভৰা, আমাৰ টোপনি ধৰাত আমি শুইছিলোঁ আৰু তেনেতে আমাৰ খুড়ী এগৰাকীয়ে চিঞৰি চিঞৰি কান্দি কৈছিল যে.... দেবাংগী আৰু নাই.....।

আমি সকলোৱে আচৰিত হৈ কেৱল কান্দিবলৈ ধৰিছিলোঁ। তাই কেৱল ক্ষম্তকীয়া বেদনা লৈ এইখন পৃথিৱীৰ পৰা আঁতৰি গ'ল। মোৰ মুখত এটাই বাক্য “কিয়..... কিয় কৰিলি তই এনেকুৱা। তোৰ মা-দেউতাৰ লগত, আমাৰ লগত। কি নাছিলে তোৰ ওচৰত, এটা ল'ৰা আৰু ক্ষম্তক বেদনাৰ বাবে এই তোৰ গোটেই জীৱনটো আৰু মা-দেউতাৰ জীৱনটো শেষ কৰি পেলালি।” ইয়াৰ বাবে দোষী কেৱল সেই ল'ৰাটো, তাই নিজে আৰু তাইৰ সেই সিদ্ধান্তটো।

দেবাংগীৰ কথা মনত দুখ দিয়ে। তাইলৈ খণ্ডে উঠে। মই আজিকালি ভাবো— মানুহৰ জীৱন ভগৱানৰ অৱদান। গতিকে জীৱনটো শেষ কৰাৰ অধিকাৰ আমাৰ কাৰোৰেই নাই। প্ৰত্যেক প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাই এইটো ভবা উচিত যে, মানুহৰ মন, মৰম আৰু বিশ্বাসৰ সৈতে খেলিবলৈ কাৰোৰে অধিকাৰ নাই। তাৰ উপৰি কাৰোবাক আটাইতকৈ বেছি ভালপোৱাৰ দাবী কৰাৰ ক্ষমতা আছে যদি বিচ্ছেদৰ পিছত সেইজনৰ পৰা আঁতৰি থকাৰ পৰাৰ ক্ষমতাও ৰাখিব পাৰিব লাগে। ■□

গল্প আৰু
শিল্প

The Twin Sister

■ Priya Chatterjee

They have been oddly pleasant and everything went smoothly. Gladia had a hope tonight her weekend life will be rebuilt. She wore her favorite maroon dress with a single neckpiece. she wore stiletto heels though she wasn't comfortable. But she wanted to make an impression. Her turquoise green clutch was in a death grip in her hand. She was fidgety to meet her husband who was about to divorce her but Gladia still held to the hope that she could reconcile with him. Gladia was on her way to the restaurant where they were supposing to meet. Despite a calm day, the evening wasn't in her favor. It was drizzling and who knew it might turn into a heavy downpour. So, she walked as fast as she could. Gladia was sure she was getting several shoe bites. But she through that compromises were necessary sometime. Finally, the neon lights of the restaurant came into her view. So, after taking a deep breath Gladia walked through the door.

At first, she just stood at the entrances admiring the classy set up of the place. There were several tables with a lavish set up on them and a huge chandelier in the center of the room. The walls were painted in beige and was having a calming effect on her. The manager approached her and took her to the table. Gladia knew that she was early, so she ordered coffee for herself. Caffeine would help her cold and nervousness. She held the cup in her freezing palms letting the warmness seep in. suddenly, she heard shuffling of chairs and she turned to look at the source of curiosity. There in her long overcoat and boots stood Gladia's twin sister Nadia. Gladia waved at her and Nadia took her seat in front of her. Nadia was someone who always stood up for the right. And by the looks of her, she was about to give a piece of her mind to Gladia. Nadia said, "why are you so depressed up?". "Aman likes when I am well

prepared." Nadia scoffed and spoke. "He is divorcing you, fortunately". Gladia wasn't interested in the conversation. Nadia said, "listen, you will demand alimony. Do you want me to stay with you?". Gladia blurted out, "Now, he won't like that". With a smirk Nadia said, "That is because I have a backbone". With this Nadia leaves Gladia sitting alone again.

Tears gathered but Gladia refused to let them go. Aman seemed in hurry and as soon as sat he asked Gladia to sign the papers. She was disappointed that he didn't ever notice her efforts. Still, she said, "we can reconcile and make necessary adjustment". Aman snorted, "you are not worthy of anything". Gladia's temper escalated, "if that's what you want, I will sign but I have alimony demand". Her husband was taken aback by the change in her mood. He hit his hand on the table and seethed out, "I will not pay a penny". Gladia was relieved that Aman left she didn't want to create a scene. She paid the bill and left outside on the road; she could vent out her emotions. She started sobbing but then she heard a piercing scream particularly mal. She followed the sound and reached a dark alley.

She gasped and her eyes dilated, Nadia was standing near the lifeless body of her husband. There was a knife stuck inside his chest and blood was whooshing out. Gladia looked at Nadia and asked, "why did you kill him?". But Nadia just gave an evil grin. Gladia closed her diary with the last line. she still remembered that wicked smile. She jumps up when the guard bangs on her door. He slipped her lunch through an opening but doesn't leave. He asked her in a mocking tone. "What is the story of the day?". Gladia was annoyed, "it is the truth. I didn't kill my husband my sister did. I didn't know why I am here". The guard was used to such denial. "you are in a psychiatric ward sort of person." Gladia lost her patience, "why don't you find Nadia?". The guard said, "we can't find her because she doesn't exist. Your sister died in an accident when she was ten years old but you survived it. Though I don't blame you much for stabbing your husband. He had a track record of being abusive". Gladia couldn't believe her fate, "I am not sick." Maybe such tragic events affected you mentally. Have a good day! Gladia ". And Gladia stood alone in her cell room. ■□

A Living Hell

■ Parishmita Mahanta

In the time when there is not much emotions in families but rather every teenage boy and girl having a handheld device in their hands. Joon, being the only child of her parents, she always got what she needed in times no matter how much her parents need to sacrifice. But they always taught her that everything has its own perks and disadvantages of uses. She understood it as every child would understand in their childhood. But she didn't know how bad was the era that she was born in and how she was going to change because of this.

Everything was going great in the lives of every people but then the innovation of new gadgets and technologies came in and changed the lives of the human beings. It was basically aiming to make the lives of the people easy to live in and more relaxing unlike the burdens in the manual offices. Everyone was curious, including their offspring, was eager to know more and more about it.

Few years pass by, Joon was living a teenage life enjoying with her friends carrying mobiles and other gadgets showing how her parents let her take everything she desires but one thing she didn't know what effort her parents are putting to keep because this is what a parent do, "Give the best to their child no matter what". Joon on the other hand makes no mistake in showing off her stuffs to her friends reflecting its brand to them. She was also good at making her parents proud in her high school life getting good scores. That was the time when she had her first crush, her first love and also her first heartbreak but her mother never left her alone in this moment of time. She always supported and consoled her in whatever manner she could.

But as she reached the stage of adulthood, things didn't seem normal as it used to be. She was busy in social medias, office jobs and friends. On the other hand her parents always used to wait upon every night hoping that she would call. Even if her mother calls, she doesn't even talk her for a minute saying that she had her dinner and was busy at that moment. It was beginning

to become the only excuse that her mother use to hear every night. Joon, now began to forget all the festivities that she used to enjoy when she was a child.

The stage came when Joon was preparing a project presentation for her company and was busy in that. But then a call came from her mother, "Joon, its being a long time since we have talked for a while?" On hearing this she got angry and scolded her saying "I was in the middle of something important and now you are trying to remind me all those nonsense stuffs, please leave me alone", she quoted. The next day she was in an office party enjoying with her friends but then suddenly a call came from her uncle saying, "Joon, your mother is no more. She was suffering from a very bad disease and she wanted to talk to you for the last time but you responded in a bad manner". She was shocked listening to it and all her tears were falling containing all the regret.

She returned home greeting people that came to her mother's funeral consoling her. She was still in tears in her father's arms taking out her phone and calling to her mother's contact number wishing she could talk to her. ■□

THE AUTOBIOGRAPHY OF LOVE

■ Pratham Routh

So welcome readers. Didn't recognized me? Well, I am love, the exotic feeling that two persons share between themselves, which drives them to take care of each other and stay happy for each other endlessly and unconditionally. I know that people comment on me saying, "Love is full of pain". But, I ignore all those negative comments and I keep on proliferating my area and include more and more humans within my parameters of happiness and affection for one another. I know I can never furnish agony. I am completely pure and can take the form of anything for each other. Sometimes I become the smile in the face of two people who have crossed all their hurdles and finally reached their destination. Sometimes I

become the power of two people who have decided to meet each other's expectations. Sometimes I show my features in the hand of a mother who, with her full love and dedication cooks food for her family. Also sometimes I take the form of the sweat of a father who is working hard to earn a livelihood for his family. My features can be expressed in words as they always differ with situations and my various forms. But one thing is common in all situations that is I am always pure and the efforts done on my basis are as pure as me. They don't entail any egocentric motive. And if they do, I am not present in them.

Don't compare me with liking. Although I know that I can't exist without liking but liking is egotistical.

Sometimes, He can exist without me. I am pretty sure that all my intellectual readers like some or the other actor and actress and give it the name of mine. They are just playing with my identity. It is okay that when you love, you do like also. But, when you like, it is not necessary that you love. My area, although wide, but is limited. Sounds perplex right? I already told that my features are dynamic. It is wide for the ones who can actually analyze me but for the ones who cannot differentiate between me, liking, lust etc, my scope is too narrow to get within. Just think of your condition without your parents or if you are a parent, think your condition without your child. I am pretty sure it is no less than a nightmare for you but if you think the same with reference to your favorite actor or actress. It's not at all similar to the previous one. That's the difference between me and liking.

Yes, it is true that I do assay my followers. It is completely justifiable also. If you want to attain such a pure thing like me, it is necessary that you have to prove yourself. Isn't it? As the gold undergoes the heavy temperature and then transpired as a beautiful shining ornament to complement the beauty of a bride, similarly in order to wangle me, they too have to demonstrate their compassion for each other. Once they are able to reward defeat to fate and come to my boundary, I diffuse them within me. At that particular time, they are in complete serenity, in complete warmth of each other. Okay, I hope I have justified my reasons for testing my followers. But for sure, once they are able to pass all the tests, they are sure to attain me and fabricate a happy life, full of sweetness for them. I know you want to learn how to appear in the test. Isn't it? In order to appear in my test and pass that with good grades, the book that you have to study is your heart. The questions are set by your brain and the examiner is your soul who scrutinizes the similarities and differences between your heart and brain. And the results are submitted to me on the basis of which I decide whether to bestow my blessings upon you or not.

I know that you are thinking why can't you cheat in my exam. This is because you can never have a control upon me. You don't control me, I control you. Once I shower my magic upon you, you just get hypnotize. There was a village boy named Ranga who was educated enough and didn't wanted to marry any immature girl. But one day, as per the wish of the universe, he met a girl of 13 years and at the very moment I bestowed my magical effect upon him paramounting him to just become mad in her love. Finally he wasn't able to keep his word and had to marry that particular girl. Just imagine my power. So I hope your answer is given that why can't you apply your tricky art of cheating in my examination. It was once beautifully said that "If two souls are destined to meet, the Universe will always find a way to connect them". For this, the Universe too seeks my help. I am the ultimate power that can beat every obstacle. But you have to attain me. Once you attain me through passing all my tests, I fabricate gravels to cram the holes in your road of happiness. So always try to attain me rather than trying to control me.

So, by now I think that you have understood me fittingly. I think the words told by me will help you in many phases of your life. Always remember my quote, "I take birth in your heart and proliferate my nectar over you entirely that reaches your soul and your soul is hypnotized. You don't need to run after me. I'll automatically reach you when it's the correct time." Whenever you are in confusion due to differences between your thoughts of heart and brain, just close your eyes and chant my spell. It will definitely show you the correct way. I am not just a feeling. I am a power, an energy which not only tests you but also helps you to pass that test, to defeat fate by walking all the dark paths together with your loved ones and finally reach the door of my happiness and serenity. So, it's time to end my introduction with you all. Now, as you have understood me, I am sure you will be able to recognize me when I will reach you. Be ready my readers, I am soon going to take birth in your heart. ■□

The Dream and The Dream of Teaching

■ Neha Pandey

People consider teaching as an alternative career option. If we can't achieve our aim, then academics line is always there as plan "B". This story is also based on such an incident.

The summer season had arrived Ishana was a cheerful girl but that day the glitter in her eyes was missing. There was a strange anxiety in her face and why shouldn't it be? Her twelve standard result was supposed to be announced shortly.

As always, Ishana's mother went to temple to offer her prayer, her father went for work and her younger brother to school.

At 9'oclock in the morning

Ishana: O God! Please this time I want a good percentage. Next time I will work harder than before.

Mother (While returning home): What happened dear? What is your result?

Ishana: What 'Maa'? have some patience.

Lalita (Ishana's neighbour): Congratulations! congratulations! You have secured 82%.

Ishana (in her mind): So, what? I have not qualified the JEE, the result of which was declared previously.

[The sun had set. It was evening and Ishana was having dinner with her family.]

Father: You have done great job dear. No one in our family has secured such a high percentage.

Ishana: But there is no use. I did not pass the entrance test. So, I will not be able to get admission into an Engineering college.

Varun (brother): Do not worry 'Didi' but you should be happy with such a score. Her mother also agreed with Varun.

Ishana: Okay! That's fine. I won't pursue engineering as my career and I won't drop a year. Instead, I will go for academics, what do you all say?

[Everyone told her to do as she wished. Ishana thereafter did not study engineering she took admission for B.sc(honours) plus B.Ed in Narayan University. The time had passed away. The college was about reopen for the new batch. In the meanwhile, Ishana was busy thinking that she will complete her integrated course, become a teacher, and live an easy life.]

First day of college - 1/06/2016

Ishana: 'Maa,' it's enough for me. I am done with my breakfast.

Mother: How will it be like this? Take at least one more 'roti'.

Ishana: No, 'Maa' I will be late. I don't want to be late in the first day of my college.

Mother: Okay, Go slowly.

[Ishana reaches college. Amal sir's chemistry, Gopal sir's physics, Namita ma'am's biology and Krishna sir's English classes went well for Ishana. But Nandeshwar sir's maths class did not interest her much.]

Kavita (Ishana's senior): Did you enjoy your classes? How was the faculty?

Ishana: All the classes were fine. But I could not understand Nandeshwar sir's explanation. He teaches in a very different style.

Kavita: Oh! Yes. Beware of him and take coaching for maths.

Ishana: No, I have never taken any coaching or tuition since school.

Kavita: Okay, leave. Let us go and have ice-cream.

Ishana: Yes, yes, let's go.

[Few days passed. The first semester exam was knocking at the door]

Another day of Nandeshwar Sir's class

Ishana: Sir, the exam will start shortly if you explain the concept of logarithm once again...

Nandeshwar sir: If I explain, then what?

Ishana: If you explain again, then I will understand. I couldn't get the concept last time.

Nandeshwar sir: Go back to your tenth standard maths exam once again. Then the concept will be clear.

(The other students of the class started laughing.)

After that day, Ishana understands that she won't get any help from Nandeshwar sir. She decided to attend a coaching class for maths and secure good marks in it. She went to a coaching centre to enquire about course duration and other details. But Ishana and her fate were working in the opposite direction. The coaching centre faculties refused to admit a student in the middle of the semester.

Amidst a lot of tension, Ishana decided to focus on self-study. Sometimes, she took help from her friends and at times from her seniors.

(The exam commenced.)

The last day of 1st semester examination

Ishana: God, please save me today. The maths exam should go well.

Mother: You will be late, Ishana.

Ishana: Yes, I am coming.

Mother: Have your breakfast and go to appear for your exam. Don't be afraid. Be positive and something positive will only happen.

Ishana: Yes, 'Maa' you are correct. Namita ma'am also said these. But what I say, I haven't prepared well for the maths exam. Nandeshwar sir did not teach well and the coaching institute did not admit me. Now, you only say, what shall I do?

Mother: Be calm, dear!

Ishana: No, mother you don't know. If I don't pass even in one subject, I will fail the semester. Okay, now I am leaving.

Mother: Okay, bye!

(Somehow on the other, Ishana completed her maths exam.)

Few days passed and the result day was near. The result was announced and she checked her result, she started crying incessantly. Obviously, in such a star mark in all the subjects but failed in maths for just 6 marks. The flashbacks of Nandeshwar sir's classes appeared in her mind. How sis didn't clear even one of her doubts. She started abhorring his teaching style. She vaguely wanted to associate her failure with Nandeshwar sir.

[Tring, Tring, Tring - the alarm sounded]

Mother: Get up Ishana! How much will you sleep?

Ishana (Suddenly, she got up): Sorry 'Maa'! sorry.

Mother: What happened dear?

Ishana: Oh! I was dreaming all this while (She was munching to herself)

Mother: Dream! What Dream?

Ishana: Nothing, nothing 'Maa'. I had a very good lesson giving dream.

Mother: Oh! Say to me.

Ishana: Leave it. Actually, I want to be a very good teacher and teach my students with dedication.

Mother: What happened? Until yesterday, teaching was your alternative carrer option.

Ishana: But now I have realized the status of a teacher.

(Then she told her mother about her dream. The college, the teachers, especially the maths teacher were all part of her dream.)

Ishana: 'Maa' do you know? I don't want to become the Nandeshwar sir that I saw in my dream. Instead, I want to become such a teacher such that the dignity of the position of a teacher remains intact. 'Maa', now I can understand the state of mind of the students who have passed through my situation. I don't know how discouraged they may get. Maa, now you only think, I got star marks in all the subjects except maths. It may be that I am weak in maths. But to understand one maths formula, there are different ways, like Bipin sir used to teach us in class 10.

Mother: Yes, that's why he is a favourite teacher of all students, isn't it?

Ishana: Yes, 'maa', I was also such a fool that I thought teaching to be a job and that too an easy job. I don't want to increase the number of teachers like Nandeshwar sir. Now, the first and the last aim of my life is to become a good teacher.

Mother: Okay dear, but for that first you have to go to college.

Ishana: Yes, today is the first day of my college. Thanks to the dream I had just before this day. I no longer regret of not being able to become an engineer. I have chosen a better profession for myself.

The giver of knowledge is the greatest in this world. After that Ishana gets ready and goes to college with renewed enthusiasm. In future, she becomes a very famous professor. The students studying from her consider themselves as lucky. The students wonder as to why she is into teaching profession in spite of being so sensible and spectacular. Having knowledge ranging from computer to coding. They think as to why she didn't take up another job or have a start-up. The professor smiled and replied that the position of a teacher is the greatest and so he/she should be a doyen of knowledge. Teaching is not only a job on profession but a means of enlightening the lines of thousand of students and if this ray of knowledge doesn't reach properly, then students think of themselves as good for nothing. It's not that students fail always because of their insincerity or foolishness. Sometimes it happens as some teachers doesn't teach them well. Teaching students with different theories and examples enables them to get the concept.

The position of a 'Guru' is that of god, It's not and alternative or the last career option.

So, there's a saying in Sanskrit:

"Guru Brahma, Guru Vishnu,
Guru Devo Maheshwarah,
Guru Sakshat Parambrahma,
Tasmay Shree Guruway Namah"

Everyone can become a teacher with degree, but every teacher is a knowledge giver.

(Have my earnest reverence for this profession and want to be in this profession in future.) ■□

INTERVIEW

Rituparna Speaks (Envisioning a Genderless Society)

We had the wonderful opportunity to interact with renowned gender activist and social worker Rituparna Neog. They was kind enough to spare few moments and share with us their experiences on tackling gender discrimination and working towards a gender sensitive society.

Could you share your journey as an activist and speaker of the LGBTQIA+ community ?

My journey of activism started with a very personal note. I belong to a village in Jorhat, very rural area which is like 11 kilometres far from Jorhat town, I know the rural reality of people's life from my experience and know what it's like to be living in rural area and navigating life as a queer person. After my higher-secondary, I studied in Guwahati till masters and I started working there and then I found the space in Guwahati for my activism. I was always clear that we have to take our movement beyond city space to

rural reality. Probably I was waiting for someone to take up the work but then I felt why not me taking action? So, from that point of view I started working more proactively and focused on mobilising my community and in community building practice focusing on rural, small town in Assam for few years now. On that note I started mobilizing the community beyond Guwahati specially in upper Assam say Jorhat, Sibsagar, Dibrugarh, Tinsukia, Golaghat, Morigaon and some other parts of Assam, that's how Drishti: A Queer Collective was born and from there we started working with LGBTQIA+ community. We started giving public talks, awareness program, workshops on gender and sexuality in Assamese language because we were very clear about one thing that the work which we are doing it has to reach to the mass and to do so we have to do our work in local language that is Assamese language or we have to go to more local

languages in Assam, then only we can reach to more and more people. We started mobilising more people as we started reaching more colleges and universities in different parts of Assam, also we focused on leadership building of queer community. Now we have a team of fifteen leaders in our collective who take forward the work as Core Group of our collective. My work focus is concentrated on building feminist leadership among our community so that together we raise our voice for our rights which can lead all of us for gender justice.

What are your perspective towards gender stereotyping ?

So, gender stereotyping is one thing that is consciously or unconsciously done on everyday basis. In our daily life, be it in our family setup be indifferent institution setup like our education institute, our workplaces, in conversations, discussions, jokes everywhere we just do gender stereotype a lot of times. So, in my perspective, that we have to be more mindful about the kind of languages we use in our daily life. The kind of terminology we use, how we address people, how we see certain professions, how we see certain people, their work, their roles and responsibility and then how we are stereotyping and that stereotyping can happen in different ways like with clothing, the kind of work they do, and how we are trying to stigmatise the way they need to look and everything. So, we have to educate ourselves, we have to try to be more conscious stop gender stereotyping people. If we feel like 'Oh! I just did stereotype and I need to acknowledge it and tell myself that I will not repeat it. Acknowledging it and apologising is a good thing to do and it's okay to make mistakes but then we need to learn so there is always a way to learn, relearn and unlearn. So this is very important and how we are deconditioning ourself because everyone is

conditioned in this gendered society and that's how we make a gender stereotype and this is why I feel that we should be conscious and we should be mindful of the kind of language we used, the way we look at people and the kind of jokes we share and everything.

How can we achieve a gender-neutral society ?

This is not an easy question to answer, and it's not so easy to achieve it very soon also, but we have to work towards that goal, everyone has to work for that. And it starts with oneself like our own self, how much effort we are putting on ourself to be less patriarchal and less binary in our way of thinking, how we are trying to decondition ourself, taking stand for the right cause or how we are not afraid of speaking out loud if we see any wrong around us. So, it starts with us that's what I always say so we have to work on ourselves, we have to educate ourselves, we have to speak up and then within our family we have to have conversation, we have to talk and then from family if we can go to our neighbours, our villages, our neighbourhood family gathering, social events, social functions everywhere. If we consciously put effort may be slowly, we can progress towards gender neutral society but it's not that easy. But I am hopeful.

According to you, what is the importance of inculcating or creating awareness about gender sensitivity ?

Again, I will put emphasis on conversation how much we are talking, how much we are trying to understand each other, how much we are trying to reach more and more people. As I shared before, we first have to be a sensitive person and we have to educate ourselves. After that we have to put conscious effort to see and to look beyond the binary in intersectional way. It is important to create awareness about gender

sensitivity as our life starts with the question of whether a new born baby is girl or boy? On the basis of gender identity one person gets deprived of opportunity, education, equal rights and people face discrimination based on gender identity then how can we avoid a conversation about it?

Your library movement 'Kitape Katha Koi' is a great initiative promoting education in the rural areas. Please tell us more about it.

Project Kitape Katha Koi started with a personal note, because books and library gave me the safest space. When I faced bullying in high school, I use to go to the library everyday to get away from it and I found out that it was so wonderful that nobody was bullying me in the library. I could make friends with books, I felt books were listening to me as if we were talking. I was just happy among books and I found myself more resilient in my life as I realised the power of reading and power of books. This is the reason why I always wanted to take this power to more and more children and specially in my own village. I started Project KitapeKatha Koi in 2020 April as a story telling platform during lockdown. I use to read aloud to children in my village, and in 2021 august I started the first community library in my own village Ahatguri Gaon, Jorhat. There are now more than fifteen hundred books in the library and around 100 reader members come from five villages and one tea estate.

This is a free library and when we say free library, it means it is open to all and everyone can access without paying any money, it's totally free of cost. Why free of cost? Why its free? Why its for everyone? Because we believe that reading is a fundamental right for all of us and it has to be universal, free and accessible to everyone. So, we talk about the right to read and it's a part of free library movement in India. I'm part of Free Library Network India (FLN) as a board member and we are trying to say that we need more and more library in India which are free. I'm trying to take forward the work in north-east bringing more members to the network, leading the capacity building component within the network. Project Kitape Katha Koi advocate here in Assam for more and more free community library.

Thank you Chiranjib, for inviting me and giving me this opportunity to share my thoughts with DHSK commerce college, I feel really fortunate to be in the gender awareness programme in your college and that was a verry wonderful and beautiful moment for me and for all of us. The kind of response we got from the college community, it was really beautiful and I'm really thankful and also this is a wonderful opportunity for me to share my thoughts here. Thank you for interviewing me and having this conversation with me and I wish all the very best to you and all your colleagues and students' union. So, thank you so much. Satrangi Salam! ■ □

Friendship is the face of God

■ Nowas Kispota

"Friendship is nothing but a single soul dwelling in two bodies," a well-known verse of the time. The meaning of the verse is quite simple and clear, for those who read it with experience. But it seems to be tough and sophisticated to some who cling on to understand it with knowledge alone. Nevertheless, to be sure, the true meaning of a friendship is quite intense and profound in nature. My experience about true friendship is the one that solicits selfless venture unconditionally, explores the virtue of love by attaining the peak of love and stands ready to endure any sort of afflictions and torments. In fact, a true friendship is such that it will never think of stepping back when life is at its cost. Thus, we can say that true friendship exactly resembles God.

A genuine friendship is always based on truth. It is never blind. A true friendship always fulfils the moral duties of constructive criticism. People who are close to us know about our bad breath, but only a true

friend who loves us will tell us about it. In life's struggle and moment of crisis, It is true friendship who always helps us to withstand such trials. They are the persons who makes us smile in times of thunder and storm. Overall, if we see true friendship always wants our development and wishes best for us every time. They never want others to look down to you. Friends, being patients and understandable, always understands and respond positively. They are the person who are always besides us, always ready to help us and to sacrifice for us. Even if sometimes one person fails to understand his own friend for some reason, the later will still continue to understand. This is the best part of friendship. Within the heart of a true friend God resides.

"True friends are never apart; they are always together in spirit.

God is never apart; he is always together in spirit."

A Glorious Journey of Five Decades

(NSS DHSK Commerce College)

বৰ্ণালী

■ Rabi Das

"NSS", these three letters are very close to my heart. It has played a very vital role in my life. I have been engaged as an NSS volunteer of our college since 2019. I think that every youth of our nation should be aware of "NSS" and should have sufficient knowledge about it. So, I am presenting a brief note on NSS and also sharing my experience as a NSS volunteer.

After examination of the ideas of other countries in this field, the central advisory board of education (CABE), recommended that students and teachers should devote time to voluntary works. In 1958 Jawaharlal Nehru, considered the idea of social

service as a pre-requisite for graduation. He directed the Ministry of education to formulate a suitable scheme for the introduction of National Service Scheme into academic institutions.

INTRODUCTION :

The National Service Scheme (NSS), is an Indian government sector public service program conducted by the ministry of youth affairs and sports of the government of India. NSS is a voluntary organization of young people in college and universities, working for the welfare and development of the society and community to provide selfless service.

HISTORY :

After India achieved independence in the year 1947, the university grants commission (UGC), then headed by S. Radhakrishnan, had suggested the introduction of voluntary national service in academic institutions.

In May, 1969, a conference of students' representatives of universities and higher education covered by the Ministry of education and the university grant commission also agreed that a national service scheme could be an instrument for national integration. The planning commission sanctioned an outlay of 25 crores for the NSS, during the forty-five year plan, stipulating that the NSS should be a major project in selected institutions and universities. On 24th September 1969, the union education minister V.K.R.V. Rao launched the NSS, in 37 universities in all states. It had been further extended to all states and universities in the country, and also +2 level institutions in many states.

AIM & OBJECTIVE OF NSS :

The primary objective of NSS is development of the personality of students through community service. The program aims at initiating the idea of social welfare in students and to provide service to society without bias. NSS volunteers work to ensure that everyone who is needy gets help, and enhances their standard of living. Volunteers take part in various activities such as awareness, cleanliness, plantation, distribution and many more. NSS also aims to improve the personality of the students, so that they can take lead and direct the society towards the path of development. They also act as a bridge between the educated and uneducated masses and to serve the weaker section of the community.

NSS UNIT OF OUR COLLEGE :

The NSS unit of our college was incepted in the year 1969. It is affiliated to the NSS cell of Dibrugarh University. NSS was launched in the Honorable Mahatma Gandhi's birth ceremony year, 1969. DHSK Commerce college has been working continuously with NSS since its inception, with the major aim of providing opportunities to the students, to involve them in social activities and ultimately developing their personality. The strength of the NSS wing is 100.

LIST OF PROGRAM OFFICERS (Pos) TILL DATE :

- Prof. Safaaddin Ahmed
- Prof. Monomohan Das
- Prof. P.K. Sahu
- Dr. Bhupesh Bhagwati
- Prof. Sailen Gogoi
- Prof. Keshabnanda Haloi
- Dr. Ajit Goswami (present PO)

SIGNIFICANT ACTIVITIES UNDERTAKEN BY OUR UNIT :

• **CLEANLINESS ACTIVITIES:** The NSS unit organizes cleanliness campaigns within regular intervals, in order to make sure that the campus remains clean and also to make the volunteers and student aware

about cleanliness and its importance. The unit also organizes cleanliness campaigns in various other parts of the town.

• **BLOOD DONATION CAMPS:** Blood donation camps are also organized by our unit once or twice in a year. It helps the volunteers and students to know the importance of donating blood. These are organized in association with blood donation forum, blood banks and also various other voluntary NGO's.

SPECIAL CAMPS AND VILLAGE SURVEY PROGRAMMES :

The NSS unit of our college organizes a special camp in every session as a part of special activities of the volunteers. The special camps take place at adopted villages, primary or high schools or village or backward or underdeveloped areas. In these 7 to 10 days of camp, the volunteers participate in various activities such as survey, teaching, cleaning, plantation, awareness and many more. The main purpose of these camps is the welfare of the people in the backward areas as well as to make them aware about the current affairs of the state and educate them about the basic and important requirements to lead healthy life.

ENROLMENT DRIVE AND ORIENTATION PROGRAM :

New volunteers are being enrolled every year for which enrolment drives are conducted. After enrollment, orientation programs are organized in order to welcome the newly enrolled volunteers and make them aware about the rules and regulations, objectives and activity plan. Existing volunteers share their thoughts with the new ones and motivate them, so that they can be active throughout the session.

NSS DAY CELEBRATION :

NSS was launched on 24th September 1969. Therefore, 24th September each year, is celebrated as NSS foundation day. On this day, various activities are undertaken by the volunteers and many respected

personals and officials also joins us and share their views to make it memorable.

COLTH AND FOOD DISTRIBUTION PROGRAMS:

The NSS unit also undertakes cloth and food distribution at regular intervals, in order to help the poor and needy people of the town. Blanket distribution programs are also being undertaken.

QUIZ, SPEECH AND DEBATE COMPETITION:

In order to make the students aware about the current affairs and about important topics and events, various competition such as quiz, speech, debate, poster - making etc. are organized by the unit both in online and offline mode. These are undertaken in order to develop the interest among the students related to the topics and events.

PLANTATION ACTIVITIES:

On events like world environment day, plantation day, van Mahotsav etc. plantation activities are undertaken in college campus and other places in association with NGO's and VO's.

MY EXPERIENCE AS AN NSS VOLUNTEER:

Now, I would like to share my personal experience as an NSS volunteer. Within the period of three years, I have learned and experienced so much that it is not possible for me to mention it all here. In the year 2019, I enrolled myself as an NSS volunteer for the first time. At that time, I had very less knowledge about NSS. At first, I was very nervous as well as excited, whether I would able to participate in all the activities and complete it without failure. I had no idea about anything. But thanks to my senior, NSS- in charge and our program officer Dr. Ajit Goswami and our respected principal sir Dr. Khanindra Misra Bhagawati who guided me and motivated me.

I along with my fellow volunteers participated in many activities, and gained new experiences each time.

We got the opportunity to meet new people, learn from their experiences, know about underdeveloped sector of the town and condition of the poor people. Our unit undertook various activities in order to develop the deprived sector of the town, as well as underdeveloped villages. Celebrations of events like World AIDS day, national blood donation day, Van Mahotsav week, National Voters Day and many other important events left an everlasting impression of knowledge and experience. Luckily, I also got the chance to serve during COVID-19 vaccination programme, as VO-2(Vaccination officer-2). It was then that I met many officers from District Administration and was a huge learning experience.

During the session 2021-2022, with the recommendation and advice of our program officer, I took the responsibility as the students in-charge of our unit. Though, i am not that capable for leading a team of more than 100 volunteers, but our programme officer and my fellow volunteers motivated me for such a huge task.

Three years earlier, I was unable to deliver a speech properly, but now, thanks to NSS, I am leading a team of more than 100 volunteers. I also got the opportunity to attend various seminars and meetings held by District administration and also to participate in declamation contest at district level and other events.

These were some of my experiences as an NSS volunteer of DHSK Commerce College NSS unit. Hope you all had enjoyed reading it, and I expect that, it would motivate our upcoming generations, to know what NSS is and to contribute their service. The youth are pillars of our society. Their contribution will give our society a new destination towards development. NSS is such a platform, where one can develop their personality, learn many things as well as serve the society. I would request the students to enroll themselves as an NSS volunteer and give a new direction to our society. ■ □

INTER COLLEGE KHO KHO

*A Memorable Day
to Cherish*

■ Sangita Kumari

Dibrugarh University organizes inter college kho-kho competition every year. In 2021-22, the event was organized at Tengakhat College. As I was a part of DHSK Commerce College Kho- kho team, I got the opportunity to represent our college during that sport event. We practiced for almost four months from October to January with our ex-seniors Bishal Saha and Deboshri Bhattacharjee. They guided us as our coaches. Our seniors were very passionate about the game and their ability to get the best out of the team was a testament to their coaching method.

As a part of our preparation, we regularly practiced at Chowkidinghee field both in the morning and evening. The coach and other seniors helped us to prepare ourselves for the matches. Everyday we learnt something new-like team management, coordination, cooperation, game strategies etc.

In between these days we got injured many times but they taught us to stay straight and focused during the tough time. They also motivated us to never give up. It is said that one should enjoy the journey, as it is always better than the destination. It is so true. Everyone of us enjoyed the journey so much. We fell, rose and then again started with new zeal. Finally, we were ready for the match.

Before the first match, we were quite nervous. But we supported and encouraged each other. We said to ourselves- "Don't worry, everything will be alright. Stay focused."

Our first match was with Tinsukia College and in that match we won easily and marked our first victory. In the second match again, we won against KGN College and entered into the final match. This time we had to face Tengakhat College which had been the champion for last 3 years. Naturally we got nervous as Tengakhat College team was a well organized and strong team. We took deep breath and entered into the field. We tried our level best but could not make it. We had to be content with the second position. Losing the match but not losing the heart we came back with a promise to ourselves that

"We will have win the next time."

OUR TEAM :

1. Rupy Tamuli (Captain)
2. Bitaki Dihingia (Vice Captain)
3. Monikankana Sonowal
4. Prity Gurung
5. Anisha Swargari
6. Kavita Kumari

7. Sangita Kumari
8. Saroja Chetri
9. Pinjumoni Baruah
10. Poonam Chetia
11. Susmita Thapa
12. Gayatri Gogoi

Team Manager: Bishal Saha
Coach : Deboshri Bhattacharjee

President's Report

When I took admission in DHSK Commerce College my motive was to be GS one day, but due to the Covid situation, I lost that opportunity.

But Someone truly said “when you lose one opportunity, there are definitely better opportunities that God has chosen for you!!”

And that’s what happened with me, in 5th semester I got the opportunity to stand for President Post. Somewhere I was willing to stand, but that was not just easy, I approached my friends, they said “Ok you go for President we are with you” again I was like what if I won’t ??..... Then I first convinced myself, "Ok This is the time I will try my best to chase my dreams, not with the greed to earn vote but as a person to prove myself" .

I firmly believe that a leader is one who fulfils the requirements of his followers, and make them believe in You in such a way so that no one can hesitate to ask for anything, anytime. Courage comes in when you get motivation. For that I extend my heartfelt thanks to Gargi Dutta Mam and Dolly Gogoi Mam, whom I told once "Moi President khelim" and they believed in me, "Tumiye hoba upcoming President." They even started calling me 'Mr. President' in the class, and that touched my heart, encouraged me more and made me believe that no matter what would be the result but I'll give my best to keep their belief in me.

Then finally came the important day of my life it was 11th of December, the college campus was crowded with hundreds of students to cast their vote for the Students' Union Election. As the time was passing by, my heart beat was getting faster but deep down. I was a bit confident too. After that finally countdown started, the shouting of students for supporting other candidates was making me bit nervous. But at the same time, I heard the voice shouting my name “Amarpal, some were shouting Pajji” that again boosted my confidence.

And with everyone’s support, month’s hard work for dream, in such a competitive election, marked the best day of my life with everyone’s support.

I feel privileged to offer my heartiest thanks to all the students of our college who extended their splendid support to me and electing me as the president of DHSK Commerce College Student's Union 2021-2022.

It was 24th December when I officially took oath as the President in the presence of respected Principal Dr. K.M. Bhagawati Sir, all respected teachers, union members and the non teaching staff of our college.

I extend my sincere respect and thanks to our respected Principal Dr. K.M Bhagawati sir, respected Vice Principal Prasanta Das sir, Dr. Bhupesh Bhagawati sir, all respected teachers and the non teaching staff of our college who have been helping me in each and every task I tried to complete throughout my tenure.

Few days after the election, 58th College Week was near and as the president, my role was to conduct it successfully. It was Covid time, everyone hoped for it and already were prepared but taking permission was not that easy. Finally we got it from DC sir, just one day before the Cultural Rally.

During College week, I led the team with Game Secretary to organise Cricket Tournament among the students.

We, along with the teachers planned for E-classes which is needed in the digitalised world for the academic developments. We succeeded in conducting it smoothly in Library Hall.

Meanwhile with the support of Principal sir, we took initiative and signed the memorandum, and submitted to respected CM Dr. Himanta Biswa Sarmah sir stating the proposal for building of a Boys' Hostel for our College.

Again, time came for our farewell. Since past two years no farewell programme was held in our college due to Covid situation. "Amarpal tum hai toh farewell

isbar milega humlog ko", those words with hopes of batch mates pushed me to take permission for organising it and after many tries, we were able to organise it successfully.

Likewise, I tried my best to fulfill my responsibility. I was involved in every activity of the Students' Union. Meanwhile, I gained many experiences, got to learn a lot during my tenure.

Lastly, I beg sincere apology to everyone for any kind of deficiency in accomplishing my duties and responsibilities during my session. I always tried to accomplish my responsibilities as a President cum Student who knew what was the need of a student from our college.

And I believe that my duty was not just for the year 2021-22 but I will be there for the College for my whole Life as an Ex-President.

"I didn't get what I loved,

I got what I deserved"

"Be the Best of Your Version!!"

'Long Live DHSK Commerce College'

'Long Live DHSKCC Student Union'

Amarpal Singh.

Amarpal Singh

President

DHSKCCSU, 2021-2022

উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিত মহাবিদ্যালয়খনি প্ৰতিষ্ঠাৰ ক্ষেত্ৰত অহোপূৰুষাৰ্থ কৰা প্ৰতিজন ব্যক্তিকে মই আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। প্ৰকৃততে ঐতিহ্যমণ্ডিত ডিব্ৰুগড় হনুমানবজ্জ সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰিবলৈ পোৱাটোৱেই মোৰ বাবে অতি গৌৰৱৰ বিষয়। তাতে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উপ-সভাপতি পদত অধিষ্ঠিত হৈ ব্যক্তিগতভাৱে মহাবিদ্যালয়খনৰ বাবে কাম কৰিবলৈ পাই মই নিজকে অতিশয় ধন্য মানিছোঁ। কাৰ্যকালৰ খতিয়ান বুলি ক'লে কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিতে আমি ছাত্ৰ একতা সভাই একলগ হৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰীড়া-সাহিত্য আৰু সাংস্কৃতিক সমাৰোহটিৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ নৱাগত আদৰ্শী সভাখন সুচাৰুৰূপে পালন কৰোঁ। তাৰ পাছতে সৰস্বতী পূজা পালন কৰা আদি কাৰ্যসূচীসমূহ আমি ছাত্ৰ একতা সভাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ আটাইৰে সহযোগত সুচাৰুৰূপে পালন কৰোঁ।

ইয়াৰ পাছতে ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আন্তঃমহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ যোৱা দলটিক সাজু কৰাত সহায় কৰোঁ। তদুপৰি, মহাবিদ্যালয়ৰ সমস্যাসমূহ সমাধানৰ ওপৰতো গুৰুত্ব দিছিলোঁ, কিমানদূৰ সফল হ'লোঁ নাজানো, কিন্তু যিমান পাৰোঁ চেষ্টা কৰিছিলোঁ যাতে মহাবিদ্যালয়খনৰ পৰিৱেশ সুস্থ হৈ থাকে। যদিও মোৰ ভাগত নিৰ্দিষ্ট বিশেষ দায়িত্ব নাছিল তথাপি আন বিভাগীয় সম্পাদকসকলক যিমান পাৰোঁ সিমান সহায় কৰি ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যসূচীসমূহ সফলভাৱে ৰূপায়ণ কৰাত গুৰুত্ব দিছিলোঁ। এই এবছৰীয়া কাৰ্যকালত আমি বহু নজনা কথা শিকিবলৈ পালোঁ আৰু আমাৰ প্ৰতিটো কাৰ্য পৰিচালনা কৰাত দিহা-পৰামৰ্শ প্ৰদান কৰা শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয় তথা শ্ৰদ্ধা শিক্ষাগুৰুসকললৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ যাচিছোঁ। এই এবছৰীয়া কাৰ্যসূচীৰপৰা মই অনাগত ভৱিষ্যতৰ বাবে বহুখিনি প্ৰেৰণামূলক অভিজ্ঞতা অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ।

সদৌশেষত, মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা কৰ্তৃপক্ষক অন্তৰৰ পৰা কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ, আমাৰ কাৰ্যসূচীসমূহ সফলভাৱে ৰূপায়ণ কৰাত সহায় কৰাৰ বাবে। শেষত আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন যাতে ভৱিষ্যতে বহুদূৰ আগবাঢ়ি যায়, অধিক উন্নত মানৰ হয় আৰু নিজৰ ঐতিহ্য সদায় অক্ষুণ্ণ ৰাখিব পাৰে, তাকে অন্তৰৰ পৰা কামনা কৰিছোঁ।

জয়তু ডিব্ৰুগড় হনুমানবজ্জ সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।

জয়তু ডিব্ৰুগড় হনুমানবজ্জ সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।

Mohananda Moran

মহানন্দ মৰাণ

উপ-সভাপতি

ডি.হ.সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২১-২২

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

“জিকিবলৈ নহলেও শিকিবলৈ আগবাঢ়ি যা,
কষ্ট কৰিছ যেতিয়া তাৰ ফলটোও পাবি”

- অক্ষিত্ত বিৰাজ বাগলাৰী

সেইদিনা আছিল ১১ ডিচেম্বৰ, ২০২১, মোৰ জন্মদিনৰ পাছৰ দিনটো, প্ৰায় ছমাহ মানৰ কষ্ট, মনত প্ৰচণ্ড ভয় আৰু নিস্বার্থভাৱে মহাবিদ্যালয়ৰ হকে কাম কৰাৰ হেঁপাহ লৈ ২০২১-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ফলাফলৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ ১ নং শ্ৰেনীকোঠাত হেঁপাহেৰে বাট চাই আছিলো।

মুখৰ চিন্তাই যেন সকলো ব্যক্ত কৰি দিছিল, ফলাফল দিয়াৰ লগে লগে কেতিয়াও নকন্দা সেই ল'ৰাটোৰ চকুলৈ কেনেকৈ ইমান চকুপানী আহিল ধৰিবয়েই নোৱাৰিলো, লগৰ কেইজনমানেও খুব কান্দিলে। সেইদিনা গধূলি ফুৰ্তি কৰাৰ লগতে মনত কামবোৰৰ চিন্তা আছিল, কি, ক'ত, কেনেকৈ কৰিম যিহেতু এনেধৰণৰ কামবোৰ মোৰ বাবে একেবাৰে নতুন আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতিবোৰ সম্পন্ন কৰিব পাৰিম নে নোৱাৰিম এনে প্ৰশ্নও মনত উঠিছিল। কিন্তু মই নিজকে বহুত ভাগ্যৱান বুলি ভাবো কাৰণ মই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ জ্যেষ্ঠ শিক্ষাগুৰু ড० ভূপেশ ভাগৱতী ছাৰক মোক পথ প্ৰদৰ্শক হিচাপে পালো, মোৰ প্ৰত্যেকটো খোজত ছাৰে মোক সহায় কৰি মোৰ মনত উঠা সেই প্ৰশ্নবোৰ যেন সম্পূৰ্ণৰূপে সমাধান কৰি দিলে।

মই এই লিখনিৰ দ্বাৰাই ড० ভূপেশ ভাগৱতী ছাৰক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰো যিহেতু তেখেতে মোক সকলো দিশত আগবাঢ়ি যাবলৈ আৰু এজন ভাল মানুহ কেনেকৈ হয় তাৰ বাট বিচাৰিবলৈ সহায় আগবঢ়ালে। জনা বা নজনাকৈ মই মোৰ এই কাৰ্যকালত অনেক ভুল কৰিলো কিন্তু ছাৰে মোৰ প্ৰত্যেকটো ভুল ক্ষমা কৰি অৱশেষত বাট দেখুৱাই দিলে।

এতিয়া আহো মোৰ জীৱনৰ এটা বছৰৰ সেই যাত্ৰাৰ আৰম্ভনিলৈ -

“মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ” (৫ পৰা ১১ জানুৱাৰী) :-

১১ ডিচেম্বৰত নিৰ্বাচনৰ ফলাফল ওলাল, ২৪ তাৰিখে আমাৰ শপত গ্ৰহণ হ'ল আৰু আমি কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিলোঁ। তাৰপিছতে বছৰটোৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ কামটো কৰাৰ সময় আহি পালে। সেয়া হ'ল মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ। প্ৰত্যেকেই নিজৰ কামবোৰ খুব ভালদৰে কৰিলে। সকলোকে সহযোগ আৰু নেতৃত্ব কৰাৰ লগতে সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ দায়িত্বও আছিল। সেইসময়ত ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰত্যেকজন সদস্যৰ কষ্ট আৰু নিষ্ঠা কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰিম।

অবশেষত কামবোৰ ভালেই হ'ল আৰু সকলোৰে সহযোগত “মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহ”ৰ অন্ত পৰিল। যিহেতু সেইবাব মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ মাজতেই নৱাগত আদৰণি সভাৰো আয়োজন হৈছিল সেইবাবে ৬ জানুৱাৰীৰ নৱাগত আদৰণি সভা আয়োজিত কৰা হ'ল। ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত সেই অনুষ্ঠান আয়োজিত কৰা হ'ল আৰু সেই অনুষ্ঠানৰ মুকলি সভাত মই ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা আগবঢ়ালো। মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ অন্তিমটো দিন আমি আয়োজন কৰিব নোৱাৰিলো যিহেতু ক'ৰনা মহামাৰীত আক্ৰান্ত হোৱা লোকৰ সংখ্যা বাঢ়ি গৈছিল। বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ তৃতীয় দিনটোতে ক'ৰনা মহামাৰী বাবে অনুষ্ঠানবোৰ পিছুৱাই দিবলৈ কৈছিল যদিও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মনৰ উৎসাহ দেখি আমি অনুষ্ঠানবোৰ পিছুৱাই নিদিলো। ১১ জানুৱাৰীত মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ অন্ত পৰিল।

“গনতন্ত্ৰ দিৱস” (২৬ জানুৱাৰী) :-

গনতন্ত্ৰ দিৱসৰ দিনা পুৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মাননীয় ড০ কে. এম. ভাগৱতী ছাৰৰ দ্বাৰা পতাকা উত্তোলন কৰা হয় আৰু ছাৰৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু সকলেও দুআষাৰমান বক্তব্য আগবঢ়ায় আৰু কিছুমান সৰু সুৰা খেল যেনে - মিউজিকেল চেয়াৰ খেলি সেইদিনাৰ কাৰ্য্যসূচী সম্পন্ন কৰা হয়।

“সৰস্বতী পূজা” (১৬ ফেব্ৰুৱাৰী) :-

বিগত বছৰৰ দৰে এইবাবো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত সৰস্বতী পূজা আয়োজন কৰা হৈছিল।

ড০ অজিত গোস্বামী ছাৰৰ গাড়ীৰ পূজাৰ আগদিনা সা-সামগ্ৰী অনা, বাতি দেবীলৈকে পূজা মণ্ডপ সজোৱা সেই সময়বোৰ সদায় বৰ মনত পৰিব।

পূজাৰ দিনা “খিচিড়ী”ৰ কাৰণে শাৰী পাতি থকা সেই ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ মুখ কেইখন চাগে চিৰদিন মনত থাকি যাব।

সেই সময়ত ‘জিতেন দা’ আৰু ‘বিশ্বনাথ দা’য়ে আমাক যিখিনি সহায় কৰিছিল তাৰ বাবে মই তেখেতলোকৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰ'ম।

“যুৱ মহোৎসৱ” (১ এপ্ৰিলৰ পৰা ৪ এপ্ৰিল) :-

যুৱ মহোৎসৱৰ সকলো দায়িত্ব মই আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ‘সাংস্কৃতিক সম্পাদক কৌন্তভ গগৈলৈ আগবঢ়াই দিলোঁ আৰু মুঠ ২৫ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে “যুৱ মহোৎসৱ”ত অংশ গ্ৰহণ কৰিলে আৰু মহাবিদ্যালয়লৈ সুনাম কঢ়িয়ালে।

“বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস” (৫ জুন) :-

বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱসৰ কাৰণে মই আৰু মোৰ সহপাঠী

“আলোচনী সম্পাদক” চিৰঞ্জীৱ সোনোৱাল দুয়োৰে মিলি এক নতুন পদক্ষেপ লোৱাৰ চিন্তা কৰিলো। চিন্তা কৰিলো এনে এক প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাৰ যিখন কেৱল পৰিৱেশৰ ওপৰত হওঁক আৰু প্ৰত্যেক বৰ্ষৰ “বিশ্ব পৰিৱেশ” দিনা সেই পত্ৰিকাখনৰ এক নতুন সংস্কৰণ প্ৰকাশ হওঁক। মোৰ পথ প্ৰদৰ্শক ড০ ভূপেশ ভাগৱতী ছাৰ, সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয় আৰু মোৰ বন্ধুসকল, সকলোৰেই সন্মানত আমি সেই আলোচনীখন প্ৰস্তুত কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো।

মই লগতে মোৰ বন্ধু চিৰঞ্জীৱ সোনোৱাল, পূজা ঘোষ আৰু অৰিনাশ ঠাকুৰে মিলি প্ৰায় ১০ দিন মানৰ কষ্টৰ পাছত সেই পত্ৰিকাখন প্ৰস্তুত কৰি উলিয়ালোঁ। ৫ জুন “বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস”ৰ দিনা আমাৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ হাতেৰে ‘বসুন্ধৰা’ নামেৰে এই প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাখন উন্মোচন কৰা হয়। উল্লেখযোগ্য যে ইয়াৰ নামাকৰণ কৰিছিল ড০ ভূপেশ ভাগৱতী ছাৰে।

“স্বাধীনতা দিৱস” (১৫ আগষ্ট) :-

স্বাধীনতা দিৱসৰ দিনা প্ৰত্যেক বছৰৰ নিচিনাকৈও পতাকা উত্তোলন হৈছিল আৰু সৰু-সুৰা খেল ধেমালিৰে কাৰ্য্যসূচী সমাপ্ত কৰা হৈছিল।

বাকী কামবোৰ সমান্তৰালভাৱে “আন্ত মহাবিদ্যালয়” প্ৰতিযোগিতাবোৰ চলি আছিল আৰু বহুকেইজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মহাবিদ্যালয়ৰ হকে সুনাম কঢ়িয়ায় আনিবলৈ সক্ষম হ'ল। মহাবিদ্যালয়ৰ ‘ক্ৰিয়া সম্পাদক’ প্ৰেম প্ৰকাশ তিৱাৰীয়ে প্ৰত্যেকটো কামতে নিজৰ মনে-প্ৰাণে চেষ্টা কৰিছিল আৰু সেইবাবে মই তেওঁকে অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ, কাৰণ তেখেতৰ অবিহনে হয়তো সেই সুনামবোৰ নাহিল হয় বা আহিবলৈ কষ্ট হ'ল হয়।

মোৰ কাৰ্য্যকালত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত জেণ্ডাৰ চেম্পিয়ন ক্লাবৰ শুভাৰম্ভ কৰা হয় আৰু কেইবাগৰাকীও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক জেণ্ডাৰ চেম্পিয়ন বেজ প্ৰদান কৰা হয়।

২০২২ বৰ্ষৰ “নৱাগত আদৰণি সভা”, চূড়ান্তবৰ্ষৰ দাদা বাইদেউসকলৰ “বিদায় সভা”, শিক্ষাগুৰুসকলৰ বাবে “শিক্ষক দিৱস” আৰু কেইটামান সৰু সৰু কামেৰে আমাৰ কাৰ্য্যকাল সমাপ্ত হোৱাৰ সময় হ'ল। অন্তিমটো ডাঙৰ কাম আছিল “শিক্ষামূলক ভ্ৰমণ”। ৮০ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক নেতৃত্ব কৰি আৰু ড০ সত্য ৰঞ্জন দলে ছাৰৰ সহায়ত আমি ৮০ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মানালী, কুল্লু কাচললৈ এটা শিক্ষামূলক ভ্ৰমণত ওলালো ৪ অক্টোবৰৰ দিনা। আৰু ১১ দিনৰ যাত্ৰাৰ পাছত আমি সেই যাত্ৰা সম্পন্ন কৰো ১৫ অক্টোবৰত। চাওঁতে চাওঁতে দিনবোৰ পাৰ হ'ল আৰু নৱাগত

ছাত্ৰ একতা সভাৰ শপত গ্ৰহণৰ দিনা আনুষ্ঠানিকভাৱে আমাৰ কাৰ্য্যকাল সমাপ্ত হয়।

মই ডিব্ৰুগড় হনুমানবন্ধ সূৰুজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় পৰিয়াল বৰ্গৰ সকলো সদস্য-সদস্যাক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰো কিয়নো তেওঁলোকৰ অবিহনে মই মোৰ জীৱনৰ এই পাহৰিব নোৱাৰা সময়খিনি নাপালোহেতেন।

বহুতো নজনা কথা শিকিলো, ভাল ভাল মানুহ লগ পালো, ড০ ভূপেশ ভাগৱতী ছাৰৰ পৰা এজন ভাল মানুহ কেনেকৈ হয়, সময়ৰ কিমান মূল্য সেইটো শিকিলো।

দুজন মানুহৰ আগত কথা ক'ব নোৱাৰা ল'ৰাটোৱে আজি শ-শ লোকৰ আগত কথা ক'ব পৰা ক্ষমতা লাভ কৰিলোঁ, কি ভাল কি বেয়া সেই কথা চিন্তা কৰিব পৰা হ'লো, আৰু সময়ৰ কাম যে সময়ত কৰিব লাগে সেইটোও বুজিলো। আৰু বিশেষকৈ কৰবাত অলপ মূৰ দোৱালে যে মানুহ সৰু হৈ নাযায় সেইটো বুজিলো।

মই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড০ কে. এম. ভাগৱতী ছাৰক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছো যিহেতু

ওপৰত ব্যক্ত কৰা প্ৰত্যেকটো কামতে ছাৰে মোক ওতঃপ্ৰোত ভাৱে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়ালে, নজনা কথাবোৰ শিকালে, ভুলবোৰ আঙুলিয়াই দিলে।

লগতে প্ৰাক্তন উপাধ্যক্ষ অধ্যাপক প্ৰশান্ত দাস ছাৰ আৰু বৰ্তমানৰ উপাধ্যক্ষ অধ্যাপক শৈলেন গগৈ ছাৰ আৰু প্ৰত্যেকজন শিক্ষাগুৰুক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আৰু বিশেষকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোকে অন্তৰভৰা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো, যিহেতু তেওঁলোকৰ কাৰণেই মই ইমানখিনি আগবাঢ়িব পাৰিলো আৰু আজি মোৰ যি পৰিচয় সেয়া মাথো তেওঁলোকৰ কাৰণেই। মই সদায় বিচাৰিছিলো আৰু সদায় বিচাৰো যে যিদৰে মোৰ বেয়া সময়ত তেওঁলোক মোৰ লগত আছিল, সেইদৰে মইয়ো তেওঁলোকৰ বেয়া সময়বোৰত লগত থাকিব পাৰো, এতেকে, মোৰ অনুৰোধ, মই কৰিব পৰা যিকোনো সহায়ৰ বাবে যেন তেওঁলোকে মোক মনত পেলায়

জয়তু ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।

জয়তু ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।

Amrit Phukan.

অমৃত ফুকন

সাধাৰণ সম্পাদক

ডি.হ.সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ

একতা সভা, ২০২১-২২

Asst. Union Secretary's Report

I offer my heartiest thanks to all the students of DHSK commerce college who extended their splendid support to me in getting elected as the Assistant Union Secretary of DHSK commerce college Union.

The excitement of winning election is beyond expression. It was a memorable event of my life.

I took the oath as Assistant Union Secretary and had Dr. Jaidev Gogoi sir as chief advisor and Prasenjit Gogoi sir as Prof.-in-charge.

After being elected as the Assistant Union Secretary, I helped all the newly elected union members as well as the students. With the guidance of the Prof.-in-charge we organized many programmes in the college.

During 58th Annual college week, I had to conduct various activities and had to organize different ceremonial programmes in association with the Students' Union body.

As Assistant Union Secretary I accomplished various tasks with the co-operation of the professors and all the students. Before concluding my report, I extend my sincere respect and thanks to our respected Principal Dr. K.M. Bhagawati sir, Ex-Vice Principal Prasanta Das sir, Vice Principal Sailen Gogoi sir, my chief advisor, Prof-in-charge, all respected professors and the non- teaching staff of our college.

Lastly, I beg sincere apology from everyone for any kind of breach in accomplishing my duty and responsibilities during the session.

Long live DHSK Commerce College.

Long live DHSK Commerce College Student's Union.

*Benzina
Sonowal*

Benzina Sonowal
Asst. Union Secretary
DHSKCCSU, 2021-2022

Magazine Secretary's Report

"It would be a once in a life time experience, and you've got all the qualities which would benefit our college and our college magazine." With these words of Amrit, I started my journey of being Magazine secretary of DSK commerce college for the session 2021-22.

On 11th December 2021, with God's grace and with the love and support of the students, I was elected as Magazine Secretary of DSK Commerce College. There were lots of people to support me and most precisely a friend of mine called Avinash Thakur.

I was catching up with huge responsibilities, then all of a sudden College Week came into picture. Everybody was assigned their roles, and my part was to conduct literary events such as poem writing, essay writing, poem recitation etc.

Debate and quiz competition was assigned to Kaustuv Gogoi, Welfare & Cultural Secretary, but due to

some unavoidable circumstances those events were later conducted by me.

On the occasion of World Environment Day, we published a wall magazine "Vasundhara" with the help of Amrit Phukan (Union Secretary), Avinash Thakur and Puja Ghosh. Dr. Bhupesh Bhagawati sir and Dr. Bidisha Mahanta ma'am were there to show us the path of success. It was inaugurated by our respected principal sir Dr. Khanindra Mishra Bhagawati. For the first time "Vasundhara" was published with the motive of creating awareness towards environment and I hope it will continue in the days to come.

I also helped to initiate the inauguration of Gender Champion Club in the presence of Rituparna Neog and other core members of Drishti Queer Collective, at a programme which was organized by ICC and Students' Union. Dr. Anita Baruah ma'am was the Chair person, with whom, me and Amrit had discussed about it. Since then, DSK Commerce College was known as the First college having a Gender Champion Club in Assam.

With love and support of each and every member of DSK commerce college family, I finally reached to such a point which others dreamed of. At last, with the help of Dr. Bidisha Mahanta ma'am and whole editorial board I published the 58th Edition of Annual College Magazine 'Banijya Darpan', and with this my tenure ended.

I gave my best for the betterment of the college as I pledged, but if I lacked somewhere, anytime, please forgive me. At last, I would like to thank Dr. Bidisha Mahanta ma'am for guiding me all the time. I thank our principal Dr. K. M. Bhagawati sir for all kind of support and help. I also like to thank editorial board and dearest friends and family of DSK Commerce College. Thank you so much!

Long live DSK Commerce College.

Long Live DSK Commerce College Students Union!

Chiranjib Sonowal

Chiranjib Sonowal
Magazine Secretary
DSKCCSU, 2021-2022

Welfare and Cultural Secretary's Report

First of I would like to pay my respect to all the members of DHSK Commerce College, and to all the members of the college who were involved in the establishment of this great first full-fledged commerce college of North-East INDIA. Our college which was established in 1960 has successfully completed 62 years. Establishment of a college is difficult, and to run the college is further difficult. But from the last 62 years DHSK Commerce College has made all the students of the institution so capable that they can tackle all their problems and can live their life perfectly.

DHSK Commerce College has nurtured students who are well settled now and are living their life to the fullest. This institution has also promoted students who excels in different fields like Sports, cultural activities and many more. And there are also some students from DHSK Commerce College who have gone to represent India.

Students of our college have a lot of talent but due to lack of proper platform, the students of our college are unable to showcase their talents. I have been trying in different ways to help the students to come up with their talents and in future days I will try my level best so that the students can grow in their field.

Our students participated in the Youth fest which was organised by DKD college, Dergaon under the Supervision of Dibrugarh University. Though students of our college were unable to achieve any position, but still they gave their best.

Our election was on 11th December, 2021 and I was elected as WELFARE AND CULTURAL SECRETARY and on December 29th, 2021 I took the oath that I would work for my college and for the students whole heartedly and would try to make our college shine in the Cultural field.

I would like to thank all the Teaching staff, non-teaching staff, students and to all my union members for helping me tackle all my problems and to work properly for the college.

Thank You.

Long Live DHSK Commerce College.

Long Live DHSK Commerce College Students' Union.

Kaustuv Gogoi

Kaustuv Gogoi
Welfare and Cultural Secretary
DHSKCCSU, 2021-2022

Games Secretary's Report

"HARD WORK BEAT TALENT, WHEN TALENT DOESN'T WORK HARD."

At the very beginning, I would like to express my special thanks and gratitude to all the people who guided and supported me during my tenure as the Games secretary of our college for the year 2021-2022.

I would especially like to thank Principal Dr. K. M. Bhagawati sir and Ex. Vice-Principal sir, Sri P. Das and Vice-Principal, Sri. Sailen Gogoi sir for their kind guidance and supervision in every step. I would like to thank all the teachers and non-teaching staffs of our college. It would not have been possible for me to render my service in this portfolio without their support.

I feel proud while sharing my experience as the Games secretary of our college. There were lots of fun moments along with hard work.

The joy of winning the election for 2021-2022 as Games secretary and taking the responsibility for the entire youth of DSHK Commerce College, gave me confidence at every step.

The inter college Kho kho even was at the doorsteps along with college week. It was not an easy task to manage both the event at a same time without support of former Games secretary Bishal Saha, Kuldeep Dutta and entire kho-kho team and co-member. I successfully organized all the events in our college. Our college team has participated in inter college games event like table tennis, wushu, kabaddi, kho-kho and karate etc. with the support of former Games secretary, Bishal Saha and secured many positions.

TABLE TENNIS - 2ND POSITION ABRITA BHUYAN

WUSHU -3RD POSITION NADINI MISHRA

KHO-KHO - 2ND POSITION

Our team had a great experience while competing with other colleges. Our girls' team participated in many more events like 100m, 200m, 800m race, throwball, chess, carrom, and kho-kho and secured the following positions.

1st - position in kho-kho

3rd -position in throwball

1st - position in 100m (race)

2nd - position in 800 m (race)

2nd - position in relay race

At last, but not the least I would like to say that I am glad and very thankful for getting the opportunity and experience for being the Games Secretary of such a prestigious college and also feel very proud to be a member of the student union body of DSHK Commerce College. I want to apologise for all my mistakes that I committed knowingly or unknowingly.

Prem Prakash Tiwari

Prem Prakash Tiwari

Games Secretary

DHSKCCSU, 2021-2022

Gymnasium Secretary's Report

At the beginning of my report I would like to thank all the people who supported and helped me during my tenure. I feel proud in expressing my experience as the Gymnasium Secretary of our college.

The main events conducted under my office during the college week were Men's Physique, Armwrestling and Powerlifting. For the first time in history of D.H.S.K. Commerce College Men's Physique competition was conducted. Here I owe a heartfelt gratitude to Dr. Jacob Knowar Sir, for guiding and encouraging my efforts and by having immense trust on me. I would also like to thank my friends who helped me at every step.

Before concluding I would like to extend my sincere thanks to our Principal Dr. Khanindra Misra Bhagawati sir and all the teachers and faculty members for their help and support. At last, I want to apologise for all mistakes on my part that I committed knowingly or unknowingly.

Long live DHSK Commerce College.

Long live DHSK Commerce College Student's Union.

Soumen Chakraborty

Soumen Chakraborty
Gymnasium Secretary
DHSKCCSU, 2021-2022

Music Secretary's Report

First of all I thank each and everyone who supported me and elected me as the Music Secretary of DSK Commerce College (2021-2022). I express my gratitude towards our Principal Sir Dr. Khanindra Misra Bhagawati, our Vice Principal Sir Prof. Sailen Gogoi, my Chief Advisor Dr. Swapna Nath Upadhaya and all the respected professors and staff of our college. They have helped me a lot in my journey. I have experienced and learnt many new things in this entire journey of serving as Music Secretary and still in the process of learning. As, no man is perfect, nor am I. I think I have committed a lot of mistakes in the process and beg pardon for the same, so that I am able to serve more fearlessly in the coming future.

The time I was elected, I swore myself to abide by the rules and regulations of the college for smooth conduction of the activities during my period.

I want to give glimpses of the activities that were conducted during my tenure-

- (i) We organised College Week in 2022, with all our union members.
- (ii) We along with the support of the union body, organised all the Music Events for the College Week.
- (iii) Then, We organised a condolence for our Nightingale of India, Late Lata Mangeskar.
- (iv) And, last but not the least, We organised Bishnu Rabha Divas.

I want to seek apology if there were any inconvenience faced by anyone during the programmes. I worked whole heartedly for the well-being of the institution. Lastly, I want to seek blessings from my teachers so that I can keep serving the college in the future.

Thank you.

Long live DSK Commerce College.

Long live DSK Commerce College Student's Union.

David Patra

David Patra
Music Secretary
DSKCCSU, 2021-2022

Boy's Common Room Secretary's Report

I feel proud in sharing my experiences as the Secretary, Boys' Common Room of our college for the session 2021-22. It was a great privilege for me to accept and fulfill this responsibility. Though it was a challenging task for me, but I feel, I successfully completed my responsibility with lots of hard work as well as with a lot of fun.

I offer thanks to my friends and seniors who helped me during the concerned events. It would have been difficult for me to organise the games/events of 58th college week under my office without their valuable support and help. Under my office I organized badminton, table tennis, basketball, chess, carrom, spoon marble race etc., with the help of other co-member of the union body, professors, friends and seniors.

As the Secretary, Boys' Common Room, I accomplished various tasks with the co-operation of teachers and all the students. Before concluding my report, I would like to thank our respected Principal sir Dr. K. M. Bhagawati, Vice principal Sailen Gogoi sir, my advisor Dr. S.R. Doley sir who guided me and advised me in my tenure. In total, it is because of the efforts and encouragement of the teaching staff and friends that I have been able to take the responsibilities.

Lastly, I beg sincere apology from everyone for any kind of breach in accomplishing my duty and responsibilities during the session.

Long live DHSK Commerce College.

Long live DHSK Commerce College Student's Union.

Subham Sharma

Subham Sharma

Boys Common Room Secretary

DHSKCCSU, 2021-2022

Girl's Common Room Secretary's Report

This journey of responsibility started on 11th December, the day of taking oath as Girls' Common Room Secretary. During this journey I got lots of love and respect from my juniors. This journey was such a beautiful moment which can't be forgotten in a lifetime.

I offer thanks to my friends, to all the Union Members, including all the seniors and the juniors who helped me during the concerned events. Special thanks to our boy's common secretary Shubham Sharma who helped me a lot during the tenure.

The 58th Annual College Week Festival was organised by the Student Union of our college. Under my office, I organised Badminton, Table Tennis, Rangoli, Mehendi, Spoon Marbel and Musical Chair. All the Union Members helped me. Special Thanks to Madam Anita for being the advisor who supported and advised me on how to conduct the program. I would like to thank all the teachers who guided me.

I would like to thank our Principal Sir K. M. Bhagawati and Ex-Vice Principal P. Das sir for all the support and help during my tenure.

At last but not the least, I would like to extend my sincere thanks to each and every individual for their support and active participation. I beg sincere apology to everyone for any kind of mistake I committed.

Long live DHSK Commerce College.

Long live DHSK Commerce College Student's Union.

Arkopriya Sinha

Arkopriya Sinha
Girl's Common Room Secretary
DHSKCCSU, 2021-2022

কাঁনে বাণিজ্য গৌতম চেতিয়াৰ 'জয়শ্ৰী' উন্মোচন

বৰ্তমান ওপাৰাটিকৈ পৰিবেশৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত সৃষ্টিশীল কৰ্মৰেৰে বিশ্বব্যাপীৰ স্ৰীকৃতি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম নোহোৱাটো অসমীয়া সাহিত্যৰ বাবে এক পৰিচালনাৰ বিষয়। ইয়াৰ পৰা উদ্ধাৰ পাবলৈ হ'লে প্ৰান্তীয় সীমা অতিক্ৰমি ওপাৰাটিকৈ হৰ্ষই লাগিব। ডিব্ৰুগড়ৰ কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় প্ৰেক্ষাগৃহত গৌতম চেতিয়াৰ নৱমম উপন্যাস 'জয়শ্ৰী' উন্মোচন কৰি এইধৰে মন কৰা ব্যক্ত কৰে অসমৰ এগৰাকী বিশিষ্ট তথা জনপ্ৰিয় উপন্যাসিক, সমালোচক ডিব্ৰুগড় কাঁনে মহাবিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ অধ্যাপক ড. সুদানু শৰ্মাই।

তেখেতে 'জয়শ্ৰী' বন্ধনৰ সময়ত তখন উপন্যাসে পাঠক সমাজক কিম্বদন্তি কৰি পালে 'সম্পৰ্ক' উন্মোচন কৰি উপন্যাসিকগৰাকীক উদ্দেশি। উৎসাহমূলক বক্তব্য প্ৰদান কৰে। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মুটীয়া শৈক্ষিক পণ্ডীতক ড. বিদ্যোত চক্ৰ বৰা, কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ড. পৰিত্ৰ মিশ্ৰ ভাসৱতী, অসম অমিত্ৰ্য ককতৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদক মনজিৎ বৰাই গৌতম চেতিয়াৰ উপন্যাস 'জয়শ্ৰী' উন্মোচনী অনুষ্ঠানত শুভেচ্ছামূলক বক্তব্য প্ৰদান কৰাৰ দ্বাৰাত উপন্যাসিকগৰাকীক নতুন নতুন সৃষ্টিৰে অসমীয়া সাহিত্য জগতলৈ অৰোন আগবঢ়াই যাবলৈ প্ৰত্যক্ষ আশা কৰে। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ড. ভূপেন হাজৰিকাক পৰিবেশ কৰা অধ্যয়ন কেন্দ্ৰৰ সহকাৰী অধ্যাপক সুদানু বৰবৰাই আঁত ধৰা অনুষ্ঠানটোত উপন্যাসিক গৌতম চেতিয়াৰ উপন্যাসখনৰ কন্ডাৰ অধৰণালী কথানিৰী বাক্য কৰে। গ্ৰন্থ উন্মোচনী অনুষ্ঠানটোত মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যাপক অধ্যাপিকাসকলৰ লগতে বহুকেইগৰাকী গণ্যমান্য ব্যক্তি উপস্থিত থাকে।

International lecture on human resource management held

STAFF CORRESPONDENT

DIBRUGARH, April 26: The first international lecture of its kind was jointly organized by the Department of Human Resource Management and the Post Graduate Department of Commerce of DHSK Commerce College here on Saturday with the aim of providing some international experience and exposure to the student community of the college and thus help them to consider the issues concerning human resource management and business strategies in wider global perspectives.

The international lecture entitled 'Business, Human Resource and Strategy: Analysis of linkages' was delivered online by a veteran in the field of business administration and human resource management, Professor Md Zahir Uddin Arif, former Chairman of Marketing Department and Professor of Business Studies, Jagannath University, Dhaka, Bangladesh, a release issued by the Post Graduate Department of Commerce of DHSK Commerce College here stated.

Prof MD Zahir while addressing a mixed audience of Indian and foreign participants, spoke about the complex interlinkages between business strategies and the human element in a highly volatile global economic, industrial and socio-political perspective. After his nearly two hours of deliberations, the speaker replied to the queries that came from the participants. Dr Tulika Mattak, Assistant Professor, moderated the question-answer session in the programme.

Earlier Dr Bhupesh Bhagwat, the Coordinator of the Post Graduate Department of Commerce and the Head of the Department of Human Resource Management explained the objectives behind the lecture and the future courses that can be executed through mutual international academic collaboration.

Dr Khanindra Misra Bhagwati, Principal of the College and the Chairman of the Post Graduate (IGCS) Board underlined the need and significance of such cross border academic exchanges. Appreciating the generous approach of Prof MD Zahir Uddin Arif, he hoped that in the coming days various other departments of the college will come forward with different types of international programmes, the release added.

কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বক্তৃতানুষ্ঠান

গৌতম চেতিয়াৰ উপন্যাস 'জয়শ্ৰী'ৰ উন্মোচন কৰিছে কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ড. সুদানু শৰ্মাই। তেখেতে 'জয়শ্ৰী' বন্ধনৰ সময়ত তখন উপন্যাসে পাঠক সমাজক কিম্বদন্তি কৰি পালে 'সম্পৰ্ক' উন্মোচন কৰি উপন্যাসিকগৰাকীক উদ্দেশি। উৎসাহমূলক বক্তব্য প্ৰদান কৰে। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মুটীয়া শৈক্ষিক পণ্ডীতক ড. বিদ্যোত চক্ৰ বৰা, কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ড. পৰিত্ৰ মিশ্ৰ ভাসৱতী, অসম অমিত্ৰ্য ককতৰ কাৰ্যবাহী সম্পাদক মনজিৎ বৰাই গৌতম চেতিয়াৰ উপন্যাস 'জয়শ্ৰী' উন্মোচনী অনুষ্ঠানত শুভেচ্ছামূলক বক্তব্য প্ৰদান কৰাৰ দ্বাৰাত উপন্যাসিকগৰাকীক নতুন নতুন সৃষ্টিৰে অসমীয়া সাহিত্য জগতলৈ অৰোন আগবঢ়াই যাবলৈ প্ৰত্যক্ষ আশা কৰে। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ড. ভূপেন হাজৰিকাক পৰিবেশ কৰা অধ্যয়ন কেন্দ্ৰৰ সহকাৰী অধ্যাপক সুদানু বৰবৰাই আঁত ধৰা অনুষ্ঠানটোত উপন্যাসিক গৌতম চেতিয়াৰ উপন্যাসখনৰ কন্ডাৰ অধৰণালী কথানিৰী বাক্য কৰে। গ্ৰন্থ উন্মোচনী অনুষ্ঠানটোত মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যাপক অধ্যাপিকাসকলৰ লগতে বহুকেইগৰাকী গণ্যমান্য ব্যক্তি উপস্থিত থাকে।

The Sentinel of this land, for its people

International lecture in DHSK Commerce College

STAFF CORRESPONDENT

DIBRUGARH, April 25: An international lecture entitled 'Business, human resource and strategy: Analysis of linkages' was organized at DHSK Commerce College recently. A veteran in the field of business administration and human resource management, Prof Md Zahir Uddin Arif, former chairman of marketing department and professor of business studies, Jagannath University, Dhaka, Bangladesh delivered the lecture online from Dhaka, a release issued by the Post Graduate Department of Commerce of DHSK Commerce College stated.

The first international lecture of its kind was jointly organized by the Department of Human Resource Management and the Post Graduate Department of Commerce of the college with the aim of providing some international experience and exposure to the student community of the college and thus help them to consider the issues concerning human resource management and business strategies in wider global perspectives.

Delivering the welcome speech to the participants from Bangladesh and different parts of India Dr Khanindra Misra Bhagwati, the principal of DHSK College and the chairman of the Post Graduate Department of Commerce (IGCS) Board underlined the need and significance of such cross border academic exchanges. Appreciating the generous approach of Prof MD Zahir Uddin Arif in the coming days various other departments of the college will come forward with different types of International programmes.

Prof MD Zahir addressing a mixed audience of Indian and foreign participants, presented the complex interlink in between business strategies and the human element in a highly volatile global economic, industrial and socio-political perspectives. After his nearly two hours long deliberation, the speaker replied to the queries that came from the participants. Dr Tulika Mattak assistant professor, moderated the question-answer session in the programme.

কাঁনে কমাৰ্চত ৰাষ্ট্ৰীয় কন্যা শিশু দিবস উদ্‌যাপন

আহি সকলো নেতিবাচক চিন্তাধাৰা দূৰ কৰি দক্ষ আৰু সকল ব্যক্তি ৰূপত গল্প দিয়াৰ প্ৰধান চম্পাৰ্বলৈ আহুনে জনাৰ। মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যাপক প্ৰশান্ত দাসে কন্যা শিশু সূক্ষ্ম তথা নিৰ্ধে বৈষম্যৰ সন্দৰ্ভত তথ্য প্ৰদান কৰে।

আনহাতে বাণিজ্য বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপক পণ্ডিত চাহাবজৎ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী সকলক উদ্দেশি এক মননশীল ভাষণ প্ৰদান কৰে।

ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ কাৰ্যক্ৰম বিষয়া ড. অজিত গোস্বামীয়ে আঁত ধৰা অনুষ্ঠানটিত বিভিন্ন দিশত নিজৰ প্ৰতিভাৰে উজ্জ্বলিত হোৱা তিনি গৰাকী কন্যা ক্ৰমে শীপিকা দাস, আনুভা ভূঞা আৰু নখিনী মিশ্ৰাক মান পত্ৰ আৰু ধাৰোচাৰে মানাতা প্ৰদান কৰা হয়।

উক্ত অনুষ্ঠানত উদ্বোধনী কা অনুষ্ঠ মহোৎসবৰ উ পলকে অনুষ্ঠিত কৰা কিছুমান প্ৰতিযোগিতাৰ বঁটা সুধ প্ৰদান কৰা হয়।

শিক্ষিত আৰু সকল কন্যা, সন্মতিশীলী ভাৰতীয় বাণীৰে উদযাপিত এই অনুষ্ঠানটিত উপস্থিত থাকে মহাবিদ্যালয়ৰ ভাগ্যসংঘ্যক অধ্যাপক অধ্যাপিকা তথা ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ ফেল্ডসকল।

কাঁনে কমাৰ্চ কলেজত ৰাষ্ট্ৰীয় শিশু নাট্য কৰ্মশালাৰ সামৰণি

শিশু নাট্য কলেজত ৰাষ্ট্ৰীয় শিশু নাট্য কৰ্মশালাৰ সামৰণি হৈছে কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ড. পৰিত্ৰ মিশ্ৰ ভাসৱতীৰ সঞ্চালিত।

শিশু নাট্য কলেজত ৰাষ্ট্ৰীয় শিশু নাট্য কৰ্মশালাৰ সামৰণি হৈছে কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ড. পৰিত্ৰ মিশ্ৰ ভাসৱতীৰ সঞ্চালিত।

কাঁনে বাণিজ্য কলেজত বক্তৃতানুষ্ঠানত যুগ্মবাস্তব বিজয় কুমাৰ

অত্যধিক সুৰক্ষা-যতনে শিশুৰ ব্যক্তিত্ব বিকাশত ঋণাত্মক প্ৰভাৱ পৰে

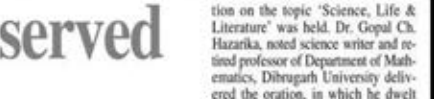
বিশেষ বাৰ্তা, ডিব্ৰুগড়, ১১ মে'। শিশুকলৰ প্ৰতি অতিভাৱকৰ অত্যধিক সুৰক্ষা আৰু যতনে সেৱালোক ব্যক্তিৰ বিকাশ প্ৰক্ৰিয়াটোৰ ওপৰত ওপৰত প্ৰভাৱক প্ৰকাৰে বিপন্ন কৰিব পাৰে। কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাণিজ্য বিভাগ অধ্যাপক মঞ্চ হালীৰীৰ মুটীয়া উন্মোচন তথা জ্ঞা এল পি ক্ত গ্ৰন্থাগাৰৰ সহযোগত পৰিষ্টি অনুষ্ঠিত 'আতিথ্য উন্মোচন' শীৰ্ষক এক আত্মসমালোচনামূলক বক্তৃতানুষ্ঠানত মূল ভাষণ প্ৰদান কৰি আবেদনিকৈ বক্তৃতানুষ্ঠানৰ মাধ্যমেৰে কাঁনে বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ড. পৰিত্ৰ মিশ্ৰ ভাসৱতীয়ে বক্তব্য কৰিছে।

অধ্যাপক ড. পৰিত্ৰ মিশ্ৰ ভাসৱতীয়ে বক্তব্য কৰিছে যে অধিক সুৰক্ষা-যতনে শিশুৰ ব্যক্তিত্ব বিকাশত ঋণাত্মক প্ৰভাৱ পৰে। অধ্যাপক ড. পৰিত্ৰ মিশ্ৰ ভাসৱতীয়ে বক্তব্য কৰিছে যে অধিক সুৰক্ষা-যতনে শিশুৰ ব্যক্তিত্ব বিকাশত ঋণাত্মক প্ৰভাৱ পৰে।

কাঁনে কমাৰ্চ কলেজত ৰাষ্ট্ৰীয় কৰ্মশালা সম্পন্ন

উদ্দেশ্য অৰ্থাতঃ তথ্য বিতৰণত বিভিন্ন পৰিবেশিক ক্ষমতাৰে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিব।

উদ্দেশ্য অৰ্থাতঃ তথ্য বিতৰণত বিভিন্ন পৰিবেশিক ক্ষমতাৰে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিব।

of National Science Day during his lecture. He also mentioned various approaches in science and technology for a sustainable future. All the proceedings of the meeting were conducted by Anjan Baskota, convener of the Eco-Club while Ballav Chapagain, headmaster of the school, chaired the meeting. A painting competition was organized among the students prior to the meeting. Reshma Devi, Prabharani Chetry and Mamu Chetry bagged the first, second and third positions respectively. The meeting ended with the distribution of prizes. The meeting was attended by teachers and the students of the meeting.

DIBRUGARH: The Assamese Department of DHSK Commerce College here celebrated National Science Day to mark the 'Raman effect' invention by Indian Physicist CV Raman. On this occasion, a special oration on the topic 'Science, Life & Literature' was held. Dr. Gopal Ch. Hazarika, noted science writer and retired professor of Department of Mathematics, Dibrugarh University delivered the oration, in which he dwelt with the definition as well as importance of science in human life and civilisation and how some quality literature have expressed scientific thoughts beautifully for the readers.

The function was chaired by Dr. K. M. Bhagawati, principal of the institution. The Prasad Upadhyaya, co-ordinator, 'Internal Quality Assurance Cell' (IQAC) and Dr. Bhupesh Bhagawati, HoD, Department of Commerce delivered brief speeches in the function expressing their pleasure after listening the oration as well as their thirst towards the world of science. A few students also interacted with the speaker regarding the conflicts of different rituals with the principles of science.

Dr. Swapna Nath, HoD, Department of Bengali; Dr. Bidisha Mahanta, Assistant Professor, Department of Economics; Dr. Minu Das, HoD, Department of Statistics were also present, who greeted the occasion.

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সূৰুজমুখী যাত্ৰা

মানুহে মানুহৰ বাবে

NCC

NSS

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সূৰুজমুখী যাত্ৰা

সুস্থ দেহত সুস্থ মন

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সূৰুজমুখী যাত্ৰা

বোধিদ্রুমৰ ছাঁ

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সূৰুজমুখী যাত্ৰা

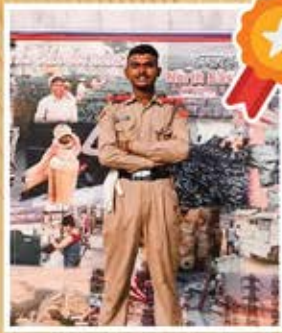
যুবমহোৎসৱ আৰু নবাগত আদৰ্শ সভাৰ কিছু স্থিৰ চিত্ৰ

প্ৰতিভাৰ জিলিঙনি

BITAKHI DIHINGIA
NATIONAL SHOOTING CAMP,
CHANDIGARH

ABHYANKAR THAKUR
(RDC 2022)
ALL INDIA GUARD OF HONOUR

**INTERCOLLEGE THROWBALL
COMPETITION IN G.S LOHIA COLLEGE**
(THIRD POSITION)

ABRITA BHUYAN
(SILVER)
INTER COLLEGE TABLE TENNIS

NANDINI MISHRA
(BRONZE)
INTER COLLEGE WUSU

INTER COLLEGE KHO-KHO TEAM
GIRLS (RUNNERS UP)

BHARGAV GOGOI
(BRONZE)
INTER COLLEGE MEN'S PHYSIQUE

DELTA UNIVERSITY COLLEGE (DIPLOMA)
MENTAL HEALTH AWARENESS PROGRAM
PROF. DEEPAK BARKER OF CAMP
"HAPPY TOGETHER"
15th & 16th August 2022

FRESHER'S
SOCIAL
2022

LIBRARY BLOCK-C

FRESHER'S
SOCIAL
2022

২০২১-২২
বর্ষের
কিছু মুহূর্তের
ছবি

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী নিবাস

মহাবিদ্যালয়ৰ দ্বিতীয় চৌহদ, বাণীগুৰ

ডিব্ৰুগড় হনুমানবন্ধু স্মৰ্জমান কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ
বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

বাণিজ্য দৰ্শন